

ՄԱՐԶԻԿ

ՀԱՅՈՒ

40-ՀՊ ՏԱՐԻ, ԹԻՒ 423

VOL. XXXX N° 423

السنة الأربعون - العدد رقم 423

مارزيك
مجلة رياضية شهرية
تصدرها جمعية الهومنتمن بيروت

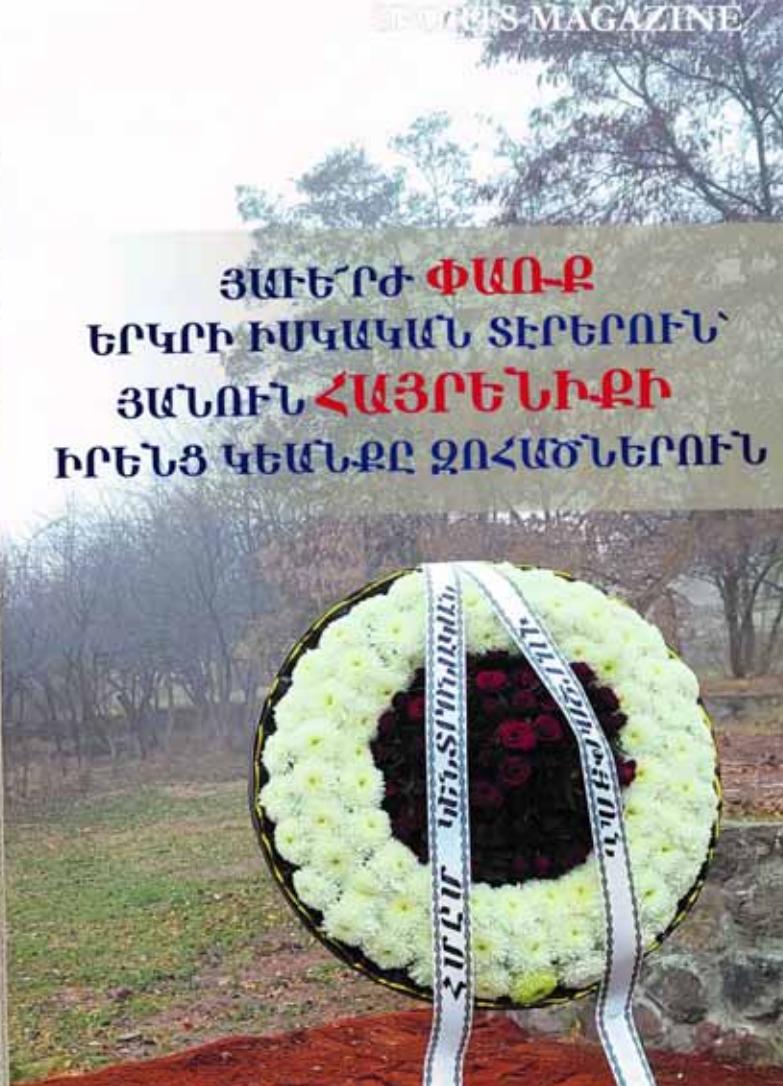
marzig
STORIES MAGAZINE

ՀԱՎԵՐԺ ՓԱՍՔ
ԿԱՄԱԳՈՐ ԲԱԼԱԿԻ
ԽՈՐԱԿ ԽԻՋԱԿՆԵՐԻՆ

ԱՆԺԱՍԱԿ
ԿՈՐՈՒՏ

ՅԱԷՐԺ ՓԱՍՔ
ԵՐԿՐԻ ԻՍԿԱԿԱՆ ՏԵՐԵՐՈՒՆ
ՅԱՆՈՒՆ <ԱՅՐԵՆԻՔԻ
ԻՐԵՆՑ ԿԵՄԱՔԸ ԶՈՂԱԾՆԵՐՈՒՆ

ՀԱՅ ՄԱՐՄՆԱԿՐԹԱԿԱՆ ԸՆԴՀԱՆՈՒՐ ՄԻՈՒԹԵԱՆ ՊԱՇՏՈՆԱՁԵՐԸ

ԽՄԲԱԳՐԱԿԱՆ

ճանչնա՛լ պատմութիւնը	2
Հ.Ս.Ը.Մ.ԱԿԱՆ ԿԵԱՆՔ	
Հաղորդագրութիւն	4
Յարգանքի տուրք	6
Պատգամներ	15
Անդրադարձ	18
Անուանակոչում	22
Յիշատակի ոգեկոչում	27

ՀԱՅ-Հ.Ս.Ը.Մ.ԱԿԱՆ ՍԵՄԻՆԱՐ

Քարոզչական առցանց	
Ա. սեմինարը	32

ՊԱՏՄՈՒԹԵԱՆ ՀԱՄԱՐ

Հ.Ս.Ը.Մ.ի գործունեութիւնը	
մայր հայրենիքի մէջ.	
1918-1927 (Ե. մաս)	36

ԱԿԱՐԿ

Մարզադաշտերու	
կառուցումը իհմք՝	
մեր վերականգնումին	
Հ.Ս.Ը.Մ.ին երկնտանք	
երբեք արտօնուած չէ	48

ՅՈՒՆԵՐ

Ապտակը	
--------	--

Ի ՅԻՇԱՏԱԿ

Քոյր Մարալ Մելքոնեանի	
յիշատակին	52

ՍԱՐԱԳՐՈՒԹԻՒՆՆԵՐ

Բազմաթիւ սերունդներու	
դաստիարակը՝	
եղբ. Մանուէլ Յալլածեան	73
եղբ. Մանուէլ Յալլածեան	
հայրն ու Հ.Ս.Ը.Մ.ականը	75
Կենսագրական տեղեկութիւններ	
եղբ. Մանուէլ Յալլածեանի	
մասին	77
Ազնուութեան եւ ծառայութեան	
խորհրդանիշը՝ եղբ. Կարօ	
Յովակիմեան	78
Նուիրաբար ծառայեց,	
բարձրացաւ եւ բարձրացուց	79
Ծերանալ մերժող Սամուէլ	
Սկրտիչեանը	80

Marzig sports magazine is published by Homenetmen Central Committee-Sevan Building, Rue 77, Sector 4, Bourj Hammoud, Beirut, Lebanon. Tel: 961 1 248043, 961 1 260117, E-mail: marzig@Homenetmen.org, P.O.Box: 80486 Bourj Hammoud, Lebanon, www. Homenetmen.org

Խմբագիր: Վիկեն Աւագեան (vicken.avakian@homenetmen.org)

Խմբագրական կազմ: Գրիգորիս Պողարեան, Սեւան Նազարեան, Ցոլեր Փանոսեան, Քաֆֆի Սիլահեան, Սիզի Օհանեան, Ծանը Ժամկոչեան և Սիլվա Այալերպետեան:

Վարչական կազմ: Արօ Մոսիկեան, Սիլվա Սաղրեան, Վարդուկ Ֆրունզեան, Վարդան Քսաճիկեան, Տիրան Ծահինեան և Եղիա Քիլչեան:

Էջաղուու և ընդհանուր ջեւատրուու: Արջո Պալեան, **Կողքի պատրաստութիւն:** Y Concept International, **Գրաշարութիւն:** Ծողիկ Պոյանեան, **Տպագրութեան պատրաստութիւն:** Photogravure Paklayan, **Տպագրութիւն:** Համազգային «Վահե Ալբեան» պատրաստ, Պէյրուր, Լիբանան:

Բաժանուրդագրութիւն: «Մարզիկ» կը հասնի աշխարհի 25 երկիրներու բաժանորդներու: Տարեկան բաժանուրդագրութիւն սակ ճշդուած է՝ Լիբանան 25 \$, Միջին Արեւելեան և Երրոպական երկիրներ 50 \$, Ա. Նահանգներ և Ասպրալիա 55 \$: Լիբանանի մէջ թերթին հայրավաճառի սակն է 5000 լ.ո.: **Ցուում:** «Մարզիկ»ի ցուումը Լիբանանի մէջ կը կալպարուի յափուկ ցուիշով (հետ. 71/239209): Խնդրը կարելի է սպանալ նաև «Համազգային»ի գրախանութեան: Լիբանանէն դուրս թերթը կը արացուի «Liban post»ի միջոցով:

«Մարզիկ» կը հրատարակուի Հ.Ս.Ը.Մ.ի Կեդրոնական Վարչութեան կողմէ - Հասցե: «Սեւան» շնոր, թի 77 փողոց, թի 4 հասուած, Պուրճ Համուտ, Պէյրուր, Լիբանան 9611248043, 9611260117 marzig@Homenetmen.org f Homenetmen - Հ.Ս.Ը.Մ. www.Homenetmen.org

Ոչ եւս է Հ.Ս.Ը.Ս.ական գրչի ու մտքի մեծ
երախտաւոր եղբ. Սամուել Մկրտիչեան 83

ԱՆԺԱՄԱՆՎԱԿ ԿՈՐՈՒՏԸ

Տիպար կերպարդ եւ ծառայութեան օրինակելի կեցուածքներ միշտ ահտի մնան մեզի հետ	54
Պարտականութեան գիտակից	56
Նուիրեալ միութենականը	56
Տիպար մարդն ու տիպար Հ.Ս.Ը.Ս.ականը	57
Մեծահոգի, ազնիւ ու ազնուական	
Հ.Ս.Ը.Ս.ական եղբայր Արմանտօն	58
Աճեղծութեան եւ նուիրումի խորհրդանիշ եղբայր Արմանտօն	59
Օրինակը, որ մեզի ձգեց	60
Անմոռանալի Արմանտոյին. «Ոչ ոք անփո- խարինելի է, բայց բոլորս կարեւոր ենք»	60
Հ.Ս.Ը.Ս.ի Արմանտօները	62
Դայութիւնն ու Հ.Ս.Ը.Ս.ը յաղթական ապագայ ունենալու համար	64
Եղբ. Արմանտօ Թորգոմեանի մահուան առիթով ցաւակցագիրներ	66
Կենսագրական գիծեր եղբ. Արմանտօ Թորգոմեանի	71
Եղբ. Արմանտօ Թորգոմեանի մահուան քառասունքը շրջանէ շրջան	72
ՄԱՍՆԱՅԻՒՂ ՄԱՍՆԱՅԻՒՂ	84

Ի յիշագրակ Հ.Ս.Ը.Ս.ի Կելլրոնական Վարչու-
թեան վաղամենոիկ անդամ եղբ. Արմանտօ Թոր-
գոմեանի, «ՄԱՐԶԻԿ»ի այս թիվին «ԱՆԺԱՄԱ-
ՆՎԿ ԿՈՐՈՒՏԸ» բաժինին հովանաւորութիւնը կը
սպանչնեն ՏԵՐ ԵՒ ՏԻԿ ԻՇԽԱՆ ԵՒ ՓԱՌԻԼ Ա-
ԵՂԻԱՅԵԱՆՆԵՐ:

ՆԿԱՐՉԱԿԱՆ ՄՐՑԱՆ
Հ.Ս.Ը.Ս.ի 103-ԱՄԵՐԱԿԻՆ ԱՌԻԹՈՎ
16 Ապրիլ 2021 | 16 Ֆեմար 2022

Հ.Ս.Ը.Ս.ի 103-ԱՄԵՐԱԿԻ ԼՈՒՍԱԿԱՐՁԱԿԱՆ ՄՐՑԱՆՔԸ

16 Նոյեմբեր 2021-ին, Հ.Ս.Ը.Ս.ի հիմնադրութեան 103-րդ տարեդարձին օրը, Հ.Ս.Ը.Ս.ի Կելլրոնական Վարչութեան քարոզական յանձնախումբը յայգարարեց կազմակերպումը լուսանկարչական մրցանքի մը, որուն պայմանները կը ներկայացնենք սպորտի.

Ա) Լուսանկարչական մրցանքին կրնան մասնակցիլ 18 դարեւնանեն վեր Հ.Ս.Ը.Ս.ականներ եւ ոչ Հ.Ս.Ը.Ս.ականներ:

Արհեստավարժութեան լուսանկարչներ չեն կրնար մասնակցիլ սիրողական մկարիչներու համար նախապեսուած այս մրցանքին:

Բ) Լուսանկարչական մրցանքին թեման է «Հ.Ս.Ը.Ս.ի առօրեան»: Հեղեւաբար, մրցանքին կարելի է ներկայացրենել Հ.Ս.Ը.Ս.ի սկաուվական, մարզական, անդամական, ընկերային, հանրային թէ բարեսիրական գործունեութեան առնչուած որեւէ լուսանկար, որ հարազարօքէն կը ցուցանէ միութեան կեանքն ու առօրեան:

Գ) Մրցանքին ներկայացուած լուսանկարները (սեւ-մերմակ կամ զունաւոր) պայման է որ ըլլան նոր նկարուած եւ մասնագիրական վերասշակումի (Photoshop-ի չենթարկուած):

Դ) Լուսանկարները կրնան մկարուիլ որակաւոր հրա-
ֆարակութեան յարմար լուսանկարչական քամերայով եւ
բջիջային հեռաչայնով:

Ե) Լուսանկարները հարկ է ունենան համապատա-
խան խորագիր:

Զ) Լուսանկարները պարտին մինչեւ 16 Փետրուար 2022 ու-
ղագիռուած ըլլալ մրցանքի կազմակերպիչ յանձնախումբի ե-
նամակի հետեւեալ հասցեին Karozchagan@homenetmen.com

Է) Մրցանքին առաջին երեք դիմունքը գրաւող մասնա-
կիցները կ'արժանանան հետեւեալ մրցանակներուն.-

Առաջին մրցանակ.- 1000 ամերիկեան գուղար արժողու-
թեամբ CANON վաճառանիշով լուսանկարչական մեքենայ
մը:

Երկրորդ մրցանակ.- 300 ամերիկեան գուղար արժողու-
թեամբ լուսանկարչական քամերայի portable tripod մը եւ
պայուսակ մը:

Երրորդ մրցանակ.- Հ.Ս.Ը.Ս.ի 100-ամեակը յաւերժացր-
նող արժեքաւոր ժամացոյց մը յագուկ համապագիրով:

Երեք մրցանակակիրները կը սպանան Հ.Ս.Ը.Ս.ի
«Մարզիկ» պաշտօնաքերի մէկ գարուան քաժանորդագ-
րութիւն:

ՃԱՌԴԱՎԻ ՊԱՏՄՈՒԹԻՒՆԸ

Փետրուար 1911-ին, երբ հազի քսանինագ գարուններ բռնրած Շատարջ Քրիստոն Պոլստ մեջ յանդճութիւնը ունեցաւ Օսմանեան կայսրութեան առաջին մարզական բերքը՝ «Մարմնամարզ»ը հիմնելու, շատեր թերահաւասութեամբ ընդունեցին լոյս աշխարհ եկող նախաձեռնութիւնը:

Նոյեմբեր 1918-ին, երբ Քրիստոնի նահատակութեննէն երեք տարի ետք, անոր երբեմնի գործակիցները որոշեցին ձեւ ու մարմին տալ հայ մարմնակրթութեան մեծ երախտաւորին երազին եւ հայ մարզական բոլոր ակումբներն ու խումբները հաւաքել մէկ դրօշի տակ, շատ-շատեր շհաւատացին այդ երազին իրականացնան: Կարելի՞ է որբեր եւ տարագիրներ մարմնակրթական շարժում ստեղծել - հեգնեցին անոնք, պարագայական խանդավառութեան մը վերագրելով Հ.Ս.Ը.Ը.Մ.ի ծունդը:

Չորս տարի ետք, Սեպտեմբեր 1922-ին, երբ Հ.Ս.Ը.Ը.Մ.ի օրուան Կենդրանական Վարչութիւնը միութիւնը պաշտօնապէս լուծուած յայտարարեց իր բօնորանին մեջ, մարդկի շվարանեցան անոր մահը շեփորելու: Հողին վրայ ուրիշ է, դուրս կը մեռնի՝ յայտարարեցին անտեղի աճապարանով մը:

Հ.Ս.Ը.Ը.Մ. սակայն չմեռա՛, ապրեցաւ եւ իրմով սերունդներ ապրեցուց:

Ապա գրաւը դրին ժամանակի եւ միջավայրի պայմաններուն վրայ, ենթադրելով որ տարիներն ու շրջապատի ազդեցութիւնները կրնան տկարացնել Հ.Ս.Ը.Ը.Մ.: Խանդավառութիւնը երկար չի տեսեր, շուտով կը կլանուին տեղական հոգերու մեջ, միութիւն եւ միութենականութիւն կը նոռնան, մտածեցին անոնք պսի մը:

Զախորեցան նաև իրենց գրաւին մեջ:

Դիմեցին ամէն տեսակ ճնշումի եւ հալածանքի. երկորդ համաշխարհային պատերազմի բռնուրիկին մեջ, տեղ մը մասնաճիւղեր փակեցին, այլ տեղ Հ.Ս.Ը.Ը.Մ.ականներ աքսորավայր առաջնորդեցին, մէկ որիշ տեղ «Քրաժարականներու» բենադրութիւն սարքեցին:

Բայց դարձեա՛ չյաջողեցան:

Ընդհակառակն, Հ.Ս.Ը.Ը.Մ. տարուէ տարի աւելի մեծացաւ, հզօրացաւ եւ ինքովինք պարտադրող ներկայու-

թեամբ նախ՝ Սերձաւոր Արեւելեան մակարդակի կառոյցով օժտուեցաւ, ապա՝ համագորութային տեսք ու մարմին ստացաւ, դեր ու առաքելութիւն ստանձնեց:

Վրայ հասան Սիցին Արեւելեան երկիրներու քաղաքական ցնցումները. մեծաքի հայեր աւանդական գաղութներէ տեղափոխուեցան արեւմտեան նոր ոստաններ: Տեղափոխողներու շարքին էին մեծ թիով Հ.Ս.Ը.Ը.Մ.ականներ՝ նախկին լիբանանահայեր, սորիահայեր, իրաքահայեր թէ այլ: Յոռեւեսական նախատեսութիւնները այս անգամ եւս չուշացան, կարծելով որ երրորդ սերունդի Հ.Ս.Ը.Ը.Մ.ականները չեն կրնար ապրեցնել միութիւնը: Անպայման կ'այլասերին ու կը ծուլուին, նկատել տուին շատերը:

Հ.Ս.Ը.Ը.Մ. սակայն ապրեցաւ ու զարգացաւ ո՛չ միայն երրորդ, այլև՝ չորրորդ եւ հենցերրորդ սերունդի Հ.Ս.Ը.Ը.Մ.ականներու հետ, որոնք միութիւնը պահեցին կանգուն եւ կենսունակ: Աւելին, Հ.Ս.Ը.Ը.Մ. թափ առաջ եւ վերընճիւրուեցաւ Հայաստանի մեջ, արմատներ նետեց Ստեփանակերտի, Թիֆլիսի եւ Սոսկուայի մեջ: Դարձաւ համահայկական երիտասարդական մեծագոյն կազմակերպութիւնը՝ իր թիով, աշխարհագրական տարածումով եւ գործունեութեամբ:

Հ.Ս.Ը.Ը.Մ.ի պատմութիւնն է այս, զոր պարտաւոր է ճանչնալ միութեան նոր միացող թէ արդէն անդամ իրաքանչիր հայորդի: Հանգուան առ հանգուան, կամաւոր աշխատանքով և անսահման զիհաքերութեամբ կերտուած պատմութիւն մը, որուն իրաքանչիր էջին վրայ կայ ամբողջ սերունդի մը ջանք ու միզք՝ ապրելու մարդկօրէն առողջ, հայօրէն աննահան եւ հաւաքականօրէն զիտակից ու կազմակերպ կեանքով:

Հ.Ս.Ը.Ը.Մ.ի այս պատմութիւնը անցեալին չի պատկանի միայն: Անցեալին պատահած դէպքերը հետքեր կը ձգեն յիշորութիւններու եւ արձանագրութիւններու մեջ: Այդ հետքերը երբ քով-քովի կը բերուին, կրնան վերակազմուի, վերակենդանանալ եւ պատմութեան վերածուի: Հ.Ս.Ը.Ը.Մ.ի պատմութիւնը միութեան անցեալին վերակառուցումն է, վերակենդանացումն է, զիտակալու համար, թէ ի՞նչպէս Հ.Ս.Ը.Ը.Մ.ի անցեալին ստեղծուեցաւ ներկան: Ի՞նչ է այդ ներկան եւ ո՞ր է անոր տեղը այսօրուան աշ-

խարին մէջ, մեր ժողովուրդի կեանքին եւ ապրած օրեւուն մէջ:

Պատահական որեւէ միութեան պատմութեան չի ճնանիր Հ.Ս.Ը.Մ.Ս.ի հաւաքական կենսագրութիւնը: Շանչնալ Հ.Ս.Ը.Մ.Ս.ի պատմութիւնը կը նշանակէ ծանօթանալ հաստոքի հսկաներու, որոնք երբեք դիրին ճամբաներէ չքալեցին: Տկարութիւն չճանցան, այլ՝ հաստատ մնացին իրենց համոզումներուն մէջ, ինքնավստահ՝ իրենց քայլերուն մէջ: Չվախցան նորութիւններէ, չմերժեցին նորերը:

Շանչնալ Հ.Ս.Ը.Մ.Ս.ի պատմութիւնը կ'ենթադրէ ճանչնալ մենք մեզ, մեր միութեան իրագործումները եւ զանոնք կերտող խոնարհները, որոնք իրենց կեանքով փաստը տուին, թէ ինչպէս կարեի է կրատրականութիւնը փոխարինել նախաձեռնութեան ոգիով, համակերպուածութիւնը՝ մար-

տահրաւերներ դիմագրաւելու քաջութեամբ, իսկ ինքնազոհութիւնը՝ մնայուն կատարելագործման ձգուունով:

Ճանչնալ Հ.Ս.Ը.Մ.Ս.ի պատմութիւնը կը նշանակէ մանաւանդ ծանօթ ըլլալ միութեան նապատակին, որուն իրագործման համար տեսական վազք մը եղաւ միութեան կեանքը՝ ի խնդիր նորահաս սերունմերու մարդկային, ընկերային եւ ազգային առողջ դաստիարակութեան:

Վերջապէս, ճանչնալ Հ.Ս.Ը.Մ.Ս.ի պատմութիւնը կը նըշանակէ հաղորդուիլ Հ.Ս.Ը.Մ.Ս.ի գաղափարական, միութեանական ու բարոյական այն բոլոր արժեքներուն հետ, որոնք Հ.Ս.Ը.Մ.Ս.ականի իսկական դիմագիծն ու ինքնութիւնը կը կերտեն եւ զայն արժանի կրողը կը դարձնեն այս միութեան 103 տարիներու հարուստ անցեալին, կատակին ու փառքին:

Հ.Ս.Ը.Մ.Ս.Ի 26 ՇՐՋԱՆՆԵՐ, 111 ՄԱՍՆԱԳԻՒՂԵՐ ԵՒ ՄԻԱՌՈՐՆԵՐ

Հայաստան: «Գ. Յակորիան» (Երևան), «Յ. Հինողեան» (Երևան), «Վ. Զաքարեան» (Երևան), Արովեան (Արովեան), «Հ. Առուսպամեան» (Զարենցաւան), «Վ. Զերազ» (Կիսրի), «Ծ. Քրիսեան» (Երևան), «Վ. Զերազ» (Երևան), «Վ. Բախչեան» (Արմավիր), «Հրազդան» (Հրազդան), «Վ. Ռուպրումեան» (Էջմիածին), Մարգունի (Մարգունի), «Ա. Զոհրապեան» (Վեդի), «Տ. Խոյեան» (Երևան), «Դ. Վարդան» (Երևան). **Արցախ:** Սրբիանակերպ. **Վրաստան:** Արալքալաք, Արալցիս, Թիֆլիս. **Առուսիս:** Մուկուս. **Լիքանասի:** Պէյրուք, Զահիկ, Թրիփոնի, Պ. Համուդ, Ամենար, Ծիմին, Անթիլիսա, Ժարեյրէ, Պաուշրիէ, Առուսիս. **Սուրբիա:** Հալէպ, Դամասկոս, Լառաքիա, Գամիշչի, Քեսապ. **Յորդանասի:** Ամման. **Պաղեստին:** Երուսաղէմ, Հայֆա, Եաֆա. **Եգիպտոս:** Գահիրէ, Աղերսանդրիա. **Իրաք:** Պաղտապ. **Քուէյր:** Քուէյր. **Կիպրոս:** Նիկոսիա. **Յունաստան:** Արէնը, Գորիսիա, Սիլանիկ. **Անգլիա:** Լոնդոն. **Աւստրիա:** Վիեննա. **Ֆրանսիա:** Փարիզ, Վալանս, Սարտէ. **Հոլոնդիա:** Ամսէլդո, Ալմար, Ալման, Ալման. **Գերմանիա:** Սինդի. **Շոտլանդիա:** Սինդի. **Շունկարիա:** Սուֆիա, Ռուսէ, Փուլփիլ, Վատնա, Շումէն, Շուրկաս. **Գանապատ:** Մոնքրէալ, Համիլթոն, Թորոնոր, Քէմպրին, Անք Գարրինզ, Լաւալ, Վանքուվեր. **Արեւմտեան Մ. Նահանգներ:** Լու Անձնէլլու, Սան Ֆրանչիսկո, «Սասուն» (Ֆրեզնօ), Սոնակիսիլո, «Ազարտամարտ» (Փասալիման), «Արարատ» (Վենմուտէլ), Օրէնճ Քառունիքի, «Մասի» (Սան Ֆեռնանդո), «Սիւան» (Սան Ֆեռնանդո), «Արագ» (Ինլունի Էմփայր), «Անի» (Սանքա Գլարա), «Շանը» (Քրեսնէրա Հովիլի), «Սիւիան» (Պըրաբէնը), «Արցախ» (Լաս Վելաս), Ֆինիքս, «Կարս» (Ուղլանք Քրիք) «Զաւախը» (Նորք Հովիլուր), «Լոռի» (Սաքրամենո), «Կիլիկիա» (Սանքա Քլարիքա), «Հրաշը». **Արեւմտեան Մ. Նահանգներ:** Ուաշինգտոն, Պուրքլ, Նիւ Եորք, Նիւ Ֆլորիդ, Շիքակ, Ֆիլադելֆիա, Ֆիրոյիր, Փրովիդենս, Ֆլորիդա, Ալաբամ, Շարլոտ, Սիրիւաք Հովիլի. **Հարաւային Ամերիկա:** Պուէնոս Այրէս, Գորլուպա, Սոնորա Կամպանիա (Սիլվանի), «Արարամիկ» (Սիլվանի), «Արարու» (Սիլվանի), «Կամը» (Սիլվանի), «Նաւար» (Սիլվանի).

ՀԱՌՈՐԴԱԳՐՈՒԹԻՒՆ

**Երկու դարուան առցանց
Եհանդիպումներէ եղքը, 26-
29 Հոկտեմբերին, Հ.Ա.Ը.Ա.ի
Կեդրոնական Վարչութիւնը 2019-
2023 քառամեակի իր երկրորդ լիա-
զումար նիստերը կազմարեց Երևա-
նի մէջ, Հայաստան:**

Քառօրեայ նիստերը ընթանուր քննարկանա ենթարկեցին միութեան գործունէութիւնը եւ հասպավեցին, որ հակառակ քրոռնայի համաձա-
րակին, Միջին Արևելքի դագնա-
պալի պայմաններուն եւ Արցախի ու
Հայաստանի մէջ գեղի ունեցող զարգացուներուն, Հ.Ա.Ը.Ա. կը
մնայ աշխոյժ եւ կենսունակ, հաւա-
փարիմ նորահաս սերունդներու ազգային առողջ դաս-
տիարակութեան իր առաքելութեան:

Լիազումար նիստերուն յակուկ օրակարգով մաս-
նակցեցան Հ.Ա.Ը.Ա.ի Արցախի, Թիֆլիսի եւ Մուկուսայի
Մելուսի Ծրջաններու պետնապետները եւ Հ.Ա.Ը.
Հ.Ա.Ը.Կ.ի վարչութեան ներկայացուցիչները, որոնց
հետ առանձնաբար արծարծուեցան յիշեալ շրջաննե-
րու գործունէութեան զարգացման առնչուող հարցեր:
Լիազումարը իր գնահատանքը արձանագրեց չորս շրր-
ջաններու նկատառելի գործունէութեան համար՝ նորա-
նոր ծրագիրներ մշակելով յառաջիկայ երկամեակին
համար:

Լիազումար նիստերը ասիր մը եղան արժենորելու
անցնող երկամեակի գլխաւոր աշխատանքները, որոնք
առցանց ըլլալով հանդերձ կարողացան բախ գուլ միու-
թեան համահայկական գործունէութեան.- համա-

**Հ.Ա.Ը.Ա.ական խմբապետական համագումար, «Ար-
արարեան» կազմի դասպիարակչական ծրագիր, մար-
զական Ա. Անմինար, մարզական միջ-ցամաքամասա-
յին հանդիպուններ, հեռակայ մարզախաղեր, սկաու-
պական JOTI բանակուն եւ այլն:**

Լիազումարը հանգամանօրէն քննեց Արցախեան պատերազմի. Լիբանանի գնականական դագնապի եւ Պեյրութի նաւահանգիստի պայրունի օրերուն միու-
թեան աշխարհապարած մասնաճիւղերուն կապարած բարեսիրական աշխատանքները եւ շեշտեց, որ իբրեւ «կամաւոր բանակ» Հ.Ա.Ը. ամենուր իր բովանդակ կարողականութիւնները ի սպաս կը դնէ հայութեան, Հայաստանին ու Արցախին:

Այս առիրով Կեդրոնական Վարչութիւնը խոնարհե-
ցաւ յիշարակին դիմաց այն բոլոր Հ.Ա.Ը.Ա.ականնե-
րուն, որոնք Արցախեան վերջին պատերազմին գերա-
գոյն զոհարերութեան օրինակներ համարականան:

Յարուկ օրակարգով լիազումա-
րը անդրադարձաւ Հ.Ա.Ը.Ա.ի Կեդրո-
նական Վարչութեան նախկին ավե-
նապետ եղը. Գառնիկ Մկրտիչեանի վաղաժամ մահուան ատիրով սրել-
ծրիած ֆոնդին եւ նպագակայար-
մար նիստերը ֆոնդին եկամուգնե-
րը յադկացնել Հ.Ա.Ը.ի Բիրակա-
նի բանակավայրի բարգաւաճան
ծրագիրներուն եւ, առ այդ, միաշայ-
նութեամբ որոշեց բանակավայրը
կոչել «Հ.Ա.Ը.Ա.ի Գառնիկ Մկրտիչ-

Հ.Յ.Դ. ԲԻՒՐՈՅԻ ՆԵՐԿԱՅԱՑՈՒՅԹԻՉԻՆ ԱՅՑԵԼՈՒԹԻՒՆԸ ԵՐԵՒԱՆԻ ՄԵՋ ԻՐ ԼԻԱԳՈՒՄԱՐ ՆԻՍՏԵՐԸ ԳՈՒՄԱՐՈՂ Հ.Մ.Ը.Ի ԿԵՊՐՈՆԱԿԱՆ ՎԱՐՉՈՒԹԵԱՆ

Երեքարքի, 26 Հոկտեմբեր 2021-ի կեսօրին, Հ.Յ.Դ. Բիւրոյի ներկայացուցիչ Յակով Տէր Խաչպուրեան այցելեց Երևանի մէջ իր լիազումար նիստերը կապարող Հ.Մ.Ը.Ի Կեղունական Վարչութեան և յարուղ նիստով մը ներկայացուց հայ կեանքի ներկայ մարդարաւելերը եւ Հ.Մ.Ը.Ի դերն ու առաքելութիւնը՝ այդ մարդարաւելներու դիմագրաւման մէջ:

Այցելութիւնը առիր մը եղաւ քննարկելու Հ.Մ.Ը.Ի աշխարհագրած մասնաճիւղուն գործունէութիւնը յավելապէս եւ Հայաստանի, Արցախի և Անիլին Խ. Միութեան երկիրներուն մէջ յավելապէս:

Այս առիրով, Հ.Յ.Դ. Բիւրոյի ներկայացուցիչը կեսօրուան ճաշի հիմը եղաւ Հ.Մ.Ը.Ի Կեղունական Վարչութեան:

«Ան սկաուտական բանակավայր»: Կեղունական Վարչութիւնը նաեւ ցաւով արջանազուց իր կազմի անդամներէն եղը. Արմանակո Թորգումեանի անակնկալ մահը Արժանարինի մէջ:

Լիազումարին առանձին նիստ մը յարկացուեցաւ միութեան քարոզական-գեղեկարուական մարզի արդիականացման ծրագիրներուն (Կայքէջ, ընկերային ցանցեր, «Մարզիկ» պաշտօնաքերը, Database): Քննարկեցնեցաւ նաեւ այս քառամեակին ավելուուած քարոզական յանձնախումբին բեղուն գործունէութիւնը, որուն նշանակալի նորութիւնը իր հանդիսանայ 6 և 13 Նոյեմբերին դեղի ունենալիք համա-Հ.Մ.Ը.Ի ական քարոզական առցանց Ա. Անմինարը, որ առաջին անգամ ըլլալով պիտի համախմբէ միութեան այս մարզի պալատականագուուները եւ Հ.Մ.Ը.Ի ական մասնագեկները:

Իրեն յառաջիկայի ծրագիրներ, Կեղունական Վարչութիւնը իր սկզբունքային համաձայնութիւնը յայլվելէ 2022-ին միջ-դիւնական խորհրդաժողով եւ համա-Հ.Մ.Ը.Ը.Ա. ական մարզախաղեր կապարելու, իսկ 2023-ին երկրասարդական համագումար եւ համա-Հ.Մ.Ը.Ը.Ա. ական բանակում իրականացնելու:

Լիազումար նիստերու կողրին, Հ.Մ.Ը.Ի Կեղունական Վարչութիւնը իր մասնակցութիւնը բերաւ նոյն օրերուն գրեթի ունեցող Հ.Յ.Դ. ուղեկից միութիւններու Կեղունական Վարչութիւններու երկօրեայ առցանց խորհրդաժողովին: Կեղունական Վարչութիւնը այցելեց Հ.Մ.Ը.-Հ.Ա.Ս.Կ.ի Արմարիի նորակառոյց «Էմիլ Մաղաքեան» կեղուն եւ ոգեկոչական չեռնարկներու շարքով մը Հրազդանի, Պոօշեանի, Բիւրականի եւ Եռարլուրի մէջ նշեց Արցախեան պատերազմի նահապակները ընդհանրապէս եւ Հ.Մ.Ը.Ը.Ա. ական անձնազոհները յավելապէս:

Կեղունական Վարչութիւնը կազմակերպեց նաեւ Հ.Մ.Ը.Ի Բիւրականի «Գառնիկ Ակրիչեան սկաուտական բանակավայր»ին անուանակոչութեան արարութիւնը:

Կ'արժէ նշել, որ Երևանի մէջ իր լիազումար նիստերը կապարող Կեղունական Վարչութեան այցելեց Հ.Յ.Դ. Բիւրոյի ներկայացուցիչ Յակով Տէր Խաչպուրեան և խորհրդական հանդիպում մը ունեցաւ միութիւնն ու հայութիւնը յուզող համահայկական նիւթերու շուրջ:

4 Նոյեմբեր 2021

Հ.Մ.Ը.Ի ԿԵՊՐՈՆԱԿԱՆ ՎԱՐՉՈՒԹԻՒՆ

**Հ.Մ.Լ.Մ. ՈԳԵԿՈՉԵՅ ԱՐՑԱԽԵԱՆ ՊԱՏԵՐԱԶՄԻՆ
ԶՈՀՈՒԱԾ ԵՒ ԱՆՄԱՀՈՒԹԵԱՆ ՓԱՌՔԻՆ
ԱՐԺԱՆԱՑԱԾ ՆՈՒԻՐԵԱԼՆԵՐՈՒ ՅԻՇԱՏԱԿԼ**

«ԱՆՄԱՀ ԽԻԶԱԿՆԵՐ»ՈՒ ՅՈՒՇԱՐՁԱՆԻ ԲԱՅՈՒՄ ԲԵՐՐԱԿԱՆԻ ՄԷԶ,
ՀՈԳԵՎԱԿԱՏԵԱՆ ՊԱՇՏՈՆ ԵՌԱԲԼՈՒՐԻ ՄԷԶ, ՅԱՐԳԱՆՔԻ
ԽՈՆԱՐՀՈՒՄ ԴԱՇԵԱՆԻ ԵՒ ՀՐԱՋԱՆԻ ՄԷԶ

Հոկտեմբեր 2021-ի վերջին շաբաթավերջը իրայագույն եղանակ է Ա.Ը.Ը. Ա.ի ընդունածիքն համար, որ չեղանակներու շարքով մը յարգանքի իր փուրքը ընծայեց Արցախան վերջին պատերազմին զոհուած նույնականներուն ընդհանրապէս եւ Հ.Ա.Ը. Ա.կան նահապահներուն յարկապէս, Հ.Ա.Ը. Ա.ի Կեդրոնական Վարչութեան նախաձեռնութեամբ եւ Հ.Ա.Ը.-Հ.Ա.Ը. Կ.ի վարչութեան կազմակերպութեամբ յիշապահելի չորս նախաձեռնութիւն իրականացնելով Բիրականի, Եռաբլուրի, Պոշինանի և Հրազդանի մէջ:

«ԱՆՄԱՀ ԽԻԶԱԽՆԵՐՈՒ» ՅՈՒՆԱՐՁԱՆԻ ԲԱՑՈՒՄ

Ոգեկոչական ձեռնարկներուն գրյխաւորը տեղի ունեցաւ Շաբաթ, 30 Հոկտեմբերի կէսօրուան ժամը 12-ին, Հ.Ա.Ը. Ա.ի Բիւրականի բանակավայրին մէջ, քանի մը ամիս առաջ ստեղծուած «Խիզախներու պուրակ»ին մէջ կանգնեցնեցնելով անմահ խիզախներու յիշատակին յուշարձան (կործ՝ Հայկ Մարկոսեանի), նույիրուած «Կամաւոր բանակ»ի Արցախան առաջին եւ երկրորդ պատերազմներու նահատակներուն: Յուշարձանին բարերարութիւնը ստանձնեցին Արեւմտեան Մ. Նահանգներու շրջանէն խումբ մը Հ.Ա.Ը. Ա.կաններ:

Յուշարձանին բացման հանդիսու-

թեան ներկայ գտնուեցան Հ.Յ.Դ. Բիւրյոյի ներկայացուցիչ Յակոբ Տէր Խաչատրուկեան, Հ.Յ.Դ. Արցախի Կեդրոնական Կոմիտէի անդամ Դաւիթ Իշխանեան, Հ.Յ.Դ. Հայաստանի Գերագոյն Մարմինի անդամ եղբ. Բագրատ Եսայեան, «Կամաւորական շարժում» հասարակական կազմակերպութեան ներկայացուցիչներ, իրենց լիազումար նիստերը Երեւանի մէջ կատարող Հ.Ա.Ը. Ա.ի Կեդրոնական Վարչութեան անդամներ, նոյն նիստերուն հրաւիրուած Հ.Ա.Ը. Ա.ի Մոսկուայի, Թիֆլիսի եւ Արցախի մասնաճիւղերու ատենապետներ, Հ.Ա.Ը. Ա.Ը.-Հ.Ա.Ը. Կ.ի վարչութեան ներկայ եւ նախակին անդամներ, սկաուտներ եւ նահատակներու ծնողներ:

Զեռնարկին սկիզբը ներկաները վայրկեան մը լուութեամբ յարգեցին Արցախեան պատերազմի բոլոր նահատակներուն յիշատակը: Ապա, առաջին խօսքը արտասանեց Հ.Մ.Լ.Մ.-Հ.Ա.Ս.Կ.ի ատենապետ քոյր Սանտրա Վարդանեան: Ան ըսաւ, որ մեր նահատակները այսօր այստեղ չեն, բայց անոնք ամէնուր են եւ աւելի քան երեք անոնք մեր շարքերուն մէջ յաւերժական ներկայութիւն են:

Այս յուշարձանը,- նկատել տուաւ քոյրը,- այսուհետեւ միշտ եւ անընդհատ բանակումի մասնակցող պատանիներուն պիտի յիշեցնէ կամաւոր բանակի անմահ հերոսները: Անոնց հայրենասիրութիւնը, հայրենիքը կեանքի գնով

պաշտպանելու, անոնց կիսատ մնացած երազանքներն ու նպատակները: Ամէն անգամ այս ծառուղիի եղեւնիներու քովէն դէպի յուշարձան քալելով մեր պատանիները աւելի ու աւելի պիտի զգաստանան, գիտակցելով հայրենիքին դինը եւ կորսուածը վերադարձնելու յանձնառութեամբ անոնք աւելի վստահութեամբ պիտի նային Արարատին, շեշտեց ան:

Հ.Մ.Լ.Մ.ի Կեդրոնական Վարչութեան խօսքը փոխանցեց եղբ. Դաւիթ Յակոբեան: Ան ըսաւ, որ այստեղ, Բիւրականի այս բանակայրին մէջ, արդէն երեք տասնամեկէ ի վեր կը կոփուի Հ.Մ.Լ.Մ.ական պատանիին եւ երիտասարդին հայրենասիրութիւնը:

Եղբայրը ընդգծեց, որ հայրենասիրութիւնը միայն հայրենիքը սիրել է՛, որովհետեւ հայրենիքը միայն սիրելով չես կրնար կառուցել ու զարգացնել, չես կրնար պաշտպանել: Հայրենիքի հանդէպ անսահման սիրոյ պէտք է ընկերանայ ազգային խոր դաստիարակութիւնը, անվերապահ կարգապահութիւնը, գիտելիքները ճշգրիտ տնօրինելու ընդունակութիւնը, աշխատասիրութիւնը եւ նպատակասլացութիւնը:

Նորակերտ յուշարձանին մասին խօսելով, եղբ. Յակոբեան յայտնեց, որ այս յուշարձանը պիտի չխորհրդանչէ մեր սարսափելի կորուստներն ու մեր սոս-

կալի ցաւը: Հակառակը, ան պիտի խորհրդանչէ մեր ունեցած պարտքը՝ մեր զոհուած եղայրներուն, ազատ Հայաստան ու Արցախ, պաշտպանուած ու ամուր հայրենիք ունենալու անոնց երազը իրագործելու մեր ձգտումը: Այս յուշարձանի խոհուն հայեացքին ներքեւ ազգային-հայրենասիրական ոգիով պիտի դաստիարակուին նորանոր սերունդներ, որոնք իրականութիւն պիտի դարձնեն այդ երազը: Պիտի ազատագրեն մեր կորսնցուցած հայրենիքը եւ պիտի կառուցեն իսկապէս ազատ եւ արդար Հայաստան:

Այսուհետեւ խօսք առաւ Հ.Յ.Դ. Բիւրոյին ներկայացուցիչ Յակոբ Տէր Խաչատրուեան եւ ըսաւ. փա՛ռք այս տղոց, որոնք իրենց յիշատակով, իրենց գործով անգամ մը եւս ցոյց տուին, որ իրենք պատրաստ են իրենց քրտինքն ու արիւնը խառնելու հայ հողին եւ վերջիվերջոյ իրենց յաւիտենական հանգիստն ու անդորրը գտնելու հայրենի այս հողին մէջ: Մենք կը հաւատանք, որ իրենց օրինակը ներշնչող պիտի ըլլայ բոլոր սերունդներուն:

Տէր Խաչատրուեան յայտնեց, որ մենք կարող ենք կերտել մեծագոյն յաղթանակներ, ինչպէս 1980-ական թուականներէն մինչեւ 1994 կերտեցինք եւ այս կարող ենք նաեւ ունենալ պարտութիւններ, ինչպէս այս վերջին պատրազմը, բայց այդ պարտութիւնները լոկ ժամանակաւոր են: Այդ պարտութիւնները ճակատամարտի մը պարտութիւնն

են, որովհետեւ պատերազմը կը շարունակուի, որովհետեւ հայ ժողովուրդը ունի իր ներքին ուժականութիւնը, հայ ժողովուրդը այս երիտասարդներու ճամբով անգամ մը եւս փաստած է, որ ինք պատրաստ է ոտքի կանգնելու, պատրաստ է յարատել պայքարելու՝ մինչեւ որ իրականացնենք մեր մեծագոյն երազը, մինչեւ որ կերտենք մեր երազած ամբողջական հայրենիքը, մինչեւ որ հայ ժողովուրդը ազատորէն ապրի, չնչէ, ստեղծագործէ իր հայրենիքի հողին վրայ:

Իր խօսքը նահատակներու ընտանեկան պարագաներուն ուղղելով, Յակոբ Տէր Խաչատրուեան հաստատեց. քաջ համոզուած եղէք, որ այս կորուստ չէ, իրենց կեանքի վատնում չէ, որովհետեւ իրենց ճամբով կ'ապրի հայրենիքը: Իրենց ճամբով մենք շարունակաբար կը գոտեպնուինք եւ իրենց ճամբով միշտ կը վերանորոգենք մեր ուխտը՝ ամէն գնով պայքարելու մեր մեծագոյն երազներու եւ ազատ, անկախ ու միացեալ Հայաստանի տեսլականին իրականացման համար:

Խօսքերէն ետք տեղի ունեցաւ յուշարձանի օրհնութիւն՝ ձեռամբ Բիւրականի Ս. Յովհաննէս եկեղեցւոյ հոգեւոր հովիւ Վրթանէս Քհնյ. Պաղաթեանի:

ՀՈԳԵՀԱՆԳՍՏԵԱՆ ՊԱՇՏՈՆ ԵՌԱԲԼՈՒՐԻ Մէջ

Կիրակի, 31 Հոկտեմբերի կէսօրին, ոգեկոչական նշումին ժամադրավայրը դար-

ձաւ հայոց նորագոյն սրբավայրը՝ Եռաբլուր, որուն մատրան մէջ կատարուեցաւ հոգեհանգստեան պաշտօն, ապա՝ ներկաները, առաջնորդութեամբ Հ.Յ.Դ. Բիւրոյի ներկայացուցիչ Յակոբ Տէր Խաչատրուեան պարզութեան ատենապետեղը. Վաչէ նաճարեանի, նախ այցելեցին անյայտ զինուորի յուշակոթող եւ յարգանքի ու մեծարանքի ծաղկեպասակ մը զետեղեցին Հ.Յ.Դ. Ս. ի մեծ ընտանիքին անունով: Ապա, դրօշակակիր սկաուտներու ուղեկցութեամբ, անոնք այցելեցին Արցախեան առաջին եւ երկրորդ պատերազմներուն զոհուած Հ.Յ.-Լ.Ս. ականներու շիրիմները, ծաղկիներ

մատուցեցին անոնց անթառամ՝ յիշատակին եւ գլուխ խոնարհեցին գերագոյն զոհաբերութեան անոնց վսեմ արարքին դիմաց:

Շիրիմներու այցելութեան աւարտին, ներկաները հաւաքուեցան Եռաբըլուրի մատրան հանդիպակաց տարածքը եւ միասնաբար հնչեցուցին Հ.Մ.Լ.Մ.ի քայլերգ «Յառաջ նահատակ»ը:

ԱՅՑԵԼՈՒԹԻՒՆ ՊՈՇԵԱՆԻ

«ԶՈՐԱՅ» ՊԱՆԹԻՈՆ...

Բիւրականի եւ Եռաբըլուրի ոգեկողութեան նախօրեակին, Շաբաթ, 30 Հոկտեմբերին, Հ.Մ.Լ.Մ.ի Կեդրոնական Վարչութեան, Հ.Մ.Լ.Մ.-Հ.Ա.Ս.Կ.ի վարչութեան եւ սկաուտական խումբերու բազմանդամ պատուիրակութիւն մը այցելեց Պոօշեանի «Զօրաց» պանթէոն:

Պանթէոնին մէջ, Հ.Մ.Լ.Մ. յարգանքի իր տուրքը ընծայեց Արցախեան վերջին պատերազմի Վարանդաթաղի հերոսներու շիրիմներուն եւ անոնց կողքին հանգչող Պետոյի եւ Հրաչ Մուրատեանի գերեզմաններուն:

Այս առիթով կատարուեցաւ ծաղկեպսակի զետեղում, ապա՝ Հ.Մ.Լ.Մ.ական նահատակ եղբ. Գէորգ Հաճեանի շիրիմին շուրջ բոլորուած, Պոօշեանի համայնքի այցելու հոգեւոր հովիտ Յովսէփ Քհնյ. Ալեքսանեան հոգեհանգստեան պաշտօն կատարեց բոլոր նահատակներու յիշատակին եւ այս առիթով արտասահնեց գօտեալնդիչ խօսք մը, նշե-

լով, որ եթէ մահը անխուսափելի է՝ ուրեմն թող ըլլայ անմահութեամբ: Եթէ մահը իւրաքանչիրիս կեանքի անբաժանելի մէկ մասնիկն է՝ ուրեմն այդ մահը հերոսական մահ թող ըլլայ:

Յովսէփի քահանայ նկատել տուաւ, որ աշխարհի վրայ չկան պետութիւններ, երկիրներ ու ժողովուրդներ, որոնք իրենց հողը պահելու եւ պաշտպանելու

Համար արիսն չեն թափած, որովհետեւ հողը, սրբութիւնը, սրբատեղին կը պահպանուին կեանքի գնով եւ այս կեանքի մէջ ամէն բան ունի իր արժէքը, իսկ հայրենիքի արժէքը հայրենիքի մէջ բնակուող կամ այդ հայրենիքի զաւակ համարուող իրաքանչիւրին կեանքն է: Պէտք է իւրաքանչիւր օր ապրիլի ի փառս հայրենիքի: Մեզի հասնող հարուածները մեզի պէտք

է սորվեցնեն, թէ մենք իրաւունք չունինք հայրենիքը ձգելու բախտի քմահաճոյքին, որովհետեւ եթէ հայրենիքն կը վերցնենք անինայ, հայրենիքին պէտք է տանք թանկագինը՝ մեր եղբայրներու, մեր զաւակներու կեանքերը: Մեր պարտքն է մեր նահատակներու անաւարտ գործը աւարտին հասցնել: Տայ Աստուած, որ այդ իրականութիւն դառնայ եւ մեր նահատակ եղբայրները՝ ազգի զաւակները խաղաղութեամբ ննջեն, իսկ մենք ապրող, յիշող, յիշատակող եւ իրենց գործը շարունակողները ըլլանք, եղրափակեց քահանայ հայրը:

Յաջորդեց նահատակներու շիրմներու ծաղկեմատոյց, որմէ ետք ներկաները պանթէոնին հրաժեշտ տուին «Յառաջ նահատակ» քայլերդի խմբերգումով:

ՅԱՐԳԱՆՔԻ ՏՈՒՐՔ ՀԱՅՈՅ ՅԵԼԱՍՊԱՆՈՒԹԵԱՆ ՆԱՀԱՏԱԿՆԵՐՈՒ ԱՆՄԵՌ ՅԻՇԱՍՎԱԿԻՆ

Կիրակի, 24 Հոկտեմբեր 2021-ի առաւօդեան, Եռաբլուր այցելութեան նախօրեակին, Հ.Մ.Ը.Մ. Կեդրոնական Վարչութիւնը յարգանքի իր գուրքը մատուցեց Հայոց Յեղասպանութեան անմեռ նահագակներու յիշագակին, Ծիծեռնակաբերդի յուշամահալիր այցելութեամբ եւ Հ.Մ.Ը.Մ. կողմէ յափուկ ծաղկեպասակի զետեղումով:

Կեդրոնական Վարչութեան ընկերացան Հ.Մ.Ը.-Հ.Ա.Կ.ի ադեմապեկ բոյր Սանգրա Վարդանեան եւ վարչութեան անդամ բոյր Շուշան Մելիքեան:

...ԵՒ ՀՐԱԶԴԱՆԻ ՆԱՀԱՏԱԿԱՑ ՊԱՆԹԷՈՆ

«Զօրաց» պանթէոն այցելութիւնը երեք օրով կանխեց Հրազդանի նահատակաց պանթէոն այցելութիւնը, Զո-

րեշաբթի, 27 Հոկտեմբերին: Այցելութիւնը կը գուգաղիպէր ճիշդ տարի մը առաջ, 27 Հոկտեմբեր 2020-ին, Հ.Մ.-Հ.Մ.-Հ.Ա.Ս.Կ.ի Հրազդանի մասնաճիւղի անդամ եղբ. Արտակ Մարտիրոսեա-

նի նահատակութեան առաջին տարելիցին: Եղբ. Արտակ իր յաւիտենական հանգիստը գտած էր հայրենի գիւղին նահատակաց պանթէոնին մէջ:

Հ.Մ.-Հ.Մ.-Հ.ի պատուիրակութիւնը Հրազդանի գերեզմանատուն հասնելով, ծաղկապսակ մը զետեղեց եղբայր Արտակի շիրիմին, իր ցաւակցութիւնները փոխանցեց նահատակին հօր՝ Արայիկ Մարտիրոսեանին, ապա «Յառաջ նահատակ» քայլերգի երգեցողութեամբ հրաժեշտ տուաւ 19-ամեայ յաւերժի ճամբորդին:

Գերեզմանատունին մեկնելէ առաջ, Հ.Մ.-Հ.Մ.-Հ.ի Կեդրոնական Վարչութեան ատենապետ եղբ. Վաչէ Նաձարեան զրտուքը կատարեց շրջանի նահատակներու ծառուղիին վրայ եղբայր Արտակին անունով ցանուած ծառին:

ԱՅՍ ՏՂՈՑ ՕՐԻՆԱԿԸ ՆԵՐՃՆՉՈՂ ՊԻՏԻ ԼԱԼԱՅ ԲՈԼՈՐ ՍԵՐՈՒԴՆԵՐՈՒՆ

(Հ.Յ.Դ. ԲԻՒՐՈՅԻ ՆԵՐԿԱՅԱՑՈՒԹԻՉ ՑԱԿՈԲ ՏԵՐ ԽԱԶԱՏՈՒՐԵԱՆԻ ԽՕՍՔԸ,
ԱՐՏԱՍԱՆՈՒԱԾ՝ «ԱՆՄԱՀ ԽԻԶԱԽՆԵՐՈՒ» ՑՈՒՇԱՐՁԱՆԻ ԲԱՑՄԱՆ, ԲԻՒՐԱԿԱՆ)

Մենք միայն ու միայն կրնանք մեր գլուխները խոնարհել տեսնելու համար, թէ ի՞նչաքչ հայու առասպելական վճռականութիւնն ու ոգին կը վերածնին այս երիտասարդներուն չնորհէւ: Անցնող 150 տարիներուն, մենք շարունակական պայքարի մէջ եղած ենք մեր գոյութիւնը, մեր պատիւը, մեր հայրենիքը պաշտպանելու համար: Ֆետայական շրջանի ոգին այսօր զարթնածէ, եւ այդ զարթոնքին լաւագոյն ապացոյցներն են այն հերոսները, որոնց յիշատակը մենք կը նշենք այսօր:

Ես գիտեմ, թէ որքան մեծ է Հ.Մ.Լ.Մ.ի աւանդը հայ ժողովուրդի դաստիարակութեան մէջ: Ես ալ Հ.Մ.Լ.Մ.ի զաւակ եմ: Հ.Մ.Լ.Մ.ի ճամբով ունեցած եմ ազգային դաստիարակութիւն, ինչ որ առաջնորդած է իմ առաջին քայլերս: Ահա այդ դաստիարակութեան արդիւնք է այն առաւելագոյն զոհողութիւնը, որ հայ երիտասարդէ մը կ'ակնալուի: Առաւելագոյն զոհողութիւնը, որ խօսք չէ մնացած, իսկ այս հերոսներուն համար, որոնց անունները յիշուած են այստեղ, այդ խօսքը վերածուած է գործի: Ես միայն ու միայն կը հպարտանամ, որ իրենց ճամբով մենք անգամ մը եւս հասկցանք, թէ ի՞նչ ըսել է գերագոյն զոհողութիւն: Մենք անգամ մը եւս հասկցանք, որ ինչպէս ամէն Դաշնակցական իր երդումին մէջ կ'ըսէ՝ որ մենք պատրաստ ենք ամէն գնով ծառայելու Հայաստանի եւ հայութեան ազտագրութեան դատին եւ ի հարկին, եթէ պէտք ըլլայ նաեւ կեանքի գնով:

Փա՛ռք այս տղոց, որ իրենց յիշատակով, իրենց գործով անգամ մը եւս ցոյց տուին, որ իրենք պատրաստ են իրենց քրոտինքն ու արիւնը խառնելու հայ հողին եւ վերջիվերջոյ իրենց յալիտենական հանգիստն ու անդորրը գտնելու հայրենի հողին մէջ:

Մենք կը հաւատանք, որ իրենց օրինակը ներշնչող պիտի ըլլայ բոլոր սերունդներուն, մանաւանդ այն երիտասարդներուն եւ պատանիներուն, որոնք այստեղ են եւ բոլոր անոնց, որոնք աշխարհով մէկ կը հետեւին այս արարողութեան եւ անոր ընդմէջն անգամ մը եւս կը ներշնչուին, թէ այս մենք պատրաստ ենք ամէն գնով ծառայելու հայրենիքին: Այս, մենք կարող ենք կերտել մեծագոյն յաղթանակներ, ինչպէս

1980-ական թուականներէն մինչեւ 1994, եւ այս կարող ենք նաև ունենալ պարտութիւններ, ինչպէս այս վերջին պատերազմը, բայց այդ պարտութիւնները լոկ ժամանակաւոր են: Այդ պարտութիւնները ճակատամարտի մը պարտութիւնն են, որովհետեւ պատերազմը կը շարունակուի, որովհետեւ հայ ժողովուրդը ունի իր ներքին ուժականութիւնը, հայ ժողովուրդը այս երիտասարդներու ճամբով անգամ մը եւս փաստած է, որ ինք պատրաստ է ոտքի կանգնելու, պատրաստ է յարատել պայքարելու՝ մինչեւ որ իրականացնենք մեր մեծագոյն երազը, մինչեւ որ կերտենք մեր երազած ամբողջական հայրենիքը, մինչեւ որ հայ ժողովուրդը ազատորդէն ապրի, շնչէ, ստեղծագործէ իր հայրենի հողին վրայ:

Քաջ համոզուած եղէք, որ սա կորուստ

չէ: Իրենց կեանքի վատնում չէ, որովհետեւ իրենց ճամբով հայրենիքը կ'ապրի: Իրենց ճամբով մենք շարունակաբար կը գօտեպնուինք եւ իրենց ճամբով միշտ կը վերանորոգենք մեր ուխտը՝ ամէն գնով պայքարելու մեր մեծագոյն երազներու եւ ազատ, անկախ ու միացեալ Հայաստանի տեսլականին իրականացման համար:

Ցաւե՛րժ փառք այս սերունդին եւ այդ սերունդի լաւագոյն ներկայացուցիչներուն, որոնց յիշատակը կը նշենք այսօր:

ԱՅՍ ՅՈՒՇԱՐՁԱՆԻ ԽՈՀՈՒՆ ՀԱՅԵԱՑՔԻ ՆԵՐՔՈՅ ԱԶԳԱՅԻՆ-ՀԱՅՐԵՆԱՍԻՐԱԿԱՆ ՈԳՈՎ ՊԻՏԻ ԴԱՍԻԱՐԱԿՈՒԵՆ ՆՈՐԱՆՈՐ ՍԵՐՈՒԴՆԵՐ

(Հ.Մ.Լ.Մ.Ի ԿԵԴՐՈՆԱԿԱՆ ՎԱՐՉՈՒԹԵԱՆ ԱՆԴԱՄ ԵՂԲ. ԴԱՒԻԹ ՑԱԿՈԲԵԱՆԻ ԽՕՍՔԸ,
ԱՐՏԱՍԱՆՈՒԱԾ՝ «ԱՆՄԱՀ ԽԻԶԱԽՆԵՐՈՒ» ՅՈՒՇԱՐՁԱՆԻ ԲԱՑՄԱՆ, ԲԻՒՐԱԿԱՆ)

Այստեղ, Բիւրականի այս բանակալայրում արդէն երեք տասնամեակ կոփուռմ է Հ.Մ.Լ.Մ.ական հայ պատանու ու երիտասարդի հայրենասիրութիւնը:

Հայրենասիրութիւնը միայն հայրենիքը սիրել է, որովհետեւ հայրենիքը միայն սիրելով չես կարող կառուցել ու զարգացրնել, չես կարող պաշտպանել զայն:

Հայրենիքի հանդէպ անսահման սէրը պէտք է ուղեկցուի ազգային խորը դաստիարակութեամբ, անվերապահ կարգապահութեամբ, գիտելիքները ճշգրիտ անօրինելու ընդունակութեամբ, աշխատասիրութեամբ ու նպատակասլացութեամբ:

Ահա սա է, որ տարիներ շարունակ փոխանցուել է Հ.Մ.Լ.Մ.ական պատանիներին ու երիտասարդներին այստեղ՝ մեր հայրենիքի այս չքնաղ անկիւնում:

Իսկ մեր հայրենիքը, ցաւօք, իր պատմութեան մէջ հերթական անդամ ծանր ժամանակներ է ապրում: Ուղիղ մէկ տարի առաջ, այս օրերին, մեր հայրենիքում մոլեզնում էր հերթական պատերազմը, որն աւա'ղ մենք տանուլ տուեցինք: Տանուլ տուեցինք ի հեծուկս նրա, որ մեր զինուորները կոռուցին քաջարար, պայքարեցին մինչեւ վերջ ու նրանցից շատերն ընկան:

Այս կոռուողների մէջ էին բազմաթիւ հայորդներ, ովքեր

տարբեր տարիների եղել են այս բանակալայրում, ստացել գիտելիքներ ու հմտութիւններ, վարժել իրենց միտքն ու մարմինը: Ու պատրաստ եղել ցանկացած պահի ելլել հայրենիքի պաշտպանութեան: Ու պատպաստ եղել զոհուել յանուն հայրենիքի ազատութեան:

Եկէք խոնարհուենք մեր քաջերի յիշատակի առջեւ: Այս խոնարհման մի դրսեւում է այս յուշարձանը, որը կեանքի է կոչուել Հ.Մ.Լ.Մ.Ի Արեւմտեան Մ. Նահանգների շրջանի մի խումբ եղբայրների բարերարութեամբ:

Բայց այս յուշարձանը, որն անշուշտ մեր խոնարհումն է մեր հերոսների առջեւ, չպիտի խորհրդանշի մեր սարսափելի կորուստներն ու մեր սոսկալի ցաւը:

Հակառակը, այն պիտի խորհրդանշի մեր պարտքը մեր ընկած եղբայրների առջեւ, պատ Հայաստան ու Արցախ, պաշտպանուած ու ամուր հայրենիք ունենալու նրանց երազանքը ի կատար ածելու մեր ձգտումը:

Այս յուշարձանի խոհուն հայեացքի ներքոյ ազգային-հայրենասիրական ոգով պիտի դաստիարակուեն նորանոր սերունդներ, որոնք էլիրականութիւն պիտի դարձնեն այդ երազանքը: Պիտի ազատագրեն մեր կորցրած հայրենիքը եւ կառուցեն յիրաւի պատ եւ արդար Հայաստան:

ԱՅՍ ՅՈՒՆԻՉԱՆԸ ՄԻՇՏ ԵՒ ԱՆՁՆԴՀԱՏ ՅԻՇԵՑՆԵԼՈՒ Է ԿԱՄԱՒՈՐ ԲԱՆԱԿԻ ԱՆՄԱՀ ՀԵՐՈՍՆԵՐԻ ՄԱՍԻՆ

(Հ.Մ.Լ.Մ.-Հ.Ա.Ա.Կ.Ի ԱՏԵՆԱՊԵՏ ՔՈՅՑՐ ՍԱՆՏՐԱ ՎԱՐԴԱՆԵԱՆԻ ԽՕՍՔԸ,
ԱՐՏԱՍԱՆՈՒԱԾ՝ «ԱՆՄԱՀ ԽԻԶԱԿԻՆԵՐՈՒ» ՑՈՒՇԱՐՁԱՆԻ ԲԱՑՄԱՆ)

Յարգելի հիւրեր,

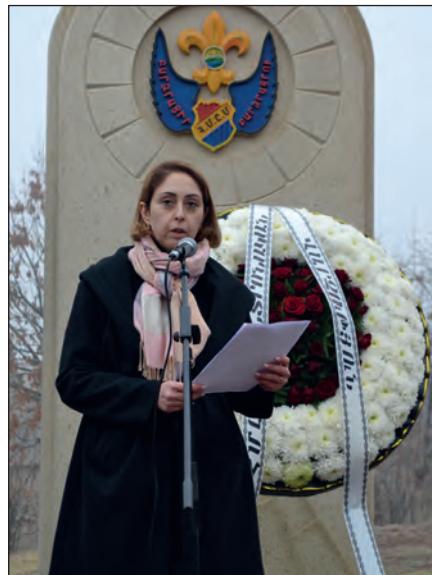
Արդէն հարազատ դարձած իմ շատ սիրելի տղաների ընտանիքների անդամներ,
Սիրելի քոյրեր եւ եղբայրներ,

Այսօր մեր բոլորի համար տարբեր յոյզերի միաձուլման օրն է: Գարնանը, երբ մենք էլի հանդիպեցինք այստեղ, տեղադրելու մեր անմահ խիզախների անուանական եղենիները, ծնողներից մէկն ինձ ասեց տղաս մէկն էր ու միակը իմ համար, բայց այսօր ինքն ամէնուր է, ու այս եղեւնու տեղադրմամբ այլեւս ընդմիշտ նաեւ իր ամենասիրելի վայրում, թիւրականի բանակավայրում...

Այո՛, մեր տղաները ամէնուր են եւ, ինչպէս միշտ նշում ենք, իրենք առաւել քան երեւէ մեր շարքերում են ու յաւերդ ներկայ...

Այսօր խիզախների ծառուղում բացումը կատարեցինք յուշարձանի, որը նույիրուած է ոչ միայն Հ.Մ.Լ.Մ.ական անմահ կամաւորներին:

Անցեալ տարի, այս ժամանակ, հէնց այստեղ, որտեղ մենք կանգնած ենք, սկառատները տեղադրել էին վրաններ, բայց այս անգամ ինչքան էլ տարօրինակ էր, որ իրենց խմբերի համար ու ոչ սկառատական ուրախ բանակում անցկացնելու

նպատակով: Այստեղ իրենց մարզումներն էին անցկացնում անձնուէր կամաւորներ, պատերազմի մեկնելուց առաջ:

Այս յուշարձանը, այսուհետեւ, այստեղ միշտ եւ անշնորհատ, բանակման բարձրացած պատանիներին յիշեցնելու է կամաւոր բանակի անմահ հերոսների մասին: Նրանց հայրենասիրութեան, հայրենիքը կեանքի գնով պաշտպանելու, կիսատմնացած երազանքների ու նպատակների մասին:

Այս ծառուղու եղենիների կողքով, ամէն անգամ դէպի յուշարձան քայլելով նրանք աւելի ու աւելի են զգաստանալու, գիտակցելով հայրենիքի գինը եւ կորցրածը վերադարձնելու յանձնառութեամբ վրատահ նայելու են Արարատին:

Յաւե՛րժ փառք ձեզ տղաներ, իմ անփոխարինելի եղբայրներ:

ԶԵՐ ԿԻՍԱՏ ԶԳԱԾ ՄՐԲԱՋԱՆ ԳՈՐԾԸ ԱՆԱՒԱՐ ՊԻՏԻ ՀԱՐՈՒՆԱԿՈՒԻ

Մարտ Քեշիշեան ԵՐԵՒԱՆ

Հոկտեմբեր 2021-ի վերջին շաբաթավերջը յատկանը շական եւ, ինչո՞ւ չէ նաև, պատմական եղաւ Հ.Մ.Լ.Մ.ի մեծ ընտանիքին համար. Շաբաթ, 30 Հոկտեմբերին, Հ.Մ.Լ.Մ.ի Բիւրականի բանակավայրը նահատակներու պուրակին մէջ, բացումը կատարուեցաւ Արցախի ազատագրական մարտերուն գոհուած Հ.Մ.Լ.Մ.ական ազատամարտիկներու լիշտակը անմահացնող յուշարձանին:

Նոյն օրը, յետմիջորէին, յատուկ արարողութեամբ նոյն բանակավայրը պաշտօնապէս անուանակոչուեցաւ «Հ.Մ.Լ.Մ.ի Գառնիկ Մկրտիչեան Սկաուտական Բանակավայր», վաստակաշատ ա'յն Հ.Մ.Լ.Մ.ականին անունով, որ ամբողջ կեանք մը տուաւ իր սիրելի կազմակերպութեան վերելքին համար:

Իսկ Կիրակի, 31 Հոկտեմբերին, Հ.Մ.Լ.Մ.ի մեծ ընտանիքին ներկայացուցիչները այցելեցին Եռաբրուր եւ մասնակից դարձան Արցախի 44-օրեայ պատերազմին գոհուած ազատամարտիկներու եւ յատկապէս Հ.Մ.Լ.Մ.ական նահատակներու հոգիներու խաղաղութեան համար նախաձեռնուած հոգեհանգստեան պաշտօնին: Յարդանքի իրենց տուրքը յայտնելու համար Եռաբրուր փութացած էին Հ.Յ.Դ. Բիւրոյի ներկայացուցիչ Յակոր Տէր Խաչատուրեան, Հ.Մ.Լ.Մ.ի Կեդրոնական Վարչութեան կազմը, ՀՕՄ-ի Հայաստանի Շրջանային Վարչութեան փոխատենապետ եւ ներկայիս ատենապետի

պաշտօն վարող Սիլվա Եռոզպաշեան, Հ.Մ.Լ.Մ.-Հ.Ա.Ս.Կ.ի վարչութիւնը, մասնաճիւղերու վարչութիւններու ներկայացուցիչներ եւ արի-արենոյշներ, այլ երկրներէ Հ.Մ.Լ.Մ.ական քոյր-եղբայրներ եւ բազմաթիւ հիւրեր:

Հոգեհանգստեան պաշտօնէն ետք, Հ.Մ.Լ.Մ.ի մեծ պատուիրակութիւնը, Հայաստանի եւ Հ.Մ.Լ.Մ.ի դրօչներու եւ

արի-արենոյշներու առաջնորդութեամբ, առաջին հերթին իր խոնարհումը կատարեց անծանօթ զինուորի յուշարձանին, ինչպէս նաև ծաղկեպսակ մը զետեղեց անոր առջեւ, Հ.Յ.Դ. Բիւրոյի ներկայացուցիչ Յակոր Տէր Խաչատուրեանի, Հ.Մ.Լ.Մ.ի Կեդրոնական Վարչութեան ատենապետ եղը.

Վաչէ Նաճարեանի եւ Հ.Մ.Լ.Մ.-Հ.Ա.Ս.Կ.ի վարչութեան ատենապետ քոյր Սանտրա Վարդանեանի ձեռամբ:

Ապա, պատուիրակութեան անդամները այցելեցին Հ.Մ.Լ.Մ.ի Կեդրոնական Վարչութեան նահատակ անդամ եղը. Վարդան Բախչեանի շրիմը, ծաղիկներ դրին անոր վրայ եւ իրենց ցաւակցու-

Թիւնները յայտնեցին որդեկորոյս մօր ու հարազատներուն: Այցելութեան յաջորդ կայանը եղաւ լիբանանահայ նահատակ եղը. Վիգէն Զաքարեանի շիրիմը, որուն վրայ եւս ծաղիկներ դրին, ծունկ մը աղօթք կատարեցին եւ շարունակեցին իրենց հոգիին պարտքը կատարել մէկ առ մէկ այցելելով այն բոլոր շիրիմները, ուր կը ննջեն Հ.Մ.Լ.Մ.ական նահատակներ, ծաղիկներ դրին անոնց շիրիմներուն վրայ, խունկ վառեցին եւ միիթարեցին անոնց հարազատները:

Սրտաճմիկ երեւոյթ մը, որուն ականատես ըլլարով դժուար

է չյուզուիլ, չընդվզիլ, չընդդիմանալ ու նաեւ չալ: Միիթարական խօսքեր չկան ի տես որդեկորոյս մօր ողբին, իր յուզմունքը զսպող սակայն ներքնապէս խեղդուող լուակեաց հօր, բարձրածայն լացող քրոջ ու եղօր, կնոջ կամ հարազատին:

Ահա անընդունեի իրողութիւն մը, որուն որքան ալ դըւար է հաշտուիլ, սակայն միաժամանակ նաեւ կարելի է միիթարուիլ, որ այս հերոսներու պայքարն ու քաջաբար նահատակութիւնը յատակ նպատակ ունէր՝ պաշտպանել հայրենիքը, հայրենի սահմանները անվտանգ պահել, որպէսզի հայ ժողովուրդը ապահով ու հանդիսատ ապրի:

Անոնք այս հաւատքով ռազմաճակատ մեկնեցան եւ կատարեցին իրենց ազգային պարտականութիւնը եւ անմահացան: Այս, անոնք ինկան քաջաբար, հայրենիքը դասելով ամէն բանէ վեր՝ ընտանիք, ծնողք ու զաւակ: Անոնք ընտանեկան, ազգային ու ծնողական շատ պարտականութիւններ կիսատ ձգեցին եւ անմահացան յանուն մեր Սուրբ Հոդին:

Սակայն վստահ եղէք մեր քաջ հերոսներ, ձեր կիսատ ձգած սրբազն գործը անսաւարտ պիտի չմնայ: Ան պիտի շարունակւ ձեր օրինակին հետեւող նոր սերունդներով: Որքան ալ չարամիտներ ինչ-ինչ նպատակներով փորձեն մոլորեցնել հայ ժողովուրդը, պիտի չյաջողին, որովհետեւ պահանջատէր հայ ժողովուրդը գիտէ իր արդար դատը պաշտպանել, որովհետեւ մեր հերոսածին մայրերը գիտեն ձեր թափած արժէքը, որովհետեւ վերջի վերջոյ արդարութիւնը պիտի յաղթէ:

Ննջեցէ՞ք խաղաղ, սիրելի եղբայրներ ու ընկերներ, ձեր թափած արեւան արժէքը, որովհետեւ վերջի վերջոյ արդարութիւնը պիտի յաղթէ: Նուք մեր սըրտերուն մէջ էք եւ մենք «Զեզ բացակայ չենք դնի»:

ԱՅՑԵԼՈՒԹԻՒՆ՝ Հ.Մ.Ը.Մ.-Հ.Ա.Ա.Կ.Ի ԱՐՄԱԿԻՐԻ «ԷՄԻԼ ՄԱՂԱՔԵԱՆ» ՆՈՐԱԿԱՌՈՅՑ ԿԵԴՐՈՆ

Վրբաթ, 29 Հոկտեմբեր 2021-ի կէսօրին, իր լիազումար նիստերը երեւանի մէջ կատարող Հ.Մ.Ը.Մ.-ի կեդրոնական Վարչութիւնը այցելեց Հ.Մ.Ը.Մ.-Հ.Ա.Ա.Կ.ի Արմակիրի «Ֆմիլ Մաղաքեան» կեդրոն։ Կեդրոնին մէջ, կեդրոնական Վարչութիւնը դիմաւորուեցաւ Հ.Մ.Ը.Մ.-Հ.Ա.Ա.Կ.ի վարչութեան ատենապետ քոյլ Սահմարա Վարդանեանի եւ վարչութեան անդամ եղբ. Պերճ Թիւֆէնկճեանի կողմէ։ Այցելութեան պահուն, կեդրոնին մէջ խումբ մը աստիճանաւորներ կը կատարէին սկառտական Wood Badge-ի դասընթացք։

Հ.Մ.Ը.Մ.-ի կեդրոնական Վարչութեան բարի գալուստի խօսք արտասանեց քոյլ Սահմարա Վարդանեան, մինչ Հ.Մ.-Ը.Մ.-ի կեդրոնական Վարչութեան ատենապետ եղբ. Վաչէ Նաճարեան իր սրտի խօսքը փոխանցեց ներկայ սկառտականներուն։

Ապա, կեդրոնական Վարչութեան անդամները ընթեցան կեդրոնին զանազան բաժինները եւ ծանօթացան անոր ակմբային յարմարութիւններուն եւ միութենական գործունէութեան ընծայած լայն կարելիութիւններուն։

Հ.Մ.Լ.Մ.Ի ԲԻԵՐԱԿԱՆԻ «ԳԱՌՆԻԿ ՄԿՐՏԻՉԵԱՆ» ԲԱՆԱԿԱՎԱՅՐԻ ԱՆՈՒԱՆԱԿՈՉՈՒԹԵԱՆ ԱՐԱՐՈՂՈՒԹԻՒՆ

Հարամ, 30 Հոկտեմբեր 2021-ի կէսօրէ ետք ժամը 1.30-ին, Բիւրականի մէջ, Հայաստան, տեղի ունեցաւ Հ.Մ.Լ.Մ.ի բանակավայրի անուանակոչութեան արարողութիւն, ի յիշատակ Հ.Մ.Լ.Մ.ի Կեդրոնական Վարչութեան նախկին ատենապետ, վաստակաշատ Հ.Մ.Լ.Մ.ական եղբ. Գառնիկ Մկրտիչեանի:

Հ.Մ.Լ.Մ.ի Կեդրոնական Վարչութեան նախաձեռնութեամբ եւ Հ.Մ.Լ.Մ.-Հ.Ա.Ս.Կ.ի վարչութեան կազմակերպութեամբ իրականացած այս արարողութեան ներկայ գտնուեցան Հ.Յ.Դ. Բիւրոյի ներկայացուցիչ Յակոբ Տէլ Խաչատրուրեան, Հ.Յ.Դ. Արցախի Կեդրոնական Կոմիտէի անդամ Դաւիթ Իշխանեան, Հ.Յ.Դ. Հայաստանի Գերագոյն Մարմինի անդամ եղբ.

եան, իրենց լիազումար նիստերը երեւանի մէջ կատարող Հ.Մ.Լ.Մ.ի Կեդրոնական Վարչութեան անդամներ, հարազատներ ու բարեկամներ,

Գառնիկ Մկրտիչեանի ընտանիքի անդամներ, հարազատներ ու բարեկամներ:

Արարողութեան բացումը կատարելով, Հ.Մ.Լ.Մ.-Հ.Ա.Ս.Կ.ի ներկայացուցիչ Քոյր Անուշիկ Փանոսեան նկատել տուաւ, որ եղբ. Գառնիկ Մկրտիչեան տասնամեսակներ շարունակ նպաստած է հայ երիտասարդութեան ազգային դաստիարակութեան: Իբրև հայկական մարզական եւ սկաուտական մեծագոյն կազմակերպութեան՝ Հ.Մ.Լ.Մ.ի Կեդրոնական Վարչութեան ատենապետ,

ան աշխոյժ դերակատարութիւն ունեցած է Հայաստանի եւ Արցախի մէջ Հ.Մ.Լ.Մ.ի կառոյցի հիմնադրման եւ գործունէութեան ծաւալման մէջ: Անուրանալի է անոր դերակատարութիւնը յատկապէս Հայաստանի մէջ Հ.Մ.Լ.Մ.ի 100-ամեակի նախաձեռնութիւններու իրականացման մէջ:

Քոյր Փանոսեան շեշտեց, որ եղբ. Գառնիկ Մկրտիչեանի մահով սփյուռքահյութիւնը եւ համայն հայութիւնը կորսնցուց ազգային-միութենական վաստակաւոր գործիչ մը, որուն հասարակական գործունէութիւնը հիմք հանդիսացաւ մշտապէս վերարժեւորելու ազգային ու պետական մեր արժէքները:

Ապա, խօսք առաւ Հ.Մ.Լ.Մ.ի Կեդրոնական Վարչութեան ատենապետ եղբ. Վաչէ Նաճարեան եւ յայտնեց, որ եղբ. Գառնիկ Մկրտիչեանի վաղաժամ մահուան առիթով, Կեդրոնական Վարչութիւնը եղբ. Գառնիկի ընտանիքին հետ համախորհուրդ որոշեց հիմնել Փոնտ մը՝ միութենական օգտակար եւ մնայուն ծրագիրով մը յաւերժացնելու համար անոր յիշատակը եւ միութենական ժառանգը: Հետեւաբար, Հ.Մ.Լ.Մ.ի Բիւրականի բանակավայրը եղբ. Գառնիկ Մկրտիչեան անուանելով եւ այդ Փոնտը յատկացնելով բանակավայ-

Րի բարգաւաճման ծրագիրներուն, կարելի պիտի ըլլայ իրականացնել ո՛չ միայն բանակավայրին արդիականացումը, այլեւ՝ նորութիւններու յաւելումը անոր կառոյցին վրայ:

Եղբ. Նաճարեան հաստատեց, որ այս որոշումը կը բխի այն նկատողութենէն, որ եղբ. Գառնիկ մեծ ներդրում ունեցած է բանակումի շինարարութեան եւ ընդարձակման մէջ, նաեւ՝ բանակավայրը լաւագոյն տեղն է Հ.Մ.Լ.Մ.ական մարդուժի պատրաստութեան, որուն ամրօրէն կը հաւատար ան, հաւատալով որ այս բանակավայրը երկրորդ տունը կը հանդիսանայ իւրաքանչիւր Հ.Մ.-Լ.Մ.ական սկառուտի: Բանակավայր մը, ուր մեր նոր սերունդի զաւակները իրենց ազգային ինքնութիւնը կը կերտեն Արագածի լանջերուն, իրենց հայեցքները ուղեկով դէպի սրբազն լեռան գագաթը, որ կը մարմնաւորէ եղբ. Գառնիկի միութենական-զաղափարական համոզումը եւ կազմակերպական աշխատանքին առանցքը:

Այս առիթով, Մկրտիչեան ընտանիքին անունով խօսք առաւ եղբ. Գառնիկ Մկրտիչեանի զաւակը՝ եղբ. Նժդեհ Մկրտիչեանը, որ նշեց, թէ ինը ամիսներ ետք տակաւին դժուար եւ անհնար է ընդունիլ անոր բացակայութիւնը մեր կեան-

քէն ներս: Եւ այսօր ա՛լ աւելի դժուար է գտնուիլ հոս, շրջապատուած Հ.Մ.-Լ.Մ.ականներով եւ զգալ, նկատել անոր բացակայութիւնը եւ իր մասին խօսիլ անցեալ եղանակով: Մանր է իրականութիւնը, իսկ աւելի ծանր՝ անոր համակերպիլը:

Իր հօր մասին վկայութիւններ փոխանցերով, եղբ. Նժդեհ Մկրտիչեան յայտնեց, որ կարելի չէ զիշել եղբ. Գառնիկին մշտական ներկայութիւնը այս բանակավայրէն ներս, առնուազն վերջին 10 տարիներուն: Կարելի չէ զիշել այս բանակավայրին ընդարձակման աշխատանքները, 100-ամեակի ձեռնարկները, բանակումը...: Կարելի չէ զիշել ընդհանրապէս անոր կապուածութիւնը այս միութեան, անոր մտահոգութիւնները, ծրագիրները, միտքերը, աշխա-

տանքները, որոնք երբեմն դուրս գալով միութենական կեանքէն մաս կը կազմէին իր անձնական կեանքին:

Այսուհետեւ, - շարունակեց եղբ. Նժդեհ Մկրտիչեան, - ան այս բանակավայրը պիտի հսկէ ո՛չ թէ աշքերով, այլ՝ իր հոգիով, ո՛չ Փիզիքապէս հոս կանգնած, այլ՝ իր բարձունքէն, երկնային նոր բնակարանէն, իր շուրջ համախմբած Հ.Մ.-Լ.Մ.ական բոլոր քոյրերն ու եղայրները, որոնք յաւէտ հեռացած են երկրային մեր կեանքէն, այս աշխարհէն, ու բանաւոր բացակայութեամբ հեռու կը մնան միութենական գործունէութենէ, սակայն անոնք միանալով Արարատ ու Արագած լեռներուն պիտի պաշտպանեն այս բանակավայրը: Բանակավայր մը, որ էր, է ու պիտի շարունակէ մնալ հաւաքավայրը Հ.Մ.-Լ.Մ.ա-

Կան յաջորդական սերունդներու, որոնցմով միշտ հպարտ էր եղը. Գառնիկ:

Առիթը պատեհ նկատելով, եղը. Նըժեկան Մկրտիչեան չորհակալութեան խօսք յայտնեց Հ.Մ.Լ.Մ.ի Կեդրոնական Վարչութեան՝ այս գեղեցիկ նախաձեռնութեան մտայլացման եւ իրականացման համար։ Նաեւ չորհակալութիւն յայտնեց այն բոլոր Հ.Մ.Լ.Մ.ականներուն, որոնք ընտանիքին հետ եղան, յիշեցին, յարգեցին ու կը շարունակեն վառ պահել եղը. Գառնիկին յիշատակները ու կը շարունակեն ու պիտի՝ շարունակեն անոր աշխատանքները, իրականացնելով անոր ակամայ անաւարտ ձգած գործն ու ծրագիրները։

Խօսքերու աւարտին, եղը. Գառնիկ Մկրտիչեանի անունը կրող սկառատական բանակավայրի յուշաքարին օրհնութիւնը կատարեց եւ անոր յիշատակին աղօթք արտասանեց Բիւրականի Ս. Յովհաննէս եկեղեցւոյ հոգեւոր հովիւր Վրթաննէս ՔՀՆՅ. Պաղակեան։

Արարողութիւնը փակուեցաւ «Յառաջ նահատակ» քայլերգի խմբերգումով։

«100 տարի ապրած եւ իր յանձնառու այս միուրեան զաղպինիքը այն է, որ Հ.Մ.Լ.Մ.ին անդամակցողը չի կրնար բաժնուիլ անկէ»։

Եղը. Գառնիկ Մկրտիչեան այս խօսքերով կը փորձէր ներկայացնել Հ.Մ.Լ.Մ.ը 100-ամեակի հանդիսութիւններուն ընթացքին։ Իր եւ իւրաքանչիւր Հ.Մ.Լ.Մ.ականի նուիրումին գաղտնիքը ներկայացնելով սիրելի միութեան հանդէպ։

Դժբախտաբար, ո՞չ ոք կը նար երեւակայել, որ դառն համաճարակը պատճառ պիտի ըլլար, որ եղը. Գառնիկը բաժնուի իր շատ սիրելի Հ.Մ.Լ.Մ.էն, գէթ՝ Փիզիքապէս։

Եղը. Գառնիկը իր անջնջելի դրոշմը ունեցաւ Հ.Մ.Լ.Մ.ի 100-ամեակի փառաւոր հանդիսութիւններուն պատուաւոր ձեւով իրականացման մէջ մասնաւորապէս եւ միութեան վերջին քսան տարւան պատմութեան կերտման մէջ ընդհանրապէս։

Եղը. Գառնիկին մուտքը Հ.Մ.Լ.Մ.ի

ընտանիք կը կատարուի Հ.Մ.Լ.Մ.ի Պուրձ Համուտի մասնաճիւղին անդամակցութեամբ։ Ան կը գործէ մասնաճիւղին եւ Լիբանանի Շրջանային Վարչութեան կազմակերպական յանձնախումբին մէջ եւ 1999-ին, միութեան եօթներորդ Պատգամաւորական Ընդհանուր Ժողովին կ'ընտրուի Հ.Մ.Լ.Մ.ի Կեդրոնական Վարչութեան անդամ։ Ապա, ան կը վերընտրուի եւ կը ստենձնէ Կեդրոնական Վարչութեան ատենապետի պաշտօնը։ Այնուհետեւ, քառամեակի մը ընդմիջումէ ետք, ան կը վերընտրուի երկու շրջան եւս՝ 2011-2019, միշտ վարելով ատենապետի պատասխանատու պաշտօնը, եւ ծառայութեան ամբողջ տեսողութեան մնալով աշխոյժու կորովի ղեկավար։

Իբրեւ ժողովական, եղը. Գառնիկ յատկութիւնը ունէր նիւթերը նախապէս լաւ ձեւով համադրելու եւ հետապնդելու, որպէսզի հարցերը համնին իրենց բարւոք լուծումին, ի շահ միութեան։ Վարպետ ժողովականի իր այս մօտեցումը միշտ իր դրական արդիւնքը կ'ունենար աշխատանքներու ընթացքին վրայ։

Նմանապէս, երբ Հ.Մ.Լ.Մ.ի Կեդրոնական Վարչութիւնը կարիքը ունեցաւ ընդարձակելու եւ բարեզզարդելու Բիւրականի բանակավայրը, որպէսզի կարենայ ընդունիլ օրէ օր Հ.Մ.Լ.Մ.ական սկառատակը անող թիւը, եղը. Գառնիկ ունեցաւ իր կեդրոնական դերը, վաստակաւոր այլ եղբայրներու կողքին, աշխատանք տանելու Բիւրականի բանակավայրը ընդլայնելու եւ նոր հաստածով օժտելու։

Բիւրականի այս բանակավայրը, 20 հազար քառ. մեթր տարածութեամբ,

Հ.Մ.Լ.Մ.ԱԿԱՆ ՄԱՐԴՈՒԺԻ ՊԱՏՐԱՍՏՈՒԹԵԱՆ ԼԱՒԳՈՅՆ ՏԵՂՄ

(Հ.Մ.Լ.Մ.Ի կեդրոնական վարջութեան ԱՏԵՆԱՊԵՏ ԵՂԲ. ՎԱԶԻ ՆԱՃԱՐԵԱՆԻ ԽՕՍՔԸ,
ԱՐՏԱՍԱՆՈՒԱԾ՝ «Հ.Մ.Լ.Մ.Ի ԳԱՌՆԻԿ ՄԿՐՏԻՉԵԱՆ ՍԿԱՌԻՏԱԿԱՆ ԲԱՆԱԿԱՎԱՅՐ»Ի
ԱՆՈՒԱՆԱԿՈՋՈՒԹԵԱՆ ԱՐԱՐՈՂՈՒԹԵԱՆ)

Հայաստանի պետութեան կողմէ Հ.Մ.-
Լ.Մ.-Հ.Ա.Մ.Կ.ին յատկացուեցաւ 5 Դեկ-
տեմբեր 2000-ին: 2011-ին, անհատոյց օգ-
տագործման նպատակով, Հայաստանի
պետութիւնը Հ.Մ.Լ.Մ.-Հ.Ա.Մ.Կ.ին
տրամադրեց նաեւ բանակավայրին կող-
քի մէկ հեկտար տարածութիւնը: Այսու-
հետեւ ընթացք առին բանակավայրին
ընդարձակման եւ բարեզարդման աշ-
խատանքներով՝ հայրենի պետութեան եւ
«Փիւնիկ» մարդկային պաշարներու
հիմնադրամին նիւթական աջակցու-
թեամբ:

Այս նոր հատուածին յաւելումին
չնորհիւ, 2018-ին, Հ.Մ.Լ.Մ. կարողացաւ
100-ամեակի իր բանակումը կատարել
1200 սկառուտով:

Եղբ. Գառնիկ Մկրտիչեանի վաղա-
ժամ մահուան առիթով, Կեղրոնական
Վարչութիւնը, համախորհուրդ եղբ.
Գառնիկի ընտանիքին հետ, որոշեց
ստեղծել ֆոնտ մը, միութեան օգտա-
կար եւ մնայուն ծրագիրով մը յաւեր-
ժացնելու համար անոր յիշատակը եւ
միութենական ժառանգը: Հետեւաբար,
Հ.Մ.Լ.Մ.ի Բիւրականի բանակավայրը

Գառնիկ Մկրտիչեան անուանելով եւ
այլ ֆոնտը նուիրելով բանակավայրի
բարգաւաճման ծրագիրներուն, այս
ֆոնտին կատարուած մնայուն նուիրա-
տուութիւններով կարեի պիտի ըլլայ
իրականացնել ո՞չ միայն բանակավայ-
րին արդիականացումը, այլ նաեւ՝ նո-
րութիւններու յաւելումը անոր կառոյ-
ցին վրայ:

Այս առաջարկը կը բխի այն նկատո-

ղութենէն, որ եղբ. Գառնիկ մեծ ներդր-
րում ունեցած է բանակումի շինարա-
րութեան եւ ընդարձակման մէջ, նաեւ՝
բանակավայրը լաւագոյն տեղն է Հ.Մ.-
Լ.Մ.ական մարդութի պատրաստու-
թեան, որուն կը հաւատար եղբայր
Գառնիկ, հաւատալով որ այս բանակա-
վայրը երկրորդ տունը կը հանդիսանայ
իւրաքանչիւր Հ.Մ.Լ.Մ.ական սկառուտի:
Բանակավայր մը, ուր մեր նոր սերուն-
դի գաւակները իրենց ազգային ինքնու-
թիւնը կը կերտեն Արագածի լանջերուն,
իրենց հայեացքները ուղղելով դէպի սըր-
բագան լերան գագաթը, որ կը մարմ-
նաւորէ եղբ. Գառնիկ Մկրտիչեանին մի-
ութենական գաղափարական համոզու-
մը եւ կազմակերպական աշխատանքին
առանցքը:

Ցարգա՛նք իր յիշատակին: Այս առի-
թով, ես սա պահուն պատիւը ունիմ
Հ.Մ.Լ.Մ.ի Կեղրոնական Վարչութեան
անունով Բիւրականի այս բանակավայ-
րը կոչելու «Հ.Մ.Լ.Մ.ի Գառնիկ Մկրտիչ-
եան Սկառուտական Բանակավայր»:

ԲԻՒՐԱԿԱՆԻ ԲԱՆԱԿԱՅՐԸ ԿԸ ԴԱՌՆԱՅ ՄԵՐ ՆԵՐՃՆՉԱՐԱՆԸ, ՅՈՅՍԻ ԵՒ ՈՒԺԻ ԱՂԹԻՐԸ

(ՅԱՆՈՒՆ ՄԿՐՏԻՉԵԱՆ ՀՆՏԱՆԻՔԻՆ ԵՂԲ. ՆԺԴԵՀ ՄԿՐՏԻՉԵԱՆԻ ԽՕՍՔԸ,
ԱՐՏԱՍԱՆՈՒԱԾ՝ «Հ.Մ.Լ.Մ.Ի ԳԱՌՆԻԿ ՄԿՐՏԻՉԵԱՆ ՍԿԱՌԻՏԱԿԱՆ
ԲԱՆԱԿԱՅՐԸ»Ի ԱՆՈՒԱՆԱԿՈՉՈՒԹԵԱՆ ԱՐԱՐՈՂՈՒԹԵԱՆ)

Այս պահուն, այս վայրէն, այս ձեռնարկէն կարելի չէ զապել գտացումներու վերիվայրումները, զորս կ'ապրինք: Հպարտութիւն՝ եղբ. Գառնիկ Մկրտիչեանին կինն ու զաւակները ըլլալով: Բախտաւորութիւն՝ եղբ. Գառնիկ Մկրտիչեանին հետ ապրած ու աշխատած ըլլալով: Միաժամանակ, ափսոսանք ու ցաւ՝ եղբ. Գառնիկի վաղաժամ մեկնումին եւ բացակայութեան համար:

Տակաւին մեզի՝ ընտանեկան պարագաներուս համար անհաւատալի կը թուի Գառնիկ Մկրտիչեանին մահը:

Ինը ամիսներ ետք, տակաւին դժուար եւ անհնար է ընդունիլ անոր բացակայութիւնը մեր կեանքէն ներս: Եւ այօր ա'լ աւելի դժուար է գըտնուիլ հոս, շրջապատուած Հ.Մ.Լ.Մ.ականներով եւ զգալ, նկատել անոր բացակայութիւնը եւ իր մասին խօսիլ անցեալ եղանակով:

Ծանր է այս իրականութիւնը, իսկ աւելի ծանր է անոր համակերպիլով:

Գտնուելով հոս, կարելի չէ պահ մը չկարուիլ ներկայէն եւ այս իրականութենէն ու երթալ մօտիկ անցեալ ու յիշել:

Ցիշել եղբ. Գառնիկին մշտական ներկայութիւնը այս բանակավայրէն ներս, առնուազն վերջին 10 տարիներուն:

Ցիշել այս բանակավայրի ընդարձակման աշխատանքները, 100-ամեակի ձեռնարկները, բանակումը...

Ցիշել ընդհանրապէս անոր կապուածութիւնը այս միութեան, անոր մտահոգութիւնները, ծրագիրները, միտքերը, աշխատանքները, որոնք երբեմն դուրս գալով միութենական կեանքէն, մաս կը կազմէին իր անձնական կեանքին, երբեմն նաեւ մե՛ր կեանքին:

Վերադառնարովն ներկային, այս պահուն կրնամ միայն պատկերացնել, թէ որքան ուրախ է հրմա հայրս՝ եղբ. Գառնիկը:

Կը հաւատամ, որ ան մեզի հետ է, լուր կը հետեւի, կը դիտէ եւ իրեն յատուկ ժափիտով կը վայելէ մեր բոլորին ներկայութիւնը, մեր հաւաքը, իրեն համար շատ սիրելի վայրին՝ Բիւրականի մէջ:

Կը հաւատամ ու վստահ եմ, որ այսուհետեւ ան պիտի հըսկէ այս վայրով ո՛չ թէ իր աչքերով, այլ՝ իր հոգիով, ո՛չ Փիզիքապէս հոս կանգնած, այլ՝ իր բարձունքն, երկնային նոր բնակարանէն, իր շուրջ համախմբած Հ.Մ.Լ.Մ.ական բոլոր քոյրերն ու եղայրները, որոնք առյաւէտ հետացած են երկրային

մեր կեանքէն, այս աշխարհէն ու բանաւոր բացակայութեամբ հեռու կը մնան միութենական գործունէութենէ, սակայն անոնք միանալով Արարատ ու Արագած լեռներուն պիտի պաշտպանեն այս բանակավայրը:

Բանակավայր մը, որ էր, է՛ ու պիտի շարունակէ մնալ հաւաքավայրը Հ.Մ.Լ.Մ.ական տարբեր սերունդներու հազարաւոր սկաուտներու, որոնցմով միշտ հպարտ էր եղբ. Գառնիկ:

Բանակավայր մը, որ հանդիպման վայրն էր, է՛ ու պիտի շարունակէ մնալ կեանքով լեցուն, աշխարհասփիւռ Հ.Մ.-Լ.Մ.ականներու երգերով, պարերով, ծանօթութիւններով, ուրախութեամբ եւ բաժանումի տիսուր պահերով:

Իսկ մեզի համար, իբրեւ եղբ. Գառնիկի ընտանիքի անդամներ, այս բանակավայրը մեր կեանքէն ներս իւրայատուկ տեղ ունենալով հանդերձ, այս պահէն սկսեալ պիտի ստանայ տարբեր իմաստ ու պիտի դառնայ տարբեր նշանակութիւն ունեցող իւրայատուկ վայր:

Այսօր, Բիւրականի այս տարածքը մեր կեանքին անբաժան մէկ մասը կը դառնայ: Մեր ներչնչարանը, մեր յոյսի եւ ուժի աղբիւրը, մեր յենարանն ու մեր ուխտավայրը:

Ուստի, թոյլ տուէք, որ մեր ընտանիքին կողմէ մեր խորին չնորհակալութիւնը փոխանցեմ Հ.Մ.Լ.Մ.ի կեդրոնական Վարչութեան՝ այս գեղեցիկ նախաձեռնութեան մտայլացման եւ իրականացման համար: Շնորհակալութիւն նաեւ Հ.Մ.Լ.Մ.ի մեծ ընտանիքին, իւրաքանչիւր Հ.Մ.Լ.Մ.ականի, որ մեզի հետ եղաւ, յիշեց, յարգեց ու կը շարունակէ վառ պահէլ եղբ. Գառնիկին յիշատակները ու կը շարունակէ ու պիտի շարունակէ անոր աշխատանքները, իրականացներով անոր ակամայ անաւարտ ձգած գործն ու ծրագիրները:

Վերջապէս, մեր փափաքն է, որ Հ.Մ.Լ.Մ.ի Բիւրականի Գառնիկ Մկրտիչեանին անունը կրող բանակավայրը չուտով վերագտնէ իր բնական ու ամբողջական աշխուժութիւնը եւ դիմաւորէ աշխարհի չորս կողմերէն եկած սկաուտները: Կը յուսանք նաեւ, որ հօրս կեանքը խլած անողոք հիւանդութիւնը երբեք արգելք չհանդիսանայ այս գործին յաջողութեան:

Շնորհակալութիւն եւ ձեր վարձքը կատար:

ԱՊՐՈՂՆԵՐԸ՝ ՅԱՆՈՒ ԱՆՄԱՀՆԵՐԻ

Նիւթը պատրաստեց՝ Միլվա ԱԼԱՀՎԵՐՏԵԱՆ
ԵՐԵՒԱՆ

2 021 բուականի Նոյեմբերն ասես՝ առանձնայաց դուռ ի խոնարհումի ու երախտիքի ամիս էր մեզնից իրաքանչիրի համար։ Ասես՝ մի գարի անց, հազի կարողացանք մեծ ցափի ու սարսափելի հարուածի բարից դուրս գալ ու փորձել զանազան քայլերով վկայակոչել Արցախան 44-օրիայ պատերազմի ժամանակ իրենց կեամբը զոհաբերած հերոս գրաների վաս յիշապակը։

Պատերազմը, ցաւոր, չափացող վերք բացեց մեզնից իրաքանչիրի պրոբում, ցաւ ու գրպունջ բռնկեց մեր հոգիներում։ Մեր լուսեղէն ու անուշ զաւակներն իրենց ծաղիկ հասակը հայրենիքին նոյիսաբերեցին, եւ մեր յուշերում մնացին յաւերժ երիտասարդ՝ կենախինդ եւ հումորով լեցուն։ Ցաւոր սրբի, այդ լուսաւոր ու լուսեղէն գրաներից էին նաև մեր Հ. Մ. Ա. Ական եղբայրներից գասաներկուուր։

Մենք բուդրու մեր սրբում ու հոգում զգում ենք այն խորը ցաւն ու ցասումը, որն ապրեցինք ազգովի։ Բառերն ու խօսքերը, երբեք ի գորու չեն լինելու ափոփելու մեր հարազարդների ու մեր դրաների կորսադի անդառնալի վիշտն ու մորմորը։ Այս խորը վերքերը երբեք չեն սպասալու,

սակայն մենք բոլորս, պարզաւոր ենք ինչ անց մեր հերոսների յիշապակի անմահութեան համար ամուր լինել, զինուել յոյսով ու հաւաքով, քանզի զիվենքը, որ մենք մեր հերոսների սերունդներին յաղաճակած հայրենիք վերադարձնելու պարզը ունենալու պարզը է նահապակուած հերոսների յիշապակը անմար պահել, իսկ մեր առաքելութիւնն է վկայակոչելով նրանց լուսեղէն յիշապակը աւելի ամուր, աւելի յամառ, աւելի ուժեղ քան երբեւ նայել ապագայի աչքերին, հզօրանալ հոգով ու մարմնով ու զօրավիզ դառնալ մեր ազգին ու հայրենիքին։

Մեր դրաների կորուագը ոչնչով փարապել հնարաւոր չէ, միայն կարող ենք աղօրք վերառաքել առ Ասպուած, որպէսզի Տէրք հայրենիքի զոհասեղանին մեր հերոսների մագուցած ընծան ընդունի եւ փոխարէնք մեզ միմիքարի հայրենիքի նկարմամբ նոր սէր ու ուներին հպարտութիւն վերընջիւղելով բոլորի սրբութիւն։ Ասպուածոյ օրինութիւնն ու սէրք բող յարագեւ լինի մեր ընպանիքներում, բող ուժն ու կորովը, զապանակուած կամքը միշտ ուղեկից լինեն մնաց, որպէսզի Քրիստոսի Յարութեամբ իմասպաւորուի մեր կեանքը։

Ցաւոր, ոչ մի սփոփիչ խօսք չի կարող ամոքել որդեկորոյս ծննդների վիշտը, ոչ մի գերբնական չենք չի կարող վերադարձնել նրանց լուսապատ զաւակներին, ասկայն, յուշի ու վերյուշի զաղափարից ծնուած միջոցառումներ իրականացնելու հնարքը, թերեւս այն եղակի միջոցն է, որին ապահնելով մենք՝ ապրողներս, փորձում ենք մեղմել սկիզբան հոգու բախիծն ու խոռովը։

Ու քանի որ Նրանք զոհուեցին, որ մենք ապրենք, ապ-

ՅԻՇԱՏԱԿԻ ՈԳԵԿՈՉՈՒՄ

րենք՝ հզօրացնելով մեր երկիրը, կերպելով հայութեան անակուն ոգու պատկերը, ուստի մենք մեր հերոսներին պարզը ենք հզօր հայրենիք, որը պէտք է կառուցենք՝ ապահնելով մեր փողուն ուժերին ու կամքին:

Յաւե րժ փառը մեր հերոսներին:

Վերոնշեալ խօսքերի վառ ապացոյցը, իրականացուած բոլոր այն միջոցառումներն էին, որոնք կազմակերպուեցին մէկը միւսի ետեւից՝ ընկած հերոսների ծնողների, հարազատների ու ընկերների կողմից: Այն յուշարձաններն ու յուշաքարերն էին, որոնք տեղակայուեցին Հայոց աշխարհով մէկ՝ մէկը միւսի ետեւից: Այն բոլոր մոմավառութեան, լուռ հաւաքների ու յուշ-երեկոների իրականացումն էին, որոնք տեղի ունեցան մէկը միւսի ետեւից:

ԵՂԲ. ԳՐԻԳՈՐ ՂԱԶԱՐԵԱՆ

Գարեգին Նժդեհն ասել է՝ «Բաւական չէ ազգի զաւակը լինել, պէտք է նաեւ նրա հրաշունչ զինուորը լինել»: Եղբայր Գրիգոր ո՛չ միայն Հայ ազգի արժանի զաւակն էր, այլև՝ նրա զինուորը, ով հերոսաբար զոհուեց յանուն Հայրենիքի, որպէսզի ապագայ սերունդներին փոխանցի ազատ ու արժանապատիւ Հայրենիք:

Գրիգոր Ղազարեանը Հայրենիքն սիրում էր առանց պաթուի, առանց աւելորդ խօսքի՝ կարեւորելով նուիրումը Հայրենիքի պաշտպանութեան գաղափարին:

Յուլիսի 20-ին Գրիգոր Ղազարեանի բնակութեան տարածքում տեղի ունեցաւ խորհրդանշական յուշաքարի բացում, որն օրհնուեց ծուխի քահանայի կողմից, այնուհետեւ կատարւեց խնկարկում եւ ծաղիկների խոնարհում:

ԵՂԲ. ԱՐՄԵՆ ԱՌՈՒԻՍԱՄԵԱՆ

Հայաստանի Հանրապետութեան անկախութեան վերականգնման 30-րդ տօնին ընդառաջ, Երեւանի թիւ 52 հիմնական դպրոցում աեղի ունեցաւ ոգեկոչման միջոցառում, որի ընթացքում կատարուեց դպրոցի երեմնի շրջանաւարտ, իսկ այժմ արդէն անմահ հերոսների պատուաւոր կոչումն ստացած քաջորդիների յուշաքարի բացումը: Այդ հայորդիների

շարքում էր նաեւ Հ.Մ.Լ.Մ.-Հ.Ա.Ս.Կ.-ի ընտանիքի անդամ՝ եղբայր Արմէն Առուստամեանը:

ԵՂԲ. ՀԱՅԿ ԴԵՐԻԿԼԵԱՆ

Օգոստոսի 22-ին տեղի ունեցաւ 44-օրեայ պատերազմում ընկած եղբայր Հայկ Դերիկլեանի անուան ցայտաղբերի բացումը, որին մասնակցեցին նաեւ Հ.Մ.Լ.Մ.-Հ.Ա.Ս.Կ.-ի սկաուտները: Եղբօր բնակութեան տարածքում բացուած ցայտաղբերը, ասես՝ այն հոսող ջուրն է լինելու, որից ամէն անցորդ մի կում ջուր է առնելու, սիրոց հովանքնի ու յիշ՝ այստեղ է ննջում Հայրենիքի ու ազգի հերոսի՝ Հայկ Դերիկլեանի հոգին:

ՎԱՐԴԱՆ ՊԵՏՐՈՍԵԱՆ

Վարդան Պետրոսեանը թէեւ անձամբ Հ.Մ.Լ.Մ.ական չի եղել, սակայն նրա հայրը՝ եղբայր Արմէն Պետրոսեանը ո՛չ միայն պատանի հասակից աւելի քան երեսուն տարիներ ի վեր անդամակցում է Հ.Մ.Լ.Մ.Մ.ի մեծ ընտանիքին, այլև՝ իր սիրառուն որդու՝ Վարդանի անուան ընտրութեան մէջ էլ Հ.Մ.-Լ.Մ.ական խորհուրդ պահպանուած: Բոլորովին էլ պատահական չէր, որ հայրենասէր Արմէնը, իր հարազատ ընկերոջ եղբայր Վարդան Բախչեանի անունից ոգեշնչուած՝ անուանակոչեց սեփական որդուն նոյնպէս՝ Վարդան: Ցաւօք, երկու Վարդաններն էլ միեւնոյն ճակատագրին արժանացան: Երկուսն էլ իրենց կեանքը չինայեցին յանուն Հայրենիքի:

Վարդան Պետրոսեանը արիութեան համար յետ-մահու պարգեւատրուել է «Մարտական Ծառայութիւն» մետաղ:

Ցաւը խորն է, վէրքին՝ անբուժելի:

Ու քանի որ հերոս որդին նաեւ պասքեթպոլիստ էր, ապա Վարդանի անմար յիշատակը ոգեկոչելու համար, ծնողները մտայլացան կազմակերպել «Վարդան Պետրոսեանի անուան պասքեթպոլի մրցարշար»: Անշուշտ, նրանց աջակցեցին նաեւ ընտանիքի անդամներն ու ընկերները: Այսպիսով՝ Սեպտեմբերի 21-ից 26-ը երեւանի Օլիմպաւան մարզահամալիրում

տեղի ունեցաւ միջոցառումը, որին իրենց մասնակցութիւնը բերեցին պատանի պասքեթպոլիստների խմբերը՝ Հայաստանի ու Արցախի Հանրապետութիւններից: Մրցաշարի բացման արարողութիւնը Հայաստանի Հանրապետութեան անկախութեան վերականգնման տօնին էր նույրուած, իսկ ահա փակման օրը՝ հերոսի 21-րդ ծննդեան օրն էր:

Փառք ու պատիւ, օրհնանք ու խնկարկում մէր անմահ հերոսների վառ յիշատակին:

Մենք մեր հերոս եղբայրներին անկախ Հայրենիք ու փառահեղ ապազյ ենք պարպը: Ուրեմն եկէր ապրենք ու պայքարենք յանուն արդարութեան վերականգնման, պայքարենք յանուն մեր հայրենիքի ու մեր հայրենակիցների բարօրութեան, եւ պայքարենք յանուն մեր լուսաւոր գալիքի ու պայծառ ապազյի: Ինչպէս մեծ բանասրենդ Սեւակն է ասում

... Նրանք ընկան կոհիւներում,
Բայց ապրում է հոգին նրանց
Ապրողների հոգիններում.
Չի մեղմացել ցարը կրած,
Ավելուրինը մի փրփրած
Եւ յաղբութեան գոնչը խորին
Ի զիգուրին այն բոլորի,
Որ նայում են շիրմին նրանց
Մրայն իրեն մի բլուրի,
Որ հարրում է կամաց-կամաց,-
Անմիտի պէս մոռանալով,
Ոչ եթէ չար բշնամու դէմ
Ապրողները իրենց ուժով
Ու զենքով են անպարփելի,
Ընկածները իրենց յուշով,
Վրէտն զ են սարսափելի...
(Սեւակ - «Ընկածները»)

Ֆրիտա Գզըլեան-Դաճեան ԵՐԵՒԱՆ

Թէւ Հ.Մ.Լ.Մ.ական Գէորգ Հաճեանի կեանքին թելլ կտրուեցաւ 6 Հոկտեմբեր 2020-ին, Վարան-գաթաղի բարձունքին մղուած հերոսական կոիրին, սակայն ան չմեռաւ, այլ՝ անմահացաւ, իր խիզախութեան եւ անձնուիրութեան համար յետ-մահու արժանանալով բազմաթիւ չքանչաններու, մետայներու եւ յուշ-երեկոններու։ Այսպէս,

2020

18 Հոկտեմբերին, Լիբանանին Հայաստան ժամանած լիբանանեան OTV լրատուական կայանի լրագրողներ Պոօշեան գիւղի «Զօրաց» պանթէոն այցելելով, հարցազրոյց մը ունեցան Գէորգի կնոջ՝ Ֆրիտայի հետ՝ Գէորգին նկարագիրին, բնաւորութեան եւ Արցախեան պատերազմի մասնակցութեան պայմաններուն մասին։

20 Դեկտեմբերին, Գէորգ Հ.Մ.Լ.Մ.-Հ.Ա.Ս.Կ.ի վարչութեան կողմէ յետ-մահու արժանացաւ «Խիզախութեան» շըքանչանի։

21 Դեկտեմբերին, Հ.Մ.Լ.Մ.-Հ.Ա.-Ս.Կ.ի վարչութեան նախաձեռնութեամբ տեղի ունեցաւ այցելութիւն Պոօշեանի «Զօրաց» պանթէոն եւ քաջարի Գէորգի

ԳԷՈՐԳԻ՝ ԵՐԿՐՈՐԴ ԿԵԱՆՔՈՎ

թարմ հողակոյակին գետեղուեցաւ Հ.Մ.Լ.Մ.ի խորհրդանշանը կրող պազալթ քարը։

2021

8 Փետրուարին, Կոմիտասի անուան երաժշտանոցին մէջ տեղի ունեցաւ յիշատակի երեկոյ՝ նուիրուած Գէորգին եւ այլ երաժիշտներու։

13 Փետրուարին, «Զայն Հայրենեաց» հասարակական կազմակերպութեան նախաձեռնութեամբ տեղի ունեցաւ յիշատակի երեկոյ՝ նուիրուած Գէորգին եւ չորս նահատակ արուեստագիտներու։

14 Ապրիլին, «Կամաւորական Շարժում» հասարակական կազմակերպութեան կազմակերպութեամբ, «Յակոբ Պարոնեան» թատերասրահին մէջ, Լ.Ղ.Հ. նախագահին հրամանագիրով (17 Դեկտեմբեր 2020 թ.), Գէորգը յետ-մահու պարզեւատրուեցաւ «Արիութեան Համար» մետալով։

25 Ապրիլին, Լիբանանի երիտասարդութեան եւ մարմնամարզի օրուան նախարարուէի՝ Վարդինէ Օհանեան-Գէորգեան այցելեց Հայաստան եւ յարգանքի տուրք մատուցեց «Զօրաց» պանթէոնին մէջ հանգչող նահատակ Գէորգին եւ ընկերներուն։

1 Մայիսին, Հ.Մ.Լ.Մ.-Հ.Ա.Ս.Կ.ի վարչութեան նախաձեռ-

նութեամբ, Բիւրականի բանակավայրին մէջ տեղի ունեցաւ «Խիզախներու պուրակ»ի բացում՝ ի լիշտակ Գէորգին եւ Հ.Մ.Լ.Մ.ական 11 եղբայրներու, որոնք խիզախաբար մարտնչելով իրենց թանկ կեանքերը զոհաբերեցին յանուն հայրենիքին:

11 Յունիսին, Գէորգին տիկնոջ, զաւկին եւ Գոհար Շագոյեանի կազմակերպութեամբ, Արամ Խաչատուրեանի տունթանգարանին մէջ տեղի ունեցաւ Գէորգին ծննդեան 50-ամեակի յուշ-երեկոն: Այս առիթով, Հ.Հ. Արցախի վեժերաններու միութեան նախագահին կողմէ, յետ-մահու, Գէորգին շնորհըցաւ «Կոմիտասի» մետալ:

12 Սեպտեմբերին, Խաչվերացի տօնին եւ Մուսա լերան հերոսամարտին խորհուրդով, ի լիշտակ Գէորգին, կնոջ եւ զաւկին նախաձեւնութեամբ տեղի ունեցաւ աղօթք եւ խընկարկում՝ «Զօրաց» պանթէոնին մէջ, ապա յուշաքարի բացում՝ Գէորգին ձեռակերտ տան շրջափակին մէջ: Յայտարարւեցաւ Գէորգ Հաճեանի լիշտակին մշակութային հիմնադրամի ստեղծումը:

6 Հոկտեմբերին, Գէորգին նահատակութեան Ա. տարեիցին, կնոջն ու զաւկին նախաձեւնութեամբ, հակառակ անձրեւախառն եղանակին, տեղի ունեցաւ հոգեհանգստեան պաշտօն՝ «Զօրաց» պանթէոնին մէջ, Շահան Արք. Սարգիսեանի եւ Յովհաննէս Ծ. Վարդապետ Սաղարճեանի ձեռամբ: Այսուհետեւ, Գէորգին ձեռակերտ տան մէջ զետեղուած յուշաքարին օրհնութիւնը կատարեց Շահան Արք. Սարգիսեան: Աւելի ուշ, Յովհաննէս Թումանեանի թանգարանին մէջ տեղի ունեցաւ Գէորգ Հաճեանին նուիրուած յուշ-երեկոյ՝ «Վերջին սերմացանը» խորագրով:

17 Հոկտեմբերին, Հ.Յ.Դ. «Կարմիր լեռ» կոմիտէին նախաձեւնութեամբ, Գէորգին ծննդավայր Լիբանանի Այնձար հայւանին մէջ կատարուեցաւ նահատակին հօրենական տան պատին ամրացուած յուշաքարին բացումը: Թաղը կոչուեցաւ Գէորգ Հաճեանի անունով:

30 Հոկտեմբերին, իր լիազումար նիստերը Հայաստանի մէջ կատարող Հ.Մ.Լ.Մ.ի Կեղրոնական Վարչութիւնը, Հ.Մ.-Լ.Մ.-Հ.Ա.Մ.Կ.ի վարչութեան ընկերակցութեամբ, այցելեց

«Զօրաց» պանթէոն եւ հոգեհանգստեան պաշտօն կատարեց Գէորգին եւ զինակից ընկերներուն լիշտակին, ապա Հ.Մ.-Լ.Մ.ի Բիւրականի բանակավայրին մէջ տեղի ունեցաւ «Անմահ խիզախներ»ու յուշարձանի բացում, ի լիշտակ Գէորգին եւ Հ.Մ.-Լ.Մ.ական բոլոր նահատակներուն:

30 Նոյեմբերին, Հայաստանի Հանրապետութեան նախագահին 29 Հոկտեմբեր 2021 թուակիր թիւ 347 հրամանագիրով Գէորգը յետ-մահու արժանացաւ «Մարտական ծառայութեան» մետալին՝ հայրենիքի պաշտպանութեան եւ անվտանգութեան ապահովման գործողութիւններու ժամանակ կամաւորաբար ցուցաբերած խիզախութեան եւ նուիրումին համար:

Նորուրիան մը եւս:

Այս անգամ քարոզչական մարզին մէջ, որ Հ.Մ.Ը.Ա. շրջաններ ցարդ կը գործէին անջապարար, ինուարանչիրը իր հայեցողորեւամբ եւ տեղական պայմաններուն թելադրականուրեւամբ: Կը պահսէր համաՀ.Մ.Ը.ական ընդհանուր ուղեգիծը, համադրումի եւ համակարգումի բաժինը, ինչ որ ընդհանրական մրահոգուրիան էր, տեղական պահանջ:

Շահ, այդ մրահոգուրիան եւ պահանջին զոհացում գալու համար, 6 եւ 13 նոյեմբեր 2021-ին, Հ.Մ.Ը.ի Կելլունական Վարչուրեւան քարոզչական յանձնախումբը կազմակերպեց միուրեւան պարմուրեւան անախընթաց այս սեմինարը, նոր սկիզբ մը նշելով Հ.Մ.Ը.ի քարոզչական աշխատանքներուն մէջ, քաղաքական աշխատանքներուն աշխատանքներուն մէջ, քէ՛ իրեւ գործելածեւ եւ քէ՛ իրեւ բռվանդակուրիան, աւելի արդիական, ազդու եւ գարածուն քարոզչական մերենայի մը սկիզբան առաջադրանքով:

Առցանց սեմինարին իրենց մասնակցուրիանը քերին միուրեւան Շրջանային եւ Մեկուսի 26 շրջաններէն աւելի քան 50 քարոզչական պարտասխանագուուներ, վարչականներ եւ տեղեկապուրեւան արհեստագիրուրեւամբ գրադղող մասնագէտներ:

ԲԱՑՈՒՄԸԸ

Համա-Հ.Մ.Ը.Ա. ական քարոզչական Ա. առցանց սեմինարին բացումը կատարեցաւ Հայաստանի եւ Հ.Մ.Ը.Ա. քայլերգներով: Ապա, յանձնախումբի անդամ եղբ. Նժդիկ Մկրտիչեան հրաւիրեց կեդրոնական Վարչուրեւան քարտուղար եւ քարոզչական յանձնախումբի ներկայացուցիչ եղբ. Վիգէն Աւագեանը՝ փոխանցելու իր խօսքը:

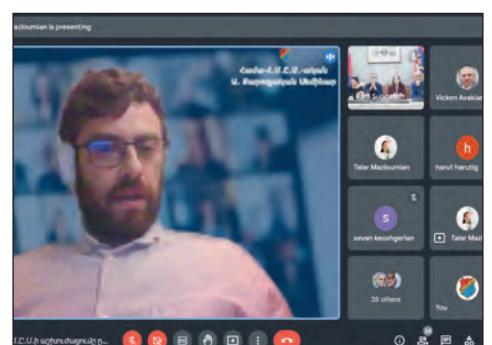
մութեան մէջ աննախրնթաց այս սեմինարը կու գայ շեշտելու քարոզչական աշխատանքներու կարեւորութիւնը եւ այդ աշխատանքները համագրելու, հունաւորելու եւ աւելի մասնագիտական հիմերու վրայ դնելու անհրաժեշտութիւնը: Սեմինարը կը ջանայ առաջին անգամ ըլլալով ի մի բերել եւ արժենուորել միութեան քարոզչական աւանդական

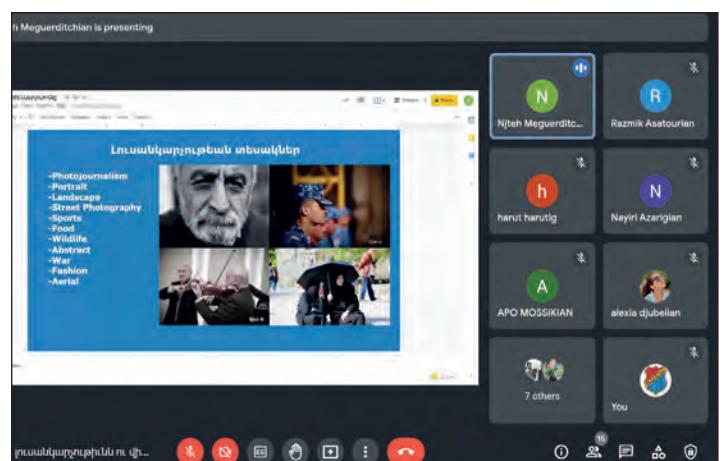
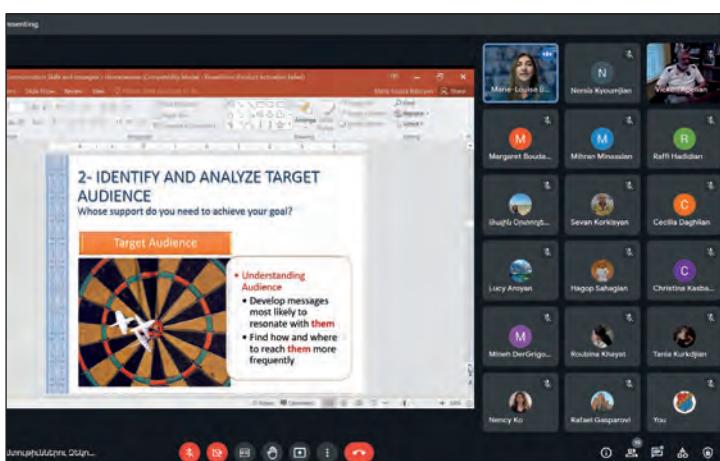
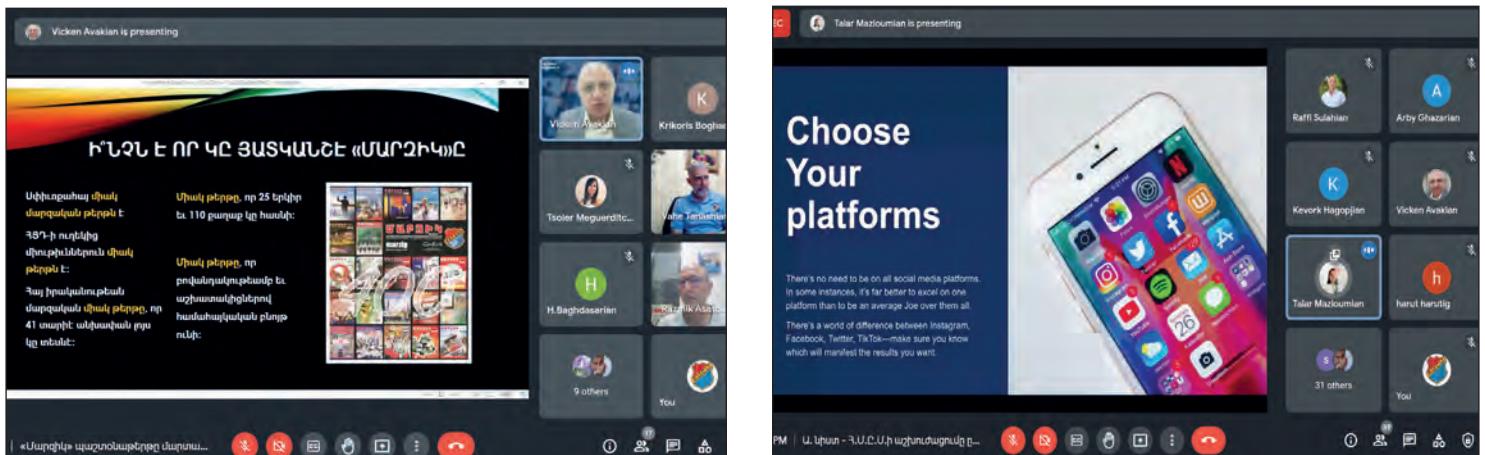

ՀԱՄԱՀ.Մ.Ը.ԱԿԱՆ ՔԱՐՈԶՉԱԿԱՆ Ա. ԱՌՅԱՆՑ ՍԵՄԻՆԱՐԸ ՄԻՈՒԹԵՎԱՆ ԴԻՄԱՑ ԿԸ ԲԱՆԱՅ ՆՈՐ ԳՈՐԾԵԼԱԴԱՏԻ ՄԸ ԼԱՅՆ ՀԵՌԱԿԱՐՆԵՐ

Եղբ. Աւագեան Հ.Մ.Ը.Ա. կեդրունական Վարչուրեւան պատասխանի եւ ապահովագիրայի հաղորդումներ, կայքէջեր, ընկերային ցանցեր եւ այլն) եւ ապահովել բոլորին ներդաշնակ ու համակարգուած գործունէութիւնը՝ միութենական յստակ սկզբունքներու հիմամբ:

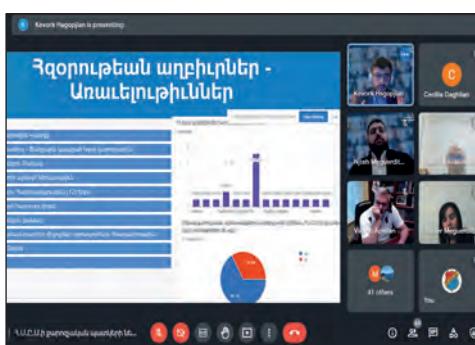
Իր խօսքին մէջ եղբայրը շեշտեց, որ քարոզչութիւնը ինքնանպատակ չէ, ան կը ծառայէ կատարուած աշխատանքներու լուսաբանման ճամբով անդամահաւաքի եւ Հ.Մ.Ը.Ա. շարքերու խտացման: «Լաւ անդամահաւաք կ'ենթադրէ լաւ քարոզչութիւն, իսկ լաւ քարոզչութիւնը կը պահանջէ լաւ քարոզչական միջոց, ճիշդ եւ սերտուած քարոզչական քաղաքականութիւն», ըստ ան: Ապա, եղբայրը հաստատեց, որ մինչեւ մօտիկ

անցեալը կը խօսէինք Հ.Մ.Լ.Մ.ի սկառուտական եւ մարզական ուժին մասին, սեմինարին ներկայութեան պատկերը իրաւունք կու տայ այսուհետեւ խօսելու նաեւ Հ.Մ.Լ.Մ.ի քարոզչական ուժին մասին, որուն բաղադրիչներն են այսեղ ներկայ միութենականները։

«Հ.Մ.Լ.Մ.ի ՔԱՐՈԶՉԱԿԱՆ ԱՇԽԱՐՀՀՀ» ՏԵՍԱՆԻՒԹՈՎ ԵՒ ԸՆԴՀԱՆՈՒՐ ԱՐԺԵՒՈՐՈՒՄՈՎ Հ.Մ.Լ.Մ.ի Կեդրոնական Վարչու-

թեան խօսքին յաջորդեց «Հ.Մ.Լ.Մ.ի քարոզչական աշխարհը» ծանօթացնող տեսանիւթին ցուցադրութիւնը, որմէ ետք քարոզչական յանձնախումբի ատենապետ եղը. Գէորգ Յակոբճեան փառուրո-փոյնթով ներկայացուց միութեան աշխարհասիրու մասնաճիւղերու քարոզչական աշխատանքներուն պատկերը՝ նախապէս պատրաստուած հարցարաններու պատասխաններուն հիմամբ։

ԱՌԱՋԻՆ ԵՐԵՔ ԱՇԽԱՏԱՆՈՑՆԵՐԸ

Հ.Մ.Լ.Մ.ի գիմատեարի էջով հանրութեան ներկայացուած առաջին նիստին յաջորդեց սեմինարին աշխատանցներու բաժինը, ուր մասնակիցները առիթը ունեցան խմբակային դրութեամբ առցանց ծանօթանալու մասնագիտական հետեւեալ երեք նիւթերէն մէկուն.-

- «Ազդու հաղորդակցութեան հըմտութիւններ»- զեկուցաբեր՝ լիբանան-

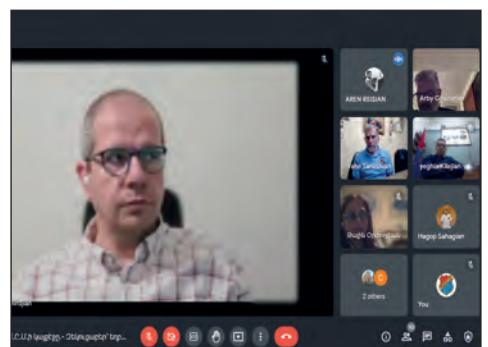
եան USJ համալսարանի դասախոս Լուիզա Պապոյեան-Ազէզեան։

- «Ազդու լրագրութեան հմտութիւններ»- զեկուցաբեր՝ քարոզչական յանձնախումբի անդամ եւ «Ազդակ» օրաթերթի պատասխանատու խմբագիր քոյր նորա Բարսեղեան։

- «Հ.Մ.Լ.Մ.ը, լուսանկարչութիւնը եւ վիտօն նկարչութիւնը»- զեկուցաբեր՝ քարոզչական յանձնախումբի անդամ եւ ստեղծագործ արհեստագիտութեան թումօ կեղրոնի աշխատակից եղը. Նըդգէն Մկրտիչեան։

Աշխատանոցներու աւարտին, մասնակիցները միացեալ նիստով մը լսեցին իւրաքանչիւր խմբակի ներկայացուցեցին զեկուցումը՝ փոխանցուած նիւթին գլխաւոր կէտերուն մասին, որմէ ետք կազմակերպիչ յանձնախումբի ատենապետ եղը. Գէորգ Յակոբճեան ամփոփ գիծերով ներկաներուն պարզեց Հ.Մ.Լ.Մ.ի քարոզչական գործունէութեան նորաստեղծ ուղեգիծին նախագիծը՝ առ

ՅԱՍԱ-Հ.Ա.Ը.ԱԿԱՆ ՄԵՄԻՆԱՐ

ի ուսումնասիրութիւն եւ մինչեւ սեմինարի յաջորդ նիստ՝ քննութիւն:

ԵՐՐՈՐԴ ՆԻՍԼ

Շաբաթ, 13 Նոյեմբեր 2021-ի երեկոյեան տեղի ունեցած քարոզական Ա. առցանց սեմինարին երրորդ եւ չորրորդ նիստերը, միացեալ եւ խմբակային դրութեամբ:

Երրորդ նիստը կատարուեցաւ սեմինարի բոլոր մասնակիցներու ներկայութեամբ եւ քննարկեց շատ այժմէական նիւթ մը՝ «Հ.Ա.Ը.Լ.Ս.ի աշխուժացումը ընկերային ցանցերու վրայ»: Մասնագիտական եւ վիճակագրական գեկուցումներով հանդէս եկան Հ.Ա.Ը.Լ.Ս.ի Կեդրո-

նական Վարչութեան քարոզչական յանձնախումբի ատենապետ եղբ. Գէորգ Յակոբճեան յանձնախումբի անդամ եւ Picsart միջազգային ընկերութեան ընկերային ցանցերու բովանդակութեան արտադրութեան պատասխանատու քոյր Դալար Մազլումեան:

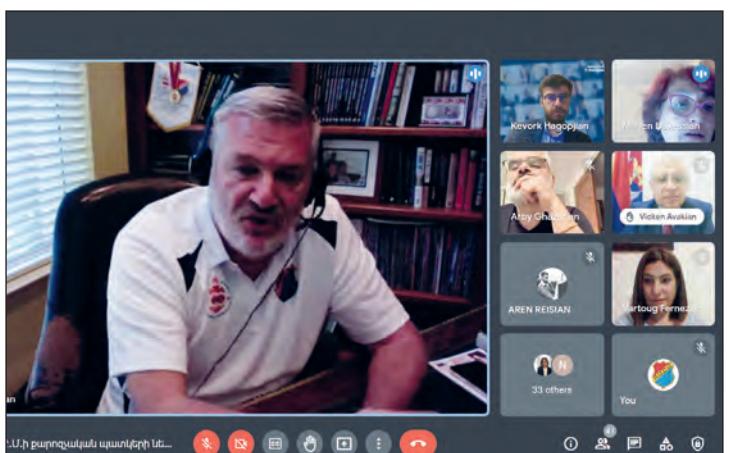
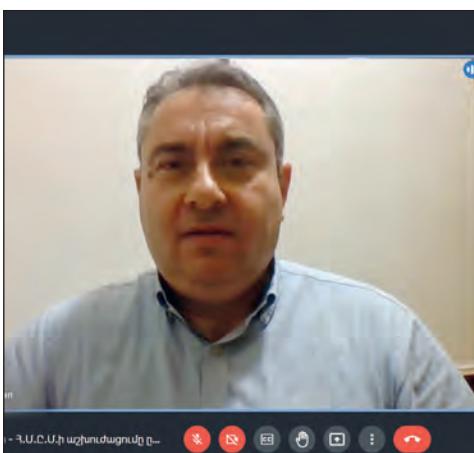
ԵՐԿՐՈՐԴ ԵՐԵՔ ԱՇԽԱՏԱՆՈՑՆԵՐԸ

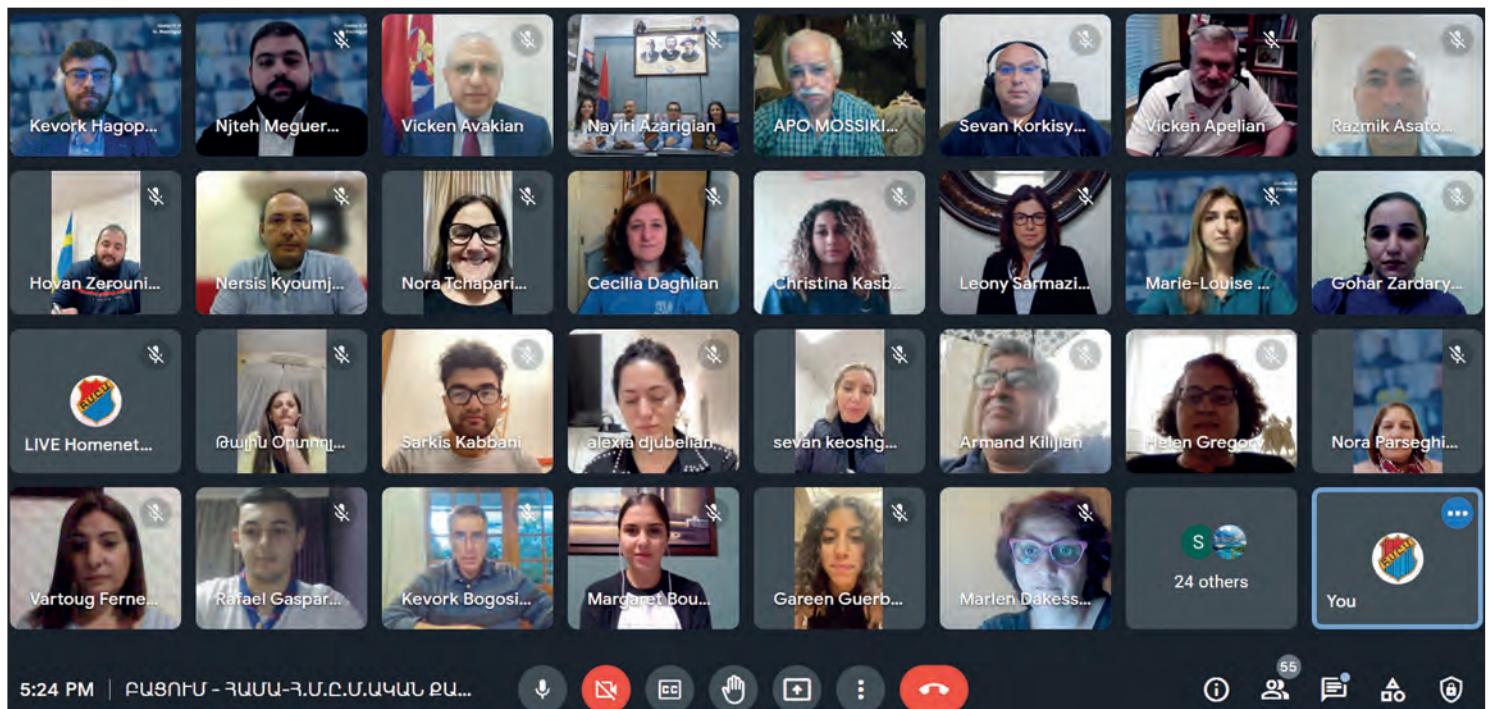
Զորբորդ նիստը դարձեալ յատկացւեցաւ առցանց աշխատանոցներու, ուր մասնակիցները առիթը ունեցան խմբակային դրութեամբ առցանց ծանօթանալու մասնագիտական հետեւեալ երեք նիւթերէն մէկուն.-

- «Փաստագրումի, արխիւմի եւ թուայնացումի աշխատանքներ»- գեկուցաբեր՝ Հայաստանի Մեսրոպ Մաշտոցի անուան Մատենադարանի եւ Հայոց Յեղասպանութեան թանգարանի գիտաշխատող Միհրան Մինասեան:

- «Մարզիկ պաշտօնաթերթը. մարտահրաւէրներ եւ զարգացման կարելիութիւններ»- գեկուցաբեր՝ Հ.Ա.Ը.Լ.Ս.ի Կեդրոնական Վարչութեան անդամ եւ «Մարզիկ» պաշտօնաթերթի խմբագիր եղբ. Վիկէն Աւագեան:

- «Հ.Ա.Ը.Լ.Ս.ի կայքէջը»- գեկուցաբեր՝ Հ.Ա.Ը.Լ.Ս.ի Կեդրոնական Վարչութեան տեղեկատուական արհեստագիտութեան աշխատանքներու պատաս-

5:24 PM | ԲԱՑՈՒՄ - ԴԱՍԱ-Դ.Ս.Ը.Ս.ԱԿԱՆ ԹԱ...

Խանսատու եղբ. Շանթ Տէմիրճեան:

Աշխատանոցներու աւարտին, մասնակիցները անդամ մը եւս միացեալ նիստով լսեցին իւրաքանչիւր խմբակի ներկայացուցիչին զեկուցում՝ փոխանցըւած նիւթին գլխաւոր կէտերուն մասին:

Յայտնենք, որ զեկուցումներուն մեծամասնութիւնը ներկայացուեցան փառը-փոյնթերով եւ տպաւորիչ կարծեսանիւթերով:

ԿԵԴՐՈՆԱԿԱՆ ՎԱՐՉՈՒԹԵԱՆ

ԱՏԵՆԱՊԵՏԻՆ

ԵԶՐԱՓԱԿԻՉ ԽՕՍՔԸ

Սեմինարին փակման եղլափակիչ խօսքը արտասանեց Հ.Մ.Լ.Մ.ի Կեդրո-

նական Վարչութեան ատենապետ եղբ. Վաչէ Նաճարեան: Եղբայրը նշեց, որ սեմինարը դարձակէտ մը նշեց միութեան պատմութեան մէջ՝ ցարդ կատարուող քարոզական աշխատանքները դնելով աւելի ամուր, մասնագիտական եւ նորարար հիմերու վրայ: Այսօր քարոզական աշխատանքներու ժամանակաշրջանն է,- նկատել տուաւ եղբ. Նաճարեան,- յատկապէս քորոնայի պարտադրած առցանց գործունէութեան պայմաններուն մէջ: Հ.Մ.Լ.Մ. ժամանակին հետ քայլ պահող միութիւն է եւ գիտէ իր կարողականութիւնները ճիշդ ճեւով ճիշդ տեղին օգտագործել: Համակարգը առաջ եւ նպատակառուղուած աշխա-

տանքը ազդու քարոզչութեան հիմնական գրաւականներն են,- հաստատեց ան,- իր խօսքին աւարտին չնորհակարութիւն յայտնելով սեմինարին մասնակից շրջաններու ներկայացուցիչներուն, կազմակերպիչ յանձնախումբին, զեկուցաբերներուն եւ հրաւիրեալ մասնագիտներուն:

Երկու շաբթուան վրայ երկարած չորս նիստերէ եւ եօթը ժամուան քննարկումներէ ետք, սեմինարը իր աշխատանքները յաջողութեամբ աւարտեց՝ որդեգրելով միութեան քարոզչական մարզի գործունէութեան ուղեգիծին նախագիծը:

Հ.Մ.Ը.Մ.Ի ԳՈՐԾՈՒԽՈՒԹԻՒՆ ՄԱՅՐ ՀԱՅՐԵՆԻՔԻ ՄԵԶ. 1918-1927 (Ե. ՄԱՍ)

Հ.Մ.Ը.Մ.Ի պատմութեան նշանակալից ու անծանօք մէկ հանգրուանին վրայ կարեւոր լոյս ափոռղ աշխատասիրութիւն մըն է ստորեւ տըրտած պատմական ակնարկը, գրուած՝ Հ.Մ.Ը.Մ.Ի Կեդրմանական Վարչութեան նախկին անդամ եղը. Յարութ Չերիճեանի կողմէ:

Ակնարկը հիճզերորդ մասն է երկար ուսումնասիրութեան մը, որ մաս առ մաս կը հրատարակուի «Մարզիկ»ի յաջորդական թիւերով:

Նիւթը կ'անդրադանայ Ա. Հանրապետութեան եւ անոր յաջորդող շրջանին Հայաստանի մէջ Հ.Մ.Ը.Մ.Ի ծաւալած գործունէութեան: Այս մասին միութենական պատմագիտութիւնը գրեթէ բան չէ հաղորդած մեզի:

Չերիճեան նիւթը ուսումնասիրած եւ ներկայացուցած է Հ.Մ.Ը.Մ.Ի 100-ամեակի գիտաժողովին, ապա զայն վերամշակերով եւ յաւելեալ նիւթերով հարստացներով, զայն պատրաստած է հրատարակութեան:

Եղած, որովհետեւ չկար կազմակերպչական ոգի ունեցող անձ մը, չկար մարդ մը, որ գործին նուիրուած ըլլար եւ ունենար դաստիարակչական ընդունակութիւն, այնպէս որ թէ՛ Փիզիքականը եւ թէ՛ բարոյական զարգացումը կը գտնուէր բաւական ցած աստիճանի վրայ:

«Մեր մէջ կը տիրէր խառնիճաղանճ դրութիւն մը, ուր կը տիրէր սոււաը, խաբեբայութիւնը, անձնասիրութիւնը, կեղտառութիւնը եւ այլն:

«Սակայն բախտաւոր եղանք, որ նախկին անբնական դրութենէն ազատինք:

«Ահա այդ ազատարարն էր Օննիկ Եազմաճեանը, որ լքելով իր տունը եւ ծնողքը, Հայաստան եկաւ գործ մը կատարելու համար:

«Ահա այս գործին նուիրուած՝ ան կարճ ժամանակի մէջ մեծ գործ տեսաւ, կազմակերպելով սկաուտական խումբեր, որոնք համեմատելով նախկին կեանքին հետ բաւական բարձր մակարդակի վրայ կը գտնուին, ուր բաւական զարգացած է Փիզիքական եւ բարոյական կրթութիւնը եւ մենք պարծանքով կրնանք լսել, որ կանգնած ենք յառաջադէմ հաստատուն հիմերու վրայ:

«Իմ խորին չնորհակալութիւնս կը յայտնեմ մեր բոլոր սկաուտներուն կողմէ Պոլսոյ Հ.Մ.Ը.Մ.ին, որ մեզի չէ մոռցած եւ մինչեւ վերջ պիսի չմոռնայ, մեր ժողովուրդն ալ ճակատաբաց կրնայ լսել, որ մենք ալ տեղ կու տանք սկաուտութեան»:

Յարութ Չերիճեան ՊԵՅՐՈՒԹ

Այս թիւով կը ներկայացնենք 1921-1922 տարիներուն Հ.Մ.Ը.Մ.Ի պաշտօնաթերթ «Հայ Սկաուտ»ի մէջ հայրենի սկաուտաներու կողմէ գրուած յօդուածներ, բանաստեղծութիւններ, ինչպէս նաև աշխարհի մեծագոյն որբանոցին՝ Ալեքսանդրապոլի Կազաչի Փոստի որբերու կեանքին նմոյշներ:

- Հայաստան գործուղուած Հ.Մ.Ը.Մ.Ի եռանդամ պատուիրակութեան առաքեալներէն Օննիկ Եազմաճեանի Երեւանեան գործունէութեան մասին տեղեկութիւնները քիչ են: Ուշագրաւ է որբանոցի նախկին սան՝ Երեւանէն խմբապետ Անդրանիկ Նազարեանի «ինչ էր մեր կեանքը առաջ եւ ինչ է այժմ» խորագիրով հետեւեալ յօդուածը¹ «Հայ Սկաուտ»ի մէջ, ինչ որ որոշ չափով լոյս կը սկսէ Եազմաճեանի կատարած աշխատանքներուն վրայ:

«Մեր նախկին կեանքին ապրելակերպի բոլոր պայմանները դառն էին, իսկ դաստիարակութիւնը՝ բոլորովին աչքաթող

«Անդրանիկ Նազարեան, տարօնցի, Երեւան, թիւ 3 խումբի պատասխանատու վարիչ»:

- Գրագէտ Գուրգէն Մահարի (Աճէմեան), որ Դիլջանի եւ Երեւանի որբանոցներուն մէջ մէծացած եւ շատ հաւանաբար սկառու եղած է, հետեւեալ բանաստեղծութիւնը՝ «Սկառութիւն երգը» գրած է 1922-ին կամ աւելի առաջ՝ Շատ հաւանական է, որ ան Ալեքսանդրապոլ մնացած եւ Վահան Չերազի պահակ սկառութիւն եղած է²:

«Օրը մքնում է, քննում են ամքուն
Սրբերը մեր ժիր խնդորեամբ ջահիլ.
Սրբուեր է հազել մեր պահակապուն.
Ու մենք չենք կարող մեր ճիշը պահել:

Անցնում ենք շարրով առաջ,
Մեր ուրների փակ գեղինն է քննում,
Մեզ հրդինը է նոր կեանքի մի կան
Ու մենք հզօր ենք աշխարհիկ բանկում...

Հարքեր նոյնազօր, շարքեր բիւրաքիւր
Փոռնել ենք որպէս Վարդավառ մի տօն,
Կազաչ-Փոստից մինչեւ ջինջ Վոսկոր.
Մինչեւ արեւմուկը, հեռաւոր Բոսպոն...

Անկումներից վեր, վերելքից վերել լը.
- Եկէր, կանչում ենք ուշացածներին,
Եկէր շարք առ շարք մեր աշխարհով մէկ,
Հանրու անցան, նոր բախտ չբերին...

- Եկէր, կանչում ենք, բող մեր կանչը սէզ
Զեր հոգիներում հուրի պէս այրի.
Մեր յաղբանակին եկէր ու հասէր.
Եկէր միացէք մեր հոծ շարքերի...

Երկիրը մեր իին, մորրուած բիւր անգամ,
Կանչում է արրուն, կանչում ու կրկին
Մեր խումբերն են անցնում յաղբական,
Հիւսում նոր պասակ, նոր կեանքի փառքին»:

- Վանի Հայոց Ձոր գաւառէն գաղթական սկառու՝ Խաչիկ Հայկագեան, իր կարգին, «Սկառու ընկերներիս» խորագիրով
Հետեւեալ ոտանաւորը գրած է³.

Երեւանի որբանոցներէն մէկը, որ ո՛չ մէկ կահ կարասի ունէր եւ այս գետինը փոռուած անկողինները որբ տղաքն ու աղջիկները շինած էին, 1922:

«Ուժեղացիք, ով սկառուի,
Ուժեղացոր քո խնդիք ազգին.
Նայիր շորջի՝ աչքով դես.
Ի՞նչ ես տեսմուն. արիւա. դիակ...»

Տես. իմացիր, ի՞նչ է քաշել
Խնդուկ ազգի այսրան դարի.
Այդ ցաւեկով դու բորբոքուած
Քու շարքերդ սեղմիր ուժգին:

Մեր աւերակ Հայաստանը
Կանչում է քեզ. ո՞վ հայ դուայ.
Նա կարօպ է մասրադ բազկիդ.
Ու քեզ նման շատ շարերին:
Մասիսի պէս դու միշտ հպարտ
Պարբասափ եղիր իու հանդարտ
Եռագոյն բարձր պահիր
Թող ծածանի լեզու առած»:

- Ալեքսանդրապոլէն վանեցի Խորէն Աճէմեան «Սկառուտներ» խորագիրով գրած է².

«Անցնում են մեր շարքեր մասրադ
Շարքեր մանուկ եւ հզօր
Անցնում են միշտ կայտառ. ուրախ,
Մրգերնին վեհ, ամրիծ ու անդորր:

Մեր փոքրիկ աշխարհում սրբազն,
Կոփում ենք ու կերպում մեր հոգին.
Հոգիներ յսրակ, մանկական,
Հրաշագործ կերպովի մեծ ծեռքին:

Մենք ունինք երկու մեծ սկզբունք
Սկզբունք երկնային ու մաքոր
Պահում ենք այս խօսքեր մեր սրբում
Վեհ խօսքեր «Քարձրացիր-բարձրացոր»:

- Վանեցի Մկրտիչ Մալխասեան «Հայ պատանուն» խորագիրով գրած է⁴.

«Հայ պարանի, սիրոդ մաքրիր
Վար գործերից դու եկ քաշուիր
Ֆիզիքապէս եւ գործերով
Հոգով մարմնով անրիծ դարձիր:
Արգելքներէն եկ մի կանգնիր,
Առաջ քալէ դու համարձակ
Նուիրիր քեզ սուրբ գործերի,
Փրկելու քո անշէն երկիր:

Մանուկներին միշտ բարձրացոր
Որ մեծանուն. լաւ մարդ դառնան
Բարձրացնեն միշտ ուրիշին
Հայաստանի պարծանք ըլլան»:

- Սկառուտութեան ուսուցիչ Մամիկոն Գասպարեան «Սկառուտական ողին» խորագիրով գրութեան մը մէջ բաղդատաւակնը կը կատարէ Վահան Զերագէն առաջ եւ ետք որբանոցի պատանիներու ունեցած կենցաղին միջեւ⁵.

Ալեքսանդրապոլի որբանոցի երկյարկանի հսկայ շենքերէն, որուն առջեւ որբեր կը գրունին:

«Այս տարուան [1921- Այս եւ նման փակագիծերով լուսաբանական միջամտութիւնները կատարուած են մեր կողմէ-Յ.Չ.] Մարտի սկիզբէն երեք ուսուցիչներով պաշտօնավարած էինք ամերիկեան կոմիտէի որբ պահակներու դպրոցին մէջ [Կազաչի Փոստ]: Հակառակ անոր, որ գործադրած էինք բարյակրթական եւ դաստիարակչական բոլոր հնարաւոր միջոցները, ինչպէս նաև պահակապետին ամենախիստ պատիժները, չաղողեցանք երկու ամսուան ընթացքին լուրջ հիմքերու վրայ գնել դպրոցական գործը եւ որեւէ կերպով բարձրացնել տղոց բարյականը:

«Թուրքերուն վերջին ներխուժման ժամանակ խուճապային փախուստի մատնուած եւ սարսափներ տեսած այս տղաները բոլորովին գուեհիկ եւ սանձարձակ դարձած էին, իրենց պարտականութիւնները անբարեխիղծօրէն կը կատարէին եւ ինկած էին պատանեկան մոլութիւններու ետեւէն: Դպրոցին մէջ կը կոտրահին կարասին եւ գրենսական պիտոքները: Դասարաններուն թիթեղեայ վառարաններուն վրայ ցորեն կը խարկէին, փճացած աղուած ձուկ կ'ուտէին, դասարանին օդը կ'ապականէին: Կը կոռուէին ու իրար կը հայհոյէին, օր ցերեկով գրասեղաններուն վրայ կը քնանային ու կը խուկային եւ այլ տգեղ ու անվայել արարքներ:

«Մեծ դժուարութեամբ դասարանները կը յաջողէինք կարգաւորել եւ դասի սկսիլ: Տղաքը կանոնաւոր կերպով չէին յաճախեր, շարունակ բացակայելով կամ ուշանալով:

«Այս դառն իրականութեան պատճառները ոչ թէ միայն ժամանակի պայմաններն ու գործին անկազմակերպ ըլլան էին, այլ նաև՝ միակողմանի կրթութիւնը: Մենք հաւասարապէս չէինք զարգացներ տղոց մարմինն ու միտքը, ինչպէս որ պէտք է, այլ միայն չոր ու ցամաք առարկայական կրթութիւն կու տայինք եւ տնտեսական փաստերու պաշարով կը ծանրաբեռնէինք անոնց յոդնած ուղեղները: Պահակապետն ալ պահակներուն հետ քիչ ժամանակ կ'անցընէր եւ անոնց համար որեւէ խաղ կամ զբաղում չըր կազմակերպեր: Տղաքը անգործ ու առանց հսկողութեան կը փանային: Զէ՞ որ անգործութիւնը չարեաց մայրն է:

«Այս անմիխթար վիճակը շարունակուեցաւ մինչեւ այժ-

մու պահակապետին [Վահան Զերազ] գործի անցնիլը, որ տղոց սկառտական դրօշի տակ մտցուց եւ կարճ ժամանակի ընթացքին սկառտական ուժեղ կազմակերպութիւն յառաջացուց: Խօսքին՝ ամէնուրեք փոխարինեց կենդանի գործ եւ գիտակից խիստ կարգապահութիւն:

«Եռանդուն պահակապետը որբ պահակներէն կազմեց սկառտական խումբ մը իր եւ օգնականին [Ճորճ Մարտիկեանին] գլխաւորութեամբ: Խումբը բաժնեց ջոկատներու, պատրաստել տուաւ համազգեստ, գաւազաններ, սկառտական նշանակներ, դրօշակներ, ձեռք բերաւ փող, թմբուկ եւ այլն, պատրաստեց ֆութպովի կանոնաւոր դաշտ, երկայնութիւն, բարձրութիւն եւ արգելքներ ցատկելու եւ կոփամարտի վայրեր բոլոր յարմարութիւններով: Կանոնաւոր տուշով [ցնցուղով] բաղնիք շինեց, սկառտական ամառնային դարոց բացաւ, գրադարան, ընթերցարան, տղորդեր կամ ամբողջ ամբողջ ամբողջ օրը կը պաշտպանին, դրադարան-ընթերցարանին, բանջարանոցներուն կամ մարզավայրերուն մէջ: Դպրոցին մէջ օրական երկու ժամ կը սորվին գործնական եւ կարեւոր սկառտական գիտելիքներ ու խրատական՝ բարոյական պատմուածքներ: Գրադարան-ընթերցարանին մէջ անոնք կը թերթատեն անդիմական ու ֆրանսական պատկերազարդ սկառտական շքեղ պարբերաթերթեր, դիտելով սկառտական կեանքէն գեղեցիկ տեսարաններ եւ կը կարդան հայերէն գիրքեր:

«Հողագործ սկառտաները թէ՛ իրենց եւ թէ՛ ալ ընդհանուրին բանջարանոցները կը խնամեն, ոմանք թուչուններուն համար բոյներ կը շինեն, ոմանք՝ իրենց որսացած ճագարներուն եւ նապաստակներուն՝ վանդակներ: Մարզադաշտին մէջ ջո-

Ամերիկեան Նպաստամատոյցի շոգեկառքի սայլերէն: Ոտքի աջին՝ երնեսթ Եարօ եւ իր ընտանիքը, գործակիցներով:

կատները զինուորական եւ շուէտական մարզանքներ կ'ընեն, ծանրութիւն կը վերցնեն, գործիքներով մարզանք կ'ընեն, դրօշախօսութիւն կ'ընեն, ցնցուղով կը լոգնան, ներկայացման [Ժատերական] համար փորձեր կ'ընեն, օտար պարբերաթերթերէն ընդօրինակելով, սկառտական որմազդներ կը պատրաստեն եւ պատերը կը գարդարեն, գասախօսութիւններ կ'ունկնդրեն եւ պէյսպոլ կամ զանազան տեղական խաղեր կը կազմակերպեն:

«2-3 ամսուան մէջ տղոց մէջ սկառտական ոգին մեծ յեղաշրջում յառաջացուց: Այդ «անյոյ ինկածները», «անառակորդիները» բարոյապէս բարձրացած են, կարգապահ, պարտաճանաչ, քաղաքավար, լուրջ, աշխատասէր եւ յարատեւող: Մարզանքը, խաղը, լողալը, արշաւները եւ ընդհանրապէս սկառտութիւնը տղոց շատ կը հետաքրքրեն: Անոնք բոլորովին պարապ չեն մնար, այլ հաւասարապէս կը զարգացնեն մարմինը, միտքը եւ հոգին: Անոնք գոց չեն սորված սկառտատին դաւանանքն ու գիտելիքները, այլ հասկցած եւ իւրապես կը կիրարկեն դաւանանքի բոլոր կէտերը: Անկարգներուն եւ անհնազանդներուն ընկերները միշտ կը յիշեցնեն իրենց պարտականութիւնները եւ ուղղակի երեսին տալով անվայի արարքները:

«Տղոց մէջ կատարուած այս մեծ յեղաշրջումը մենք կը պարտինք ոչ միայն պահակապետին վարչական եւ մանկավարժական ընդունակութիւններուն եւ բարեխիղճ գործունէութեանը, այլ՝ գլխաւորապէս սկառտական ամենակարող ոգիին՝ անոր բազմակողմանի եւ գործնական դաստիարակութեան»:

- Պոլշեւիկներու տիրապետութեան ընթացքին, Մկրտիչ Յարութիւնեան կը գոյէ: «Ի՞նչ նպատակի պէտք է ձգտի հայ սկառտար» խորագիրով հետեւեալ յօդուածը: Մտորեւ՝ արեւմտահայերէնը⁶. «Մենք

Սկառտաներ պարանաձգութիւն կը խաղան, Ալեքսանդրապոլ, 1922:

Զախին՝ պարտիզան սկառուտներ իրենց շինած թիթեղածածկ տնակին շուրջ, 1922, Ալեքսանդրապոլ: Ազին՝ բանջարանոց, Կազաչի Փոստ, 1920:

գիտենք, որ Հայաստանը դարերէ ի վեր միշտ եղած է ճնշում-ներու տակ, եւ մինչեւ այսօր ալ այդ լուծին տակն է:

«Այս վերջին տարիներուն [1918-1920] Հայաստանի մէջ ծագած էր փայլուն արեւը, սակայն սեւ ամպերը շուտով եկան եւ արեւու ճառագայթները խափանեցին եւ մինչեւ այսօր ալ կը խափանեն:

«Իսկ այժմ կը տեսնենք, որ այդ սեւ ամպերը հետզհետէ կը հեռանան եւ կը նկատենք արեւու ճառագայթները: Այդ ճառագայթները հայ սկառուտի խուլմբերն ու խմբակներն են, որոնք հիմնուած են գլխաւորապէս Կ. Պոլսոյ մէջ [Հ.Մ.Լ.Մ.] եւ անկէ տարածուած են Անդրկովկաս եւ այլուր:

«Ահաւասիկ անոնք են Հայաստանի մէր փառքն ու պարծանքը, որոնք պէտք է բարձրանան Մասիս լերան նման:

«Ուրեմն, ճիդ թափէ հայ սկառուտ, որպէսզի արժանանաս այդ փառքին ու պատիւին: Զարգացուր քու միտքդ ու մարմինդ, ուժեղացուր քու զոտ բազուկներդ եւ բարձր պահէ հայրենիքին պատիւը, որպէսզի օր մը երբ ժամանակը դայ մեծ պարծանքով դուրս գաս եւ ծածանեցնես մեր Եռագոյնը:

«Ահաւասիկ, հայ սկառուտ: Դուն պէտք է հասնիս այդ նպատակին, որուն հասնելու համար պէտք չէ յուսահատիս, որովհետեւ շա'տ յուսահատեցուցիչ դէպքեր եկած են, սակայն դուն միշտ եղած ես անսասան, եւ այժմ պէտք է աւելի՛ն ընես: Իսկ որպէսզի հասնիս այդ նպատակին, այդ կախեալ է նաև բարձրացողներէն, որոնք պէտք է քեզ Մասիս լերան նման բարձրացնեն»:

- Սեպտեմբեր 1920-ի սկիզբը, Վահան Զերազ Ալեքսանդրապոլի մարզական իրավիճակը երեւանին բաղդատելով դրած է⁷. «...Կարծես այստեղ ուրիշ երկիր է, կեանք կայ, մաքրութիւն կայ, գործ կայ, ազգային ողի, աշխատութիւն, կաղմակերպութիւն կայ: Զինուոր, ոստիկան լաւ հագուած են եւ պարտաճանաչ: Սկառուտները աւելի գիտակից են եւ մեծ դեր ունին քաղաքին մէջ: Սասունին [Կարս] լուսամիտ նահանգապետ մըն է, լայն եւ առողջ գաղափարներով:

«Ծանօթացայ Պ. Մարգարեանին, որ այստեղի մարմնակը թական շարժման գլուխն է: Զափազանց լաւ տպաւորուե-

ցանք իրմով, թէ՛ հոգեպէս, թէ՛ Փիզիքապէս: Որոշեցինք առանց սպասելու երեւանի բանացութիւններուն արդիւնքին, իսկոյն այստեղ հիմնել Հ.Մ.Լ.Մ.ի ճիւղը: Այսօր վաղը գրասենակնիս կը բացուի եւ մինչեւ մեր գալը, զայն կը վարեն Մարգարեանը, Եղիշը [Քաջունի], Փիթը [Պետրոս Պարտիզանեան], Աղասին եւ գործին տեղեակ քանի մը տեղացիներ:

«Բաղաքապետը՝ Գ. Լեւոնեան [աշուղ Զիւանիի որդին, «Հայաստան»ի նախկին խմբագիր] մեզի անվերապահ աջակցութիւն խոստացաւ:

«Այստեղ արդէն կան մարմնակրթական քանի մը միութիւններ, որոնցմէ մէկը՝ «Բազէ»ն («Սոքոլ») ունի լաւ աթէթներ, որոնք շատ վարժ են գործիքներու վրայ փորձեր ընելու: Ուսուցիչն է Մարգարեանը, որ զարմանալի վարժութիւն ունի այդ ճիւղին մէջ: Լաւ մարզարահ կայ արդէն»:

- Կիւմրիի այժմու մանկավարժական հիմնարկի Փիզիքական դաստիարակութեան եւ դասաւանդման մեթոդի ամպիոնի փորփեսոր Ռ. Գ. Պապոյեան 13 Սեպտեմբեր 2014-ին կատարած է աշխատասիրութիւնն մը՝ «Վահան Զերազի մանկավարժական եւ մարզական գործունէութիւնը Ալեքսանդրապոլի ամերիկեան որբանոցներում 1920-1925» խորագիրով: Աշխատասիրութիւնը լրյա տեսած է ամպիոնին թիւ 1, 2014 սլաբերականին մէջ: Ստորեւ՝ զայն արեւմտահայերէնի վերածուած⁸:

«Զերազ պատմական կերպար է՝ իր ազգային, մարդկային, բարոյական, հայրենասիրական, մանկավարժական գաղափարներով եւ գործունէութեամբ:

«Հայրենասիր, առողջ եւ ուժեղ սերունդ դաստիարակելու համար մէնք պէտք է Վահան Զերազի ժառանգութիւնը, անորդ դաստիարակութեան իւրայատուկ ձեւերն ու մեթուները հասանելի դարձնենք մեր ժամանակներու երիտասարդ սերունդին եւ մարմնամարզի ապագայ մասնագէտներուն:

«Զերազը ունէր մեծերուն բնորոշ յատկանիշ. որքան ալ փոքր ու թշուառ ժամանակներու մէջ ապրէր, կը ստեղծէր մեծ ժամանակ եւ կրցաւ այնպիսի հայրենանուէր, բազմակողմանի գործունէութիւն ծաւալել Ալեքսանդրապոլի ամե-

Զախին՝ Վահան Չերազ նստած կեդրոնը, Ֆութպոլի «Տորք» խումբին հետ, Պոլիս: Աջին՝ Կազաչի Փոստի աղջիկները կը պատրաստուին պարանաձգութեան խաղին:

տարիներով երազած եմ, իրականութիւն դարձաւ այստեղ, երեք ամիսը մէկ կը չափեմ տղաներս եւ ամէն անդամ 1, 2, 3 քէկ-ով կամ սմ-ով աւելցած կ'ըլլան թէ՛ կշխքը, թէ՛ կուրծքը, թէ՛ սրունքը»: Անկասկած կարելի է պնդել, որ Վահան Չերազի մանկավարժական եւ մարզիչի գործունէութիւնը 1920-1925 Ալեքսանդրապոլի որբանոցներուն տուած է գերազանց արդիւնք:

«Նախապէս հայհոյող պատանիները ի սպառ մոռցած էին անցեալը, կիրարկուած մանկավարժական մէթուները ամբողջովին բարեփոխած էին զանոնք: Աստուածատուր շնորհով օժտուած էր Չերազ: Ան իսաւ կարեւորած է կրթութեան, դաստիարակութեան, հաւատքի, հայրենասիրութեան, կարգ ու կանոնի գերը ազգապահապանման գործին մէջ: Ան կը նչէր, որ մարմնակրթանքը մեր ազգին գոյութեան ինդիրն է: Մարզուած է ազգը՝ ուրեմն յաջողութիւններ կ'ունենայ, հակառակ պարագային պարտութիւնները անխուսափելի են»:

- Կ'արժէ անդրադառնալ որբախնամ ամերիկացիներէն Երեւանի պատասխանատու՝ բժիշկ Քլերլսն Աշրին (Clarence D. Ussher, 1870-1955)⁹, որ հայերէնին կը տիրապետէր եւ այս յօդուածաշարքի Գ. մասին մէջ Տիգրան Խոյեանին խօսած էր «Յառաջ» թերթին մէջ կարգացած Գրիգոր Չալխուչեանի սկաուտներուն դրօշախօսութեան մասին յօդուածը: Իսկ նախորդ՝ Դ. մասին մէջ ան Երեւանի մէջ ապաստան տուած, բուժած էր Ճորճ Մարտիկեանը եւ զայն դրկած էր Վահան Չերազի քով:

Բժշկութիւնը աւարտելէն ետք, Աշր 1898-ին կը միանայ ամերիկեան Մերձաւոր Արեւելքի խնամատարական ընկերակցութեան եւ տարի մը Խարբերդի մէջ ծառայելէ ետք, երկար տարիներ ան

կը ծառայէ Վանի մէջ, ուր տիկնող հետ ականատես կ'ըլլայ Համիտեան ջարդերէն վերապրողներուն, ապա ուղղակի ականատես՝ Վանի կոտորածներուն, ուր «շուրջ 55.000 հայեր կը մորթուկն թուրք կառավարութեան հրամանով», կը գրէ ան:

Ականատես կ'ըլլայ նաեւ Վանի ինքնապաշտպանութեան: Արամ Մանուկեան իր յուշերուն մէջ այսպէս կ'անդրադառնայ անոր մասին¹⁰. «Բժշկական օգնութեան գործում մեզ մեծ ծառայութիւններ են մատուցել ամերիկեան [Հիւանդանոցի] բժիշկները, մանաւանդ տոքթ. Աշրը, որ անվախ, միշտ յաճախում էր մեր հիւանդներին, ձրիաբար բժշկում եւ ոչ մի անդամ, ոչ ցերեկ եւ ոչ գիշեր չչը մերժում դալ», աւելցներով, որ ան վիրաբուժական գործողութիւններ ալ կը կատարէր, նաեւ հիւանդապահներ եւ դեղորայք կը դրկէր:

1 Ապրիլ 1921-ին կեդրոն դրկած նամակի մը մէջ, Աշր կը գրէ. «Սովամահութիւնը կը շատնայ եւ գալ ամիս սոսկալի

Սկաուտական հանդիսութիւն մը եւ բուրգ:

**Զախին՝ Վանաձորի տղոց որբանոցի տնօրէն՝ Զիաւոր Կրենթ սկաուտները
արշալի կը տանի: Ազին՝ աղջկանց բուրգ ամերիկեան որոշակով:**

պիտի ըլլայ: Յորենին քիլօն 11.000-15.000 ռուբլի է, հացին քիլօն շուրջ 20 հազար ռուբլի: Պատերազմը արգելք եղաւ դարնան ցանքին, այնպէս ինչպէս աշնան ցանքին եւ հեռանկարը մութ է: Այժմ առանձին եմ»:

Աշր գիրքերու հեղինակ է եւ Համաշխարհային Ա. պատերազմին ետք Պոլսոյ մէջ պատերազմի ոճիրներու ատեանին կը վկայէ թուրք կառավարութեան ոճիրներուն մասին: 1917-ին ան հրատարակած է «Ամերիկացի բժիշկ մը թուրքիոյ մէջ, խաղաղութեան եւ պատերազմի արկածախնդրութեան պատմութիւն մը» գործը («An American physician in Turkey, a narrative of adventures in peace and war»):

- Հասուածներ 1922-ին Գերազի կողմէ իր ընկերներէն Սիմոնին դրկուած նամակներէն¹¹. «...Գործս գրաւած է բոլոր եռանդս, ժամանակս, ուշադրութիւնս: Ոգի ի բոխն կ'աշխատիմ, օր մը լաւ, օր մը վատ արդիւնքով: Պահակապետի մշտական հսկումէս ու պատասխանատութենէս զատ, պէտք է հսկեմ իմ 180 փառաւոր պատանիներուս բարոյական կամ ֆիզիքական ամէն մէկ շեղումին, մարմնին ամէն մէկ մկանին, նկարագիրին ամէն մէկ գիծին: Իմ բժախնդիր բնաւորութիւնս թոյլ չի տար ըսելու, որ ամէն ինչ կատարեալ է, բայց արդիւնքը գնահատելի է: Վերջին ծայր առողջ ու տաքարիւն, բաւական կարգապահ, եւ մանաւանդ խիզախ ոգիով տղաք ունիմ, որոնք ո՛վ գիտէ ուր պիտի չգային ետեւէս:

«Միջավայրս նեղ, սակայն վերջին ծայր ջերմ է: Առաւել կամ նուազ վերապահ, բայց եւ այնպէս անկեղծ համակրանքներով շրջապատուած եմ: Օդը, ընութիւնը, ամէն ինչ միօրինակ է: Կազաչի Փոստի սահմաններէն դուրս չենք գար: Ուր են Պոլսոյ զանազանութիւնները, ընկերութեան, ժամանցի, արշաւանքի:

«Հիմնարկութիւնս աստղ մըն է Հայաստանի մէջ: Կազաչի Փոստին մէջ, օր կատարեալ փոքրիկ քաղաք մըն է, եզական դիրք ունինք մենք: Այս փոքր անկախ ովասիան բանակը, գեղարուեստական եւ մարզական ուժը մենք ենք: «Սկաութ»... այս բառին տուած ենք առասպելական հմայք մը, ինչպէս ժամանակ մը «Տորք»ը:

«Մեր թատրոնը անուանի է, նուագախումբը ամէն հաւաքոյթի զարդն է: Խրովստ տողանցքնիս մեծ օրերը կը տօնէ: Վերջապէս, Սիմ ջան, լաւ ենք: Պէտք էր դուն ալ հոս ըլլայիր: Գործ կ'ըլլայ քեզի: Նիւթական գոհացումը քիչ, սակայն բարյականը՝ շատ:

«Հիմա շատ զբաղած եմ ամառուան ծրագիրը մշակելով, տղոց թեթեւ հագուստները պատրաստելով եւ այսն: Աշխատանքը վերջ չունի, սակայն այնպէս քաղցր է որ չեմ յոգնիր:

«Ունինք նաեւ ագարակ, ուր խոզերը ոչինչով կը սնանին մեծ արդիւնքներ տալով: Սակայն իմ խսկական «ագարակ» տղաքն են: Տեսնես ինչ ֆիզիքականներ ձուլեցիր: Երանի իմ կողքիս ձեռնհաս անձ մըն ալ ստանձնէր աղջկանց «ագարակ» մը»: Համբոյրներով՝ Վահան:

- 4 Յունիս 1921-ին, ամերիկեան Նպաստամատոյցի Կովկասի ընդհանուր տնօրէն էրնեսթ Եարօն կը գրէ, որ Կարսի 6400 որբերը դժուարին պայմաններու մէջ Ալեքսանդրապոլ փոխադրուեցան եւ այնտեղի որբերուն թիւը 18 հազարը անցաւ¹²: Կ'արժէ իմանալ այդ օրերու փոխադրութեան գումակային դժուարութիւնները, զորս Եարօն կը նկարագրէ, նաեւ իր հիացումը կը յայտնէ գաղթական հայ բեռնակիրներու անսպառ կորովին մասին:

«Ամիսներէ ի վեր պարենաւորումի համար երկաթուղին չէր բաներ, եւ թուղթի վրայ մինչեւ Յունուար [1922] բաւարար ուտելիք ունէինք: Պայմաններու չափով մը բարելաւումէն ետք, անմիջապէս գործի լծուեցանք նոր պարէն բերելու: Բարեախտաբար Պաթումի մէջ [Ալեքսանդրապոլէն շուրջ 200 քմ. հեռու, Սեւ Ծովու նաւահանգիստ] տակաւին շուրջ 6 թոն ուտեստեղէն ունէինք: Շատ դժուարութիւններու հանդիպեցանք, յատկապէս երկաթուղիներու խցանումին պատճառով: Որոշեցի անձամբ Պաթում երթալ [Թիֆլիսէն]: Շոգեկառքի այն սայլը, զոր մեզի տրուած էր, միացած չէր չոգեկառքին, ուստի օգնականիս հետ վագեցինք եւ մագլցեցանք այլ սայլ մը, ուր հազիւ ոտքի կենալիք տեղ գտանք:

«Պաթումի մէջ քանի մը ժաման շոգեկառքի երեք բեռնատար սայլ լցցուցինք, բեռնակիրներ ապահովեցինք [60 հայ

Զախին՝ «Լուսանկարիչ» պատուելի Պարզի Աշխարհ սկառուտներուն միջեւ, 1922:
Աշին՝ սկառուտական տողանցքի պատրաստութիւն, առջեւը աջին՝ փողերախուճբը:

գաղթականներ] ու ճամբայ ելանք [դէպի Ալեքսանդրապոլ]: Բոլոր կամուրջներէն [պատերազմին քանողուած] միայն մէկը տակաւին նորոգութեան մէջ էր. պէտք էր բոլոր ապրանքը հետիոտն, ուսամբարձ անցրնէինք առժամեայ կամուրջին վրայէն, որուն համար միայն երկու ժամ ունէինք, որմէ եաք անցքը երեք օր պիտի փակուէր՝ կամուրջին նորոգութեան համար եւ եթէ չյաջողէին, առնուազն երկու շաբաթ եւս գոց պիտի մնար:

«Օգնականս [Խէյ Օկտոբեն], որ լաւատես մըն է յուսահատեցաւ, սակայն ես պնդեցի արագ շարժի եւ կարելի եղածին չափ ապրանք փոխադրել գետին միւս կողմը: Քանի մը ժամէն մէկ սայլ փոխադրած էինք եւ մեզի յայտնեցին, որ քառորդ ժամէն կամուրջը պիտի գոցէին: Բեռնակիրները կ'ըսէին, որ հրենց ունեցած քիչ ժամանակը չվատնեն: Դժկամութեամբ անոնք շարունակեցին: Սակայն փոխանակ միւս կողմի սայլերը լեցնելու, որ աւելի հեռուն էր, ապրանքը կուտակեցինք կամուրջին մօտ՝ գետինը, եւ այս ձեւով մինչեւ առաւտեան ժամը 5 անդադար աշխատեցանք եւ միայն 5 պարկ բրինձ մնաց միւս կողմը, երբ կամուրջը փակեցին:

«Մարդոց մէկ ժամ հանգիստ տուի, ապա նաւակով միւս կողմը անցանք: Այնտեղ մնենք ունէինք շուրջ երեսուն թոն պաշար, որ պէտք էր տեղափոխուէր շուրջ 500 մետր անդին գտնուող դատարկ բեռնատար սայլերուն մէջ: Ես շատ աշխատող մարդիկ տեսած եմ, սակայն երբեք չեմ տեսած այնպիսի աշխատանք, զոր այս վախտուն հայ գաղթական բեռնակիրները կատարեցին, այն քսաներեք ժամուան ընթացքին [միայն մէկ ժամ հանգստանալով], որ տեւեց այդ 30 թոն ապրանքները շալակով փոխադրելու համար:

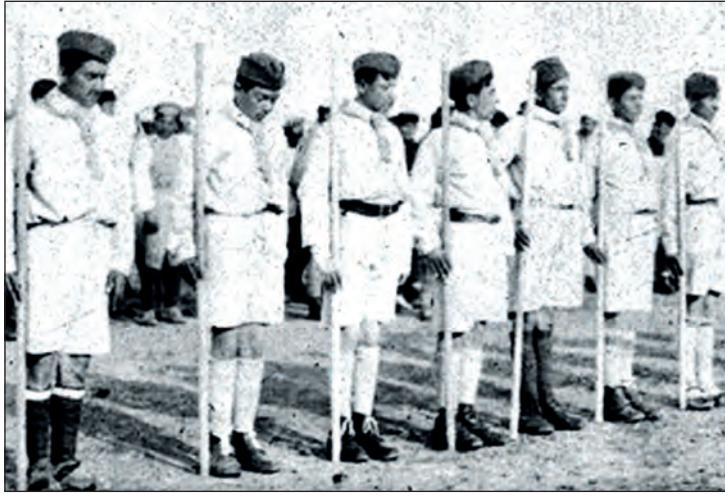
«Քանի մը հարիւր մեթր կամուրջէն գատ, մէկական նորոգութեան շոգեկառքը կային կամուրջին երկու կողմերը, եւ մեր սայլերը անոնցմէ աւելի ետեւ էին: Այնպէս որ փոխադրութեան հեռաւորութիւնը 1200-էն 1600 մեթր էր: Գիշերը մութ, սեւ էր եւ միայն կամուրջը լուսաւորուած: Կամուրջը ունէր առժամեայ երկաթեայ քայլու արահետներ, որ այս ճօճ-

ուող նեղ ուղին նոյնիսկ առանց իսկ բեռի դժուար էր անցնիլ: Սիսալ քայլ մը եւ մէկը գլուխն ի վար կ'իյնար կատաղի գետին մէջ: Տեսայ բեռնակիր մը, որ 113 քլկ. պարկը կռնակին սահեցաւ եւ հազիւ կրցաւ ինքզինք փրկել: Ռուս զինուորները պատեցին զայն, սակայն երկու սանտուկ կաթը, որ շալկած էր, գետին մէջ ինկաւ եւ ձուկերուն կեր դարձաւ:

«Գրեթէ ողորմելի էր տեսնել, որ ինչպէս անոնք իրենց բեռներուն տակ կ'երերային եւ ուժասպառ գետին կը փոռէին, երբ վերջապէս իրենց բեռները կ'իջեցնէին որոշուած տեղը: Գիշերուան ընթացքին շատ անգամներ անոնք բացարձակապէս մերժեցին շարունակել, սակայն մենք կ'աղաչէինք, կը կատակէինք ու կը սպառնայինք: Սակայն միա՛կ պատճառը, որ անոնք կը շարունակէին աշխատիլ այն էր, որ Ալեքսանդրապոլի մէջ գտնուող շուրջ քսան հազար հայ որբեր սովամհ կ'ըլլային, եթէ այդ պաշարները ժամանակին չհասնէին:

«Կամուրջը նորոգող ոռուս զինուորներուն, որոնք օգտակար դարձան մեզի, դրամական պարզեւ մը տուի, սակայն անոնք վերադարձուցին, իբրեւ իրենց կողմէ նուէր որբերուն ...»:

- ՆիՌ-ի 16 Յունիս 1921-ի թիւին մէջ¹³ կը կարդանք «Ալեքսանդրապոլի բնիկ պաշտօնեաները կամաւոր կը ծառայեն եւ կէս ժում ճաշով, առանց ամսականի» խորագիրով գրութիւն մը: 8 Ապրիլ 1921-ի թուակիր տեղեկագիրէ մը հաստուած մը ներկայացնելով գրութիւնը կը հաստատէ. «Անոնք վերջին ամսականը Դեկտեմբեր 1920-ին ստացան: Այս նույիրեալ աշխատանքին համար Ալեքսանդրապոլի մէջ, նոյնիսկ պոլեւիկեան հալածանքի եւ որբանոցները թալանելու օրերուն, 17 ամերիկացի եւ շուրջ 1000 հայ պաշտօնեաներ մնացին ծառայելու՝ մերժելով լքել որբերը»: Նշենք, որ 1 ամերիկեան տոլարը այդ օրերուն կ'արժէր 1 միլիոն պոլեւիկեան ուուրլի... իսկ ամերիկեան գործածուած հագուստները, որոնք կը զրկուէին ամերիկացի ժողովուրին կողմէ, դրամի կարգավիճակ ստացած էին... օրինակ՝ որբանոցներուն փայտի կարիքներուն համար իբրեւ վճարում վաճառականները ուուրլի չէին ընդուներ, այլ՝ գործածուած հագուստ:

Զախին՝ պահակ սկաուտներ, Ալեքսանդրապոլ 1922:
Աջին՝ Չերազի երեք սկաուտ պահակներէն:

- 18 Յունիս 1921-ին «Նիր Խսթ Ռիլիֆ» թերթը՝ Նի՛Ռ «Հայ Սկաուտ» էն քաղելով իր տեղեկությունները կը հաղորդէ հետեւեալ վերնագիրով լուրը՝ «Պր. Կրենթի եւ պլ. Օկտոբնի սկաուտներուն համար աշխատանքը»¹⁵: Լուրը կը նչէ, որ «[Հ.Մ.Լ.Մ.] 20-րդ մասնաճիւղը [Արմաշի երկրագործական դպրոցի 126 սկաուտները եւ 7 պատասխանատունները] Հայաստան դրկուած էր երկրագործութեան համար: Այստեղի պայմաններուն [պոլշեւիկեան հալածանքի] պատճառով, իրենց գործունէնութիւնը անկարելի դարձաւ եւ մեծ դժուարութեան մատնուեցան: Երկիրը սնունդի պակասէն կը տառապէց եւ Պաթումի ճամբով Պոլիս վերադառնալու գործին, Կրենթ, որ ինքն ալ սկաուտ խմբապետ եղած էր, անոնցմով հետաքրքրուեցաւ ու ամէն կերպով օժանդակեց, ուտելիքով եւ մինչեւ Պաթում հասցնելով զանոնք:

«Կրենթ [համաշխարհային Ա.] պատերազմին ֆրանսա կը դառնուէր իբրեւ առողջապահական սպայ: Ապա միանալով Մերձաւոր Արեւելքի նպաստամատոյցին՝ այժմ ան Ղարաքիլիսէի [Վանաձոր] շրջանի տնօրէնն է. ան հազարէ աւելի որբերու եւ [որբանոցէն դուրս ալ] բոլոր կարիքաւորներու կը հոգայ:

«Պր. Օկտոբնը այլ ամերիկացի մըն է, որ յարդուած է իր ծառայած շրջապատին կողմէ: Իբրեւ նպաստամատոյցի անդամ ան կ'օժանդակէ Ալեքսանդրապովի 18 հազար որբերուն: Ան մասնաւորապէս մարմնակրթանքով հետաքրքրուած է եւ որբանոցներուն մէջ կը քաջալերէ սկաուտութիւնը»:

- Նի՛Ռ-ի 14 Մայիս 1921-ի համարին մէջ, «Կովկասի [Հայաստանի] որբանոցներուն պատանի [սկաուտ] պահակները» խորագիրով կը կարդանք¹⁶. «Կովկասի որբանոցներու աշխատանքին մօտէն հսկելու համար, համոզիչ էր, որ պատանի պահակներու գործիւնը յաջողութեամբ գործէր: Որբ տղոց որբանոցի շնչերուն եւ պարենաւորումին պատասխանատու դարձուցին, ինչ որ անոնց տուաւ սեփականութեան եւ պատասխանատութեան զգացում, եւ անոնք հպարտութեամբ եւ նուիրումով պաշտպանեցին աշխատանքն ու ապրանքները, զգալով, որ իրենք անոնց բաժնետէրեն էին:

«Հսկայական որբանոցին որբերէն լաւ յատկանիշներով տղաք պահակ կ'ընտրուէին, անոնց կու տային կապոյտ կրծքանշան մը՝ մեծ սպիտակ «G» տառով [անգլերէն՝ Guard=պահակ], ձեռնափայտ մը եւ առանձին զօրանոց-բնակավայր, որ նպաստեց ջոկատային ընկերական ոգիի զարդացման: Միւս տղոց գերագոյն նպատակը պահակ դառնալն էր: Եթէ պահակ մը թերանար, կը պաշտօնազրկուէր եւ անոր տեղ այլ տղայ մը կը նշանակուէր:

«Բաւարար թիւով պահակներ կը նշանակուէին, որպէսզի իւրաքանչիւր տղայ կարողանար շարունակել իր դասերը, ինչպէս նաեւ օգնել պաշարներու բաշխումին եւ հսկողութեան: Մշակուած էր արտօնագիրներու դրութիւն մը, որպէսզի ոչ մէկ որբ կամ պաշտօնեայ հեռանայ որբանոցին՝ առանց ամերիկացիի մը կողմէ ստորագրուած անցագիրի: Թէեւ տղաքը անգլերէն կարդալ չէին գիտեր, սակայն անոնք կեղծ կտրօններ յայտնաբերելու անսովոր ունակութիւն ունէին: Երբեմն թուականները կը խարդախուէին, սակայն քիչ կը պատահէր որ պահակ տղաքը խաբուէին: Երբ մտածենք Կովկասի եւ Մերձաւոր Արեւելքի որբանոցներուն հազարաւոր խումբերով մանուկներուն մասին, պահակութեան դրութիւն մը անհրաժեշտութիւն է: Տղոց պահակութեան սկսելէն ետք, պաշտօնեայ երէց պահակներուն թիւը կէսի իջաւ»:

- Պատանեկան ատեաններ. նոյն նիւթով, Նի՛Ռ-ի նախագահ Ճէյմս Պարթըն (James Barton, 1855-1936) «Մերձաւոր Արեւելքի նպաստամատոյցի պատմութիւնը» խորագրեալ իր գիրքին մէջ կը գրէ¹⁷. «Հազարաւոր երեխաներու հաստատութիւն մը կրնար խակոյն գործել, միայն զանոնք բաժնեկու հոգիէ բաղկացած խմբակներու, որոնց կը ղեկավարէր աւելի մեծ տղայ կամ աղջիկ մը: Իւրաքանչիւր փոքրիկ ունէր իր առաջնորդը եւ իւրաքանչիւր ղեկավարը ունէր գերադաս խմբապետը, որ պատասխանատու էր աւագ անձնակազմին մօտ: Վճարովի պաշտօնեայի մը կողմէ ոչ մէկ գործ կը կատարուէր, որ փոքրերը կրնային իրենք ընել: Աշխատող մը ոչ մէկ պատասխանատութիւն կը ստանձնէր, որ երեխայ մը կրնար արդիւնաւէտ կերպով կատարել:

**Փոլիկոն որբանոցի աղջիկները մանոցներով թել կը մանեն,
Ալեքսանդրապոլ 1922:**

«Պաշտօնեաներուն, ուսուցիչներուն, տնօրէններուն, խնամատարներուն եւ փոքրերուն միջեւ համեմատութիւնը երեք 15-20-էն նուազ չէր: Ինչպէս ամերիկացի այցելու մը նշեց: «Երբեք չեմ տեսած որեւէ տեղ, ուր երեխաները աւելի հիանալի կերպով ինքինքնին հոգ կը տանին, այսքան քիչ տարեց զեկավարներով, եւ ոչ մէկ հաստատութեան մէջ չեմ տեսած աւելի լաւ հաւասարակշռութիւն կարգապահութեան եւ անհաստական նախաձեռնութեան միջեւ»:

«Մեծ մասամբ որբերուն վստահուած էր հաստատութեան ներքին կարգապահութեան պատասխանատուութիւնը: Աւելի երէց որբ զեկավարներուն, սկաուտներուն, պահակներուն, անոնց խորհուրդին եւ ատեանին լիազօրութիւններ արուած էին: Քիչ անդամներ անհրաժեշտ կ'ըլլար հարցերը աւելի բարձր տնօրէնութեան ներկայացնել:

«Կարգ մը որբանոցներ զարդացուցին մանկական կարգապահական դատարաններ, նախագահող որբ դատաւորներով եւ օգնականներով: Օրինակ մը՝ Հայաստանի մէջ. տղայ մը անչափահասներու դատաւորներուն առջեւ բերուած է երկու պահակներու կողմէ, որոնք յայտնած են, որ բանտարկեալը բռնուած էր, երբ աւելի փոքր տղու մը հանդէպ դատանօրէն կը վարուէր: Իր դատար լսուեցաւ: Ան ընդունեց, որ իրմէ փոքր տղուն զարկած է, սակայն իբրեւ արդարացում, ըսաւ թէ փոքրերը անդադար կը ծաղրէին զինք, քանի որ տարիքով աւելի մէծ, սակայն փոքրերուն դասարանը կը յաճախէր, ակնարկելով, որ բթամիտ էր:

«Դժբախտաբար բանտարկեալին առաջին յանցանքը չէր այս: Ատեանին արձանագրութիւնները ցոյց տուին, որ նախապէս ուսուցիչներուն նեղութիւնն պատճառած էր եւ այժմ ան առկախեալ պատիժի մէջ էր: Ուստի այս, իբրեւ իր երկրորդ յանցանքը՝ կը տնօրինուի ծանրագոյն պատիժը, որ 24 ժամ ձեղնայարկին՝ առանց պատուհանի սենեակին մէջ բանտարկութիւնն էր: Պատանի դատաւորները պահակներուն հրահանդէ-

ցին պատիժը անմիջապէս գործադրել:

- «Մեկերսքի որբանոցի 5000 աղջիկները, կը շարունակէ Պարթիւն¹⁸, - կազմակերպուած էին իրենցմէ ընտրուած առաջնորդի մը ենթակայ, անոր օգնականներով եւ խմբապետներով, այնպէս մը որ իւրաքանչիւր 20 աղջիկներ իրենց առաջնորդը ունէին: Որբանոցին նշանաբանն էր «Մառայել ուրիշին»: Խումբերը մքայլցութեան շաբաթական հետեւեալ դրութիւնը եւ դրօշակները ունէին [հետեւողութեամբ սկաուտական դաւանանքին]. «Միշտ բարեկիրթ»՝ մոխրագոյն դրօշ, «Միշտ կոկիկ»՝ ճերմակ, «Խօսքով ու գործով բարի»՝ վարդագոյն, «Հնագանդ»՝ մանիշակագոյն, «Վստահելի եւ ճշմարտախօս»՝ կապոյտ, «Ուրախ եւ խանդավառ»՝ դեղին եւ «Լաւագոյն խաղացողներ»՝ կանաչ: Խումբին անդամները թեւի համապատասխան գունաւոր ժապաւէններ կը կրէին»:

«Այս խումբերը ուշագիր կը հետեւէին իրենց անդամներուն, քսան հոգիէ բաղկացած խումբին, որոնք շաբթուան ընթացքին կը ջանալին բարձր չափանիշներ արձանագրել, որպէսզի յաջորդ շաբաթ տիրանան 7 դրօշակներէն մէկուն: Խըմբապետները յատուկ վարժութեան դասընթացքներու կը հետեւէին գոհացուցիչ արդիւնքներով»:

- ՆիՌ-ի 7 Յունուար 1922-ի թիւին մէջ, «7000-նոց ընտանիքը» խորագիրով ակնարկը¹⁹ գաղափար մը կու տայ որբախը նամի առօրեային եւ հիանալի կազմակերպման մասին: Ստորեւ ակնարկը՝ թարգմանաբար.

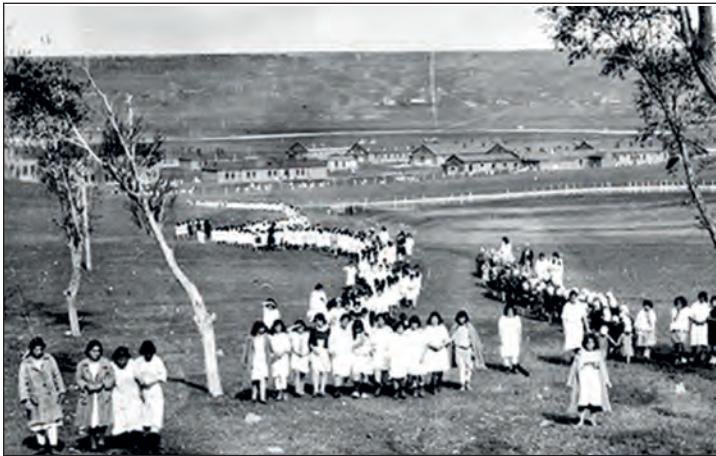
«ՆիՌ-ի 7000 Ալեքսանդրապոլի որբերը [3 որբանոցներէն մէկը] այնպիսի մեծ ընտանիք մըն է, որ առօրեայ յայտագիրը ժամացոյցի ճշգրտութեամբ պէտք է գործադրուի, ապա թէ ոչ տուժողներ պիտի ըլլան:

«Երեւակայեցէք շաբաթական 7000 լոգանք, - օրական 1166՝ շաբաթական 6 օր, - ժամական 146 պատիկներ, կամ իւրաքանչիւրը 2,5 վայրկեանէն պէտք է անցնի ցնցուղին տակէն: Օրական մէկ սանտուկ օճառ կը սպառի միայն լոգանքի համար:

«Իւրաքանչիւր հագուստի 45 սմ. տեղ յատկացնելով, լուաց-

Երազին նշած սկաուտական նուագախումբը, Ալեքսանդրապոլ, 1922:

**ՍԵԼԵՐԱՔԻ ՈՐԲ ԱՂՋԻԿԱՆԵՐԸ ԴԷՎԻ ԿԱԶԱԽԻ
ՓՈՍԹԻ ԵԿԵՂԵՑԻՆ Կ'ՈՒՂՂՈՒԻՆ:**

Հած հազուստները՝ ներքնազգեստ, գուլպայ եւ 2 կտոր հագուստ 1166 լոգցողներուն համար, օրական շուրջ 2700 մեթր երկայնքով լուացք փուելիք կը պահանջէ:

«Իւրաքանչիւր ճաշի ժում 5 անգամով կը մատուցուի [այսինքն՝ օրական 15 անգամ], քանի որ բաւարար պնակներ չունինք, ոչ ալ՝ ճաշասեղան։ Օրական 7000 պնակ լուալ, որոնք եթէ քով-քովի շարենք, շուրջ 2400 մեթր կ'ըլլայ երկայնքը։

«Անկողինները եւ 3 վերմակները, որ անհրաժեշտ է այս կլիմային համար, անշուշտ եթէ բոլորը ունենային [3 վերմակ], զանոնք քով-քովի շարելով՝ Պալմիմորէն Ռւաշինկիթըն կը հասնին, այսինքն՝ 66 քլմ։»

- 14 Նոյեմբեր 1921-ին, Սելերաքի որբանոցի տնօրէն բժշկուհի Ռուզի Ռուզին նամակէն հատուածներով²⁰. «Վերակառուցում առանց ապրանքի եւ գործիքներու» ենթախորագիրով ան կը դրէ. «Սելերաքի գօրանոցին վերակառուցումը արագօրէն կ'ընթանայ. Պարուն Անտերսընը, որ վերակառուցման պատասխանատուն է [պոլշելիկեան թալանէն եւ քանդումներէն ետք], կաշկանդուած է բաւարար թիւով հմուտ արհեստաւորներու պակասին պատճառով, սակայն աշխատող մարդոց համեմատաբար փոքր թիւը շատ բան իրագործած է: Հայերու արհեստներու գերազանց կարողութեան փաստը՝ անոնց ունեցած պարզ գործիքներով կատարած աշխատանքին ճարտարութիւնն ու գերազանցութիւնն է:

«Մեքենական սարքաւորումները, ինչպէս նաեւ համապատասխան շինանիւթը կը պակսի: Մինչ ամերիկացի կապալառու մը, բոլոր տախտակները ձեռքով սղոցելը, տանիքի թիթեղի ճմութկուած կտորները տափակցներով թերթի ապա գործող վաւարանի վերածելը, հին գամերը շտկելով իրեւե գամ եւ յօդակապ գործածելը, պատուհաններուն ապակիները մետաղէ թեմբռով ամրացնելը եւ այլն, իմանալով՝ սարսափահար ձեռքերը վեր կը բարձրացնէր, ըսելով որ անկարելի է գործադրել: Սակայն, սակաւաթիւ հայ վարպետները նորոգեցին առաջին շէնքը, ուր 700 որբեր փոխադրեցինք եւ քանի մը օրէն երկրորդ շէնքն ալ կը նորոգուի 700 այլ որբերու համար։

«Կեղրոնական լոգարան-բաղնիքը, որուն հսկայ եռացնող

տակառը գրաւողները ուժանակով պայմանագրած էին, նորոգութիւնը հայ արհեստաւորներու մեքենական հնարամտութեան այլ օրինակ մըն է: Այդ պայման հսկայ տակառը նորոգելով անկարելի կը թուէր, սակայն շտկրտելով եւ կարկտան կտորներով յօդակապերով նորի նման եղաւ։

«Ինչ կը վերաբերի վերջին իրադարձութիւններուն, մեր պահակները գիշերային կոխ ունեցան աւազակներու հետ, որոնք մտադիր էին կողոպտել պահեստանոցը, անոնք դուռին կրակելով, ծակ-ծակ ըրին զայն, սակայն չյաջողեցան: Այս ընթացքին, միայն բժ. Ռւէլզը եւ պարոն Անտերսընը իրենց ձիերէն վար ինկան, սակայն առանց վնասուելու»:

(Շար. 5)

ԾԱՆՈԹԱԳՐՈՒԹԻՒՆՆԵՐ

1. «Հայ Սկաուտ», Բ. տարի թիւ 23 [24], 27 Օգոստոս 1922, էջ 382:

2. «Վահան Չերազ եւ իր երգն Հայաստանի», Վազգէն Անդրէասեան, Պէյրութ, 1977, տպարան «Սեւան», էջ 305:

3. «Հայ Սկաուտ», Բ. տարի թիւ 23 [24], 27 Օգոստոս 1922, էջ 377:

4. «Հայ Սկաուտ», Բ. տարի թիւ 23 [24], 27 Օգոստոս 1922, էջ 373:

5. Նոյնը, էջ 382:

6. Նոյնը, էջ 373-374:

7. «Վահան Չերազ եւ իր երգն Հայաստանի», Վազգէն Անդրէասեան, Պէյրութ, 1977, տպարան «Սեւան», էջ 269:

8. «Վահան Չերազի մանկավարժական եւ մարզական գործունեութիւնը Ալեքսանդրապոլի ամերիկեան որբանոցներու 1920-1925» Ռ. Գ. Պապոյեան, 2014, Կիւմրի:

9. https://en.wikipedia.org/wiki/Clarence_Ussher

10. «Արամը», Հ.Յ.Դ. հրատարակութիւն, մահուան յիսնամեակին առթիւ, տպարան Համազգային, 1969, էջ 263:

11. «Հայ Սկաուտ», Բ. տարի թիւ 23 [24], 27 Օգոստոս 1922, էջ 372:

12. «Near East Relief», vol. 3 No. 22, June 4, 1921, p 1:

13. «Near East Relief», vol. 3 No. 23, June 11, 1921, p 2:

14. «Near East Relief», vol. 4 No. 4, January 28, 1922, էջ 4:

15. «Near East Relief», vol. 3 No. 24, June 18, 1921, p 2:

16. «Near East Relief», vol. 3 No. 19, May 14, 1921, p 3:

17. «Story of Near East Relief, 1915-1930: an Interpretation», James L. Barton, New York, Macmillan Company, 1930, P 479, 256-257:

18. Նոյնը, էջ 258:

19. «Near East Relief», Vol. 4 No. 1, January 7, 1922, էջ 3:

20. «Near East Relief», Vol. 3 No. 48, December 3, 1921, էջ 3

ՄԱՐԶԱԴԱՇՏԵՐՈՒ ԿԱՌՈՒՑՈՒՄԸ ՀԻՄՔ՝ ՄԵՐ ՎԵՐԱԿԱՆԳՆՈՒՄԻՆ

Մանուկ Քեօշկերեան

ՀԱԼԵՊ

Թէեւ մեր կեանքին մէջ յաճախ կ'ապրինք յուզիչ եւ տպաւորիչ պահեր, սակայն Հ.Մ.Լ.Մ.ի Հալէպի մասնաճիւղի մարզադաշտերու բացման առինքնող տեսարանը, հպարտանքի առիթ հանդիսանալով, մեզի վերյիշեցուց միութեան արձանագրած մարզական յաղթանակներն ու անցեալի փառքի օրերը, եւ միեւնոյն ատեն առիթը ընծայեց կենսունակ նոր սերունդներուն, որպէսզի մարզական կեանքին ներս նոր բարձունքներ նուածելու ձգտում ունենան:

Շնորհիւ իր նուիրեալ անդամներուն, վարչութիւններուն եւ հաւատաւոր համակերներու անխոնջ աշխատանքին, Հ.Մ.-Լ.Մ. զանազան երկիրներու մէջ ունեցած է մարզադաշտեր եւ

ակումբներ, որոնք մեծապէս նպաստած են հայկական առողջ մթնոլորտի ստեղծման եւ հայապահպանութեան գործընթացին:

Պէտք է խոստովանիլ, որ Հ.Մ.Լ.Մ.ական ըլլալու հպարտութիւնը կրկին արթնցաւ մեր հոգիներուն մէջ, ի տես վերակառուցուած դաշտերուն, որոնք անհրաժեշտ են նոր սերունդներուն հայեցի դաստիարակութեան համար, հրամցըւող դաստիարակչական ծրագիրներուն կողքին: Մթնոլորտը ինքնին համախմբելով հայ կը պահէ մեր երիտասարդները:

Հալէպահայութիւնը եւ Հ.Մ.Լ.Մ.ականներս տեսանք արդիական ու այժմէական պասքեթպոլի եւ ֆութպոլի դաշտեր, որոնք պիտի ծառայեն նոր սերունդի փիզիքական եւ բարոյական դաստիարակութեան:

Հ.Մ.Լ.Մ. իր հիմնադրութեան օրէն հայ ժողովուրդի զաւակներուն մէջ սերմանեց հայրենասիրութեան, ազգասիրութեան, եղբայրասիրութեան եւ իրերօնութեան ողին: Հ.Մ.Լ.Մ. աւելի քան 100-ամեայ իր կեանքին ընթացքին հայ ժողովուրդին տուաւ երիտասարդական բանակ մը, որ ազգային ոգիով տոգորուած, պատրաստակամօրէն ծառայեց՝ պահպանելու հայկական արժէքները, ընտանեկան սրբութիւններն ու հայրենիքի ազտութիւնը: Փաստ՝ Արցախի 44-օրեայ պատերազմին Հ.Մ.Լ.Մ.ական անձնազոհ նահատակները, որոնք հայրենիքին համար զոհուելու գաղափարը վեր դասեցին իրենց անձնական կեանքին եւ իրենց արիւնը թափեցին հայրենիքի պաշտպանութեան համար:

Հ.Մ.Լ.Մ.ի մէջ դաստիարակուած եւ հասակ առած նոր սերունդի զաւակները իրենց

նուիրուածութեամբ եւ յանդուգն կեցուածքով հայ ժողովուրդին յոյսն ու հաւատքը ամրացուցին:

103 տարիներէ ի վեր Հ.Մ.Լ.Մ. եղաւ ու կը շարունակէ մնալ բոցավառ ջահը հայ երիտասարդութեան: Այդ ջահին միջոցով հայ պատանին, սկառատը, մարզիկը, երիտասարդն ու երիտասարդութեան դէպի լուսաւոր ճանապարհներ:

Այսօր Հ.Մ.Լ.Մ.ին մեծ դեր եւ առաքելութիւն վստահուած է հայ նորահաս սերունդները

առաջնորդելու բարոյական եւ ազգային առողջ դաստիարակութեամբ, պայքարելով ապազգայնացման եւ այլասերման օտարութիւնութեամբ:

Այս առիթով շնորհակալութիւն կը յայտնենք բոլոր նուիրատուներուն, աշխարհացրիւ Հ.Մ.Լ.Մ.ականներուն եւ կը վստահեցնենք, որ իրենց ընծայաբերած իւրաքանչիւր լուման իր նպաստը պիտի բերէ միութեան վեհ նպատակներուն իրականացման:

Սիրելի՛ Հ.Մ.Լ.Մ.ական քոյրեր եւ եղբայրներ,

Խնամեցէ՛ք, գուրգուրացէ՛ք եւ ձեր նիւթական ու բարոյական աջակցութեամբ պահպանեցէ՛ք մեր ազգային կառոյցները եւ յատկապէս Հ.Մ.Լ.Մ.ը, որովհետեւ յաջորդող սերունդները իրենց հայկական դիմագիծն ու նկարագիրը պահելու համար այսօր, աւելի քան երբեք, պէտք ունին Հ.Մ.Լ.Մ.ի գաղափարաբանութեան եւ հայեցի դաստիարակութեան:

Այս առիթով կը շնորհաւորենք բոլոր Հ.Մ.Լ.Մ.ականները,

ի մասնաւորի Հ.Մ.Լ.Մ.ի Սուրբիոյ Շրջանային Վարչութիւնը եւ Հայէպի վարչութիւնը, մաղթելով որ Հ.Մ.Լ.Մ.ի «Բարձրացի՛ր-բարձրացուր» նշանաբանին առաջնորդութեամբ շարունակեն անարգել եւ յարածուն վերելքներ արձանագրել:

Սերոբ Սահակեան ԵՐՈՒՍԱՂԵՄ

Անկենծ ըսած, շատերու նման մենք ալ մտավախութիւն ունէինք, թէ այս տարի արդեօք պիտի կարենա՞նք Հ.Մ.-Լ.Մ.-ի երուսաղէմի մասնաճիւղին ամառնային բանակումը կատարել:

Ոեւէ մէկուն գաղտնիք չեն դժուարութիւնները այսպիսի ծրագիրի մը իրագործման:

Ոեւէ մէկուն գաղտնիք չէ, թէ ինչքա՞ն դժուար է մեր շրջանին համար նման բանակումի մը համար յարմար վայր ձեռք բերելը, բաւական ժամանակութիւնը յարմար պատասխանատուներ նշանակելը, ամբողջ շաբաթ մը թէ աւելին այդ աշխատանքին նուիրուիլը եւ այն:

Ու այդ բոլորէն աւելի գաղտնիք չէ քորոնայի ստեղծած համաշխարհային տաղառուկը:

Բայց եւ այնպէս, ի զարմանս ինծի, Հ.Մ.Լ.Մ. երուսաղէմը յաջողեցաւ նաեւ այս տարի իր բանակումին ծրագիրը գլուխ հանել:

Ան յաջողեցաւ կրկին գոնէ իր անմիջական շրջապատէն յիւսուն սկառատ-դայլիկ մէկտեղել:

Յաջողեցաւ ամբողջ շաբաթ մը դաստիարակչական իր ծրագիրը լաւապէս ամբողջացնել:

Յաջողեցաւ իրենց հայրենի տունէն շատ բաներով զրկը-

ւած երեխաներուն ինչ որ չափով Հայաստանն ու Արցախը ապրեցնել:

Վերջապէս, յաջողեցաւ սկառատ-արենոյշներուն նոր հունձք մը հայ իրականութեան շնորհել:

Իսկ ամէնէն յատկանշականը, եւ ինծի համար ամէնէն կարեւորը, այդ բոլորին պատասխանատութիւնը վերցուցած էին մեծ մասամբ նոր դէմքեր ու թարմ ու մեր:

Տղաք ու աղջիկներ, որոնք տարի մը

առաջ հազիւ թէ կ'երեւէին առաջնագիծի վրայ:

Հազիւ թէ կը համարձակէին ստանձնել այսպիսի պատասխանատութիւն:

Հազիւ թէ կարելի ըլլար իրենց պատասխանատութեան յանձնել քանի մը տասնեակ երեխայ ու հանգիստ քննալ:

Պրաւօ տղոց թէ աղջկանց՝ Զոհրապիին, Զարեհին, Վահանին, Ջիւանին, Յովսէփիին, Նարեկիին, Մեսրոպիին, Անիին, Սեւանային թէ Նարոյին աչքին լոյսը հանդիսացող Վերժինին:

Ու ոչ նուազ պրաւօ օրուան վարչութեան, որ կարողացաւ այս «նոր ղեկավարներու» հոյս գործի մղել:

Ինչպէս ըսինք,

Հ.Մ.Լ.Մ.ին երկմտանք արտօնուած չէ, ո՛չ աշխատանքային իմաստով,

Ո՛չ պատասխանատութիւն վերցնելու քաջութեամբ,

Ո՛չ ալ նոր սերունդներու ընտիր հունձքի պատրաստութեամբ:

ԵՂԲԱՑՐ ՍԻՒԼԻՒՔԸՆԻ ՄԱՀՈՒԱՆ ԱՌԻԹ-ՈՎ

ԱՊՏԱԿԼ

Գեղրդ Պետիկեան
ԼՈՍ ԱՆՁԵԼԸ

Qեմ յիշեր ո՞չ օրը եւ ոչ ալ ժամը: Մի՛ հարցնէք ինչո՞ւ, կը ինդրեմ, որովհետեւ նոյնիսկ չեմ յիշեր այդ օրուան ուսերէն կախուած այլ մանր-մունր մանրամասնութիւններն ալ: Այդ բոլորը մտքիս ծալքերէն արդէն շատոնց ջնջուած են: Միայն մինչեւ այսօր, այս տարիքիս, տակաւին ուղեղիս նոյն այդ ծալքերուն մէջ կը յամենայ դէպքի մը կնիքը, իբրեւ տեսակ մը գեղեցիկ եւ հպարտալի օրինակ: Տողերս պարզեմ:

Այսպէս, երեք ընկերներով, ինչպէս միշտ, այդ օր ալ մեր այդ հին քաղաքի միակ մարզադաշտը, որ «մալասապ պարտի»՝ «քաղաքապետարանի դաշտ» կը կոչուէր, ներկայ էինք մեր սիրելի միութեան՝ Հ.Մ.Լ.Մ.ի Փուլթպոլի խումբի խաղին:

Դարձեալ մի՛ հարցնէք, թէ այդ օրուան խաղը որո՞ւ հետ կամ դէմ էր, որովհետեւ ըսի չէ, այդքան ալ կարեւոր կամ էական չեն: Տարիներ-տարիներ առաջ էր: Միայն կը յիշեմ օրուան մեծ դէպք-պատահարը: Ուսանելի եւ նոյնքան ալ դաստիարակիչ: Այս էր կարեւորը, որ մինչեւ այսօր մտքիս մէջ շալկած կը պարտիմ եւ զանազան առիթներուն՝ իբրեւ մաքուր եւ նկարագրելի օրինակ՝ կը պատմեմ: Կը բաղդատեմ: Կը վկայակոչեմ: Կը հպարտանամ:

Այսպէս, խաղի պահուն, կարծեմ իրաւարարը իր սիալ եւ անօրէն սուլիշին պատճառով, իբրեւ պատիժ, մեզի՝ մեր խումբին «փենալթի» տուած էր: Որոշում մը, որ իբրեւ հանդիսատես քե՞զ, նոյնիսկ նստած տեղո՛՝ կը վրդովէ: Կը զղայնանաս: Արիւնդ գլխուղ «կը զարնէ»: Կը պոռաս: Աղմկալից բողոք: Տեղէդ ոտքի կ'ելլս: Իրաւարարին ձեռքով-ոտքով ցուցմունքներ կու տաս: Կ'ընդդիմանաս: Զինք իրաւարարներու «դպրոցը» կը դրկես: Ահա ճիշդ այդ պահուն, ամբողջ դաշտը արդէն «կրակի վրայ նստած է»: Անարդար որոշում: Բայց վերջապէս որոշում էր եւ ան ալ իրաւարարի սուլիչով եւ ձեռքի ցուցմունքով հաստատուած:

Ապա, մեր խումբին կոլար-բերդապահէր, որուն ընդհանրապէս նաեւ կը պարտինք խումբին յալղթանակներուն մեծ բաժինն ալ իրաւարարի որոշումին չհանդուրժելով, ի զարմանս բոլորին, այս անգամ ինք՝ առ ի բողոք եւ ընդվզում, պոռալով ու բարկանալով, իր խաղընկերներուն հրամայեց խաղը կիսատ ձեղելով՝ դաշտէն հեռանալ:

Էհ... այս մէկը պարտութիւն կը ընշանակէր, իսկ մեզի համար ալ մեծ ամօթ: Պարտուի՞լ:

Բայց եւ այնպէս արդար բողոքի մը մէկ արտայայտութիւնը ըլլալէ չէր գաղրեր: Իբրեւ հանդիսատես այս որոշումը,

բոլորիս համար ալ շատ ծանր էր:

Սակայն... անարդար կամ ոչ՝ սուլիչը սուլուած էր: «Փենալթի»: Պատի՞ժ:

Եւ յանկարծ տեսանք, որ խումբին խմբապետը վազելով հասած էր բերդապահին մօտ: Հարցը լուրջ էր: Ստեղծուածէն աւելի լուրջ: Խմբապետը նախ իր մօտ կանչեց մեր բերդապահը: Այս վերջինը, հնագանդ եւ խելօք, մօտեցաւ ու շիտակ, զինւրականի մը նման հնագանդ կանգնեցաւ ճիշդ իր մեծին դիմաց: Խմբապետը հրահանգեց խաղին վերադառնալ: Բերդապահը, գլխով մերժողական պատասխանեց: Ու այդ պահուն էր, երբ յանկարծ խմբապետը իր աջ ձեռքով աղմկոտ ապտակ մը իջեցուց իր դէմ քարտացած կանգնած բերդապահին դէմքին, միաժամանակ անոր սաստելով՝ վերադառնալ բերդ՝ իր տեղը:

Վայրկեանին մեր դէմքերուն վրայ զարմանք մը բռնեց: Անժամանակ եւ անակնկալ: Իր կարգին դաշտն ալ դիտեց եւ յանկարծ՝ ծանր լուրթիւն մը իջաւ ամբողջ տարածքին: Ամէն մարդ ապշած իր տեղը սառած-կանգնած էր կարծեալ: Խմբապետ-հրամանատարը ոչ միայն հրահանգած էր, այլ նաեւ ծանր ապտակով մը պատժած էր իրեն համար օրինագանց լաւագոյն մարգիկը:

Հիմա հարցը այդ անիծեալ «փենալթին» չէր, այլ՝ այդ ապտակը:

Բոլոր դաշտը պիտի կարծէր, որ մեր «կոլարը» չուտով պիտի ընդպէտէր, պիտի փոխադարձէր, պիտի շարունակէր իր հակադարձութիւնը եւ այս անգամ ներքին ըսի ըսաւով կոխւ մըն ալ պիտի ստեղծուէր: Բայց սիսալած էինք՝ բոլորս ալ: Իրականութեան մէջ խումբին տարիներու բերդապահը, ստանալիք ետք իր պատիժ-ապտակը, վերադարձած էր իր տեղը ու խաղը շարունակուած: Անէէ ետք՝ արդիւնքը կարեւոր չէր: Պարտութիւն եւ կամ յաղթանակ էական չէր: Ինծի համար այս բոլորին մէջ էականը նոյն այդ բերդապահին միութիւնականի վարմունքն էր, անոր հարազատ եւ հնազանդ կեցւածքը ցուցաբերող արտայայտութիւնը: Ամբողջ դաշտի ներկաներուն առջեւ ապտակովի՞լ... եւ ապա առանց բողոքելու եւ առանց ընդդիմանալու՝ հրահանգին հնազանդելով, խաղի վերադառնա՞լ: Ո՞ւր տեսնուած է նման բան:

Ահա այս մէկը կը յիշեմ յստակօրէն, ու կարօտը դարձեալ

սկսած է ուռեցնել կուրծքս: Ուստի կը փորձեմ ամփոփել յիշողութիւնս: Այս պահուն, ծուռ կամ շխտակ եւ կամ աւելորդ մանրամասնութիւններ մտքէս շատոնց սրբուած են՝ հաստատավէս: Տարիներ սահած են այս դէպքին վրայէն: Իսկ այսօր....:

Աչա Հ.Մ.Լ.Մ.ը եւ ահա՝ իր սնուցած դաստիարակութիւնը: Կ'ըսեմ, ու նաեւ կ'աւելցնեմ՝ ահա մեծ միութենականը: Օրինակելի եւ հնազանդ: Հաւաքական հրճուանք մը եւ սրբապնդիչ երեւոյթ մըն էր, որ այդ պահուն լեցուցած էր էութիւնս: Անոր համար է, որ մեծ ու մաքուր խորհուրդ մը կը տեսնեմ, կայ, գոյութիւն ունի, այս ապտակին մէջ: Անբիծ:

Ու այս օրերուն, թէեւ ճակատագրի բերմամբ հեռու եմ ծննդավայրէս, բայց այս յիշեցումի պահուս, յանկարծ դարձեալ Հալէպը իմ աչքերով հոգւոյս մէջ ինծի կը նայի: Կը զգամ: Ան իր եւ մէր միութենան նման պատմական յիշատակ չէ, այլ՝ սրտիս մէջ խօսող, արեանս մէջ խմիչքի նման ոգեւորող, հայրենիքի վերածած եմ զայն: Ան դարձեալ սրտիս կը խօսի իր մէծով եւ պատկերով: Ու այս «ապտակը» եւ զայն ստացողը, մինչեւ այսօր սրտիս մէջ կը ծփայ իբրեւ մաքրամաքուր յիշատակ:

Իսկ հիմա, իսկ այս օրերուն, որքան բան փոխուած է երէկի եւ այսօրուան միջեւ: Ո՞վ է այն անհատը, որ ապտակ մը ստանալէ ետք չի հակադարձեր: Ըսէ՛ք: Ո՞ւր տեսնուած է: Ո՞ւր կը գտնէք նման մարդ:

Յստակ է, թէ մէր ներկան ծածկած է նաեւ մէր անցեալը: Հակասական դար եւ վիրաւոր: Կարծես յաճախ դիմագուրք կ'ապրինք, բայց եւ այնպէս անձնապէս միութենական ըլլալու հպարտութիւնս միշտ կը պտըտցնեմ կեանքիս մէջ: Աշխարհը դարձած է գրեթէ անչնչելի, կը կրկնեմ շարունակ եւ ամէն առիթով: Գիտենք, որ պատմութիւնը տարօրինակ խաղեր ալ կը խաղայ, բայց նոյն այդ պատմութիւնը չի կրնար մարդոց մտքէն սրբել այն՝ ինչ որ սրբազն է եւ օրինակելի: Ուստի տողերուս դրած եմ հպարտ համարձակութիւնս, հանդարտ անկեղծութեանս կողքին:

Մաքուր եւ հնազանդ միութենականի ոճ եւ մտածողութիւն, շարունակ կը կրկնեմ: Ուրախ եմ, որ յիշողութեան թոյնը չէ պղտորած այս մէկը, մտքիս բանալիին հետ միհատեղ: Անոր համար յուշերս, դէպքերն ու դէմքերը այս վայրկեանին կը հրաժարին կանգ առնելի: Նոր ու գեղեցիկ եւ հաճելի տագնապ մը կ'ապրիմ:

Հո՞ն, մէր այդ պատմական քաղաքին մէջ, նուիրեալներու սերունդ մը ունէինք: Անոր շունչին տակ մէծցանք, մենք ու մէր քաղաքը: Ու... որքա՛ն գեղեցիկ էր Հալէպը եւ նոյնքան ալ ի՞նք՝ մէր Հ.Մ.Լ.Մ.ը կը շարունակեմ մտովի, որ կարողացած էր ստեղծել եւ դաստիարակել նման սերունդ մը, որ իբրեւ նկարագիրի կէտեր ունէր սքանչելի հաւատարմութիւն, գնահատանք եւ մեծերու նկատմամբ յարգանք, անսակարկ զոհաբերութեամբ եւ անուրանալի նուիրումով:

Պրկուած կոկորդով դարձեալ կը յիշեմ: Քիչ մը կարօտ, քիչ մը յուշ:

Թէեւ ծննդավայրս տակաւին ունի վիրա-

ւոր ձայներու իր երգը: Թէեւ հո՛ն հայ կեանքը զանազան շփոթանքներով լեցուած է, սակայն կը հաւատամ, որ տակաւին մեր այս «կոլարին» նման պահած է իր ոգին եւ հաւատաբը:

Զոհողութիւնն, համբերանք, յարդանք, իբրեւ արձանացած իրողութիւններ հոն տակաւին կը մնան մեր կեանքի ազգային հարստութեան խորհրդանիշները: Այս բոլորը՝ նաեւ ժառանգը նոյն այս մեծ ընտանիքէն: Հաճելի ու ծանր փորձառութիւն:

Ու միշտ կը յիշեմ զինք՝ «կոլարը», որ թէեւ բարձրացուց բողոքի դրօշը եւ սակայն վերջը հնազանդեցաւ իր մեծին, դիտակցօրէն եւ հաւատարիմ: Ինքն էր որ այս օրերուն բացաւ մտքիս դռները: Անոր համար, ապրումներս ժողվելով, յատուկ յարգանքիս կողքին ունիմ իւրայատուկ զմայլանք մըն ալ:

Ցածախ պէտք է դիտել, պեղել խորհուրդը, ստեղծել ժամանակը, որպէսպի չպղտորի մեր կեանքի հոսքը, կը մտածեմ: Իսկ այսօր, կը յիշեմ այդ միութենականը ու մտածումներովս կ'որսամ լուռութիւնն ու ուրախութիւնը: Ու անմեղ հարցում մը կը գծագրուի մտքիս մէջ- այս օրերուն նոր մարդիկ արդեօք կը լսեն ապտակին «պատգամը», որ բացուած գիրքի նման պարզ եւ խոր ու գեղեցիկ էջերով տեղաւորուած է մտածումներուս մէջ: Անոր համար դէմքիս վրայ ծանր շուք մը կ'ինայ: Թէեւ դէպքը անցած է երազի նման, սակայն դժուար է երէկը հաշտեցնել այսօրուան հետ, որովհետեւ ճակատագիրի բերումով երէկը մնացած է կէս ճամբան: Երեւակայութիւնս զիս կը հալածէ: Պէտք չէ կորսնցնել կապը կը շեփորեմ:

Ինծի համար խօսի՛լ, գրե՛լ եւ կամ արտայայտուի՛լ Հ.Մ.Լ.Մ.ի մասին կը նշանակէ խօսի՛լ սփիւռքեան մեր հայոց պատմութեան մասին, ուր մեր նոր սերունդի ժառանգորդներուն մօտ տեսանելի էր հայրենասիրութեան եւ հայապահպանման ոգին՝ մեր հայրենիքի ու անոր ազատութեան սէրով շաղախուած եւ հայու օրինակելի մարտնչող կամքով գոտեպնդուած:

Հ.Մ.Լ.Մ. սփիւռքեան հայոց պատմութեան եւ հայութեան ազգային գոյամարտի անբաժան մէկ մասնիկ: Պուրգուրոս խնամքով, հայ մարդ պատրաստերու չարքաշութեամբ եւ մանաւանդ ազգային արժէքներ սնուցանելու առողջ եւ կայտառ մարմին պահելու նախաճեռնութեամբ՝ հարուստ հայոց պատմութիւն մը:

Վկայ՝ տասնամեակներ առաջ Հալէպի մէր ֆութպովի խումբի «կոլար» եղբ. Անդրանիկ Սիւլիքճեանը եւ օրինակելի ու գոհաբերող միութենական, կարգապահ խմբապետ՝ եղբ. Աբրահամ Աւընեանի օրինակները, որոնց նմաններուն Հ.Մ.Լ.Մ.ի ընձեռած ազգային ընտանիքին եւ մեր հաւաքական կեանքին բոլոր մաքուր եւ վեհ գիծերուն շնորհիւ է, որ կ'ամրապնդուին մեր ապագայի յոյսերը՝ իբրեւ կիրթ ու կարգապահ հայ եւ տիպար քաղաքացի:

ՔՈՅՔ ՄԱՐԱԼ ՄԵԼՔՈՆԵԱՆԻ ՅԻՇԱՏԱԿԻՆ

Յովսէփի Աւագեան
ՈՒԱԾԻՆԿԹԸՆ

Ժամանակը կը դարմանէ վէրքերը, կ'ը-
սէ ժողովրդային առածը: Սակայն կո-
րուստի մը ցաւն ու կսկիծը դժուար թէ
կարենայ ամբողջութեամբ սպիտակնել ան: Նման կո-
րուստ մըն է քոյր Մարալ Մելքոնեանի անակնկալ ու անդառ-
նալի մեկնումը ութ՝ տարիներ առաջ, 13 Ապրիլ 2013-ին: Կո-
րուստ մը, որուն հետ տակաւին հաշտուած չէ Ուաշինկթընի
հայ համայնքը:

Եղբայր Արայի եւ քոյր Հայկոյի կորուստը չէ միայն Մա-
րալին վաղաժամ մահը, այլև՝ կորուստն է Հ.Մ.Լ.Մ.ի Ուա-
շինկթընի եւ Արեւելեան Միացեալ Նահանգներու մեծ ընտա-
նիքն, որուն սկառտական եւ մարզական շարքերուն Մա-
րալը ծառայեց իր բովանդակ պատանեկութեան եւ երիտա-
սարդութեան օրերուն:

12 Յունուար 1983-ին ծնած Մարալը դարձաւ սկառտա պա-
տասխանատու իրեն յաջորդող սերունդներու, միշտ հաւա-
տարիմ մնալով «Բարձրացի՛ր-բարձրացուր» նշանաբանին:

Ուաշինկթընի համայնքի ազգային-միութենական կեան-
քին մէջ քոյր Մարալը ներկայ էր միշտ իր հեղութեամբ, ան-
սակարկ նուիրումով, հաւատքով ու մանաւանդ ապագայ սե-
րունդներուն հասնելու նպատակով: Առաքինի ու անբասիր
նկարագրով օժտուած քոյր Մարալը չըաւարարուեցաւ Ուա-
շինկթընով: Իր ծառայութեան դաշտը ան տեղափոխեց Հա-

յաստան, ուր դարձաւ Հ.Ե.Դ.ի ճամբարի պա-
տասխանատու:

Քոյր Մարալ 1998-ին եւ 2002-ին մասնակցեցաւ
համա-Հ.Մ.Լ.Մ.ական վեցերորդ եւ եօթներորդ բա-
նակումներուն, Աղաւնաճոր եւ Բիւրական:

Ուաշինկթընի հայ համայնքի եւ մանաւանդ Հ.Մ.Լ.Մ.ա-
կան իր քոյր-եղբայրներուն յիշողութեան մէջ անմար պիտի
մնայ Մարալին յիշատակը: Անոնք յաւէտ պիտի յիշեն զինք,
այն Մարալը, որ Ս. Խաչ եկեղեցւոյ սրացին մէջ էր միշտ, երբ
ազգին կանը կը հնչէր: Մարալը այսուհետեւ եւս ներկայ պի-
տի ըլլայ հո՞ն, բոլորին հետ, անոնց հետ, որոնք պիտի շարու-
նակեն ծառայել հայ լեզուին, հայ դպրոցին, Հ.Մ.Լ.Մ.ին ու
Հայ Երիտասարդաց Դաշնակցութեան: Մարալին անսակարկ
նուիրումի ճառագայթող փարոսը պիտի իմանէ իր գործը
շարունակելու կոչուած իր քոյրերը, եղբայրներն ու ընկերնե-
րը:

Գործդ շարունակելի՝ սիրելի՝ Մարալ:

Յայտնենք, որ 7 Յունիս 2019-ին, Հ.Յ.Դաշնակցութեան
Արեւելեան Մ. Նահանգներու «Արցախ Փոնտ» բարեսիրական
հիմնադրամի անդամներ Արա եւ Հայկուհի Մելքոնեաններու
բարերարութեամբ, Արցախի Հատրութի շրջանի Առաջամուղ
գիւղին մէջ բացումը կատարուեցաւ իրենց դստեր՝ Մարալ
Մելքոնեանի անունը կրող մարզադաշտին եւ մանկական խա-
ղավայրին, որ 44 օրեայ պատերազմին դժբախտաբար ինկաւ
Ազրպէճանի լուծին տակ:

Թող քոյր Մարալի նուիրումի եւ ծառայութեան ոգին
սաւառնի Հայաստանի ու Արցախի այն տարածքներուն վրայ,
ուր անձնուիրաբար ծառայած է ան:

«ՄԱՐԶԻԿ»ԻՆ ԿԸ ՆՈՒԻՐԵՆ

- Տէր եւ Տիկին Արա եւ Հայկուհի Մելքոնեան
«Մարզիկ»ի 40-ամեակին առիթով՝ ի յիշատակ
իրենց վաղամեռիկ դստեր՝ Մարալ Մելքոնեանի
1000 \$
- Եղբ. Գրիգորիս Պողարեան 1.000.000 Լ. ո.

- Օրինակը, որ մեզի չգեց
- Հ.Մ.Ը. Արմանիքոսները
- Եղբ. Արմանիքո Թորգումեանի մահուան առիրով ցաւակցագիրներ
- Կենսագրական գիծեր եղբ. Արմանիքո Թորգումեանի

ԱՆԺԱՍՍԱՎԿ ԿՈՐՈՒՄԸ

- Տիպար կերպարդ եւ ծառայութեան օրինակելի կեցուածքներդ միշտ պիտի մնան մեզի հետ
- Պարտականութեան գիրակից նուիրեալ միութենականը
- Տիպար մարդն ու տիպար Հ.Մ.Ը. Ականը
- Անկեղծութեան եւ նուիրումի խորհրդանիշ եղբայր Արմանիքոս
- Մեծահոգի, ազնիւ ու ազնուական Հ.Մ.Ը. Ական եղբայր Արմանիքոս

- Անմոռանալի Արմանիքոյին. «Ոչ որ անփոխարիմնելի է, բայց բոլորս կարեւոր ենք»
- Հայութիւնն ու Հ.Մ.Ը. յաղքական ապագայ ունենալու համար
- Եղբ. Արմանիքո Թորգումեանի մահուան բարասումքը շրջանէ շրջան

ՏԻՊԱՐ ԿԵՐՊԱՐԴ ԵՒ ԾԱՌԱՅՈՒԹԵԱՆ ՕՐԻՆԱԿԵԼԻ ԿԵՑՈՒԱՅՆԵՐԴ ՄԻՇՏ ՊԻՏԻ ՄՆԱՆ ՄԵԶԻ ՀԵՏ

(ՅԱՆՈՒՆ Հ.Մ.Լ.Մ.Ի ԿԵԴՐՈՆԱԿԱՆ ՎԱՐՉՈՒԹԵԱՆ՝
ԵՂԲ. ԱԲՐԱՀԱՄ ԱՀԱՐՈՆԵԱՆԻ ԴԱՄԲԱՆԱԿԱՆ ԽՕՍՔԸ,
ԱՐՏԱՍԱՆՈՒԱԾ՝ Հ.Մ.Լ.Մ.Ի ԿԵԴՐՈՆԱԿԱՆ ՎԱՐՉՈՒԹԵԱՆ ԱՆԴԱՄ
ԵՂԲ. ԱՐՄԱՆՏՈ ԹՈՐԳՈՄԵԱՆԻ ՎԵՐՋԻՆ ՀՐԱԺԵՇՏԻ ԱՐԱՐՈՂՈՒԹԵԱՆ)

Հառն իրականութեան դէմ
յանդիման, Հ.Մ.Լ.Մ.Ի
կեղրոնական վարչութիւ-
նը այս պահուս իր խոր վիշտը կը
յայտնէ յանկարծակի ու վաղաժամ
մահուան համար եղբ. Արմանտօ
թորգոմեանին, որ Սեպտեմբեր 2015-
էն մինչեւ օրս մաս կը կազմէր միու-
թեան գերագոյն մարմինին:

Եղբա՛յր Արմանտօ, անվերադարձ
ճանապարհով մը մեկնեցար դէպի
յալիտենականութիւն, ինչ որ ծանրո-
րէն ազդեց մեր զգացումներուն եւ մտածումներուն վրայ:

Այսօր, այս դժուարին պահուն, անկարելի է յարմար բա-
ռերը գտնել արտայայտելու համար մեր ցաւակցութիւնները՝
հարազատներուդ եւ Հ.Մ.Լ.Մ.Ի մեծ ընտանիքի անդամնե-
րուն, մեզմէ անվերադարձ բաժանումիդ համար:

Եղբա՛յր Արմանտօ, կիրքով ու նուիրումով մաս կազմեցիր
Հ.Մ.Լ.Մ.Ի «կամաւոր բանսակ»ին, փոքր տարիքէդ անդամակ-
ցելով Հ.Մ.Լ.Մ.Ի Պուէնոս Այրէսի մասնաճիւղի սկառտական
շարժումին եւ մարզական շարքերուն:

Արդարեւ, անցնող երեք տասնամեակներուն, եղբայր Ար-
մանտօն մաս կազմեց Հ.Մ.Լ.Մ.Ի ղեկավարութեան, մարզա-
կան եւ երիտասարդական վարչութիւններու ընդմէջն, ինչ-

պէս նաեւ՝ Պուէնոս Այրէսի մասնա-
ճիւղի վարչութեան անդամակցու-
թեան բերումով: 1992-1996 եւ 2011-
2015 ան եղաւ Հ.Մ.Լ.Մ.Ի Հարաւային
Ամերիկայի Շրջանային Վարչութեան
անդամ, ատենապետութեան պաշտօնը
ստանձնելով 2013-2015 երկամեակին:
Իբրեւ Հ.Մ.Լ.Մ.Ի Հարաւային
Ամերիկայի շրջանի պատգամաւոր,
եղբայր Արմանտօ մասնակցեցաւ
1995-2019 գումարուած՝ միութեան
վեց Պատգամաւորական Ընդհանուր
ֆողովներուն, 2019-ին՝ իբրեւ կեղրոնական վարչութեան
անդամ:

2015-ին, եղբ. Արմանտօ չորս տարուան համար ընտրուե-
ցաւ Հ.Մ.Լ.Մ.Ի կեղրոնական վարչութեան անդամ եւ 2019-ին
վերընտրուեցաւ, սակայն, ափսո՞ս, որ քառամեայ այս երկ-
րորդ շրջանը ընդմիջուեցաւ դէպի յալիտենականութիւն վա-
ղաժամ երթով:

Եղբա՛յր Արմանտօ, այսօր սկսար ճամբայ մը, որ շատե-
րուն համար վերջ կը գտնէ մահով, իսկ քիչերուն համար,-
ինչպէս է պարագաղ,- կը վերջանայ յալիտենականութեամբ,
անմոռանալի յիշատակներ ձգելով հարազատներուդ եւ այն
բոլոր Հ.Մ.Լ.Մ.ականներուն մօտ, որոնք քեզի ճանչնալու եւ

քեզի հետ միասին Հ.Մ.Լ.Մ.ի գարգացման ու ամրապնդման ի խնդիր համերաշխօրէն գործելու առիթը ունեցան:

Եղբայր Արմանտօ, Փիզիքական բացակայութիւնդ պիտի զգանք կազմակերպական մեր բոլոր ձեռնարկներուն, անդամական ու պատգամաւորական ժողովներուն, սակայն միութենականի տիպար կերպարդ եւ Հ.Մ.Լ.Մ.ին, հայութեան եւ հայրենիքին ծառայութեան օրինակելի կեցուածքներդ միշտ պիտի մնան մեզի հետ:

Հ.Մ.Լ.Մ.ական նորահաս սերունդները պիտի մնանին զորութեամբ եւ պայքարի ոգիովդ, Շաւարչ Քրիսեանի, Գրիգոր Յակոբեանի եւ Յովհաննէս Հինոյեանի գաղափարականութեան եւ սկզբունքներուն անվերապահ յարգանքովդ:

Եղբայր Արմանտօ, այսօր ինձի կը վիճակուի յարգանքի հրաժեշտի այս խօսքերը արտասանելու պարտականութիւնը: Խօսքերը սակայն անբաւարար պիտի ըլլան միխիթարելու ընտանիքդ, ընկերներդ եւ բոլոր Հ.Մ.Լ.Մ.ականները:

Այսօր, յանկարծակի, առանց նախատեսութեան մահաւանդ դիմաց, խոր կսկիճ մը կը գրաւէ մեր բոլորին սրտերը: Անթառամ յիշատակդ մեր ցաւած սրտերուն համար բալասան մը պիտի ըլլայ, եւ մեր միութեան «Բարձրացի՞ր-բարձրացո՞ւր» նշանաբանին հանդէալ հաւատարմութիւնդ պիտի գորացնէ մեր տեւական պայքարը՝ ի սպաս Հ.Մ.Լ.Մ.ին ու հայ ազգին:

Այս տխուը առիթով, յանուն Հ.Մ.Լ.Մ.ի համահայկական ընտանիքի հարիւր տասնմէկ մասնաճիւղերուն եւ 26 հազար անդամներուն, Հ.Մ.Լ.Մ.ի Կեդրոնական Վարչութիւնը խորապէս կը սգայ եղբայր Արմանտօ Միհրան Թորգոմեանին կորուստը եւ կը խոնարհի անոր յիշատակին առջեւ:

Երթդ բարի, սիրելի եղբայր Արմանտօ:

Հ.Մ.Լ.Մ.ի մեծ ընտանիքը երբեք պիտի չմոռնայ քեզ ու քու աւանդդ, եւ առ ի երախտագիտութիւն նուիրումիդ, Հ.Մ.Լ.Մ.ի Կեդրոնական Վարչութիւնը յետ մահու քեզի կը չնորհէ միութեան բարձրագոյն՝ «Արժանեաց» շքանշանը, որմով շատ պիտի փափաքինք կուրծքդ գարգարել ողջութեանդ:

Հողը թեթեւ գայ վրադ:

ԱՆԴՐԱԴԱՐՁ

24 Օգոստոսի 2021-ի գիշերը, «Արմենիա» Մշակութային Ընկերակցութեան շենքին մէջ, իոծ բազմութեան մը ներկայութեան, վերջին հրաժեշտը տրուեցաւ Հ.Մ.Ղ.ի եւ Հ.Մ.Լ.Մ.ի ղեկավար Արմանտօ Թորգոմեանին, որ մահկանացուն կնքեց 54 տարեկանին:

Դայր Արէն Վարդապետ Շահինեան կատարեց արարողութիւնը, հարազատներու, միութեական վարչականներու, սկաուտներու եւ ընկերներու ներկայութեամբ, որոնց մէջ Արմանտօն անցուց իր կեանքին երկար տարիները, գործելով Պուէնոս Այրէսի եւ Հարաւային Ամերիկայի տարբեր միութիւններու մէջ:

Օրասիօ Թերզեանը փոխանցեց Հ.Մ.Լ.Մ.ի Հարաւային Ամերիկայի Շրջանային Վարչութեան ատենապետ Վիսենթէ Յովասափեանի խօսքը, Արմանտոյին յիշելով իբրեւ «Մարդամօտ, բարի ընկեր, լաւ հայր, լաւ զաւակ, լաւ ամուսին, լաւ եղբայր, ու մեծ սրտով լաւ կնքահայր: Դայ Դատի պաշտպան, բարի եղբայր, կատարեալ ղեկավար եւ տիպար հայ: Այս բոլոր յատկութիւնները եւ շատ աւելին կը նկարագրեն եղբայր Արմանտօն», նշեց ան ու ապա աւելցուց. «1984-ին զինք իրաւիրեցին մաս կազմելու Հ.Մ.Լ.Մ.ի երիտասարդական յանձնախումբին, ուր ան աշխատեցաւ մինչեւ իր վերջին օրը: Իր պարտաճանաչութիւնը սահման չուներ»:

«Կեանքի ընթացքին կարելի է հանդիպիլ բազմաթիւ մարդոց, որոնք ունին բազմաթիւ յատկութիւններ: Բայց դժուարութեամբ կը գըտնըի անձ մը, որ ունենայ այս բոլոր յատկանիշները միասին եւ կարողութիւնը ունենայ զանոնք գործադրելու», յայտնեց Օրասիօ Թերզեանը, որ Արմանտօն բնութագրեց իբրեւ «Շատ հաւատարիմ անձ եւ հաւատարիմ բարեկամ»: «Իբրեւ ղեկավար ան մեզի կը ծգէ մեծ ժառանգ: Ան՝ ուրիշներու հետ, հնարաւորութիւնը ստեղծեց, որպէսզի Հարաւային Ամերիկան ամբողջ աշխարհի մէջ եղբայրներ եւ բոյրեր ունենայ», ըսաւ Օրասիօ Թերզեան:

«ԱՐՄԵՆԻԱ» ՕՐԱԹԵՐՁ
25.8.2021

ՊԱՐՏԱԿԱՆՈՒԹԵԱՆ ԳԻՏԱԿԻՑ ՆՈՒԻՐԵԱԼ ՄԻՈՒԹԵՆԱԿԱՆԸ

(ԵՂԲ.ԱՐՄԱՆՏՕ ԹՈՐԳՈՄԵԱՆԻ ՅԻՇԱՏԱԿԻՆ)

Մանուկ Քեօշկերեան ԴԱԼԵՊ

աւաքականութիւն մը կ'անմահացնեն այնպիսի մարդիկ, որոնք իրենց զոհողութեամբ, ծառայասիրութեամբ, ազնիւ ոգիով ու բարի գործերով անկարելին կարելի՝ կը դարձնեն տուեալ հաւաքականութեան վերելին ու զարգացման համար:

Իբրեւ մարզական, սկաուտական եւ մարդակերտան համագոյին հաւաքականութիւն, Հ.Մ.Լ.Մ.ի մեծ ընտանիքը վստահաբար պիտի անմահացնէ 40 տարուան անձնուրաց ծառայոլ եղբ. Արմանտօ Թորգոմեանի յիշատակը:

Հ.Մ.Լ.Մ.ական եղբ. Արմանտօն, որ կանխահաս կերպով հրաժեշտ տուաւ այս աշխարհին, իր շատ սիրած ու պաշտած միութեան եւ կազմակերպութեան, աւելի քան 40 տարիներ ապրած ու գործած է Հ.Մ.Լ.Մ.ին համար, աշխատած է անոր յառաջդիմութեան եւ հօրացման համար:

Եղբ. Արմանտօ փոքր տարիքէն Հ.Մ.Լ.Մ.ի շարքերուն ան-

դամակցած է իբրեւ գայլիկ, սկաուտ եւ մարդիկ: Ան հասած է մինչեւ վարչութիւն, ատենապետ Շրջանային Վարչութեան: 2015-ին ընարուած է միութեան կեղոնական վարչութեան անդամ, իսկ 2019-ին վերընտրուած է՝ անդամ մնալով մինչեւ իր մահը: Միաժամանակ, ան եղած է հաւատաւոր դաշնակցական, «անկեղծ զինուոր» եւ վարած է պատասխանատու բազմաթիւ պաշտօններ:

Եղբ. Արմանտօն պարտականութեան գիտակից նուիրեալ միութենական էր, հաւատաւոր, չընկրկող եւ պատնշիչ վրայ մնացող ղեկավար: Հ.Մ.Լ.Մ.ի մարզական եւ սկաուտական անխափան երթը ապահովող մտահոգ վարչական էր ու պատասխանատու:

Եղբ. Արմանտօ Թորգոմեանի անունը անջնջելի պիտի մնայ Հ.Մ.Լ.Մ.ական սերունդներու յիշողութեան մէջ, իր զուարթ բնաւորութեամբ, ընկերային հոգատար վերաբերմունքով եւ վարչականի անմնացորդ նուիրուածութեամբ: Եղբայրը նուիրումով ծառայեց եւ աշխատեցաւ իբրեւ ժրաշան վարչական: Ան իր բոլոր հնարաւորութիւններով նպաստեց ու օգտակար եղաւ միութեան վերջին քառորդ դարու բոլոր ձեռնարկներուն եւ նախաձեռնութիւններուն:

Հ.Մ.Լ.Մ.ի կեղոնական վարչութիւնը գնահատելով եղբօր երկար տարիներու վաստակն ու աշխատանքը միութեան մէջ, նաև նկատի ունենալով նորահաս սերունդներու դաստիարակութեան մէջ անոր ունեցած մեծ ներդրումը, յետ մահու զայն պարգեւատրեց միութեան բարձրագոյն՝ «Արժանեաց» շքանշանով:

Իր տարած աշխատանքը թող ճանապարհը հարթէ նորահաս սերունդներու դաստիարակութեան, հայրենասիրութեան եւ ազգասիրութեան գործին:

Ցիշատակդ անմառ, սիրելի՝ եղբայր Արմանտօ:

Փունջ մը ծաղիկ քու յիշատակիդ:

ՏԻՊԱՐ ՄԱՐԴՆ ՈՒ ՏԻՊԱՐ Հ.Մ.Լ.Մ.ԱԿԱՆՆԵՐ

ԵՂԲ. ԱՐՄԱՆՏՈ ԹՈՐԳՈՄԵԱՆԻ ՅԻՇԱՏԱԿԻՆ

Իշխան Եղիայեան
ԱնթիլիԱՍ

Հ.Մ.Լ.Մ.ականի կեանքին ընթացքին, միութենական հանդիպումներու, ժողովներու ժամանակ կամ պարզապէս ձեռնարկներու աւարտին, տիպար Հ.Մ.Լ.Մ.ականի գաղափարը յաճախ կը յիշուի եւ կ'արծարծըլի:

Տիպար բառը ինքնին զանազան նշանակութիւններ ունի՝ մեր կեանքին մէջ ընդհանրապէս եւ Հ.Մ.Լ.Մ.ի մէջ մասնաւորապէս: Այսպէս, տիպար կը նշանակէ օրինակելի, կոկիկ, քաղաքավար:

Իսկ Հ.Մ.Լ.Մ.ի մէջ տիպարը շատ աւելին կ'ենթադրէ: Տիպար Հ.Մ.Լ.Մ.ականը անկեղծ, անշահախնդիր, նուրբուած, ուղղամիտ, անկորմնակալ եւ ընկերասէր պէտք է ըլլայ: Իր գործունէութիւնը օրինակելի եւ լաւագոյնը ըլլայ: Թէ՛ լաւ ժողովական ըլլայ եւ թէ՛ գործի մարդ ըլլայ:

Եղբ. Արմանտօն՝ մե՛ր Արմանտօն այս բոլորն էր, թէ՛ տիպար մարդ էր եւ թէ՛ մանաւանդ տիպար Հ.Մ.Լ.Մ.ական էր:

Զինք անձնապէս ճանչցայ 2015-ի Սեպտեմբերին գումարւած Հ.Մ.Լ.Մ.ի ԺԱ. Պատգամամարդական ժողովին, Հայաստան: Հոն երկուքս ընտրուեցանք Կեղրոնական Վարչութեան անդամ, եւ այնուհետեւ սկսաւ մտերմութիւն մը, յատկապէս ժողովներու ընթացքին կամ անէ առաջ ու ետք տեղի ունեցած զրոյցներով: Ունէինք փոխադարձ հասկացողութիւն, վստահութիւն եւ յաճախ՝ նոյնանման գաղափարներ: Իր կարծիքները հանդարա կու տար, նոյնիսկ եթէ նիւթերը բարդ ըլլային: Կատակները հաւասարակշռուած էին եւ միշտ՝ տեղին: Ազգային ամուր դաստիարակութիւն ստացած ըլլալը շատ յստակ էր, որովհետեւ հեռաւոր Հարաւային Ամերիկայի իր ծննդավայր Արժանթինի մէջ հայակերտման բացառիկ աշ-

խատանք կը տանէր:

Եղբ. Արմանտօն երիտասարդներու հանդէպ յատուկ գուրգուրանք ունէր: Անոնց հետ երիտասարդի նման էր, հոգին երիտասարդ էր: Ամէն առիթ կ'ուզէր օգտագործել Հ.Մ.Լ.Մ.ը եւ երիտասարդութիւնը իրարու մօտեցնելու համար: Կը հաւատար Հ.Մ.Լ.Մ.ի գերին եւ Հ.Մ.Լ.Մ.ը իբրեւ միջոց օգտագործելու, երիտասարդութիւնը հայրենիքին կապելու կամ գաղութիւներու մէջ հայապահպանման աշխատանք տանելու համար:

Հ.Մ.Լ.Մ.ի մէջ իրեն հանդիպած ոեւէ անձ հետագային անպայման կը յիշէր զինք: Ըլլայ համա-Հ.Մ.Լ.Մ.ական մարզախաղերուն կամ բանակումներուն եւ կամ Պատգամաւորական ժողովներուն, որոնց կարեւոր մէկ մասին մասնակցած էր ան, յաջողած էր ստեղծել մտերիմներու եւ բարեկամներու հսկայ փաղանգ մը, որ արդիւնքն էր իր տիպար ըլլալուն:

Բառերը կը պակսին, միտքերը արտայայտելը դժուար է, բայց հաստատ կրնանք ըսել՝ սիրելի՝ Արմանտօ, բացակայութիւնդ զգալի է եւ տակաւին մենք չենք համոզուած անոր:

ՄԵԾԱՀՈԳԻ, ԱԶՆԵՒ ՈՒ ԱԶՆՈՒԱԿԱՆ Հ.Մ.Լ.Մ.ԱԿԱՆ ԵՂԲԱՎՅՐ ԱՐՄԱՆՏՈՆ

**Սերոբ Սահակեան
ԵՐՈՒՍԱՂԵՄ**

Ամբողջ Արժանինը սուգի մէջ է:
Եւ ինչո՞ւ... չե՛մ ուզեր հարցնել:

Չեմ ուզեր իսկ գիտնալ, թէ ի՞նչ պատճառով գնաց մեր
Արմանտօն:

Այդ ի՞նչն էր, որ այդքան կանուխ առաւ-տարաւ կեղրո-
նական Վարչութեան անդամ մեր Արմանտօն:

Չեմ ուզեր, որովհետեւ գիտեմ, թէ այդ մէկը ինծի բան
պիտի չըսէ:

Չեմ ուզեր, որովհետեւ գիտեմ, թէ այդ մէկը ցաւս ոչինչով
պիտի մեղմացնէ:

Չեմ ուզեր, որովհետեւ ի՞նչ ալ ըսէք Արմանտոյի մը կո-
րուստին մասին, ինծի ոչինչ կրնաք ըսէլ:

Դեռ ե՞րբ էր: Արդեօք Գառնիկի մեկնումի՞ն էր, թէ Պատ-
րիկի՞ն, թէ Մասթըրի՞ն:

Հսի ու բարձրածա՞յն ըսի, բացագանչեցի. վերը մէկը հա-
շվունքը կորսնցուցած է:

Վերը մէկը տոմարները ամբողջ խառնած է:

Անաստուած մը «ամենաբարին» կոչուած Աստուծոյ հրա-
հանգներուն հետ խիստ անտարբեր վե-
րաբերած է:

Այլապէս, ի՞նչպէս բացատրեմ եղ-
բօրս Արմանտոյին մեկնումը:

Ի՞նչպէս բացատրեմ այդ միշտ ժրպ-
տերե՞ս, միշտ մեծահոգի, միշտ ազնիւ,
ազնուական ՏԻՊԱՐ ՄԱՐԴ ՈՒ
Հ.Մ.Լ.Մ.Ական Արմանտոյին այսքան
կանուխ մեկնումը:

Ի՞նչպէս բացատրեմ մեկնումը մար-
դու մը, որուն եթէ անդամ մը հանդի-

պիս, կեանք մը ամբողջ չես կրնար չիշել:
Բայց արդեօք Արմանտօն կը մեռնի՞ եղեր...

Իր ԱԱՅՆ ԺՊԻՑՈՎ, անմիջական շրջապատին կեանք, կո-
րով ու պայքարի ոգի՞ ներչնչող Արմանտօն կեանքէն կը հրա-
ժարի՞ եղեր...

Շատերու համար, որոնք մօտէն չեն ճանչցած Արմանտօն,
հաւանաբար պարզապէս պահ մը սգան մարդուն կորուստը^{եւ} անցնին:

Շատերու համար, որոնց գիտակցութեան մէջ Արմանտօն
պարզապէս հաւատաւոր միութենական եղբայր մըն էր, հաւա-
նաբար իր անմահ հոգիին խաչակնքեն, ծնրադրեն ու անց-
նին:

Այնուհետեւ անոնց համար, որոնք Արմանտոյին հետ ժո-
ղովի սեղան նստած են:

Անոնց համար, որոնք Արմանտոյին հետ սփիւռքահայ երի-
տասարդութեան թէ արժանինահայ իրականութեան ցաւոս
հարցերը քննարկած են:

Անոնց համար, որոնք Արմանտոյին հետ կտոր մը հաց կըտ-
րած են:

Այս բաժանումին հետ դիւրութեամբ չեն կրնար հաշտը-
ւիլ:

Երբե՞ք ալ չեն կրնար հաշտուիլ:

Արմանտօ, հողը թեթեւ գայ վրադ:

Մենք քեզի ու քու նմաններդ պիտի
չմոռնա՞նք:

Աստուած քու անման հոգիդ լու-
սաւորէ:

Պայքարի եղբայրս, Արմանտօ', սի-
րելիս,

54-ին մեռնիլը մեզի արտօնուած չէ
հոգիս:

ԱՆԿԵՂԾՈՒԹԵԱՆ ԵՒ ՆՈՒԻՐՈՒՄԻ ԽՈՐՀՐԴԱՆԻՇ ԵՂԲԱՅՐ ԱՐՄԱՆՏՈՆ

Վերա Բարսեղեան-Տէր Պողոսեան
ՊէՅՌՈՒԹ

Մ.Լ.Մ.ը ճանչցուած է իբրեւ միութիւն մը, որուն
անդամները, աշխարհի որեւէ անկիւնը գտնուելով,
միշտ յատուկ կապուածութիւն կ' ունենան աշխար-
հի միւս անկիւնը գտնուող միութենական իրենց քոյրերուն
կամ եղբայրներուն:

Այդ իսկ պատճառով, չ.Մ.Լ.Մ.ին զերաբերող որեւէ ու-
րախ կամ տիսուր առիթ աշխարհասփիւր միութենականները
կը մէկտեղ՝ միասին ուրախանալու կամ սպալու:

Տարօրինակ չէ, որ եղբ. Արմանտօն Թորգոմեանին մահը
սպացին եւ տակաւին կը սպան իրեն ծանօթանալու բախտա-
ւորութիւնը ունեցող միութենական քոյրերն ու եղբայրները:

Անկեղծութեան եւ նուիրումի խորհրդանիշ եղբ. Արման-
տոյին ծանօթանալը մարդկային կեանքի մէջ օրհնութիւն մըն
է, որուն արժանացայ 15 տարի առաջ: Ժողովներուն՝ ուշա-
դիր հետեւող, լուռ, բայց արթուն եղբ. Արմանտօն ընդհան-
րապէս վերջին արտայայտուողներէն մէկը կ' ըլլար՝ արժան-
թինեան իր իւրայատուկ ոճով, միտքը փոխանցելու յատուկ
դարձուածքներով եւ մանաւանդ՝ առանց վիրաւորելու իր քըն-
նալատութիւնը տեղ հասցնելու նպատակով: Երիտասարդու-
թիւնը սերտօրէն միութեան կապելու իր փափաքը միշտ
առաջնահերթ տեղ ունէր իր առաջարկներուն մէջ: Եղբայր
Արմանտօն ունէր իւրայատուկ եւ գրաւիչ ոճ մը, որ իրեն կը
կապէր իր շրջապատը եւ ժողովականները: Արժանթիւնի հե-
ռաւոր ափերուն մեծցած ըլլարով հանդերձ, իր հայկականու-
թեան զդացումը եւ պատկանելիութեան զօրութիւնը անակըն-
կալի կը մատնէր դիմացինը, որ օրուան աւարտին արդէն իսկ
կլանուած կ' ըլլար եղբ. Արմանտօյին գաղափարական խոր
մօտեցումով, որուն խստութիւնը առաջին հերթին կը գոր-
ծադրէր ինքն իր անձին վրայ:

Ով որ բախտաւորութիւնը ունեցած է ճանչնալու եղբ. Ար-
մանտօն, միայն ու միայն դրական տպաւորութիւններ եւ յիշա-
տակներ կրնայ արձանագրել առաքինի մեր եղբօր մասին, որ
կանխահաս կերպով, անակնկալօրէն հեռացաւ այս աշխար-
հէն՝ իր վերջին ճամբորդութիւնը կատարելով դէպի յաւիտե-
նականութիւն:

Հայաստանը եւ Արցախը իր արեան մէջ կը հոսէին: Այն-
քան մտահոգ էր, այնքան տիսուր՝ 2020-ի իրադարձութիւննե-
րով, որ իր ձայնը փոխուած էր, ոգեւորութիւնը տեղի տուած
էր, բայց կրկին Հայաստան եւ Արցախ այցելելու տենչը զինք
կը մէկը ծրագիրներ մշակելու եւ օժանդակութիւններ փո-
խանցելու: Շատ կ' ափսոսամ, որ չկարողացաւ իրականացնել
իր փափաքը:

Եղբ. Արմանտօն ունէր յատուկ «տկար» կէտ մը՝ Արամի-
կը, 10 տարեկան իր մէկ հատիկ մանչուկը, որուն կը դաստիա-
րակէր իր ճամբով՝ միութենական եւ գաղափարական: Արա-
միկը, որուն մասին երբ արտայայտուէր, աչքերը կը բոցավա-
ռէին, եւ հպարտութիւնը կը զգացուէր իր ձայնին մէջ:

«Քոյր Վերա՛, առողջ մնանք, որպէսզի օր մը Արամիկն ու
Տեսիլլ տեսնենք Հայաստանի մէջ տողանցող այս քոյրերուն
եւ եղբայրներուն շարքին», կրկնած էր յաճախ՝ ինքնավստահ,
որ տարբեր դաստիարակութեան պիտի չարժանանան մեր սի-
րասունները: Բայց կեանքը եւ պայմանները տարբեր ընթացք
ունեցան, դժբախտաբար: Եղբ. Արմանտօն պիտի չկարենայ
իր փափաքին իրականացման ներկայ գտնուիլ: Բայց վստահ
եմ, որ իր կողակիցը, Արամիկին կնքահայրը եւ եղբ. Արման-
տոյին միութենական քոյրերն ու եղբայրները պիտի չարու-
նակեն Արամիկը առաջնորդել իր հօրը ուղիով՝ Հայաստանի,
Արցախի եւ հայութեան նուիրական ճանապարհով:

Եղբ. Արմանտօ՛, «կամաւոր բանակ»ին նուիրեալ մեր եղ-
բայրը: Քու ազնուութիւնդ, քու վսեմ գաղափարներդ, քու
մարդկային մօտեցումդ, բոլորին հանդէպ քու ունեցած հո-
գատարութիւնդ, քու անհատականութեանդ յատուկ առաքի-
նի յատկանիշներդ վառ պիտի մնան մեր սրտերուն եւ յիշո-
ղութեան մէջ:

Բացակայութիւնդ զգալի է Պուէնոս Այրէսէն մինչեւ Պէյ-
րութ:

Եթէ օր մը կարողացայ արժանի ըլլար քու փափաքիդ իրա-
կանցման պահը վայելելու, վստահ եմ, որ դուն ալ անհունին
ընդմէջէն պիտի ժատիս՝ քեզի յատուկ համեստ ժատուվ:

Սաւառնէ՛ յաւիտենականութեան մէջ, առաքինի՛ եղբ. Ար-
մանտօ:

ՕՐԻՆԱԿԸ, ՈՐ ՄԵԶԻ ԶԳԵՑ

(Հ.Յ.Դ. ՀԱՐԱՀԱՑԻ ԱՄԵՐԻԿԱՑԻ ԿԵԴՐՈՆԱԿԱՆ ԿՈՄԻՏԵԻ
ՆԵՐԿԱՑԱՑՈՒՅԻՉԻՉ ՑԱԿՈԲ ԹԱՊԱԳԵԱՆԻ ԽՕՍՔԸ՝
ԵՂԲ. ԱՐՄԱՆՏՈ ԹՈՐԴՈՄԵԱՆԻ ՔԱՌԱՍՈՒՆՔԻՆ ԱՌԻԹՈՎ)

Fոլոր վիշտերը անհատական են, բայց կան նաև հաւաքական վիշտեր: Անձնական կեանքի մէջ բազմաթիւ յիշատակներ կան, բայց ոմանք պէտք է հրապարակւին: Յաւաքական յիշողութիւնները, մասնաւորաբար անձնական խոր ցաւի ժամանակ, կը մղեն այդ յիշողութիւնները արտայատելու՝ բացայատելով անոնց պատգամը, որպէսզի օրինակ դառնան մեզի յաջորդողներուն:

Մահը ցաւալի է, որովհետեւ սիրելի բացակայութեան իրականութիւնն է: Դժուար է հաշտըլի, առանձնութեան մէջ յիշել, եթե ողջ էր, եւ ջանալ չնոռնալ իր ծայնը, եթե կը խօսէր մեզի հետ... Բայց հաւաքական սուօք տարբեր է, մեզի կը մղէ լուրդիւնը դադրեցնել եւ գտնել այն խօսքերը, որ մեզի նորէն պիտի բերեն իր խօսքը, իր պատգամը՝ միասին շարունակելու, Արմանտօն եւ մենք:

Գրեթէ քառասուն օրեր անցան, որ իմ եղբայրս, իմ ընկերս լուր չտուալ որ պիտի մեկնի:

Յամերաշխ, հաւատարիմ եւ խիզախ մինչեւ վերջ:

Իր հետ ըմբռնեցի խիզախութեան արժեքը եւ պատկանելիութեան զգացումը:

Կ'ապրիմ մտքիս եւ հոգիիս մէջ այս տխրութեամբ, խօսքեր կը փնտօնեմ վիշտս արտայայտելու համար, որպէսզի չխեղդվիմ լուրեան մէջ, ուր պիտի գտնեմ իր յիշատակը, եւ այնտեղ չմնալու համար՝ նորէն պիտի հաւաքուինք, նորէն միասին պիտի ըլլանք, եւ նորէն պիտի զգանք Արմանտօն մեզի հետ:

Հ.Ս.Ը.Ս. Կեդրոնական Վարչութեան անդամ, համայնքի ղեկավար, Յարաւային Ամերիկայի շրջանի ներկայացնուցիչ աշխարհի մէջ, անձնաւորութիւն մը՝ որ գիտէր ինչպէ՞ս բարձրացնել Հ.Ս.Ը.Ս. եւ Դաշնակցութեան արժեքներուն դրօշը:

Հ.Ս.Ը.Ս. եւ Սփիտոք, Հ.Ս.Ը.Ս.

Յայատանի եւ Արցախի մէջ, երիտասարդները եւ իրենց դաստիարակութիւնը, հայոց լեզուի արժեքը, օրինակելի առաջնորդութիւնը, Դաշնակցութեան եւ Հ.Ս.Ը.Ը.ի միութիւնը, անհատականներ դէպի հաւաքականի կարեւորութիւնը, Յարաւային Ամերիկայէն մինչեւ հայ աշխարհը եւ հայ աշխարհին դէպի Յարաւային Ամերիկա գործակցութիւնը: Ան մեր շրջանը մօտեցուց համայն հայութեան:

Առաջնորդութեան բարձրագոյն տիպարը, որ ուղղեց մեզ: Այն օրինակը, որ մեզի ծգեց, որպէսզի շարունակենք եւ նաև փոխանցենք յաջորդող սերունդներուն:

Գրեթէ քառասուն օրեր անցան, որ իմ եղբայրս, իմ ընկերս լուր չտուալ որ պիտի մեկնի:

Յամերաշխ, հաւատարիմ եւ խիզախ մինչեւ վերջ:

Իր հետ ըմբռնեցի խիզախութեան արժեքը եւ պատկանելիութեան զգացումը:

Կ'ապրիմ մտքիս եւ հոգիիս մէջ այս տխրութեամբ, խօսքեր կը փնտօնեմ վիշտս արտայայտելու համար, որպէսզի չխեղդվիմ լուրեան մէջ, ուր պիտի գտնեմ իր յիշատակը, եւ այնտեղ չմնալու համար՝ նորէն պիտի հաւաքուինք, նորէն միասին պիտի ըլլանք, եւ նորէն պիտի զգանք Արմանտօն մեզի հետ:

«ԱՐՄԵՆԻԱ» ՕՐԱԹԵՐԹ

3.10.2021

Խ. Տէր Դուկասեան
ՊՈՒԷՆՈՍ ԱՅՐԵՍ

Արմանտօն չկայ այլեւս:

Բժիշկներուն առաջին եղբակացութիւնը այն էր, որ ուղեղին հասած վնասը անդարմանելի է:

Յետոյ եկան հրաշքի մը, «Երկու հրաշքի» սպասելու քանի մը օրերը:

Հրաշք չեղաւ:

Յիշեցի Jacques Brel-ը.

«Moi si j'étais l'Bon Dieu / Je crois qu'j'aurais des remords...»

«Ես եթէ բարի Աստուածն ըլլայի / Կարծեմ խղճի խայլթ կ'ունենայի»

«Et puis si j'étais l'Bon Dieu / Je crois que je ne serais pas fier / Je sais on fait ce qu'on peut / Mais il y a la manière»

«Եւ յետոյ եթէ ես բարի Աստուածն ըլլայի / Կարծեմ (ըրածովս) հապատ չէի ըլլար / Գիտեմ, մեր ձեռքէն եկածը կ'ընենք / Բայց ընելու ձեւն ալ կարեւոր է»

«Et maintenant bon Dieu / Tu as bien rigolé / Et maintenant bon Dieu / Et maintenant j'veais pleurer»

«Եւ հիմա բարի Աստուած / լաւ ծիծաղեցար / Եւ հիմա բարի Աստուած / Եւ հիմա ես պիտի լամ»

Անիմաստ հարցում՝ ինչպէ՞ս պատահեցաւ: Պատճառահետեւանքային բացատրութիւններու փորձ մը վար-

ԱՆՄՈՌՆԱԼԻ ԱՐՄԱՆՏՈՅԻՆ. «ՈՉ ՈՔ ԱՆՓՈԽԱՐԻՆԵԼԻ Է, ԲԱՅՑ ԲՈԼՈՐՍ ԿԱՐԵՒՈՐ ԵՆՔ»

Կածի կարգով, որ միայն գիտութեան սահմանափակումը կը վերահաստատէ: «Բժշկագիտութիւնը ըրաւ ամէն ինչ, զոր կարեի էր ընել», ըսած էր բժիշկը: Արկածը զբօսանքի ժամանակ, փատրը, մարզպանադ մը, հաճելի ժամանց քանի մը ընկերներու հետ, ընթացիկ էր, ըսին, ամիսը անդամ մը կը հանդիպին քանի մը սէթ խաղալու, ապա միասին ընթրելու, զրուցելու համար: Գոյի անհեթիթը աւելի բացայաց չի կրնար ըլլայ:

Այդ գոյը, կեանքը, անհատական թէ հաւաքական, հիմա պիտի շարունակուի առանց Արմանտոյին:

Առաջինը, անհատական կեանքի շարունակումը, ընդհանրապէս այլընտրանք չունի: Երբեմն-երբեմն կը յիշես ձո՞նին, Նորիկը, Արմանտօն... ինչպէս ուրիշներ, թերեւս, կը յիշեն այսպէս, յանկարծակի, անհեթիթ բացակայութիւնները ուրիշներու: Յետոյ կ'ընես/ն/նք ամէն ինչ որ պատճառահետեւանքային բացատրութիւն ունի, սկսած շնչելու ամենապարզ, ամենաշուտ մոռցըրող արարքէն: Քանի որ կամ/ն/նք գոյին մէջ: Երբ, երբեմն-երբեմն յիշես ձո՞նին, Նորիկը, Արմանտօն կամ ուրիշնե-

ը՛ այն միւսները, որոնց անուն մականունը կամ անծանօթութիւնը իրենք միայն գիտեն, մի՛ մոռնար լուռ ժպտելու: Սիզիֆին նման, որ բարձունքէն կ'իջնէ հսկայ ժայռը կրկին բարձրացնելու համար, գիտնալով որ ան կրկին պիտի գլտորուի: Միայն այդ ժպտար ունիս՝ Աստուածներու պատիժին, «Աստուծոյ ծաղր»ին, մարդկային ճակատագիրին:

Միւսը, հաւաքականը, գոյութիւն ունենալու ազատ որոշում է, որուն հասարակագիտական բացատրութիւնը տակաւին կը փորձենք բանականացնել Սփիւրքի մէջ, առանց որ որեւէ տեսութիւն ինքինք փաստէ իբրեւ ամբողջականօրէն համոզիչ: Չունինք ոչ իսկ ուսումնասիրական հարցումը, մեթուր՝ փոփոխակները ճշդելու, սկզբունքային վարկածը... բայց նաեւ գիտենք, որ ոչ մէկ ուսումնասիրական հարցում, ոչ մէկ մեթուր՝ փոփոխակները ճշդելու, ոչ մէկ սկզբունքային վարկած պիտի ըլլան այնքան համոզիչ՝ որքան անանձնական նուրուումի կենդանի օրինակները, ինչ-պիտին էր Արմանտօն:

Եւ եթէ ըոլոր անոնք որոնք զինք

ճանչցան ժողովներու, բանակումներու, դասախոսութիւններու, դաստիարակչական հանդիպումներու թէ պարզ ընկերական զրոյցի մը ընթացքին, եւ իրմէ անպայման պահեցին իր ջերմութեան յիշատակը, ժպտաին հարազատութիւնը, անզուգական համեստութիւնը, իրմէ քանի մը բառ, քանի մը հնչիւն, պատգամ մը որ արձանագրուած է տեղ մը, իր անսակարկ համոզումը, որ մեր հաւաքական գոյութիւնը կամք է, բայց մանաւանդ ամէնօրեայ աշխատանք, հասնիլ ամէն տեղ, ամէնուն, անխտիր... եթէ զինք ճանչցողէն իւրաքանչիւրը կարենայ իր մէջ յայտնաբերել բեկոր մը, զոր Արմանտօն անպայման ձգած կ'ըլլար, այն ատեն թերեւս թէկուզ եւ չհասկնանք, թէ ինչպէս, բայց արդէն հաւաքականօրէն ըլլալու ազատ որոշումը առած կ'ըլլանք:

«Մեզմէ իւրաքանչիւրը մեր կազմակերպութիւններուն անհատապէս տալիք ունի: Բայց մեր ուժը մեր հաւաքականութեան մէջն է»:

Հ.Մ.Լ.Մ.Ի Կելորոնական Վարչութեան վաղամեռիկ անդամ եղը. Արմանգո Թորգումեան իր մասնակցութիւնը բերած է միութեան վերջին հօրը Պատգամատրական Ընդհանուր Ժողովներուն, 1995-2019: Պատգամատրական ութերորդ Ընդհանուր Ժողովին, 2003-ին, Հայաստան, ան ուշադրութիւնը գրաւած է ժողովի մասնակիցներէն, վաստակաշապ Հ.Մ.Լ.Մ.ական եղը. Պեղրու Ծեմնեսեանին (1938-2006), որ ժողովէն վերադարձին, «Մարզիկ»ի էջերէն («Մարզիկ», թիւ 251-252, էջ 40-41) հետեւեալ գրութիւնը նույրած է իրեն եւ ժողովական այլ եղրօր մը, երկուրն ալ ամերիկածին Հ.Մ.Լ.Մ.ականներ:

Հ.Մ.Լ.Մ.Ի ԱՐՄԱՆՏՈՆԵՐԸ

Միզրէն ի վեր, Հ.Մ.Լ.Մ.Ի Պատգամատրական Ժողովներուն տիրական ներկայութիւն եղած են Միջին Արեւելքի երկիրներէն արտագաղթած Հ.Մ.Լ.Մ.ական եղբայրները: Անոնք Արեւելութիւն իրենց երկիրներուն մէջ տարիներ շարունակ յաջողած են փոխանցել Հ.Մ.Լ.Մ.Ի մեծ աւանդը, ու հին ոգեւորութեամբ մինչեւ օրս կը գործեն Հ.Մ.Լ.Մ.Ի շարքերուն մէջ:

Արդարօրէն, վերոյիշեալ եղբայրները «Մարզիկ»ի վերջին թիւերէն մէկուն մէջ անուանած էի «Հ.Մ.Լ.Մ.Ի Արեւելքի առաքեալները» («Մարզիկ», թիւ 247, էջ 5-6): Այս եղբայրներուն ներկայութիւնը միութեան Պատգամատրական Ժողովներուն կու տար այն տպաւորութիւնը, թէ երկար տարիներ իրարմէ բաժնուած հին բարեկամներու հաւաք մը եղած ըլլար ան, կամ՝ վարժարանի մը հին սաներուն վերամիացումը:

Աւելի քան քսան տարիէ ի վեր վերոյիշեալ պատկերին դիմաց գտած եմ ինքզինքս: Ամէն անգամ ալ ունեցած եմ ուրախութեան եւ տիրութեան խառն զգացում մը: Ուրախութեան, որովհետեւ այդ ժողովներուն կը հանդիպէի երկար տարիներէ բաժնուած Հ.Մ.Լ.Մ.ական եղբայրներուս, որոնց հետ կը կիսէի պատանեկան եւ երիտասարդական անդառնալի յիշատակներ ու քաղցր ապրումներ: Տիրութիւն, որովհետեւ չէի տեսներ «Արեւելքի առաքեալներ»ուն սերնդակերտ աշխատանքին արժանիքը: Սերունդ, որ արեւելուեան աշխարհին մէջ ծնած ըլլարով՝ Հ.Մ.Լ.Մ.Ի շունչով եւ գաղափարականով առողութեան ըլլար: Ու հետզհետէ «Հ.Մ.Լ.Մ.Ի Արեւելքի առաքեալներ»ուն մէջ կը տեսնէի միութեան վերջին մոհիկանները:

Ութերորդ Պատգամատրական Ժողովին գտա՞յ փընտռած: Գտայ արեւելուեան ափերուն ծնած ու մեծցած, Հ.Մ.Լ.Մ.Ի շունչով թրծուած Հ.Մ.Լ.Մ.ական Արմանտներ ու Արմանտոներ: Արմանտը ծնած ու մեծցած էր Սան Ֆրանսիսքօ, իսկ Արմանտոն՝ Պուէնոս Այրէս, Արժանիքին: Երկուքն ալ հայերէն լեզուն կը խօսէին սահուն, բառեր չէին կոտրտեր կամ փնտուեր, թէեւ գերծ չէին օտար լեզուին շեշտադրումէն: Մանաւանդ երբ Արմանտոն կը խօսէր, սպանական այնքա՞ն անոյշ երաժշտութիւն է որ կը լսուէր հայերէն բառերուն ար-

ձագանգէն, իսկ երբ ձայնը կը բարձրացնէր՝ կարծես մաժատորն էր, որ յաղթահասակ կը կանգնէր դիմաց: Անոնք ժողովներուն մասնակցեցան ժողովականի ամբողջական գիտակցութեամբ: Օրակարգի հարցերուն մօտեցան առարկայական եւ քննական ակնոցով: Առարկեցին, վիճեցան, իրենց տեսակիտը լաւագոյնս պաշտպանեցին: Անոնք ժողովական իրենց արտայայտութեանց մէջ չսխալեցան: Լուսաբանական հարցումներու օրակարգը չշփոթեցին ըստ էութեան քննութեան օրակարգին հետ: «Ըստ կարգի» իրենց միջամտութիւնները իսկապէս ըստ կարգի եղան: Քաջածանօթ էին միութեան կանոնագիրի տառին եւ ոգիին: Մանաւանդ ոգիին: Իրենց համար անըմբոնելի էր, թէ ի՞նչպէս Հ.Մ.Լ.Մ.ական մարզիկ մը նիւթեական վարձատրութիւն կը ստանար Սուրբիոյ եւ Լիբանանի մէջ: Իրենց համար ի զուր էին Լիբանանի եւ Սուրբիոյ պատգամատրուներուն ինքնարդարացման ճիգերը, թէ այդ երկու երկիրներուն մէջ մարզական մրցակցութիւնը տարբեր իմաստ ունի: Հ.Մ.Լ.Մ. կը մրցի այդ երկիրներու ախոյեանութեան համար: Թէ վերոյիշեալ մրցակցութիւնը ունի ազգային, համայնքային, քաղաքական ու տնտեսական գունաւորում: Թէ Սուրբիոյ եւ Լիբանանի մէջ Հ.Մ.Լ.Մ. եղած է մար-

զական ռահվիրայ կազմակերպութիւն։ Թէ զոյգ երկիրներու հայութիւնը, ինչպէս ողջ հայութիւնը, թէքէնանի խօսքերով՝ հացի ու ջուրի պէս յաղթանակի հպարտանքի կարօտը ունեցած է եւ ունի։

Այս բոլորը գրեթէ բան չեն ըստ Արմանտին եւ Արմանտոյն, որոնք կառչած կը մնան Հ.Մ.Լ.Մ.ի զոհաբերութեան եւ ոգեշն աւանդին։

Մասնակից ժողովականները վկայեցին, թէ Հ.Մ.Լ.Մ.էն ներս ստուար թիւ կը կազմեն Հ.Մ.Լ.Մ.ական Արմանտներն ու Արմանտոները։ Լու Անձելլքսէն եղբայր մը հայրական հպարտութեամբ խօսեցաւ համալսարանաւարտ տղուն Հ.Մ.Լ.Մ.ի նույիրումին մասին։ Շրջանէն այլ պատգամաւոր մը, փաստաբանական գրասենեակի տէր եղբայր մը, Հ.Մ.Լ.Մ.ականի յարգանք պարտադրեց իր չորս դին։ Մոնթրէալ ծնած սկառու խմբապետ մը յոյս ներշնչեց, թէ ինք եւս վճռած է քալել Հ.Մ.Լ.Մ.ական իր հօրը ճամբայէն։

Հ.Մ.Լ.Մ.ի «Արեւելքի առաքեալներ»ուն սերմանած հունտերը խսկապէս ինկած են Աւետարանի խօսքով «պարարտ հողի վրայ»։ Ու արեւմտեան աշխարհի Հ.Մ.Լ.Մ.ական Արմանտոները կը մնան կենդանի երաշխիք, թէ Հ.Մ.Լ.Մ. իր ժողովուրդին պէս յաւերժ է ու իր պատմական գետին՝ Արաքսին պէս մշտահոս է, դարերէն եկող ու դարերուն դացող։

ԱՆԴՐԱՌԱԶ

Կան լուրեր, որոնք դժուար է հրատարակել։

Այս շաբաթ մեր գաղութը ունեցաւ երկու մեծ կորուստ։ Յանկարծակի մահով կեանքեն հեռացաւ երիտասարդ Ֆրանք Փամպութեան, որ Հ.Ս.Ը.Ս.ի ներկայացուցիչն էր Արժանթինի համայնքի միջ-երիտասարդական վարչութեան մէջ, եւ մեր սիրելի ընկեր ու դեկավար Արմանտո Թորգոմեանը։

Արմանտո Թորգոմեան անխոնջ աշխատող անձ մըն էր, միշտ ներկայ՝ ուր որ պէտք էր։ Հաւատարիմ իր սկզբունքներուն, ան լաւ բարեկամ էր։ Արմանտօն յարգուած էր բոլորին կողմէ։ Ան բարձր պաշտօններու արժանացաւ Հ.Ս.Ը.Ս.ի եւ Հ.Յ.Դ.ի շարքերուն մէջ եւ վերջին տարիներուն ժրածան կերպով աշխատեցաւ Խրիմեան վարժարանին մէջ։

Չոծ բազմութիւն մը ներկայ գտնուեցաւ Արմանտոյին վերջին յարգանքին, «Արմենիա» Մշակութային Ընկերակցութեան շենքին մէջ, ուր Գլաւուտիան՝ իր կինը շնորհակալութիւն յայտնեց բոլորին ներկայութեան, խոստանալով իր փոքրիկ զաւակին փոխանցել իր հօր՝ Արմանտոյին ձգած պատգամը։

Արմանտոյին վերջին իրաժեշտը տրուեցաւ երգելով այն տխուր երգը, որ կը նուիրուի մեզմէ յաւետ բաժնուած ընկերներուն։ Երգ մը, որ կը ներկայացնէ ֆետայի մը, որ մահուան վերջին վայրկեանին ընկերներուն կը փոխանցէ իր պայքարը շարունակելու պատգամը, ինչպէս որ Արմանտօն յայտնեց առիթով մը։

**«ԱՐՄԵՆԻԱ» ՕՐԱԹԵՐԹ
26.8.2021**

Եղբայր Արմանակո Թորգունեանին արժեքատրնասունը մըն է սպորտի պրոտած գրութիւնը, որ իրուն պարզամ արդասանուած է համաշխատ:

մարզական առցանց Ա. համագումարի երկրորդ օրուան բացման նիստին, 15 Մայիս 2021-ին (Տես «Մարզիկ», թի 422, էջ 38-39):

Եղբայր Արմանակո առվորդութիւն չունի իր խօսքերը գրելու, սակայն նախախնամութիւնը այնպէս մը դնորինեց, որ այդ օր ան արդայայդունցաւ գրատր եւ այդ խօսքը իրմէ մնաց իրուն կրակ, թելադրիչ պարզամ Հ. Ա. Ա. մարզական բանակի ներկայ ու ապագայ ներկայացուցիչներուն:

Յեկ մահու, եղրօր բնականեկան պարագաները գրութիւնը գրան իր անձնական համակարգիչն մէջն եւ զայն դրամադրեցին խմբագրութեան առ ի հրապարակութիւն:

Յաճախ կը մտածենք, թէ ինչո՞ւ այդքան դժուար է մեր մարզիկները դաստիարակել կամ ինչո՞ւ այդքան դժուար է մեր մարզիկներուն հասկցնել, թէ ի՞նչ կը նշանակէ Հ. Ա. Ա. մարզիկ ըլլալ:

Համոզուած եմ, որ բազմաթիվ պատճառներ կան, սակայն քանի մը հատը բաւական զգալի են, եւ կարեւոր է որ մատնանշները ու անոնց մասին անդրադառնանք:

Առաջին պատճառը՝ յստակ նպատակ չունենալն է: Նպատակ չունենալ կը նշանակէ մարզական կեանքը ո՛չ թէ միջոցի, այլ՝ նպատակի վերածել, մինչդեռ մենք ունինք աւելի բարձր նպատակներ, որոնք կապուած են մեր հայ ինքնութեան եւ մեր հիմնական արժեքներուն հետ, եւ շատ կարեւոր է որ մենք՝ վարչականներս, մարզիկները եւ մարզիկները այս տարբերութիւնը շատ յստակ գիտնանք:

Հնդհանրապէս կը պատահի, որ միջոցները ինքնին նպատակ կը դառնան եւ այդ ժամանակ մենք կը ձախողինք:

Փոքր օրինակ մը. խումբի մը ամենալաւ խաղացողները կ'ընտրենք առանց մտածելու, եթէ ամենալաւ Հ. Ա. Ա. Ա. կաններն են անոնք, մանաւանդ երբ Հ. Ա. Ա. Ա. կան ձեռնարկի մը մասնակցութեան մասին կը խօսինք:

Մեր մարզիկները պէտք է գիտնան, որ Հ. Ա. Ա. Ա. ներկայացնելը նիայն վահանով շափիկ մը հագուիլ եւ դաշտ իջնել չեն: Հ. Ա. Ա. Ա. մարզիկը օրական 24 ժամ կը ներկայացնէ մեր միութեան արժեքները եւ ոգին: Երբ մարդոց հետ կը յարաբերի, իր կեցուածքներով ան ցոյց կու տայ, թէ ի՞նչ տեսակ անձ մըն է:

Ներկայացնէ մեր միութեան արժեքները եւ ոգին: Երբ մարդոց հետ կը յարաբերի, իր կեցւածքներով ան ցոյց կու տայ, թէ ի՞նչ տեսակ անձ մըն է:

Հ. Ա. Ա. մարզիկ պէտք է որ գիտնայ, թէ այն շապիկը զոր կը կրէ, կը ներկայացնէ իր հայ ինքնութիւնը, եւ ինքը, իբրեւ Հ. Ա. Ա. Ա. մարզիկ, կը քարոզէ եւ կը փոխանցէ մեր արդար պահանջները:

Մեր մարզիկները պէտք է շատ յստակ գիտնան, թէ որո՞նք են համա-Հ. Ա. Ա. կան խաղերու նպատակները, ի՞նչ կը սպասէ մեր միութիւնը այդ խաղերու իրենց մասնակցութենէն:

Պէտք է գիտնան, որ խաղերը կը կազմակերպուին առիթ տալու համար մեր երիտասարդներուն, որ Հայաստան այցելեն, շփուին մեր հայրենակիցներուն հետ, առիթը ունենան Սփիւրքի հայութեան հետ յարաբերելու, ծանօթանալու իրարու, մարզական մթնոլորտի ճամբով նոյնիսկ օգտակար դառնալու մեր հայրենիքին, ինչքան որ կարենան: Եւ շատ կարեւոր է նաև, որ վերադարձին, անոնք կարողանան գալիք սերունդներուն փոխանցել նման ձեռնարկներու

ՀԱՅՈՒԹԻՒՆ ՈՒ Հ.Մ.Լ.Մ.Ը

ՅԱՂԹԱԿԱՆ ԱՊԱԳԱՅ ՈՒՆԵԱԼՈՒ ՀԱՄԱՐ

մասնակցութեան առաւելութիւնը, շեշտը դնելով, որ միայն այսպիսի գաղափարախօսական կազմակերպութիւն մը, ինչպէս որ է Հ.Մ.Լ.Մ.Ը, կ'իրականացնէ մեր երազը:

Այս բոլոր նպատակները, որոնք գիտենք, կը բաժնեկցինք եւ կը կարծենք որ վարչականները եւ մարզիկները գիտեն, կրթնամ վստահեցնել, թէ փորձառութիւնը, փաստը ցոյց տուած մեզի, որ այդպէս չէ:

Բայց այս մէկուն յանցանքը մարզիկներուն չէ, այլ՝ վարչականներուն կամ մարզիկներուն է, որոնք թոյլ կու տան որ նման դէպքեր պատահին, եւ ճամբորդելէ առաջ մարզիկներուն չեն բացատրեր եւ դաստիարակեր, թէ ինչո՞ւ համաշ.Մ.Լ.Մ.ական խաղերու կը մասնակցին:

Երկրորդ պատճառը՝ օրինակը: Շատ կարեւոր է ճիշդ օրինակներ ունենալ, մանաւանդ մեր կրտսեր մարզիկներուն համար: Մեր վարչականները, մեր մարզիկները եւ մեր երիտասարդ մարզիկները պէտք է օրինակ դառնան մեր կրտսեր մարզիկներուն: Եթէ փորձի կամ խաղի ժամանակ վարչականը կամ մարզիկը պոռայ, կռուի, հայրոյէ կամ որեւէ սիսալ կեցւածք ունենայ, չենք կրնար սպասել, որ մեր մարզիկները նոյնը չկրկնեն: Հոս կ'ուզեմ մատնանշել մեր երիտասարդ մարզիկներուն գերը, որուն պիտի անդրադառնամ երրորդ կէտով:

Երրորդ՝ դաստիարակութիւն: Դաստիարակչական բաժինը շատ կարեւոր է: Դաստիարակութիւնը պէտք է ծրագրուած ըլլայ, ունենայ տարբեր հանգրուաններ, իւրաքանչիւր տարիքի համար օգտագործելով տարբեր միջոցներ: Անշուշտ, որ Կեդրոնական Վարչութիւնը կրնայ ուղղութիւն տալ, բայց անհրաժեշտ է, որ գիտնանք, թէ այս աշխատանքը ամէն մէկ մասնաճիւղի, ամէն մէկ շրջանի ամէնորեայ աշխատանքն է: Պէտք է ըլլայ առաջնահերթութիւն, պէտք է ըլլայ իւրաքանչիւր ժողովի օրակարգի վրայ: Եթէ օրակարգին մաս չկազմէ, չի գործադրուիր:

Եթէ չգործադրենք, անպայման կը ձախողինք:

Մենք չենք կրնար սպասել, որ մեր մարզիկները դաստիարակութիւն, եթէ մենք յանձնառու կերպով չենք մօտենար այս հարցին: Անհրաժեշտ է որ ամէն մէկ վարչական, մարզական պատասխանատու եւ մարզիչ նախ ի՞նք դաստիարակչի, պատրաստուի, թէ ի՞նչ ձեւով պէտք է մօտենալ այս հարցին, տարբեր տարիքի մարզիկներու համար մարզիկներու համար մէջ ընկած ընկել, որ մանաւանդ մեր երիտասարդ մարզիկները դաստիարա-

Մենք չենք կրնար սպասել, որ մեր մարզիկները դաստիարակութիւն, եթէ մենք յանձնառու կերպով չենք մօտենար այս հարցին: Անհրաժեշտ է որ ամէն մէկ վարչական, մարզական պատասխանատու եւ մարզիչ նախի հարցին, պատրաստուի, թէ ի՞նչ ձեւով պէտք է մօտենալ այս հարցին, տարբեր տարիքի մարզիկներու հետ աշխատելու ժամանակ:

Կիչ օրինակ դառնան մեր կրտսեր մարզիկներուն:

Մեր կրտսեր մարզիկներուն համար հայրն ու մայրը իրենց տեղը ունին, վարչականը՝ իր տեղը: Բայց մարզիչը եւ իրմէ երէց մարզիկը, որուն կ'ուզէ տեսնել եւ նմանիլ ան, շատ կարեւոր գեր ունի իրբեւ օրինակ: Այն անձը, որ կրնայ խորհուրդ տալ իրեն, օգնել, բացատրել Հ.Մ.Լ.Մ.ական ըլլայու հապարտութիւնը: Վերջ ի վերջոյ այդ կ'ըսէ մեր նշանաբանը՝ բարձրանալ եւ իր հետ ուրիշները բարձրացնել:

Անոր համար շատ կարեւոր է, որ երիտասարդներուն հետ շատ աշխատինք, մանաւանդ պատկանելիութեան զգացում տալու համար իրենց: Երիտասարդները պէտք է զգան, որ այս միութեան մէջ շատ կարեւոր տեղ եւ գեր ունին, եւ այդ գերը պէտք է յանձնառութեամբ կրեն իրենց ուսերուն վրայ, ինչպէս որ իրենց նախորդող սերունդները կրեցին:

Շատ կարեւոր է, որ գործի լծուինք եւ մեր մասնաճիւղերը իրենց մարզական բաժիններուն համար ունենան դաստիարակչական մնայուն ծրագիրներ, տարբեր հանգրուաններով, ինչպէս որ ունին մեր սկառտաները:

Կեդրոնական Վարչութիւնը վստահ է, որ եթէ կարողանանք դաստիարակչական այս մարտահրաւէրը յաղթահարել, 100-ամեակի մեր նշանաբանը կ'իրականանայ եւ հայութիւնն ու Հ.Մ.Լ.Մ.Ը անպայման յաղթական ապագայ կ'ունեն:

Եղբ. ԱՐՄԱՆՏՕ ԹՈՐԳՈՄԵԱՆԻ ՄԱՀՈՒՎՆ ԱՌԻԹՈՎ ՑԱՒՎԿՑԱԳԻՐՆԵՐ

Հ.Ս.Ը.Ս.ի Կեդրոնական Վարչութեան,
Խորագօաց ցաւակցութիւններս կը յայտնեմ ըն-
կեր եւ եղբայր Արմանտոյի անժամանակ մահուան
առիթով։ Շատ կանուխ էր եւ մեծ կորուստ է։

Կը խնդրեմ, որ ցաւակցութիւններս փոխանցեք
նաեւ իր ընտանիքին ու հարազատներուն։

Աստուած հոգին լուսաւորէ եւ երկնային անդորր
պարգեւէ։

Կատահ եմ, որ իր յիշատակը պիտի մնայ անթա-
ռամ եւ իր օրինակը սերունդներու ներշնչման աղբիւր
պիտի հանդիսանայ։

Վշտակցաբար՝

ՅԱԿՈԲ ՏԵՐ ԽԱՅԱՏՈՒՐԵԱՆ Հ.Յ.Դ. Բիւրոյի ներկայացուցիչ

Սիրելի քոյրեր եւ եղբայրներ,
Հայ Օգնութեան Միութեան Կեդրոնական Վարչու-
թիւնը խոր կսկիծով իմացաւ Հ.Ս.Ը.Ս.ի Կեդրոնական
Վարչութեան անդամ, վաստակաշատ եղբ. Արմանտո
Թորգոմեանի վաղաժամ մահուան գոյժը։

Եղբայր Արմանտո Թորգոմեանը իր ազգաշէն գոր-
ծունեութեամբ մեծ դերակատարութիւն ունեցած է
Պուէնոս Այրեսի, Հարաւային Ամերիկայի եւ աշխար-
հասկիւր հայ գաղութերէն ներս. Կորուստը պիտի
զգացուի բոլորիս կողմէ։ Լիայոյս ենք, որ իր շունչին
տակ մեծցած երիտասարդները պիտի ըլլան
Հ.Ս.Ը.Ս.ի եւ ազգային արժեքներու ապագայ դրօշա-
կակիրները։

ՀՕՍ-ի Կեդրոնական Վարչութեան անունով մեր
ցաւակցութիւնները կը յայտնենք Հ.Ս.Ը.Ս.ի ընտանի-
քին, ինչպէս նաեւ հանգուցեալին հարազատներուն,
պարագաներուն եւ բոլոր բարեկամներուն։

Ընկերական ջերմ բարեւներով՝

**ԴՈԿՏ. ՆԱՅԻՐԻ ՏԵՐՏԵՐԵԱՆ
Հայ Օգնութեան Միութեան
Կեդրոնական Վարչութեան ատենապետուիի**

Հ.Ս.Ը.Ս.ի Կեդրոնական Վարչութեան,
Սիրելի քոյրեր եւ եղբայրներ,
Սրտի խոր կսկիծով իմացանք Հ.Ս.Ը.Ս.ի Կեդրոնա-
կան Վարչութեան անդամ եղբ. Արմանտո Թորգոմեա-
նի կանխահաս մահը։

Այս տխուր առիթով, Հ.Ս.Ը.Ս.ի Արեւմտեան Ս. Նա-
հանգներու Շրջանային Վարչութիւնը իր խորազգաց
ցաւակցութիւնը կը յայտնէ ձեզի եւ Հ.Ս.Ը.Ս.ի մեծ ըն-
տանիքին, անփոխարինելի կորուստին համար։

Կը գիտակցինք, թէ որքա՞ն դժուար է Հ.Ս.Ը.Ս.ակա-
նի մահը, ի մասնաւորի հանգուցեալ եղբ. Թորգոմեա-
նի պէս անդամի մը կորուստը Հ.Ս.Ը.Ս.ի ընտանիքին
համար։

Ընդունեցէք մեր անսահման մխիթարութիւններն
ու համբերութեան կամքը։ Թող ամենակարող Աստ-
ուած հանգուցեալին հոգին լուսաւորէ եւ երկինքի ար-
քայութեան արժանի ընէ։

Հ.Ս.Ը.Ս.ական բարեւներով՝

**Հ.Ս.Ը.Ս.Ի ԱՐԵՒՄՏԵԱՆ Ս. ՆԱՅԱՆԳՆԵՐՈՒ
ՇՐՋԱՆԱՅԻՆ ՎԱՐՉՈՒԹԵԱՆ**

Պատուարժան Հ.Ս.Ը.Ս.ի
Կեդրոնական Վարչութիւն,

Հ.Ս.Ը.Ս.ի Արեւմտեան Ս. Նահանգներու Շրջանային
Վարչութիւնը իր եւ Արեւելեան շրջանի Հ.Ս.Ը.Ս.ի հա-
մայն ընտանիքին անունով կու գայ իր խորին ցաւակ-
ցութիւնները յայտնելու ձեզի, մեր սիրելի եղբօր՝ Ար-
մանտո Թորգոմեանի կանխահաս մահուան տխուր
առիթով։

Եղբայր Արմանտոյին լուսաւոր յիշատակը փարո-
սը պիտի ըլլայ մեր ապագայ սերունդներուն, որոնք
Հ.Ս.Ը.Ս.ական բարձր ոգիով պիտի շարունակեն իր

սկսած գործը աւելի հաստատ ու վճռակամ:

Տերը իր Սուրբ Հոգիով մխիթարէ ճեզ, հանգուցեալին հոգին լուսաւորէ եւ արժանացնէ յափտենական կեանքի:

Եղբայրական ջերմ բարեւներով՝

Հ.Ս.Ը.Ս.Ի ԱՐԵՒԵԼԵԱՆ Մ. ՆԱՐԱՆԳՆԵՐՈՒ ՇՐՋԱՆԱՅԻՆ ՎԱՐՉՈՒԹԻՒՆ

Պատուարժան Հ.Ս.Ը.Ս.Ի

Կեդրոնական Վարչութիւն,

Հ.Ս.Ը.Ս.Ի Աստրալիոյ Շրջանային Վարչութիւնը իր մասնածիւերով եւ անդամներով խորին ցաւակցութիւններ կը փոխանցէ Հ.Ս.Ը.Ս.Ի Կեդրոնական Վարչութեան կազմին եւ աշխարհասփիւր շրջաններուն, Թորգոնմեան ընտանիքին եւ հարազատներուն, տարիներ ծառայած Հ.Ս.Ը.Ս.Ի ընտանիքին եւ մասնաւորապէս Հարաւային Ամերիկայի Արժանիքին հայ գաղութին, Հ.Ս.Ը.Ս.Ի Կեդրոնական Վարչութեան անդամ եղբ. Արմանտո Թորգոնմեանի մահուան սուգին առիթով։

Եղբ. Արմանտոյին յիշատակը դրոշմուած պիտի մնայ մեր սրտերուն եւ հոգիներուն մէջ։

Խունկ ու աղօթք իր հոգւոյն խաղաղութեան։

Հ.Ս.Ը.Ս.Ի ԱՒՍՏՐԱԼԻՈՅ ՇՐՋԱՆԱՅԻՆ ՎԱՐՉՈՒԹԻՒՆ

Պատուարժան Հ.Ս.Ը.Ս.Ի

Կեդրոնական Վարչութիւն,

Սրտի խոր ցաւով իմացանք համեստ, կուսակցական եւ միութենական տիպար, Հարաւային Ամերիկայի Հ.Յ.Դ. «Ահարոննեան» Կեդրոնական Կոմիտէի նախկին անդամ, Հ.Ս.Ը.Ս.Ի տարիներու եւ ներկայի Կեդրոնական Վարչութեան անդամ՝ եղբ. Արմանտո Թորգոնմեանի վաղահաս մահուան լուրը։

Դժուար է գտնել մխիթարական խօսքեր մանաւանդ սիրելի եւ յարգելի եղբօր մը կորուստին պարագային։

Այս տխուր առիթով, Հ.Ս.Ը.Ս.Ի Լիբանանի շրջանին անունով մեր խորազգաց ցաւակցութիւնները կը յայտնենք եղբօր ընտանիքին, պարագաներուն, Հ.Ս.Ը.Ս.Ի Կեդրոնական Վարչութեան եւ Հ.Ս.Ը.Ս.Ի աշխարհասփիւր կառոյցին, մաղթելով որ հանգուցեալ եղբօր յիշատակը վառ կը մնայ բոլորին հոգիներուն մէջ եւ կ'արժանանայ երկինքի արքայութեան։

Կ'աղօթենք իր հոգւոյն խաղաղութեան համար։

Հ.Ս.Ը.Ս.Ի ԼԻԲԱՆԱՆԻ ՇՐՋԱՆԱՅԻՆ ՎԱՐՉՈՒԹԻՒՆ

Հ.Ս.Ը.Ս.Ի Կեդրոնական Վարչութեան,
Հարաւային Ամերիկայի Շրջանային Վարչութեան
եւ Թորգոնմեան ընտանիքին,
Սգակիր քոյքը եւ եղբայրներ,

Խոր վիշտով եւ անհուն կալիքով ստացանք մահան գոյժը Հ.Ս.Ը.Ս.Ի Կեդրոնական Վարչութեան անդամ եղբ. Արմանտո Թորգոնմեանի։ Հ.Ս.Ը.Ս.Ի մեծ ընտանիքը եղբօր անակնկալ մահուամբ կը կորսնցնէ հաւատաւոր Հ.Ս.Ը.Ս.Ական մարզիկ մը, նուիրեալ միութենական մը եւ վարչական բազմավաստակ ծառայութիւն ունեցող եղբայր մը։

Եղբ. Արմանտօն մեծ ներդրում ունեցած է Հ.Ս.Ը.Ս.Ի Պուէնոս Այրէսի մասնածիւղի պատմութեան մէջ։ Իբրեւ մարզիկ, սկաուտ, հաւատաւոր միութենական եւ Շրջանային Վարչութեան աստենապէտ ան իր անսակարկ ծառայութեամբ տարիներ շարունակ Հ.Ս.Ը.Ս.Ի ազգային եւ բարոյական սկզբունքներուն պաշտպանը հանդիսացած է։

Համեստ նկարագիրի, յարգալիր մօտեցումի եւ սիրալիր վերաբերումի տէր անձնաւորութիւն մը, որ ազգին շահերը իր անձնական կեանքէն վեր գերադասելով եւ միութեան «Բարձրացի՛ր-բարձրացուր» նշանաբանը իր կեանքին ուղեցոյցը դարձնելով՝ նուիրաբար ծառայեց, բարձրացաւ եւ իր հետ բարձրացուց աշխատունակ ոգի ունեցող Հ.Ս.Ը.Ս.Ականները։ Իր կենսունակ աշխատանքով ան քաջալերեց երիտասարդները եւ նոր սերունդին օրինակ հանդիսանալով ազգային գաղափարախօսութիւն սերմանեց անոնց մէջ։ Հ.Ս.Ը.Ս.Ի Կեդրոնական Վարչութեան աշխարհատարած աշխատանքներուն նուիրուելով, իբրեւ Կեդրոնական Վարչութեան անդամ, ան տագնապէցաւ միութեան դիմագրաւած դժուարութիւններով եւ իր լաւագոյնը տուալ միութեան վերելքին ի խնդիր։

Իր անդառնալի կորուստին համար Հ.Ս.Ը.Ս.Ի Սուրիոյ Շրջանային Վարչութիւնը կը ցաւակցի Հ.Ս.Ը.Ս.Ի Կեդրոնական Վարչութեան, Հարաւային Ամերիկայի Շրջանային Վարչութեան եւ հանգուցեալ եղբօր ընտանեկան պարագաներուն։

Խունկ եւ աղօթք կը բարձրացնենք մեր բոլորին յարգելի անձնաւորութեան՝ հանգուցեալ եղբ. Արմանտո Թորգոնմեանի հոգին խաղաղութեան համար։

ԱՆԺԱՄԱՆԱԿ ԿՈՐՈՒՏ

Թող Ամենակալը լոյսերու մէջ պահէ, երկինքի արքայութեան արժանացնէ իր հոգին եւ իր հարազատներուն սուրբ հոգույն մխիթարութիւն պարգևէ:

Յիշատակն արդարոյն օրինութեամբ եղիցի:

Հ.Ս.Ը.Ս.Ի ՍՊԻՐԻՈՅ
ՇՐՋԱՆԱՅԻՆ
ՎԱՐՉՈՒԹԻՒՆ

Հ.Ս.Ը.Ս.Ի Կեդրոնական
Վարչութեան,

Յարգելի վարչական եղբայրներ,

Գահիրէի Հ.Ս.Ը.Ս.-«Արարատ»ի վարչութիւնը իր եւ շրջանի անդամներուն կողմէ խորին վշտակցութիւն կը յայտնէ Հ.Ս.Ը.Ս.Ի Կեդրոնական Վարչութեան երկար տարիներու անդամ ու բազմավաստակ Հ.Ս.Ը.Ս.ական եղբայր Արմանտո Թորգոնեանի ընտանիքին՝ իր մահուան տխուր առիթով։

Մեր ցաւակցութիւնները նաեւ Հ.Ս.Ը.Ս.Ի Կեդրոնական Վարչութեան եւ Հ.Ս.Ը.Ս.Ի Յարաւային Ամերիկայի շրջանին եւ միութեան համասփիւր մեծ ընտանիքն:

Խունկ եւ աղօթք հանգուցեալ եղբօր հոգույն։

ԳԱՅԻՐԵՒ Հ.Ս.Ը.Ս.-«ԱՐԱՐԱՏ»Ի
ՄԵԿՈՒՄԻ ՇՐՋԱՆԻ ՎԱՐՉՈՒԹԻՒՆ

Պատուարժան Հ.Ս.Ը.Ս.Ի

Կեդրոնական Վարչութիւն,

Հ.Ս.Ը.Ս.-Ֆրանսի Սեկուսի շրջանի վարչութիւնը սրտի խոր կսկիծով կը գուժէ Հ.Ս.Ը.Ս.Ի Կեդրոնական Վարչութեան անդամ եւ Հ.Ս.Ը.Ս.Ի Յարաւային Ամերիկայի Շրջանային Վարչութեան նախկին ատենապետ եղբայր Արմանտո Թորգոնեանի մահը, որ պատահեցաւ Երեշաբթի, 24 Օգոստոս 2021-ին, Պուէնոս Այրեսի մէջ, Արժանթին։

Մեր ցաւակցութիւնները կը յայտնենք Հ.Ս.Ը.Ս.Ի Կեդրոնական Վարչութեան, հանգուցեալ եղբօր ընտանիքին եւ հարազատներուն։

Հ.Ս.Ը.Ս.-ՖՐԱՆՍԻ
ՄԵԿՈՒՄԻ ՎԱՐՉՈՒԹԻՒՆ

Պատուարժան Հ.Ս.Ը.Ս.Ի

Կեդրոնական Վարչութիւն,

Յարգելի քոյրեր եւ եղբայրներ,

Հ.Ս.Ը.Ս.Ի Վիեննայի Սեկուսի շրջանի վարչութեան

Եւ բոլոր քոյրերուն ու եղբայրներուն անունով կը փոխանցենք մեր խորին ցաւակցութիւնները Հ.Ս.Ը.Ս.Ի մեծ ընտանիքին, ի մասնաւորի Կեդրոնական Վարչութեան, վաստակաշատ Հ.Ս.Ը.Ս.ական, Կեդրոնական Վարչութեան անդամ եղբ. Արմանտո Թորգոնեանի մահուան առիթով։

Խսկապէս որ բառերը բաւարար չեն արտայայտելու մեր խոր կսկիծը, եւ դժուար է գտնել մխիթարական խօսքեր՝ ամոքելու մեծ կորուստին պատճառած ցաւը։

Կ'աղօթենք անոր հոգույն խաղաղութեան համար։
Լոյսերու մէջ ննջէ եղբ. Արմանտո Թորգոնեան։
Յիշատակը անթառամ պիտի մնայ բոլոր Հ.Ս.Ը.Ս.ականներու հոգիներուն մէջ։
Վշտակցութիւններով՝

Հ.Ս.Ը.Ս.Ի ՎԻԵՆՆԱՅԻ ՄԵԿՈՒՄԻ
ՇՐՋԱՆԻ ՎԱՐՉՈՒԹԻՒՆ

Սգակիր եղբայրներ,

Յակառակ այն իրողութեան, որ եղբայր Արմանտոյին մահուան բօթը սպասելի էր եւ բացի հրաշք մը՝ անխուսափելի, այսուհանդերձ, եղբօր անժամանակ բաժանումը վստահ որ ծանր պիտի կշռէ նախ ընտանիքին եւ հարազատներուն վրայ, եւ ապա մեծ ընտանիքին, աշխարհասփիւր Հ.Ս.Ը.Ս.Ի ընտանիքին իրաքանչիւր բաղադրիչ մասնիկին, մանաւանդ Կեդրոնական Վարչութեան վրայ։

Այս տխուր առիթով կը փափաթիմ իմ խորազգաց ցաւակցութիւնները յայտնել Կեդրոնական Վարչութեան եւ ձեր միջոցով հանգուցեալին ընտանիքին եւ ի մասնաւորի Յարաւային Ամերիկայի Հ.Ս.Ը.Ս.Ի կառոյցին։

Թող որ Տէրը իր մխիթարանքը շնորհէ հարազատներուն եւ միութենական քոյրերուն եւ եղբայրներուն, իսկ հանգուցեալ եղբայրը արժանացնէ երկնային արքայութեան։

Թող որ եղբօր կորուստը առիթ մը ըլլայ վերանորդ կորովով շարունակելու ազգօգուտ եւ ազգաշեն գործունեութիւնը, որուն նուիրուած էք իբրեւ Կեդրոնական Վարչութեան անդամներ, եւ ձեր օրինակով խրախուսելու եւ առաջնորդելու Հ.Ս.Ը.Ս.Ռ։

ԳՐԻԳՈՐԻՍ ՊՈՂԱՐԵԱՆ
Հ.Ս.Ը.Ս.Ի Կեդրոնական
Վարչութեան նախկին ատենապետ

**Հ.Ս.Ը.Ս.ի Կեդրոնական
Վարչութեան,**

**Սիրելի Վարչական Եղ-
բայրներ,**

Խոր ցաւով տեղեկացայ եղը. Արմանտօ Թորգոնմեանի վաղաժամ մահուան գոյժը: Եղը. Արմանտոյի անսպասելի մահով Հ.Ս.Ը.Ս.ի Կեդրոնական Վարչութիւնը կը կորսնցնէ հաւատաւոր իր Երիտասարդ անդամներէն մէկը, իսկ Հ.Ս.Ը.Ս.ի Յարաւային Ամերիկայի շրջանը՝ ծառայասէր ու բազմավաստակ միութենական մը:

Յարգանք իր քաղցր յիշատակին:

Այս տխուր առիթով ընդունեցէք իմ խորազգաց ցաւակցութիւններս Հ.Ս.Ը.Ս.ի ընտանիքին եւ Եղբայր Արմանտոյի ընտանեկան պարագաներուն:

**ՎԱՐՈՒԺԱՆ ՍԵՐՈԲԵԱՆ
Հ.Ս.Ը.Ս.ի Կեդրոնական
Վարչութեան նախկին անդամ**

Սգակիր Եղբայրներ,

Հ.Ս.Ը.Ս.ական կրտսեր Եղբօրս՝ Արմանտօ Թորգոնմեանի վաղաժամ հեռացումը այս Երկրաւոր կեանքեն հիասթափութեան եւ ընդվզումի դառն զգացումներով սուզի մատնեց Հ.Ս.Ը.Ս.ի բովանդակ ընտանիքը: Իր հաղորդական անհատականութիւնը պատճեներ չունէր մտերմանալու բոլորին, զրուցակից եւ գործակից դառնալու իրմէ աւագ թէ կրտսեր քոյր-Եղբայրներու հետ: Իր սրտաբուխ եւ խոհեմ արտայայտութիւնները ուշադրութիւնը կը գրաւէին իր խօսակիցներուն եւ ժողովականներուն:

Եղը. Արմանտօն իր բոլորանուէր կեանքով կը մարմնաւորէր այն որակը, որ կոչուած էր հաւաքականութիւններ առաջնորդել: Ավտոն՝ ս, որ հիմա դառն իրականութեան հետ անհաշտ պիտի ապրին իր տիկինը, փոքրիկ Արամը եւ իր բոլոր Հ.Ս.Ը.Ս.ական քոյրերն ու Եղբայրները:

Յիշատակդ միշտ անթառամ մնայ, սիրելի՝ Եղը. Արմանտօ:

**ԺԻՐԱՅՐ ՍԱՐԳԻՍԵԱՆ
Հ.Ս.Ը.Ս.ի Կեդրոնական
Վարչութեան նախկին անդամ**

Յարգելի Հ.Ս.Ը.Ս.ի

Կեդրոնական Վարչութիւն,

Զեր կազմէն եւ իս սիրելի Եղբօրս Արմանտոյին մահ-

ιան առիթով կ'ուզեն իմ ցաւակցութիւններս յայտնել բոլորիդ: Պարկեշտ եւ ազնիւ Եղբօր մը կորուստը շատ ցաւալի լուր է Հ.Ս.Ը.Ս.ի ընտանիքին համար: Աստուած հոգին լուսաւորէ:

Եղբայրական բարեւներով՝

ԳՕԳՕ ՊԱԼԵԱՆ

Հ.Ս.Ը.Ս.ի

Կեդրոնական

Վարչութեան

նախկին անդամ

Սիրելի Եղբայրներ,

Խոր կսկիծով լսեցի Եղը. Արմանտօ Թորգոնմեանի մահուան գոյժը:

Ցաւակցութիւններս կը փոխանցեն հանգուցեալին ընտանեկան բոլոր պարագաներուն, Հ.Ս.Ը.Ս.ի Կեդրոնական Վարչութեան, Հ.Ս.Ը.Ս.ի Յարաւային Ամերիկայի Շրջանային Վարչութեան եւ Հ.Ս.Ը.Ս.ի մեծ ընտանիքին:

Աստուած հոգիդ լուսաւորէ Եղը. Արմանտօ:

Խունկ եւ աղօթք խնկելի յիշատակիդ:

ՍԱՐԳԻՍ ՍՏԵՓԱՆԵԱՆ

Հ.Ս.Ը.Ս.ի Կեդրոնական

Վարչութեան նախկին անդամ

Պատուարժան Հ.Ս.Ը.Ս.ի

Կեդրոնական Վարչութիւն,

Սրտի խոր կսկիծով իմացայ Վարչութեանդ անդամ՝ Եղը. Արմանտօ Թորգոնմեանի կամխահաս եւ անդարման մեծ կորուստը:

Որպէս մահկանացուներ կը փորձենք մխիթարական բարերով սփոփել հանգուցեալի ընտանիքին անդամները եւ հարազատները, ինչպէս նաև Հ.Ս.Ը.Ս.ի Արժանթինի հաւատաւոր ընտանիքը, սակայն մեր լեզուն կը պապանձի եւ մեր գրիչը կը չորնայ:

Քրիստոնեական հաւատքով զօրացած միայն կը ընանք ունենալ Երկնային մխիթարութիւն:

Եղը. Արմանտօ Թորգոնմեանի ցանած ընտրեալ սերմերը պիտի ծաղկին իր հաւատաւոր հետեւորդներուն մէջ:

Յիշատակդ անթառամ, սիրելի՝ Արմանտօ:

ԿԱՐՊԻՍ ԳԱՊԱՍԳԱԼԵԱՆ

Հ.Ս.Ը.Ս.ի Կեդրոնական

Վարչութեան նախկին անդամ

ԱՆԺԱՍԱՆԱԿ ԿՈՐՈՒՏ

Ահաւոր կայծակով մը շանթահարուելու համազօր արարք մըն էր Եղբայր Արմանտոյին Ֆիզիքապէս այս կեանքէն անժամանակ եւ յանկարծակի բաժնուելու գոյժը ստանալը:

Այս, եղբ. Արմանտօն մեզմէ միայն Ֆիզիքապէս բաժնուեցաւ, քանի որ ան իր կենցաղով, Վարուելակերպով, հայրենասիրութեամբ, փոխ յարաբերութիւններով, ազնի հոգիով ու մանաւանդ միութենական հսկայ ներդրումով օրինակելի եւ Հ.Ս.Ը.Ս.ավայել ընթացք ունեցած է, ու բոլոր զինք ճանչցողներուն եւ գործելառծին ծանօթ Եղողներուն մօտ իւրայատուկ եւ գլխագիր ՄԱՐԴՈՒ տպաւորիչ դրոշմը ձգած է:

Ո՛չ, Եղբայր Արմանտօն չմեռաւ:

Եղբայր Արմանտօն պիտի չմեռնի:

Եղբայր Արմանտոյին յիշատակը միշտ թարմ պիտի մնայ իր գծած օրինակելի, ծառայասէր եւ մաքուր նկարագիրի տէր Հ.Ս.Ը.Ս.ական տիպարի ընդմէջէն:

Խորին ցաւակցութիւններս Հ.Ս.Ը.Ս.ի մեծ ընտանիքին եւ մանաւանդ Կեդրոնական Վարչութեամ՝ իր անգնահատելի կորուստին համար:

Ցաւակցութիւններս Եղբ. Արմանտոյին միշտ նեցուկ կանգնած կնոջ, իրեն մնայուն կերպով հայրտութիւն պատճառած զաւկին, հարազատներուն եւ բոլոր անոնց, որոնք վայելած են Եղբ. Արմանտոյին հետ Հ.Ս.Ը.Ս.ի մէջ միհասնաբար աշխատելու եւ իր անշահախնդիր ու աննկուն գործունեութեան մօտէն ականատես ըլլալու առանձնաշնորհումը:

Յողը թեթեւ գայ Եղբայր Արմանտօ Թորգոմեանի վրան:

ՐԱՖՖԻ ԿԷՕՎՈՂԼԱՆԵԱՆ
Հ.Ս.Ը.Ս.ի Կեդրոնական
Վարչութեան նախկին անդամ

Սիրելի Եղբայրներ,

2021 թուականը սեւ տարի մը Եղաւ կազմակերպական մեր ընտանիքին համար: Յունուարին կորսընցուցինք Եղբայր Գառնիկը եւ այժմ կ'իմանանք Եղբայր Արմանտոյին մահուան տխուր լուրը: Եղբայր Արմանտոյին մահը մեծ կորուստ մըն է իր ընտանիքին, հարազատներուն, Հ.Ս.Ը.Ս.ին եւ Հ.Յ.Դ.ին:

Անձնապէս բարեբախտութիւնը ունեցայ Եղբայր Արմանտօն ճանչնալու շուրջ 20 տարի: Անցեալ Կեդրոնական Վարչութեան շրջանին մօտէն գործեցինք զանազան յանձնախումբերու մէջ:

Սիրելի Եղբայրներ, կ'ուզէի խորին ցաւակցութիւն-

ներս փոխանցել Կեդրոնական Վարչութեան եւ համայն Հ.Ս.Ը.Ս.ի ընտանիքին: Աստւած հոգին լուսաւորէ: Խունկ ու աղօթք իր յիշատակին:

ՎԻԳԻՆ ՔՈՐԹԵԱՆ
Հ.Ս.Ը.Ս.ի Կեդրոնական
Վարչութեան
նախկին անդամ

Խոր կակիծով է, որ կը գրեմ այս տողերը՝ Եղբայր Արմանտոյի կանխահաս մահան գոյժը լսելով:

Սիրելի՝ Եղբայր Արմանտօ, յիշատակդ վառ պիտի մնայ ոչ միայն իմ սրտիս մէջ, այլեւ՝ Հ.Ս.Ը.Ս.ի մեծ ընտանիքին մէջ, իբրեւ նուիրեալ եւ անձնազոհ Հ.Ս.Ը.Ս.ական:

Խմ խորին ցաւակցութիւններս Թորգոմեան ընտանիքին, հարազատներուն, ինչպէս նաեւ Հ.Ս.Ը.Ս.ին:
Յիշատակդ անթառամ, սիրելի՝ Եղբայր Արմանտօ:

ՀՐԱՉ ՄԵՍՐՈՊԵԱՆ
Հ.Ս.Ը.Ս.ի Կեդրոնական
Վարչութեան նախկին անդամ

Յարգելի Հ.Ս.Ը.Ս.ի Կեդրոնական Վարչութիւն,
Խորապէս ցաւում եմ Եղբ. Արմանտօ Թորգոմեանի վաղաժամ մահուան տխուր լուրի առիթով:

Խորին ցաւակցութիւնս եմ յայտնում իր ընտանիքին եւ Կեդրոնական Վարչութեան:

Աստուած հոգին լուսաւորէ: Յողը թեթեւ գայ Եղբայր Արմանտօ:

ԱԼԵՔ ԽԱՉԱՏՐԵԱՆ
Հ.Ս.Ը.Ս.ի Կեդրոնական
Վարչութեան նախկին անդամ

Խոր ցաւով իմացայ վաղաժամ եւ անհաւատալի մահը արժանթինահայ մեր սիրելի Եղբայր Արմանտօ Թորգոմեանին: Իւրայատուկ անձնաւորութիւն մը, որ իր սիրալիր, ընկերային, օգնող եւ միութենական անկեղծ նկարագիրով գրաւած էր բոլորիս սրտերը: Եղբ. Արմանտոյի մահով Հ.Ս.Ը.Ս.ի մեծ ընտանիքը եւ յատկապէս Յարաւային Ամերիկայի շրջանը կորսնցուց իրաւ ղեկավար մը, սիրալիր Եղբայր մը եւ մանաւանդ հաւատարիմ ընկեր մը, որուն բացը շատ դըժար պիտի ըլլայ փակել:

Յողը թեթեւ գայ վրատ սիրելի Եղբայր: Յիշատակդ անթառամ:

ՄԱՐՈ ՔԵՇԻՇԵԱՆ

ԿԵՆՍԱԳՐԱԿԱՆ ԳԻԾԵՐ ԵՂԲ. ԱՐՄԱՆՏՈ ԹՈՐԳՈՍԵՎՆԻ

Հ.Մ.Ը. Կենդրուական Վարչութեան անդամ եղբ. Արմանտո Թորգոնեան ծնած է Թորգոն եւ Ալիս Թորգոնեաններու ընդունելիան հայաշնունչ յարկին դրակ, 8 Մարտ 1967-ին, Արժանքին: Ան աւարտած է Պուէնու Այրէսի Միսիքարեան վարժարանը:

Փոքր դարիքէն ան Հ.Մ.Ը. անդամակցած է իրեւու գայլիկ եւ մարզիկ: Հ.Մ.Ը. ի հենապողի խումբին ենք ան հասած է մինչեւ ֆելտրապոնի առաջին մակարդակի ախոյեանուրիսն:

Լուսկեաց, համեսք ու աշխատաէր եղբ. Արմանտո եղած է Պուէնու Այրէսի երիտասարդական վարչութեան ապենապեկ: Ապա, մասնաճիւղի վարչական եւ այսուհետեւ՝ Հ.Մ.Ը. հարաւային Ամերիկայի Շրջանային Վարչութեան ապենապեկ, միշտ եւ ամէնուր դրօշակակիր հանդիսանալով Հ.Մ.Ը. ազգային արժեքներուն եւ բարոյական սկզբունքներուն:

Հ.Մ.Ը. անդամակցութեան կողքին, եղբ. Արմանտո Թորգոնեան եղած է հաւագաւոր դաշնակցական: Խոնարի ու «անկեղծ զինուոր» հայութեան եւ Հայաստանի ազագագրութեան դապին: Ան եղած է Հ.Յ.Դ. Պուէնու Այրէսի կոմիտէի ու ապա՝ Հ.Յ.Դ. Հարաւային Ամերիկայի «Ահարոննեան» Կենդրուական Կոմիտէի անդամ: Ան մաս կազմած է նաև Պուէնու Այրէսի Ազգ Խորհուան վարժարանի խնամակալութեան:

Իրեւու մարզիկ եւ պատրախանակու, եղբ. Արմանտո մասնակցած է համա-Հ.Մ.Ը. ական բազմաքի մարդաբաներու, խորհրդաժողովներու եւ հանդիպումներու իր ողջմիկ կեցուածքներով եւ շրջահայեաց մօքեն:

ցումներով արժանանալով բոլորին զնահագանքին ու յարգանքին: Ան իր մասնակցութիւնը բերած է Հ.Մ.Ը. փասներկու Պագամատրական Ընդհանուր Ժողովներին եօրինի: 11-րդ Պագամատրական Ընդհանուր Ժողովին, 2015-ին, ան ընդունած է Հ.Մ.Ը. Կենդրուական Վարչութեան անդամ եւ չորս դարի եղբ՝ 2019-ին վերընդունած է բառամեայ նոր շրջանի մը համար, մաս կազմելով Կենդրուական Վարչութեան մարդական եւ երիտասարդական յանձնախումբներուն:

Եղբ. Արմանտո ամուսնացած է եւ բախտաւորուած մանչ զաւակով մը՝ Արամ:

Հ.Մ.Ը. Կենդրուական Վարչութիւնը զնահագելով եղբ. Արմանտո Թորգոնեանի երկար դարիներու վասդական ու աշխատանքը միութեան մէջ, նաև նկատի ունենալով նորահաս սերունդներու դասդիմակութեան մէջ իր ունեցած մեծ ներդրումը, յերբ-մահու զայն պարգևագրեց Հ.Մ.Ը. բարձրագոյն «Արժանաց» շրանցանով:

Նոյն առիրով, Հ.Մ.Ը. Կենդրուական Վարչութիւնը յայգարաբեց եօրնօրեայ սուգ՝ իր համահայկական կառոյցի բոլոր շրջաններուն մէջ, պահանջելով որ այս միջոցին դարձին ընկերային բոլոր հաւաքոյթները եւ դրօշակները կիսով բարձրացուին՝ առ յարգանք եղբօր յիշագակին:

Եղբ. ԱՐՄԱՆՏՕ ԹՈՐԳՈՄԵԱՆԻ ՄԱՀՈՒԱՆ ՔԱՂԱՔՈՒՆՔԸ ՇՐՋԱՆԵ ՇՐՋԱՆ

3 Հոկտեմբեր 2021-ին, Հ.Մ.Լ.Մ.-ի աշխարհասփիւռ մասնաճիւղերը հոգեհանգստեան արարողութիւններով նշեցին Կեդրոնական Վարչութեան անդամ եղբ. Արմանտօ Թորգոմեանի կանխահաս մահուան քառասունքը: Այս առիթով հոգեհանգստեան արարողութիւններ կատարւեցան Պէյրութի Ս. Վարդանանց, Հալէպի Ս. Աստուածածին, Լոնտոնի Ս. Եղիշէ, Սիտնիի Ս. Յարութիւն, Աթէնքի Ս. Յակոբ, Կիւնտէյլի Ս. Աստուածածին, Պուէնոս Այրէսի Ս. Գրի-

գոր Լուսաւորիչ, Գորտոպայի Ս. Գէորգ, Մոնթէվիտէոյի Ս. Ներսէս Շնորհալի, ինչպէս նաև՝ Արեւելեան Մ. Նահանգներու եւ Գանատայի շարք մը եկեղեցիներուն մէջ:

Հոգեհանգստեան արարողութիւններուն ներկայ գրտնուեցան Հ.Մ.Լ.Մ.-ի շրջաններու պատասխանատու կազմեր, անդամներ, սկաուտներ եւ եղբ. Արմանտոյին յիշատակը յարգող ազգայիններ:

Պէյրութի եւ Հալէպի մէջ, եկեղեցական արարողութիւններէն ետք, եղբօր յիշատակին ոգեկոչական խօսքեր արտասանեցին Հ.Մ.Լ.Մ.-ի Կեդրոնական Վարչութեան ատենապետ եղբ. Վաչէ Նաճարեան եւ Կեդրոնական Վարչութեան անդամ եղբ. Մանուկ Քէօչերեան: Աթէնքի մէջ խօսք առաւ Հ.Մ.-Լ.Մ.-ի Յունաստանի Շրջանային Վարչութեան անդամ քոյր Գոհար Ալեանաքեան:

ՇՆՈՐՀԱԿԱԼԻՔ

Հ.Մ.Ը.Ս.ի Յարաւային Ամերիկայի Շրջանային Վարչութիւնը շնորհակալութիւն կը յայտնէ Հ.Մ.Ը.Ս.ի Կեդրոնական Վարչութեան, Հ.Յ.Դ. Յարաւային Ամերիկայի «Ահարոննեան» Կեդրոնական Կոմիտէին եւ բոլոր անոնց, որոնք իրենց ներկայութեամբ, հեռածայնով, եւ-նամակով եւ ցաւակցագիրով մասնակից դարձան Հ.Մ.Ը.Ս.ի Կեդրոնական Վարչութեան անդամ եւ Հ.Մ.Ը.Ս.ի Յարաւային Ամերիկայի Շրջանային Վարչութեան նախկին ատենապետ Եղբ. ԱՐՄԱՆՏՈ ԹՈՐԳՈՄԵԱՆ մահուան սուգին :

Եղբ. Արմանտօ Թորգոմեանի ընտանիքին փափաքով, փոխան ծաղկեպսակի նուիրատը-ւութիւնները կը կատարուին Հ.Մ.Ը.Ս.ի Յարաւային Ամերիկայի Շրջանային Վարչութեան եւ Յայնատի Յանձնախումբին.-

https://www.paypal.com/donate/?hosted_button_id=R5B82MWVK7ZCU

Հ.Մ.Ը.Ս.ի ՅԱՐԱՎԱՅԻՆ ԱՄԵՐԻԿԱՅԻ
ՇՐՋԱՆԱՅԻՆ ՎԱՐՉՈՒԹԻՒՆ

ԲԱԶՄԱԹԻ ՍԵՐՈՒԴՆԵՐՈՒ ԴԱՍԻԱՐԱԿԸ ԵՂԲ. ՄԱՆՈՒԵԼ ՀԱԼԱՃԵԱՆ

(ԵՂԲ. ԺԱՆ ՊԵՊԻՃԵԱՆԻ ԴԱՍԲԱՆԱԿԱՆ ԽՕՍՔԸ, ԱՐՏԱՍԱՆՈՒԱԾ՝
Հ.Մ.Լ.Մ.Ի ԿԵԴՐՈՆԱԿԱՆ ՎԱՐՉՈՒԹԵԱՆ ՆԱԽԿԻՆ ԱՆԴԱՄ
ԵՂԲ. ՄԱՆՈՒԵԼ ՀԱԼԱՃԵԱՆԻ ՄԱՀՈՒԱՆ ԱՌԻԹՈՎ)

 աւագուած ենք մեր խոնարհումն ու յարգանքի տուրքը մատուցելու յիշատակին այն մարդուն, որ այսօր յաւէտ բաժնուած է մեզմէ, բայց իր ապրած կեանքով մեզի ձգած է հարուստ ժառանգութիւն:

Կեանքի մէջ կարեւոր մարդոց յաջողութիւնները ընդհանրապէս կ' ունենան դաստիարակիչ եւ ներչնչող ազգեցութիւն յաջորդող սերունդներու համար: Ես այսօր եղբ. Մանուէլի բազմաթիւ նուածումներէն պիտի առանձնացնեմ հետեւեալ երեքը...»

Եղբայր Մանուէլ հմուտ հաշուապահի իր մասնագիտութեամբ աւելի քան 50 տարիներ շարունակ իր ասպարէզին մէջ դրսեւորած է ժրաջանութիւն, օրինապահութիւն եւ հաւատարմութիւն, լաւագոյն ներկայացնելով հայ մարդու օրինակելի կերպարը:

Իր յաջորդ լաւագոյն ձեռքբերումը հանդիսացած է իր կազմած հայկական ջերմ օճախը, որ արժանացած է իր ամբողջական հոգածութեան եւ գուրգուրանքին: Ան իր առաքինի ու սրբակենցաղ յատկանիշներով իր զաւակներուն պարտադրած է կեանքի իւրայատուկ ապրեառած: Այդ օճախը յագեցած է բարոյական ու մարդկային ազնուագոյն արժէքներով, համեմուած է ազգային յորդառատ ապրումներով եւ լուսաւորուած է քրիստոնէական հաւատքի խորհուրդներով:

Եղբ. Հալաճեան կեանքի յաջողութիւններու բարձրագոյն գագաթը նուածած է ազգային ծառայութեան մէջ, Հ.Մ.Լ.Մ.Ի մեծ ընտանիքէն ներս: 103 տարեկան, աւելի քան 111 մասնաճիւղ ունեցող հայկական ամենամեծ միութեան՝ Հ.Մ.Լ.Մ.Ի ամբողջ պատմութեան մէջ քիչ կարելի է հանդիպիլ Հ.Մ.Լ.Մ.Ի ականական եղբայրներու, որոնք 14 տարիներ ծառայած ըլլան տեղական վարչութեան մէջ, 4 տարի՝ Շրջանային Վար-

չութեան եւ 8 տարի՝ Կեդրոնական Վարչութեան կազմին մէջ, եւ միաժամանակ արժանացած ըլլան միութեան բարձրագոյն՝ «Արժանեաց» շքանշանին: Եղբ. Մանուէլ Հ.Մ.Լ.Մ.Ի ճամբով իր ազգին մատուցած ծառայութիւններով մեծ պատիւ ապահոված է իր ընտանիքին, իր սիրած միութեան՝ Հ.Մ.Լ.Մ.Ին եւ իր ազգին:

Եղբայր Մանուէլ Հալաճեան ծնած է Հալէպ, 1929-ին: Ան իր նախնական եւ երկրորդական կրթութիւնը ստացած է Հալէպի Ֆըլէկը Մարիստ (Շանփանիա) Քոյէճին մէջ: Հայերէն լեզւի եւ հայոց պատմութեան իր իմացութիւնը ձեռք ձգած է գիշերային դասընթացքներով եւ ինքնաշխատութեամբ՝ հայերէն գիշերէլու ընթերցանութեամբ:

Եղբայր Մանուէլ հայերէն եւ ֆրանսերէն լեզուներու կողքին տիրապետած է նաև արաբերէնի եւ անդերէնի: Իր կեանքի ասպարէզ ընտրելով հաշուապահութիւնը, 1952-ին ան ընդունուած է Հալէպի ելեկտրական ընկերութեան մէջ, իր-բւել գիշաւոր եւ վստահելի հաշուապահ:

Անկախ իր գործէն, եղբ. Հալաճեան հաշուապահի իր մասնագիտութեամբ երկար տարիներ ծառայած է ազգային կառոյցներու խնամակալութիւններու: 1985-2000 ան եղած է Հալէպի Հայ Շերանոցի խնամակալ, ինչպէս նաև՝ երկար տարիներ ծինիշեան յիշատակի բարեսիրական հիմնարկութեան գլխաւոր եւ վստահելի հաշուապահ:

Եղբ. Մանուէլ Հալաճեան 1955-ին կազմած է հայկական աւանդական իր օճախը՝ կեանքի ընկեր ընտրելով Շաքէ Մոմճեանը: Այնուհետեւ ան բախտաւորուած է 2 մանչ զաւակներով, 3 թոռներով եւ մէկ ծոռ՝ նորածին երեխայով:

ԳՈՅՃ

Հ.Մ.Լ.Մ.Ի Կեդրոնական Վարչութիւնը կը գումէ միութեան «Արժանեաց» շքանշանակիր, Կեդրոնական Վարչութեան նախկին անդամ, վաստակաշատ Հ.Մ.Լ.Մ.ական՝

ԵՂԲ. ՄԱՆՈՒԵԼ ՀԱԼԱՃԵԱՆԻ
մահը, որ պատահեցաւ 30 Սեպտեմբեր 2021-ին,
Թորոնիք, Գանատ:

Սուրբիոյ մէջ եղբայր Մանուէլին ազգային ծառայութեան կարեւորագոյն յաջողութիւնները կարելի է ամփոփել հետեւեալ կէտերու մէջ:

Ա. Եղբայր Մանուէլ պետական կապի իր հանգամանքով մեծ դեր ունեցած է Հ.Մ.Լ.Մ.ական միջ-մասնաճիւղային մըրցաշարքներու, տողանցքներու եւ մարզահանդէսներու կազմակերպման մէջ:

Բ. Եղբայր Մանուէլի ճիգերով կարելի եղած է շրջանցել լուրջ վտանգ, երբ մարզական միութիւններու պետականացման անուան տակ բազմաթիւ միութիւններ իրարու մէջ ձուլուած են: Հ.Մ.Լ.Մ.ը գերծ մնալով այդ փոփոխութենէն մնաց իւրայատուկ եւ միատարր, իբրև հայկական միութիւն:

Գ. Եղբայր Մանուէլ զգալի դերակատարութիւն ունեցած է Հայէպի «Արամ Մանուկեան» ժողովրդային Տան հողաշերտին գնման եւ Քեսապի բանակավայրի կալուածին վերջնական ապահովման մէջ:

Անկախ այս բոլորէն, Եղբայր Մանուէլ Հայլաճեանի Հ.Մ.Լ.Մ.ական վաստակին լաւագոյն արդասիքը հանդիսացած է այն հանգամանքը, որ ան եղած է բազմաթիւ սերունդներու դաստիարակը:

Իր շունչին տակ դաստիարակուող երանելի սերունդներու բախտաւորներէն եղած եմ ես, 1970-1972 տարիներուն, երբ Եղբայր Մանուէլ եղած է իմ պատասխանատուս եւ դաստիարակս: Ճիշդ այդ պատճառով, այսօր ես փափաք յայտնած եմ այդ սերունդի բոլոր Հ.Մ.Լ.Մ.ականներուն անունով սրտի անկեղծ խօսքս փոխանցել եւ մեծ ակնածանքով հրաժեշտ տալ Հ.Մ.Լ.Մ.ի վաղեմի դաստիարակիս՝ Եղբ. Մանուէլ Հայլաճեանին:

Խօսքիս մէջ պիտի ուզէի անդրադառնալ կարեւոր դրուագի մը, որ կ'առնչուի անձնական կեանքիս: Համեստութեամբ ըսեմ, որ Հ.Մ.Լ.Մ.ի Հայէպի Փութպոլի ներկայացուցչական կազմին մէջ, 1970-1980, եղած եմ կարեւոր աստղ: Այդ օրերուն մեր բոլոր պատասխանատուները կը սիրէին գովաբանել մարզական տաղանդս եւ իւրայատուկ յատկանիշներս, բա-

ցի... Եղբայր Մանուէլին, որ միշտ հպարտութեամբ կը խօսէր ուսումնական մարզին մէջ արձանագրած գերազանց նիշերուս մասին: Անշուշտ, ես ձեւով մը չոյուած կը զգայի, սակայն այն ատեն փոքր էի, 17-18 տարեկան, չէի գիտեր թէ եղբայր Մանուէլ ի՞նչ ի մտի ունէր: Յետոյ, երբ մեծցայ եւ իմ կարգիս դաստիարակ դարձայ, նոր իմացայ, որ Եղբայր Մանուէլ օրինակովս սերունդներ կը դաստիարակէր: Ան կը յորդորէր եւ կը իւրախուսէր բոլորին, որ Հ.Մ.Լ.Մ.ականները պէտք է միշտ ամէն ինչի մէջ լաւագոյնին ձգտին եւ արժանանան:

Սգակի՞ր ներկաներ, հրաժեշտի այս տիսուր պահուն, կ'ուղղեմ կատարել հետեւեալ հաստատումները:-

- Սիրելի՝ դաստիարակս, գիտեմ որ հանգիստ մտքով կը մեկնիս այս կեանքէն, որովհետեւ քու կառուցած ընտանեկան օճախութ յանձնած ես վստահելի անձերու, տիկնոջ՝ Շաքէին եւ այդ բերդի երկու հաւատարիմ պահակներուն՝ Ժանին ու Արային: Քեզի կը հաւատարիացնեմ, որ այդ օճախին մէջ հաստած արժէքներդ պիտի մնան հաստատ, կայուն եւ անփոփոխ:

- Ես եւ Հ.Մ.Լ.Մ.ական բոլոր քոյրերդ ու Եղբայրներդ կը խոստանանք անշեղ ու անխափան դաստիարակել Հ.Մ.Լ.Մ.ական նորահաս սերունդները, բարոյական, ազգային ու համամարդկային այն արժէքներով, որոնց հաւատացած էիր դուն, որովհետեւ այսօր դժբախտաբար կը նկատենք, թէ օտարամուտ, խորժ, տարօրինակ ու արտառոց ինչպիսի բարքեր, «արժէքներ» ու գաղափարներ թափանցած են հայրենի մեր երիտասարդութեան մտքերէն ներս: Այսօր, սիրելի դաստիարակ, աւելի քան երբեք, անհրաժեշտ է Հ.Մ.Լ.Մ.ական արժէքներով լիցքաւորել հայ երիտասարդութեան մըտքերն ու հոգիները:

Խունկով եւ մոմով կ'աղօթենք, որպէսզի պայծառ ու անբասիր հոգիդ երկնային յաւերժ լոյսերու մէջ ննջէ:

Խոնարհումով եւ յարգանքով հրաժեշտ կ'առնեմ քեզմէ սիրելի՝ դաստիարակս՝ Եղբայր Մանուէլ Հայլաճեան: Քու բարի եւ լուսաւոր յիշատակդ յաւերժ պիտի մնայ վառ ու անթառամ:

ԵՂԲԱՅՐ ՄԱՆՈՒԷԼ ՀԱԼԱՃԵԱՆ ՀԱՅՐՆ ՈՒ Հ.Մ.Լ.Մ.ԱԿԱՆԸ

Ժամանակակից
ԹՈՐՊՆԹՈ

Մարդ անյիշտառակ պէտք չէ մեկնի այս աշխարհէն, նոյնիսկ եթէ աննշան ըլլայ իր մասնակցութեան բաժինը՝ աշխարհիկ այս կեանքին: Այս մէկը համոզում դարձուցած եմ, եւ յաճախ փորձած եմ առ այդ արտայայտուիլ, երբ պատեհութիւնը ընծայուած է խօսելու կամ դրելու մեզմէ յաւէտ բաժնուածներու մասին:

Հօրս՝ եղբայր Մանուէլ Հալաճեանի պարագային, պիտի դժուարանամ առ այդ արտայայտուելու, լուսարձակի տակ առնելով իր նկարագրային բարեմասնութիւնները, թէ՛ իբրեւ մարդ, թէ՛ իբրեւ Հ.Մ.Լ.Մ.ական, յարգելով պատշաճութիւնները եւ կենցաղային նրբութիւնները:

Պիտի բաւարարուիմ նշելով անհատական կարգ մը դըրւագներ եւ արժենուրումներ, զորս պիտի արձանագրեմ՝ ի հեծնուկս հօրս պաշտպանած ու կեանքի նուիրական գիծ դարձուցած համեստութեան դափնիին: Զգացական երանգով զեղուն յաջորդող տողերը պիտի բնին իբրեւ զաւակ մէջս ամրագրուած յիշատակներու շտեմարանէն:

Պահն է, որ հանրային խոստովանանք կատարեմ՝ յայտարկելով, որ հայրս մեծ ժառանգ մը կտակեց մեզի: Մենք ժառանգորդներս կը հաստատենք, որ այդ մէկը ընտանիք զօդող եւ զայն ամրակուռ դարձնող կտակ է: Մենք՝ ընտանիքի ան-

դամներս դժուարութիւն չունեցանք արդարօրէն կիսուելու այդ մէկը մեր մէջ, այն միակ պայմանով, որ այդ մէկը պիտի չմսինք յումպէտս, արժենուրելով անոր տառացի գործադրութիւնը:

Թէրթատելով անոր պարունակութիւնը տեսանք, որ մատնանշուած հիմնական բաղադրիչները ՈԳԵՂէն արժէքներով իմաստաւորուած պահանջներ են: ՈԳԵՂէն արժէքներու հանդէպ պաշտամունքի աստիճան ունեցած իր հաւատարմութիւնը, եւ բժանուիլ երկրպագուն ըլլալով աննիւթական իմաստափութեան դպրոցին, զանոնք իբրեւ պարտամուրհակ ան փոխանցեց մեզի, պահանջելով որ այդ արժէքները դարձնենք մեր կեանքի նշանաձողը եւ մեր Ցայսմաւուրքին «Ալֆա»ն եւ «Օմեկա»ն:

Այդ ժառանգին գլխաւոր հարստութիւնը ծառայութիւնն է՝ ազգին, ընտանիքին ու Արարիչին: Վրան գումարած մարդկային բարոյական վսեմ արժէքները, որոնք իբրեւ վահան, բժանութրութիւնն ալ թագադրելով իբրեւ սաղաւարտ՝ չարին, անբարոյին եւ անարդարին դէմ կանգնելու դիտաւորութեամբ: Այս բոլոր հասարակաց յայտարանները կիրարկել ազնութեամբ ու հեղութեամբ, կարելի եղած չափով թաքուն պահելով անհատական դրոշմի երեւելի բաժինը:

Շատ բան կը պարտիմ հանգուցեալ հօրս ազնիւ ճիգին՝ մայրենին ինծի ձեռնառու դարձնելու, աւելի եւս սիրցնելու զայն, տրուած ըլլալով որ հայկական վարժարան եկուոր էի օտար դպրոցէ, ուր ԱՅԲ-ը ինծի համար սանտրի ձեւաւորումով պատկեր մըն էր միայն: Իր յամառ ու հետեւողական ճիգերով, իբրեւ երրորդ կարգի աշակերտ, շատ կարճ ժամանակի մէջ, զիս պատրաստեց իբրեւ մրցակից մայրենիք պատրաստութեամբ սնանած Հայկագեանի աշակերտներուն:

Հայերէնի ընկալումս թարմ պահելու խնդրին օգնեց հօրս «Օրօր բալա ջան» երգելու փոխարէն, մանկական սնարս

ուազմահայրենասիրական երգով պարուղելը: Իր սիրած երգերէն մէկը կ'երեւի «Պանք Օթոման»ն էլ եւ իբրև օրօրոցային երգ, զիս կ'արբեցնէր այդ երգով: Հեշտագին երազներուս եւ պատկերացումներուս մէջ կ'ուրուագիծուէին չճանչյած հերոսներուս պատկերներուն ուրուագիծերը, որոնք կը զգիխէին մանկական երեւակայութեանս պաստառը: Այդ երգերուն ուսուցումը իմ կարգիս կը փոխանցէի կաթողիկէ մայրապետներու մանկապարտէզի ընկերներուս, որոնց ծնողները զարմացած այս «անակնկալէն», քաջ գիտնալով որ մայրապետներու ուսուցման ծրագիրին մէջ չկայ ուազմահայրենասիրական երգեր դասաւանդելը, դպրոց կ'այցելեն... ստուգելու այս «երեւոյթին» պատճառը:

Եւ այսպէս, համարձակութիւնը ունիմ ըսելու, որ հայր Հ.Մ.Լ.Մ.ի մէծ ընտանիքը դարձուց իր առաջին հասցէ՛ն, իր դպրո՛ցը, որուն շարքերուն մէջ եւ ստեղծուած պայմաններուն հետ քայլ պահելու հարկադրանքին տակ, ինքնուս, կատարելագործեց մայրենին, լատիներէնի, արաբերէնի, ֆրանսերէնի, անգլերէնի հեզասահութեամբ ընկալելով եւ իւրացընելով զայն: Ան անդուլ կերպով կենսագործեց Հ.Մ.Լ.Մ.ի մէծ ընտանիքին ծառայելու ոգին եւ մոլեռանդօրէն իր հոգիին մէջ ապրեցուց Հ.Մ.Լ.Մ.ի գաղափարախօսութիւնը եւ նշանաբանը:

Իր հանդարտաբարոյ նկարագիրով ան ուժ ներշնչեց շրջապատին, երբ 1960-ականներու սկիզբը, Սուրիոյ մէջ կեանքի յորձանուտը կ'ալեկոծէր ազգային կեանքին խաղաղ նաւը:

Երբ հայորդիներ կը կալանաւորուէին եւ Հ.Մ.Լ.Մ.ի միութենական կեանքը անարդարօրէն կը խափանուէր: Ան խանդհամակեց, երբ յոյսի ճրագը խամրելու վրայ էր, սատարելով Հ.Մ.Լ.Մ.ի Փութպոլի ներկայացուցչական խումբին՝ մէծ յաղթանակներ տանելու եւ Սուրիոյ ախոյեանական բաժակին տիրանալու համար:

Ան Հ.Մ.Լ.Մ.ի մարզիկներուն ընկերակցեցաւ աշխատանքի բոլոր հանդրուաններուն, ապահովելու համար պատուաբեր յաղթանակներ: Հպարտութեամբ կը յիշէր, որ իրենց մէկ ուղեւորութեան ընթացքին, երբ Հալէպի Փութպոլի պատուիրակութիւնը կը նախագահէր, և Միութիւն այցելութեան ճանապարհի մէկ կանգառին, թէ ինչպէ՛ս էրզրումի-Կարնոյ մէջ, պատուիրակութեան հայ մարզիկներու ընկերակցութեամբ, ջորեապանի մը կառքով կը շրջին էրզրումի հայկական հին թաղամասերը եւ բարձրածայն՝ աղջամուղջի կարմրագոյն բաց երկինքին տակ, զոր կը յիշեցնէր Կարնոյ վաղեմի յեղափոխական քուրան, միահամուռ կ'երգեն՝ «Զայն մը հնչեց էրզրումի հայոց լեռներէն...»:

Հայր արաբական շրջանակներու հետ յարաբերութեան ընթացքին միշտ աշխատած է հայ մարդու դիմագիծը պայծառ պահել, պաշտպանելով հայկական բոլոր կազմակերպութիւններու շահերը (Հ.Մ.Մ., Վասպուրական, Հ.Ե.Լ.), Հ.Մ.Լ.Մ.ականի անշահախնդիր ու վեհանձն նկարագիրը եւ նշանաբանը իր այցեքարար դարձնելով:

Մենք այդ ժառանգին ուղղակի իրաւատէրերը՝ զաւակները, թոռները եւ ծոռը, ու հոծ փաղանգ մը այդ կտակի բարոյական իրաւատէրերուն, կը խոստանանք շարունակել հայ ազգի եւ Հ.Մ.Լ.Մ.ի ծառայութեան ճանապարհը իր բացած ականներուն հետքերով, յանուն ազնուական մարդու տեսակի գոյատեւման, յանուն արի հայ մարդու արարման շարունականութեան, յանուն Հ.Մ.Լ.Մ.ի պամճացման:

Սիրելի՛ հայր, եղբայր Մանուէլ, քու շունչովդ մնանած բազում Հ.Մ.Լ.Մ.ական եղբայրներու անունով, որոնք կ'ուզեն անթառամ պահել յիշատակդ, պիտի չըսենք ննջէ խաղաղութեամբ, այլ՝ անդէականէն ներշնչէ մե՛զ քու անբասիրութեամբ, ու լիցքաւորէ մեզ արի Հ.Մ.Լ.Մ.ականի ազնուագիրովդ:

ԿԵՆՍԱԳՐԱԿԱՆ ՏԵՂԵԿՈՒԹԻՒՆՆԵՐ ԵՂԲ. ՄԱՆՈՒԵԼ ՀԱԼԼԱՃԵՎՆԻ ՄԱՍԻՆ

Հ.Մ.Լ.Մ.Ի Սուրբիոյ շըրջանի պատմական տարիները կերտած դէմքերէն եղբ. Մանուէլ Հալլաճեան կը պատկանի սերունդին այն տղոց, որոնք գաղափարի կիրքով ու նուրբումով, անսահման ծառայութեամբ եւ անշահախնդրութեամբ իրենց անուրանալի ներդրումը ունեցած են Հ.Մ.Լ.Մ.Ի ճամբով իրենց գաղութներու ազգային առողջ ու հպարտ դիմագիծին կերտման: Իր սերնդակիցներուն նման, եղբ. Մանուէլ յոգնութիւն չէ ճանչցած եւ Հալէպի մասնաճիւղի վարչութեան անդամակցութենէն մինչեւ Սուրբիոյ Շրջանային վարչութեան եւ ապա՝ Հ.Մ.Լ.Մ.Ի կեղրոնական Վարչութեան անդամակցութիւն, ան մնացած է տէրն ու պահապանը միութենական անշեղի սկզբունքներու եւ ազգային-բարոյական աւանդական արժէքներու:

Եղբ. Մանուէլ Հալլաճեան ծնած է 1929-ին, Հալէպ: Իրեն սկառաւ, ան Հ.Մ.Լ.Մ.Ին անդամակցած է 1944-ին: Երկար տարիներ ան եղած է Հ.Մ.Լ.Մ.Ի Հալէպի մասնաճիւղի վարչական: 1958-ին ընտրուած է Սուրբիոյ Փութապոլի Ֆետերասիոնի անդամ եւ 14 տարի Հ.Մ.Լ.Մ.Ի ներկայացուցչութիւնը կատարած է Ֆետերասիոնին մօտ: Ան կարեւոր դեր ունեցած է «Արամ Մանուկեան» ժողովրդային Տան հողաշերտին գնման եւ Քեսապի Հ.Մ.Լ.Մ.Ի բանակավայրի կալուածագիրի ապահովման մէջ:

1990-1995 եղբ. Մանուէլ Հալլաճեան եղած է Հ.Մ.Լ.Մ.Ի Սուրբիոյ Շրջանային Վարչութեան անդամ, 1992-ին ետք ատենապետի պաշտօնով: 1995-2003, երկու շրջան ան մաս կազմած է Հ.Մ.Լ.Մ.Ի կեղրոնական Վարչութեան, դորժա-

Պէյրուր. 1 Հոկտեմբեր 2021

ՅԱԿԱՃԱՅԱԿԱՆ ՅԱՎԱԿԻՐ

Սգակիր Հալլաճեան ընկապանիր.

Խոր վիշտով գեղեկացանք բազմավաստակ Հ.Մ.Լ.Մ.ական, միուրիւն «Արժանեաց» շրանչանականիր եւ Կեղրոնական Վարչութեան նախկին անդամ եղբ. Մանուէլ Հալլաճեանի մահուան լուրը:

Հ.Մ.Լ.Մ.Ի Սուրբիոյ շրջանի երկար գարիմերու հաւաքատր անդամ եղբ. Մանուէլ իր զիւրակից կեանքին ամբողջ գեղուղութեան ապրեցաւ ու գործեց միուրիւն ճշանաբանին «Քարշրացիր-բարձրացուր»ի հաւաքարումուրիւնը, անսակարկ ծառայակիրութեամբ, անսակարկ ծառայակիր եւ զարակարական նուիրումով:

Խոնարհ, բարեսիր եւ աւանդապահ մեր երեց եղբայրը պատիր ունեցաւ մասնակցելու Հ.Մ.Լ.Մ.Ի Պատգամատրական յաջորդական Ընդհանուր Ժողովներու եւ երկու շրջան ընկապանիր Կեղրոնական Վարչութեան անդամ: Սերունդները պիտի յիշեն Հ.Մ.Լ.Մ.ական մարդու իր իմաստուն իսրուրդներն ու կեցուածքները:

Այս փիուր առիքով մեր իսրազգաց ցաւակցութիւնները իր փիուսնցենք իր ընկանեկան պարագամներուն եւ հարազարդներուն, խնդրելով որ Ասդարձ բոլորը միփրարէ եւ ափոփէ իր քաղցր յիշապակներով:

Հողը քերեւ գայ վրան:

**Հ.Մ.Լ.Մ.Ի
ԿԵԳՐՈՆԱԿԱՆ ՎԱՐՉՈՒԹԻՒՆ**

Կիցներ ունենալով տոքթ. Միսաք Արգումանեանը, Միհրան Շիմշիրեանը, Կարօ Թիւթիւննեանը, Պատրիկ Կիւլպէնկեանը եւ ուրիշներ:

Միութենական իր երկարատեւ ծառայութիւններուն համար, եղբ. Մանուէլ Հալլաճեան 1988-ին Հ.Մ.Լ.Մ.Ի Սուրբիոյ Շրջանային Վարչութեան կողմէ գնահատուած է «Մառայութեան» շքանչանով: 2000-ին ետք ան հաստատուած է Թորոնթո:

19 Մեպտեմբեր 2007-ին, Հ.Մ.Լ.Մ.Ի Թ. Պատգամատորական Ընդհանուր ժողովի պաշտօնական բացման հանդիսութեան, Հայաստան, եղբ. Մանուէլ Հալլաճեան Հ.Մ.Լ.Մ.Ի օրուան կեղրոնական Վարչութեան որոշումով արժանացած է միութեան բարձրագոյն՝ «Արժանեաց» շքանչանին:

92 տարեկան հասակին, եղբ. Մանուէլ Հալլաճեան իր մահականացուն կնքեց 30 Մեպտեմբեր 2021-ին, Թորոնթօ, Գանատ:

ԱԶՆՈՒԹՈԹԵԱՆ ԵՒ ԾԱՌԱՅՈՒԹԵԱՆ ԽՈՐՀՐԴԱՆԻՇՆ՝ ԵՂԲ. ԿԱՐՈ ՅՈՎԱԿԻՄԵԱՆ

(ԵՂԲ. ԿԱՐՈ ՅՈՎԱԿԻՄԵԱՆԻ ՄԱՀՈՒԱՆ ԱՌԻԹՈՎ՝
Հ.Մ.Լ.Մ.Ի ՅՈՒՆԱՍՏԱՆԻ ՇՐՋԱՆԱՑԻՆ ՎԱՐՉՈՒԹԵԱՆ ԴԱՄԲԱՆԱԿԱՆԸ,
ԱՐՏԱՍԱՆՈՒԱԾ՝ ՔՈՅՑ ԳՈՀԱՐ ԱԼԵԱՆԱՔԵԱՆԻ ԿՈՂՄԻ)

Ինչքա՞ն արժէքաւոր եւ նուիրեալ եղայրներ կորսնցուցինք վերջին տարիներուն: Մէկ առ մէկ մեր գաղութէն հեռացան Օննիկ Շանկայեանը, Պերճ Գրիգորեանը, Յարութիւն Թագւորեանը, Թորոս Մաւուշեանը, Յարութիւն Ժամկոչեանը եւ դեռ քանի՛ անուններ...:

Տակաւին մեր ցաւը մեղմացած չըլլալով, ահա այս անդամ նոր, աւելի ուժգին հարւած մը կու գայ ճզմելու արդէն մեր ցաւոս սիրտերը:

Ինչպէ՞ս հաշտուիլ եղբ. Կարօ Յովակիմեանի մահով: Բոլորս գիտէնք, թէ ան իր

կեանքին մէծ պայքարը կը տանէր վերջին տարիներուն, սակայն չէինք կրնար հաւատալ, որ այսօր մէնք իր անշարժ մարմինին առջեւ պիտի կանգնինք ու սգանք անոր կորուստը:

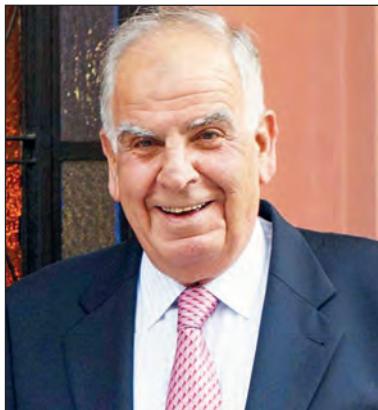
Բառին խսկական բացատրութեամբ՝ տիպար Հ.Մ.-Լ.Մ.ական մը եղաւ եղբ. Կարօ Յովակիմեան:

Ո՞վ չի յիշեր պարթեահասակ մեր եղբայրը, որ իր երիտասարդ տարիքէն մտաւ մեր միութեան շարքերը, սիրեց Հ.Մ.-Լ.Մ.ը իր սեփական ընտանիքին նման, եղաւ Գոքինիոյ մասնածիւղի անդամ եւ ատենապետ, ապա երկար տարիներ իրեն վստահուեցաւ Հ.Մ.-Լ.Մ.ի Յունաստանի Շրջանային Վարչութեան ատենապետութիւնը, զոր վարեց ձեռնհասօրէն եւ արդար կեցուածքով:

Ո՞վ չի յիշեր երբ. Կարոյին ժպիտը, այն բարի ժպիտը, որով մուտք կը գործէր ակումբներէ ներս, բոլորին բարեւ մը տալու ազնուութեամբ, որ ցոյց կու տար իր հոգիին մաքրութիւնը, տիպար Հ.Մ.-Լ.Մ.ականի կազմաւորումը, այն՝ որ միութեան իւրաքանչիւր անդամ պարտի կրել, հաւատարիմ ըլլալով մեր հիմնադիրներու ողիին:

Ո՞վ չի յիշեր եղբ. Կարոյին պատրաստակամութիւնը՝ լուծումներ գտնելու ամէն ինդիրի: Գիտէր տարբեր միտքեր, երեմն հակադիր մտածումներ կամ կեցուածքներ քով-քովի բերել, իրարու միացնել, որպէսզի անոնց մէջէն վեր հանէ Հ.Մ.-Լ.Մ.-ի ողին, այն՝ որ աւելի քան 100 տարիէ ի վեր ոտքի կը պահէ մեր սերունդները եւ անոնց առջեւ կը բանայ գաղութիւն մէջ ծառայութիւն մատուցելու ճամբան:

Հ.Մ.-Լ.Մ.-ը եղաւ եղբ. Կարոյին պաշտած միութիւնը: Անոր մէջ ան կազմաւորուեցաւ իբրեւ մարդ եւ իբրեւ ազգային անձնաւորութիւն: Ազգայինը շատ ուժեղ մնաց իր մէջ: Այդ

էր, որ կը յատկանշէր իր ամբողջ կեանքը, մանաւանդ միութենական ծառայութիւնը:

Մեծ խօսքեր կամ տպաւորիչ արտայայտութիւններ չունիր ան, բայց արդէն իր աչքերուն կամ սակաւաթիւ խօսքերուն մէջէն կը հասկնայիր, թէ ան խորապէս ըմբռնած է ազգին ծառայելու եւ մատուցելու իմաստը:

Նոյն իմաստն էր, որ շարժուն դպրոցի մը նման ան փոխանցեց նորահաս սերունդներուն, բոլորին համար լուռ՝ բայց ուժգին կերպով աղաղակող օրինակ դառնալով:

Փողովներուն մէջ եղբ. Կարօ ուշադրութեամբ կը լսէր իւրաքանչիւր խօսողի: Բոլորին աչքերուն մէջ նայելով կը փորձէր ըմբռնել անոնց միտքը, եւ ահա՝ նոյնիսկ անելի մատնուած պահերուն իսկ կու գար իր զուարթամիտ մէկ արտայայտութիւնը, նուրբ կատակ մը, որ անմիջապէս կը քակէր պրկուած ջիղերը, եւ լուծումի ճամբան կը բանար բոլոր իննդիրներուն առջեւ:

Եղբայր Կարօ ինչքա՞ն գուրգուրաց մեր միութեան սկառատական շարժումին: Ինչքա՞ն իր սիրտը կ'ուրախանար, երբ կը տեսնէր սկառտական մեր շարքերուն աճը, մեր երիտասարդներուն կառչածութիւնը Հ.Մ.-Լ.Մ.-ի առաքելութեան եւ սկզբունքներուն: Ինչքա՞ն կը վազէր, որպէսզի ամէն տեսակ շարժումի՝ պարզ արշաւէն միշնեւ համագաղութային բանակումները, մեր տղոց ու աղջիկներուն մասնակցութիւնը ըլլայ արժանապայի եւ համազօր միութեան կանոններուն:

Այո՛, եղբ. Կարօ Յովակիմեան կարգ ու կանոնի մարդ եղաւ, համաձայն Հ.Մ.-Լ.Մ.-ի գաղափարին: Այդ կարգն ու կանոնը կու գար նախ իր անձէն, իր ժուժկալ կեցուածքէն, իր

Գ.ՌՅԺ

Հ.Մ.-Լ.Մ.-ի Կեդրոնական Վարչութիւնը կը գումէ միութեան «Արժանեաց» շրանշանակիր, վաստակաշատ Հ.Մ.-Լ.Մ.-ական՝

ԵՂԲ. ԿԱՐՕ ՅՈՎԱԿԻՄԵԱՆԻ

մահը, որ պատահեցաւ 28 Հոկտեմբեր 2021-ին, Աբէնքի մէջ, Յունաստան:

ընտանեկան սրբութիւններէն, իր գործի ասպարէզէն, երիտասարդութեան հանդէպ ունեցած գործուրանքէն։ Մեր բոլորին ան սորվեցուց փարի կարգ ու կանոնին, ո՛չ իբրեւ մոլի աւանդապաշտ, այլ՝ կազմակերպողի հմուտ ըմբռումով, յառաջդիմութեան տեսականով եւ համաձայն հայկական ոգիին։

Բոլոր գիրքերէ անցաւ եղք. Կարօն։ Հպարտութեամբ ան տեսաւ «Զաւարեան» կեղունին իրականացումը, որուն համար անթիւ օրեր եւ գիշերներ զբաղեցաւ շինարարական յանձնախումբին մէջ։

Տակաւին, յունահայոց Ազգային Վարչութեան անդամակցելով, ան նուիրեց իր ամբողջ փորձառութիւնը։ Սակայն, ի՞նչ որ տուաւ, ո՛ւր որ ալ տուաւ, միշտ առաջնորդուեցաւ իր պաշտած Հ.Մ.Լ.Մ.ի «Բարձրացի՛ր-բարձրացուր» նշանաբանով։

Եղբայր Կարօ, ամբողջ կեանքդ նուիրեցիր Հ.Մ.Լ.Մ.ին, մեր միութիւնն ալ իր կարգին կուրծքդ զբաղարեց շքանշաններով եւ «Արժանեաց» բարձրագոյն պատիւով, ինչպէս նաև ՝

Հ.Մ.Լ.Մ.ի Յունաստանի պատուակալ նախագահի կոչումով։ Սակայն, բնաւ չտարուեցար այս պատիւներու շքեղանքէն։ Համեստօրէն ընդունեցիր զանոնք իբրեւ գնահատանք. միշտ մնացիր համեստ, ժպտուն, բարեսիրու եւ ծառայող։ Իսկական եղբայր մը՝ բոլոր եղբայրներուն եւ քոյրերուն համար։

Հ.Մ.Լ.Մ.ի Շրջանային Վարչութեան եւ բոլոր մասնաճիւղերուն կողմէ, անդամներուն, վարչականներուն եւ մարզիկներուն անունով, մեր սկաուտական շարքերուն կողմէ, խորին ցաւակցութիւններ եղբայր ընտանիքին՝ տիկնոջ, զաւակներուն, թուռներուն եւ հարազատներուն։

Երթաս բարով, եղբայր Կարօ։ Կ'երթաս միանալու սկիզբը ըստած անուններուն, անոնցմէ առաջ ալ անդարձ մեկնած Հ.Մ.Լ.Մ.ականներուն, որոնց հետ կեանք մը ամբողջ տքնեցար ու ծառայեցիր։

Արժանի ես, եղբայր Կարօ։ Բարի՛ ճանապարհ։

ՆՈՒՐԱԲԱՐ ԾԱՌԱՅԵՅ, ԲԱՐՁՐԱՑԱՐ ԵՒ ԲԱՐՁՐԱՑՈՒՅ

(Հ.Մ.Լ.Մ.ի ՍՈՒՐԻՈՅ ՇՐՋԱՆԱՑԻՆ ՎԱՐՉՈՒԹԵԱՆ ԱՆՈՒՆՈՎ
ԴԱՄԲԱՆԱԿԱՆ ԽՕՍՔ, ԱՐՏԱՍԱՆՈՒԱԾ՝ ԵՂԲ. ԱՆԴՐԱՆԻԿ
ՍԻՒԼԻՒՔՃԵԱՆԻ ԹԱՂՄԱՆ ԱՐԱՐՈՂՈՒԹԵԱՆ)

Յովիկ Սիւլահեան
ՀԱԼԵՊ —

Սրտի խոր կսկիծով բոլորս հրաժեշտ կու տանք վեհանձն անձնաւորութեան մը՝ եղք. Անդրանիկ Սիւլիւքճեանին, որ տիպար Հ.Մ.Լ.Մ.ականի, ախոյեան մարզիկի եւ նուիրեալ վարչականի իր օրինակով անմոռանալի անուն եւ անջնջելի յիշատակներ ձգեց իր ետին։

Եղք. Անդրանիկ Սիւլիւքճեան բոլորիս ծանօթէ էր իր նուիրածութեամբ եւ օրինակելի վարքով։ Ան ծնած է 1937-ին։ Փոքր տարիքէն անդամակցած է Հայ Մարմնակրթական Ընդհանուր Միութեան, ըլլալով գայլիկ, սկաուտ, ապա փոխ խըմքապետ։ Երկար տարիներ եղած է Ա. խումբի խմբապետ։ Ան եղած է Հ.Մ.Լ.Մ.ի Փուլթպոլի խումբի մարզիկ։ Իր տարիներուն Հ.Մ.Լ.Մ.ի Փուլթպոլի խումբը հանդիսացած է Սուլրիոյ ախոյեան եւ արժանացած է շարք մը բաժակներու։ Ան երկար տարիներ ծառայած է Հ.Մ.Լ.Մ.ի Փուլթպոլի յանձնախումբին։ Եղք. Անդրանիկ եղած է Հալէպի մասնաճիւղի վարչութեան անդամ։

Հ.Մ.Լ.Մ.ի 85-ամեակին, 2003-ին, եղք. Անդրանիկ պարգևեարուած է միութեան «Ծառայութեան» շքանշանով, իբրեւ գնահատանք երկար տարիներ իր ունեցած վաստակին եւ արդիւնաւէտ գործունէութեան։

Հ.Մ.Լ.Մ. եղք. Անդրանիկին կեանքին մէջ ունէր իւրայատուկ տեղ։ Ան կ'ապրէր ու կը շնչէր Հ.Մ.Լ.Մ.ի յաղթանակներով, կը տառապէր Հ.Մ.Լ.Մ.ի դժուարութիւններով եւ անձ-

նուիրաբար ծառայելով՝ իր ներդրումը կը բերէր միութեան վերելքին։

Իբրեւ հաւատաւոր

Հ.Մ.Լ.Մ.ական, եղբայր Անդրանիկ փոքր տարիքէն իր բովանդակ կեանքը նուիրաբերած է միութեանական կեանքին։ Հայ Մարմնակրթական Ընդհանուր Միութեան շարքերէն ներս մուտք գործած օրէն, միութեանական սկզբունքները իր անձնական կեանքէն վեր գերադասելով՝ ան նուիրաբար ծառայեց, բարձրացաւ եւ իր հետ բարձրացուց Հ.Մ.Լ.Մ.ական քրլեր եւ եղբայրներ։ Նոյնիսկ յառաջացեալ տարիքին ան մօտէն կը հետաքրքրուէր միութեան նուածումներով եւ քաջալեր կը հանդիսանար նոր սերունդի զաւակներուն։

Սիւլիկ' եղբայր Անդրանիկ, ճիշդ է որ անդութ մահը խլեց քեզ քու հարազատներէդ, ընտանիքէդ եւ միութենէդ, որոնցմէ յաւէտ բաժնուեցար, սակայն քու տիպար եւ օրինակելի վարքը հալէպահայութեան յիշողութեան մէջ պիտի մնայ յաւէրժ։

Այսօր մենք միայն մարմինիդ հրաժեշտ կու տանք, սակայն քու հայատրոփ հոգիդ եւ ազգային գաղափարներդ մեզի հետ պիտի մնան առ յաւէտ, իբրեւ ներշնչման աղբիւր։ Հողը թեթեւ գայ վրադ։ Յիշատակդ անթառամ մնայ մեր յիշողութեան մէջ։

Խունկ ու աղօթք հոգիիդ խաղաղութեան համար։

Յիշատակն արդարոյն օրհնութեամբ եղիցի։

ԾԵՐԱՆԱԼ ՄԵՐԺՈՂ ՍԱՄՈՒԷԼ ՄԿՐՏԻՉԵԱՆԸ

Ա. Մահսէրէծեան
Լու Անձեւը

Մօտաւորապէս երկու տարի առաջ էր, 2020-ի սկիզբներուն: Հ.Մ.Լ.Մ.ի Արեւմտեան Միացեալ Նահանգներու Շըջանային վարչութիւնը որոշած էր յատուկ հանդիսութիւն մը կազմակերպել ի պատիւ Սամուէլ Մկրտիչեանին՝ անգամ մը եւս յարգանք մատուցելու վաստակաշատ նույրեալին, գործնապէս ցոյց տալու, որ Սամուէլները չեն կրնար լուսանցքի վրայ ձգուիլ, քանի որ օր մը հրապարակային յարգանքի արժանացած են արդէն: Առաջարկ ստացայ սրտի խօսքով մը բաժին բերելու յայտագիրին, բնականաբար ընդունեցի հաճոյքով, ո՛չ միայն անոր համար, որ վեթերան վաստակաւոր մը արժանին պիտի վայելէր, այլ նաև՝ որովհետեւ մեծարեալին հետ ունեցած եմ ծանօթութիւն, գործակցութիւն, կատակներ փոխանակած ենք եւ մեր (երկուքի) յիշողութեան մէջ միասնաբար արձանագրած ենք չմոռցուելիք դրուագներ:

Անմիջապէս դիմեցի յիշողութեանս տոպրակին եւ... ինքնինքս գտայ անկարելի առաքելութեան մը առջեւ: Արդարեւ, ինչպէս կարելի էր քանի մը վայրկեանի մէջ սրտի խօսք ըսել մարդու մը մասին, որուն կապուած յիշատակներս կրնան բազմաթիւ էջեր լեցնել: Ստիպուած էի «տոպրակիս» մէջ եղածներէն ընտրանի մը, փոքր փունջ մը կազմել՝ հաւատալով, որ այլ արտայայտուողներ մասնակից պիտի ըլլային դիմաստուերին ամբողջացման:

Սամուէլ Մկրտիչեան քանի մը առիթներով եւ կեանքին

տարբեր հագրուաններուն պատիւի արժանացած է Հ.Մ.-Լ.Մ.ի կողմէ, հետեւաբար միութենականի անոր կեանքն ու վաստակը ընդհանրապէս լուսարձակի տակ բերելու առիթներ եղած են: Նախընտրելի էր, որ խօսքիս «մարմին»ը կազմուէր անձնական փորձառութիւններէն՝ իրեն հետ ունեցած ծանօթութեանս եւ որոշ ժամանակի մը մէջ գործակցութեանս էջերէն: Այդպէս ալ ըրի՝ թուղթին յանձնելով շարք մը դրուագներ: Յետոյ... վրայ հասաւ քորոնայի համաճարակը, նախատեսուած ձեռնարկը անորոշ ժամանակով յետագուեցաւ՝ ուսերուս պահելով խոդի պարտք մը: Եւ ահա, իր վերջին հրաժեշտը ախուր առիթ մը կ'ընծայէ մասամբ հատուցելու այդ պարտքէն բաժին մը (մեծ մասամբ դուրս ձգելով գուարճակներու բաժինը, որ հազուադէպ չէր յամենայնդէպս): Այլ խօսքով, քանի մը անձնական յուշի ընդմէջն պիտի փորձեմ ներկայացնել քանի մը հիմնական գլխ:

Սամուէլ Մկրտիչեանի հետ ծանօթացումիս կամուրջը եղած է հայրս. իրարու ծանօթ եղած են Հալէպէն, ապա զիրար վերագտած՝ Պէյրութի մէջ, Սամուէլին ոսկերչատունը, որ կը գտնուէր Պուրճ Համուտի «Մատոնա» փողոցին աւելի հարաւ ինկող հատուածին, նախկին երկաթուղագիծն ոչ շատ հեռու: Խանութը 1970-ականներու երկրորդ կէսերուն եւ աւելի ուշ մեր ժամադրավայրն էր. հայրս հոն վլա կը սպասէր, որպէսզի Պուրճ Համուտէն միասին տուն կը դառնայինք Շաբաթ կէսօրները: Շուտով վլա ալ վարակեցին իրենց փոխանակած կատակներով. հրաժեշտի պահուն սատոնցի Սամուէլը իբր թէ զղայնացած պիտի ձեւանար այնթապցի հօրս մէկ ակնարկութենէն ծնած կատակին պատճառով եւ յայտա-

Գ.ՈՅԺ

Հ.Մ.Լ.Մ.ի Կերրոնական Վարչութիւնը կը գումէ միութեան «Արժանեաց» շքանշանակիր, վաստակաշատ Հ.Մ.Լ.Մ.ական՝

ԵՂԲ. ՍԱՄՈՒԷԼ ՄԿՐՏԻՉԵԱՆԻ
մահը, որ պատահեցաւ Հինգշաբթի, 25 Նոյեմբեր 2021-ին, Լու Անձեւը:

րարէր. «Մի՛ ձգեր, որ քըՓրեմ...», սակայն այդ «քըՓրը»ը երբեք բառի վերածուած չեմ լսած իրմէ, նաեւ այն օրերուն, երբ հանդիպէինք Լու Անճելափ մէջ եւ իմ կարգիս ձեւով մը շարունակէի կատակներու փոխանակումը:

1970-ականներուն ստեղծուած նախնական մեր ծանօթութիւնը բարեկամութեան եւ գործակցութեան վերածուեցաւ 1980-ականներու սկիզբներուն: Հ.Մ.Լ.Մ.ական Սամուէլ Մկրտիչեանը չէր կրնար առանց Հ.Մ.Լ.Մ.ական գործի ապրիլ շնչել: Իրեն համար գործը մեծ ու պատիկ ածականներով չէր յատկանչուեր, այլ ան պատրաստ էր թեւերը վեր սովորելու հոն, ուր գործ կար ընելիք: Մաս կազմեց Հ.Մ.Լ.Մ.ի տեղեկատուական-խմբագրական մէկ յանձնախումբին, որուն պարտականութիւնն էր մասնաւորաբար տեղեկագրել ԼեՎԱՄ-ի եւ նման մրցումներ ու թղթակցութիւն հասցնել թերթին (մաս կը կազմէի «Ազդակ»ի խմբագրութեան եւ գործիս բերումով այդ յանձնախումբին հետ պէտք էր կապը պահէի): Նշուած յանձնախումբին դերը կարեւոր էր մասնաւորաբար այն առումով, որ այլ մարզախաղեր՝ ֆութապոլ, պասքեթպոլ, հեծելարշաւ, մինչեւ իսկ փինկ-փոնկ՝ շատ աւելի լայն ճանաչում ունէին եւ արձագանք կը գտնէին մամուլի էջերուն, մինչդեռ նոր մարզիկներու դարբնոցը՝ միջ-դպրոցական մրցումները կը մնային այդ «մեծերուն» լուսանցքին:

Այդ յանձնախումբին Սամուէլին աշխատակցութիւնը կրնակիօրէն զարմանալի էր. նախ, միւս անդամներուն մեծ մասը հազիւ իր կէս տարիքը ունէր, իսկ վաստա՞կը... Եւ ան դարձաւ յանձնախումբին ամէնէն գործունեայ անդամը: Պէտքութիւ արեւելեան բարձունքներն էին ԼեՎԱՄ-ի շարք մը մըրցումներուն բացօթեայ հիւրասրահը, յաճախ նաեւ՝ Պուրճ Համուտի քաղաքապետարանի դաշտը: Սամուէլ Մկրտիչեան հազուադէպօրէն կը բացակայէր այդ մրցումներէն, ու եթէ

արդիւնքներուն տեղեկագրումը որոշ ատեն ետք վստահեցաւ աւելի՝ երիտասարդ անդամներուն, ինք բաց չթողուց գործին օձիքը: Հազիւ պատանութեան սեմը թեւակոխած մարզիկներուն միջեւ ազնիւ մրցակցութիւնը, անոնց գունագեղ տարագները եւ, մէկ խօսքով, Հ.Մ.Լ.Մ.ի սերնդակերտ միջնորդը (ինչպէս իր կեանքի բոլոր օրերուն) եղան ու մնացին իր ներշնչման աղբիւները, զինք պատանիի պէս ոգեւորողը (իր հոգիին մէջ պատանին ու երիտասարդը ամրօրէն տեղաւորւած մնացին միջեւ վերջ): Նոյնքան ոգեւորող էին մարզահանդիւղային եւ «Նաւասարդեան» խաղերը, սկառւտներու եւ մարզիկներու տողանցքները: Անոնց հանդիսատես Սամուէլը իր տարերքին մէջ կ'ըլլար, եւ ահա այդ միջնորդին զեղումները հիւսուեցան իրբեւ ոգեկոչական յօդուածներ, որոնք եկան նոր էջեր աւելցնելու նո՛յն էլութենէն բխած իր նախընթաց գրութիւններուն վրայ, որոնք ծնունդ առած էին այդ օրերէն մօտաւորապէս 40 տարի առաջ, Հայէպի մէջ, որուն «Արեւելք» օրաթերթը հիւրընկած էր իր ոգեկէն ու վարակիչ սիւնակները:

Որքան կը յիշեմ, այդ յանձնախումբին կեանքը տեևց մօտաւորապէս երկու տարի (պատերազմ էր, մարզական մարցումներն ալ մնացած էին պատերազմիկներու «խղճին» մէկ խաղալիքը): Լաւ կը յիշեմ, որ անդամները քանից փոխուեցան, սակայն եղբայր Սամուէլը մնաց պատնէշի վրայ: Այդ օրերուն էր, որ ծանօթացայ իր մարդարաշար ձեռագիրին, բիւրելանման հայերէնին եւ զգացի, թէ մարդիկ ի՞նչ ըսել ուզած են «վաստակաւոր Հ.Մ.Լ.Մ.ական» ըսելով, Հ.Մ.Լ.Մ.ական, որ յոգնիլ չի գիտեր, կ'արհամարհէ տարիներուն բնական հարկադրանքները եւ ինքինք ցկեանս կը պահէ երիտասարդ: (Անշուշտ վաստակը կերտուեցաւ նաեւ այդ տարիներէն ետք ալ, երբ հաստաւեցաւ Լու Անճելա, իսկ իր բարձրացու-

յած դրօշը յանձն առին ուրիշներ): Փաստօրէն Հ.Մ.Լ.Մ.ը իրեն համար կեանք էր, ապրում, անցեալին հետ հաղորդ մնալու, վաստակաւորներու հետ իր ծանօթութիւններն ու անոնց աւանդը նորերուն փոխանցելու անձայրածիր դաշտ: Իբրեւ մարզիկ, ապա վարչական եւ յանձնախմբային աշխատանքներու մասնակից՝ ան Հ.Մ.Լ.Մ.ը հագած էր իր մորթին վրայ, ամրացուցած՝ հոգիին եւ էութեան մէջ: Այդպէս ալ մնաց ցկեանս, մինչդեռ աշխարհը փոխուեցաւ, որոշ ակումբի մը շապիկով հոչակ շահած նշանաւոր մարզիկներ, ներառեալ հայ մարզիկներ, սկսան ճնճղուկներու պէս ոստոստել ճիւղէ ճիւղ, տարին, երկու տարին անգամ մը ակումբ փոխեցին, հայկական խումբեր «պատուաստուեցան» օտար մարզիկներով, այնքան մը, որ մարդու սկսաւ մտածել անոնց հայկականութեան մասին (նոր աշխարհի պարտադրանքները համակած են բոլոր ցամաքամասերու մարզական խումբերը...): Սամուէլ Մկրտիչեան մը եւ նմաններ իրենց միտքէն իսկ չէին կրնար անցընել նման «փորձութիւն»: Իրենց համար Հ.Մ.Լ.Մ.ը փոխնորդ շապիկ չէր, ո՛չ ալ՝ հայութիւնն ու հայկականութիւնը:

Ընդհանրապէս լուսարձակներէ հեռու իր կատարած միութենականի աշխատանքներուն զուգահեռ, Ս. Մկրտիչեան առատօրէն գործածեց գրիշը՝ պարբերաբար սիւնակներ հասցնելով մեր օրաթերթերուն եւ պարբերականներուն: Մկրտիչ Արմէն ունի հատոր մը, որուն վերնագիրն է՝ «Պատուիրեցին յանձնել ձեզ»: Սիակերիս աքսորէն անոր վերադարձէն ետք ստեղծուած գործ մըն է, բոլորովին տարբեր՝ Սամուէլ Մկրտիչեանի արծարծած նիւթերէն, սակայն այդ խորագիրը լուելեայն կ'արտացոլայ Սամուէլ Մկրտիչեանի գրաւոր ժառանգութեան մէջ: ինք ալ, առանց այդ բառերը գործածելու, նոր սերունդներուն կը փորձէ յանձնել այն, ինչ որ ստացած է իր սեփական ու Հ.Մ.Լ.Մ.ական ընտանիքներէն՝ յուսալով, որ նորերը պահպանեն այդ արժէքները, տէր կանգնին մեր հայկական ու

Հ.Մ.Լ.Մ.ական աւանդներուն, զանոնք ապրեցնեն ու վերապրեցնեն իրենց կեանքերուն մէջ, իբրեւ կամուրջ՝ կորուսեալ ու վերականգնած հայրենիքներուն հետ:

Սամուէլ Մկրտիչեան 1980-ականներու վերջերուն հեռացաւ Պէյրութէն եւ «Ճայըլ ելաւ» Լու Անձելլաէն: Տարիներ ետք կեանքի ալիքները զիս ալ նետեցին Լու Անձելլա: Հ.Մ.Լ.Մ.ի «Նաւասարդեան» խաղերու փակման մէկ հանդիսութեան էր, որ դէմ դիմաց եկայ Սամուէլ Մկրտիչեանին: Զիրար ողջունեցինք այն հարազատութեամբ, որ ստեղծուած էր Պուրծ Համուտափ մէջ ու «Ազդակ»ի հովանիին տակ. մեր կամուրջը եղած էր Հ.Մ.Լ.Մ.ը, հիմա նոյն միութեան մէկ ձեռնարկն էր, որ մեզի առիթ կու տար

զիրար վերագտնելու: Իմացուց, որ նոր բնակավայրին մէջ ալ նոյն խանդով հաւատարիմ է «հին սէրեր»ուն, ո՛չ միայն Հ.Մ.Լ.Մ.ին, այլ նաեւ՝ մամուլին ու ընդհանրապէս գիրին: Պէյրութի մէջ իր լոյս ընծայած առաջին հասորին յաջորդեցին ուրիշներ, քանի մը առիթով սեղանի վրայ դրաւ թղթապանակներով լեցուն անտիպ էջեր, սիւնակներ, նամակներ, որոնք եթէ լոյս տեսած ըլլային, պարզապէս յաւելեալ վկայութիւնները պիտի ըլլային իր վաստակին, վայելած յարդանքին եւ չմարող խանդավառութեան:

Ինչպէս Պէյրութեան օրերուն, նոյնայս ալ Լու Անձելլաի մէջ երբեմն կը չարանայի եւ (գոհունակութեան արտայայտութեամբ մը) իրեն կը յիշեցնէի իր տարիներուն թաւալքը: Երբեք չէր ընդուներ, որ թեւակոխած է ծերութեան սեմը, անցած է անկէ ալ անդին. ժամանական իր իբրեւ թէ զայրոյթ արտայայտող պատասխանը պիտի ըլլար. «Ես ծեր չեմ: Զեմ ընդունիր ծերութիւնը: Սասունցիի կերտուածքիս մէջ միշտ կը պահեմ երիտասարդու»: Իրաւունք ունէր: Արհամարհելով տարիքի «արգելակները», մանր քայլերով նուաճումներ կատարեց համակարգիչ աշխարհին մէջ՝ առանց մոռացութեան տարու գեղեցիկ ձեռագիրը Երիտասարդի մը յատոկ կորովով յաղթահարեց առողջական այլազան դժուարութիւններ եւ վերականգնեցաւ նախկինին պէս, այնպէս՝ ինչպէս յաղթահարած էր Հայէպէս հեռացման (1960-ականներու սկիզբները) պայմաններէն եկած՝ ցաւցնող հարուածները: Գործնապէս մարմնաւորեց այն խօսքը, թէ մարդս ծեր է այնքան, որքան ծեր կը զգայ, հետեւաբար ծերութիւնը տարիքի հետ կապ չունի, կարելի է ծերեր գտնել... երիտասարդներու շարքին:

Իսկ հիմա, երբ արդէն ընդմիշտ հեռացած է բոլորէն, բոլորէս, զինք պիտի յիշենք իբրեւ ընդմիշտ երիտասարդ Հ.Մ.Լ.Մ.ական, նուիրեալ հայ, տիպար, աւանդապահ ու պատկառելի ժառանգութիւն թողած Մարդ:

ՈՉ ԵՒՍ Է Հ.Մ.Ը.ԱԿԱՆ ԳՐՉԻ ՈՒ ՄՏՔԻ ՄԵԾ ԵՐԱԽՏՎՈՐ՝ ԵՂԲ. ՍԱՄՈՒԵԼ ՄԿՐՏԻՉԵԱՆ

«Հ.Մ.Ը.ական մարդու ապրումներով» ամրող դար մը բոլորեւէ եւք, 25 նոյեմբեր 2021-ին, իր պաշտելի միութեան եւ ժողովուրդին հրաժեշտ գուած Հ.Մ.Ը.ի երիցագոյն սերունդի վերջին ներկայացուցիչներէն եղը. Սամուէլ Մկրտիչեան, որուն անոնք սերգորէն կապուեցաւ Հ.Մ.Ը.ական խօսքին ու զիրին, զրիչին ու միկրին: Ան, որ աւելի քան կէս դար Հ.Մ.Ը.ը եւ անոր նույրեալները ապրեցուց իր յուշագրութիւններով եւ դպաւուացափ գուորիւններով:

Հ.Մ.Ը.ի «Արժանեաց» շրանշանակիր եղը. Սամուէլ Մկրտիչեան ծնած էր 1922-ին, սաստինցի ծնողք, Մուֆարջին՝ պատմական Տիգրանակերտի մէջ: Վեց դպաւեանին ծնողին հետ ան անցած է Հալէպ, Սուրիա:

Նախնական կրութիւնը սպացած է Ֆրանսիարան միաբանութեան Խենք Պարոցը, որմէ եղը ինքնաշխագութեամբ յաջողած է կեանքի ասպարէզ մուզք գործել եւ ուկերչութեան արհեստքը կիրարկել:

Եղը. Սամուէլ Մկրտիչեանի Հ.Մ.Ը.ական գործունեութիւնը կ'ընդգրկէ Սուրիան, Լիբանանը եւ Արեւմբեան Մ. Նահանգները: Հ.Մ.Ը. մուզքը կը կապարուի 1933-ին, սկասութեան ճամբռով: 1937-ին ան մաս կը կազմէ Հ.Մ.Ը.ի Հալէպի «Եռագոյն» ֆուրապոլի երկրորդական խումբի: Կարճ ժամանակ մը կը խաղայ անեւ «Արծի» խումբէն, ապա մաս կը կազմէ «Նաւասարդ» խումբին, որուն հետ կը շահի Հալէպի երկրորդական խումբերու ախոյեանութիւնը:

1944-ին եղը. Սամուէլ կը հրախրուի Հ.Մ.Ը.ի Հալէպի ֆուրապոլի ներկայական խումբ եւ 1945-1946 դպաւին քանի մը մրցում կը կապարէ խումբին հետ: Այնուհետև, ան երկար դպաւին կը կապարէ իրաւարութիւն Հ.Մ.Ը.ի Հալէպի երկրորդական խումբերու եւ միջ-մասնաճիշտային մրցումներու ընթացքին:

1960-ականներու սկիզբը, եղը. Սամուէլ կը հասպարտի Պուրճ Համուլը, Լիբանան եւ 1967-ին, Հ.Մ.Ը.ի Պուրճ Համուլի ֆուրապոլի պատմահանապուի հանգամանքով, ան մաս կը կազմէ Հ.Մ.Ը.ի ֆուրապոլի Լիբանանի ներկայացուցչական խումբի առաջին թերթի յանձնախումբին, ուր կը գործէ մինչև 1984: Շրջան մը

ան կ'ընդունուի Հ.Մ.Ը.ի Պուրճ Համուլի մասնաճիշտի վարչական եւ փոխ ապրենապեկը:

Ֆուրապոլիստի, իրաւարարի եւ վարչական պատմահանապուի իր կարողութիւններուն կողքին, եղը. Սամուէլ կանուխէն կը ցուցաբերէ գրական շնորհներ: Իբրեւ մարզական բղբակից ան կ'աշխագոյնի «Արեւելք Մարզաշխարհ»ին: Իր առաջին բղբակցութիւնները կը կրեն 1946 թուականը: Տարիներու ընթացքին ան Հ.Մ.Ը.ի մասին 200 յօդուած կը գրէ Հալէպի «Արեւելք», «Արեւելք Մարզաշխարհ», Պէյրութի «Ազգակ», Հ.Մ.Ը.ի

պաշտօնաբերութիւն «Մարզիկ», Լու Անձելլսի «Ասպարէզ» եւ «Նոր կենան» թերթերու էջերուն: 1982-1983 ան կը վարէ Հ.Մ.Ը.ի Լիբանանի շրջանային մամլոյ յանձնախումբին ապրենապեկութիւնը:

Եղը. Սամուէլ Մկրտիչեան 1986-1996 կը նույրուի գեղարուեապական գրականութեան՝ գրելով պատմուածքներ եւ յուշեր: 1988-ին ան լոյս կ'ընծայէ «Հողին կանչը» խորագրեալ պատմուածքներու իր Ա. հավորը, 1996-ին «Օգար ճամբաներու վրայ» պատմուածքներու Բ. հավորը, 2002-ին «Հ.Մ.Ը.ական մարդու ապրումներ» յուշագրական հավորը, իսկ 2013-ին «Երգերու վերքեր» յուշագրական Բ. հավորը:

Լիբանանի քաղաքացիական պատերազմին թերումնով, եղը. Սամուէլ Մկրտիչեան 1988-ին կը հասպարտի Մ. Նահանգներ եւ կ'անդամակցի Հ.Մ.Ը.ի Լու Անձելլսի մայր մասնաճիշտին: Միաժամանակ, ան կը շարունակէ գրական իր գործունեութիւնը եւ կ'անդամակցի Հայագրանի Գրուներու Միութեան եւ կը վարէ Լու Անձելլսի անոր նորասրենց մասնաճիշտին ապենապեկութիւնը:

1994-ին, Հ.Մ.Ը.ի Լիբանանի Շրջանային Վարչութիւնը գնահատելով եղրօր միութեանական երկարամեայ գործունեութիւնը զայն կը պարզեւագրէ «Ծառայութեան» շրանշանով: Չորս դպաւի եղը, միութեան 80-ամեակին, ան կ'արժանանայ Հ.Մ.Ը.ի Կենդրունական Վարչութեան «Արժանեաց» շրանշանին:

Եղը. Սամուէլ Մկրտիչեան մինչեւ խոր ծերութիւն հաւաքարիս կը մնայ Հ.Մ.Ը.ի ազգային-գաղափարական արժեքներուն եւ գրեթէ մինչեւ վերջ կը մասնակցի միութեանական կեամբին:

Հ.Ս.Ը.Մ.-Հ.Ա.Ս.Կ.Ի ՀԵՐԹԱԿԱՆ 19-ՐԴ ՀԱՄԱՁՈՂՈՎԸ

**Միլվա Ալլահվերդեան
ԵՐԵՒԱՆ**

13 Նոյեմբեր 2021-ին կայացաւ
Հ.Ս.Ը.Մ.-Հ.Ա.Ս.Կ.Ի 19-ՐԴ
ՀԵՐԹԱԿԱՆ ՀԱՄԱԺՈՂՈՎԸ:

Համաժողովը ընթացք առաւ Հ.Ս.-
Լ.Մ.-ի քայլերգով եւ Հ.Ս.Ը.Մ.-ի կենտ-
րոնական Վարչութեան ներկայացուցչի
խօսքով: Ժողովին առ ի գիտութիւն
ներկայացուեց նախորդ երկուս ու կէս
տարուան նիւթաբարոյական զեկոյցը:
Շըջանաւարտ Վարչութիւնը պատաս-
խանեց յուսաբանական հարցերի: Այ-
նուհետեւ ժողովի մասնակիցները հինգ
աշխատանքային խմբերի բաժանուելով
քննարկեցին եւ իրենց տեսակէտները
բանածեւերի տեսքով ներկայացրեցին
ժողովին, առ ի հաստատում, հետեւեալ
հինգ ուղղութիւններով:-

- Բազմավարական ծրագիր
- Կազմակերպական հարցեր
- Երիտասարդական ծրագիր
- Ֆինանսատնտեսական եւ կալու-
ծային հարցեր
- PR եւ հաղորդակցութիւն

Վերստուգիչ յանձնախումբ հետեւ-
եալ կազմով՝ եղբայրներ Վիդէն Նազար-

եան, Ժիրայր Պէօճէքեան եւ Էտվին
Դաւթեան:

Ժողովը իր վերջին օրակարգով ընտ-
րեց Հ.Ս.Ը.Մ.-Հ.Ա.Ս.Կ.Ի նոր վարչու-
թիւն՝ հետեւեալ կազմով:-

Քոյր Սանտրա Վարդանեան- ատե-
նապետ

Քոյր Անուշիկ Փանոսեան- ատենապ-
եիր

Եղբ. Հրաչ Զարիֆեան- գանձապահ

Քոյր Շուշան Մելիքեան

Քոյր Վանիա Մովսիսեան

Եղբ. Յարութ Գաբրիէլեան

Եղբ. Գենատի Ղազարեան

Եղբ. Արթիւր Մկրտիչեան
Եղբ. Արշակ Գէորգեան

Հ.Ս.Ը.Մ.-Հ.Ա.Ս.Կ.Ի նորընտիր վար-
չութիւնն իր առաջին արտագնայ՝ երկօր-
եայ նիստը գումարեց սոյն Նոյեմբերի
26-ից 28-ը՝ Հայաստանի մշակոյթի մայ-
րաքաղաք Կիւմրիում: Նիստերի ընթաց-
քում վարչութեան անդամները ծրագ-
րեցին յառաջիկայ երկու տարիներին
իրականացուելիք ծրագրերը, մշակեցին
դրանք իրականացնելու հիմնական ուղ-
ղութիւններն ու այն առանցքային ուազ-
մավարութիւնները, որոնցմով պիտի
առաջնորդուի վարչութիւնը իր գոր-
ծունէութեան ընթացքում:

Յատկանշական էր նաեւ հանդիպ-
ման վայրը, որը ոչ թէ պատահականու-
թեան սկզբունքով, այլ միտումնաւոր
էր ընտրուած. Հ.Ս.Ը.Մ.-Հ.Ա.Ս.Կ.Ի նոր-
ընտիր վարչութեան գլխաւոր ծրագրե-
րից է լինելու Կիւմրիի մասնաճիւղի վե-
րաշխուժացումը, ինչից ելնելով էլ վար-
չութեան անդամները այցելեցին Կիւմ-
րի՝ իրենց նիստերի օրակարգին անդրա-
դառնալուն զուգահեռ՝ հանդիպելու եւ
մօտիկից ծանոթանալու սոյն մասնա-
ճիւղի ու նրանում առկայ խնդիրների
հետ:

ԱՌԱՋԻՆ ԱՆԳԱՄ ՀԼՎԱԼՈՎ WOOD BADGE-Ի ԴԱՍԼՐԱՅՔ ՀԱՅԱՍՏԱՆՈՒՄ

Միլվա Ալլահվերդեան
ԵՐԵՒԱՆ

 Հ.Մ.Հ.Մ.-Հ.Ա.Ս.Կ. Հայաստանում առաջին անգամ
անցկացվեց Wood Badge-ի միջազգային՝ նախնա-
կան վերապատրաստման ծրագիր:

Սեմինարը տեղի ունեցաւ Արմատիրի «Վարդան Բախչ-
եան» մասնաճիւղի նորակառոյց «Էմիլ Մաղաքեան» կենտրո-
նում, 28-31 Հոկտեմբեր 2021-ին:

Սեմինարին մասնակցեցին թուով 14 սկաուտներ եւ պա-
տասխանատուներ:

Կազմակերպիչներն էին երեք տախտակ ստանալու թեկ-

նածուներ՝ եղբայրներ Պերճ Թիւֆէնկճեանը, Նարեկ Հաննէ-
եանը, Համբիկ Այվազեանը, Սեւակ Նազարեանը եւ քոյր Մեղ-
րի Մրապիոնեանը: Ծրագիրի վերջին երկու օրը կազմակեր-
պիչներին միացաւ Երասմիա տարածաշրջանի սկաուտական
երիտասարդական ծրագիրի համակարգող Մէրի Նակենթը:

ՀՕՄ ԵՒ Հ.Մ.Հ.Մ.-Հ.Ա.Ս.Կ. ՄԻԱՅԵԱԼ ՃԱՄԲԱՐ՝ ԱՐՑԱԽԵԱՆ ՊԱՏԵՐԱԶՄԻՆ ԶՈՀՈՒԱԾՆԵՐՈՒ ԵՒ ՎԻՐԱԿԻՈՐՈՒԱԾՆԵՐՈՒ ԶԱՒԱԿՆԵՐՈՒՆ

Թղթակից
ԵՐԵՒԱՆ

17-21 Օգոստոս 2021-ին, Բիւ-
ռականի բանակավայրին
մէջ տեղի ունեցաւ ՀՕՄ-ի
Հայաստանի միաւորի գործունէու-
թեան 30-ամեակին նուիրուած «Ժըպ-
տա՛» մանկապատանեկան ճամբարը,

կազմակերպութեամբ ՀՕՄ-ի Հայաս-
տանի Շրջանային Վարչութեան եւ
Հ.Մ.Հ.Մ.-Հ.Ա.Ս.Կ.ի վարչութեան:
Ճամբարը նախատեսուած էր Արցախի
44-օրեայ պատերազմին զոհուածներու
եւ վիրաւորուածներու զաւակներուն:

8-14 տարեկան 33 տղաք ու աղջիկ-
ներ, հայրենիքի նուիրեալներու որդի-
ներ ու դուստրեր, հինգ օր ամառնային

իրենց արձակուրդը անցուցին Բիւրա-
կանի բնութեան հրաշագեղ ծոցին մէջ,
ուրախութեամբ, հոգատար պատաս-
խանատուներու խնամքով, հետաքրք-
րական եւ ուսուցողական մթնոլորտի
մէջ:

Հ.Մ.Ը.Ա.-Հ.Ա.Ս.Կ.Ի ՀԱՍԱ-ՀԱՅԱՍՏԱՆԵԱՆ ԲԱՆԱԿՈՒՄԸ ԻՐԱԳՈՐԾՈՒԵՑԱԻ ՄԵԾ ՅԱԶՈՂՈՒԹԵԱՄԲ

Սարո Քէշիշեան
ԵՐԵՒԱՆ

Մկառւտական կեանքի ամենահաճելի մասը բանակումներն են, ուր բնութեան հրաշալիքներու մէջ արի-արենոյշները ո՛չ միայն ակումբի մէջ սորված իրենց տեսական գիտելիքները կը գործնականացնեն, այլև՝ աւելի կը մտերմանան, չարքաշ ապրելակերպի կը ծանօթանան եւ գէթ մէկ շարաթ կեանքի հեռքէն հեռու, բնութեան գեղեցիկ կեանքը կը վայելին:

Այս հեռանկարով ալ տոգորուած,

Հ.Մ.Ը.Ա.-Հ.Ա.Ս.Կ.Ի վարչութիւնը գեղեցիկ գաղափարը յղացած էր 2021-ին եւս համա-հայաստանեան վեցօրեայ բանակում կազմակերպել Բիւրականի իր բանակավայրին մէջ: Հակառակ տեղական մասնաճիւղերու նախապէս կազմակերպած առանձին բանակումներուն, հայրենի գանազան մասնաճիւղերէն եւ մանաւանդ Արցախին աւելի քան երեք հարիւր արի-արենոյշներ մեծ ոգեւորութեամբ մասնակցեցան համահայաստանեան իւրայատուկ այս բանակումին: Խսկապէս ողջունելի էր Հ.Մ.Ը.Ա.-Հ.Ա.Ս.Կ. Արցախի նորակազմ շրջանէն 19-ը եւ թիֆլիսի շրջանէն 30 արի-արենոյշներու մասնակցութիւնը. անոնք նորանոր գիտելիքներ ամբարելու առընթեր՝ գոտեպընդուեցան Հ.Մ.Ը.Ա.-Հ.Ա.Ս.Կ. ոգիով ու յատկապէս գաղափարախոսութեամբ:

Բանակումը ղեկավարեցին Հ.Մ.Ը.Ա.-Հ.Ա.Ս.Կ.Ի սկառական Ընդհանուր Խմբապետ եղբ. Գէորգ Օհանեանն ու բանակումի փոխ խմբապետ եղբ. Սեւակ Նազարեանը:

Բանակողները բանակավայր հասան երեքշարթի, 10 Օգոստոս 2021-ի առաւտօտեան եւ մեծ կարգապահութեամբ ու կազմակերպութեամբ մինչեւ Կիրակի, 15 Օգոստոս 2021-ի յետմիջօրէ:

Բանակողները խմբակներու բաժնուելի ետք ոգեւորութեամբ աշխատանքի ծուեցան. նախ իրենց տրամադրուած վայրերուն մէջ իրենց վրանները լարեցին եւ ապա բժախնդրութեամբ զարդարեցին զանոնք գեղեցիկ ձեռային աշխատանքերով: Քանի մը ժամուան մէջ բնութեան ամայի այդ անկիրնը կեանք առաջ եւ մարդկային շունչով վերակենդանացաւ:

Ամէնօրեայ սովորական աշխատանքեր՝ առաւտօտեան զարթնու-

մէն, մարզանքէն, վրաններու մաքրութիւն-ստուգումէն, հանգիստի ժամերէն եւ նորաստեղծ երգ-կանչերէն անկախ բանակողները առիթը ունեցան աւելի մօտէն ծանօթանալու եւ մտերմանալու իրարու հետ: Այս ըոլորէն անկախ բանակումը յատկանշական եղաւ դէպի Ամբերդ արշաւով, խմբային խաղ-մրցումներով եւ յատկապէս հայկական արժէքներու եւ Արցախի հիմնահարցին մասին դաստիարակչական դասախոսութիւններով: Այս խմաստով Կարէն Մնացականեան դասախոսեց «Հայկական արժեհամարկարգի պահպանման կարեւորութիւնը» նիւթին մասին, իսկ Արթիւր Մկրտչեան լայնօրէն անդրադարձաւ «Արցախի հիմնախնդիրը աշխարհին տեղեկացնելու առաքելութեան կարեւորութիւնը» նիւթին:

Բանակումին ամէնէն յիշատակելի պահերը ամէն երեկոյ կազմակերպուած խարուկահանդէսներն էին, որոնց ընթացքին հաճելի ժամերու ապրումներէն անկախ, անոնք նաեւ գեղեցիկ առիթ հանդիսացան բացայայտելու բանակողներու թաքուն ձիրքերը, որոնք անկասկած խոստմալից ապագայ կը խոստանան արուեստի մարզէն ներս:

Եւ վերջապէս, վեցօրեայ անզուգական այս բանակումին եղրափակիչ դրօշակի արարողութիւնը տեղի ունեցաւ Շաբաթ, 14 Օգոստոս 2021-ի երեկոյեան: Արարողութեան ներկայ գտնուելու համար բանակավայր փութացած էին բազմաթիւ ծնողներ, Հ.Մ.Ը.Ա.-Հ.Ա. կանոններ եւ հիւրեր, որոնց կարգին էր Ամենայն Հայոց Գարեգին Բ. Կաթողիկոսի ներկայացուցիչ նախանձ Արք. Յովհաննիսեան:

Բանակումին տպաւորիչ դրօշակի արարողութեան ընթացքին իր սրտի խօսքը փոխանցեց Հ.Մ.Ը.Ա.-Հ.Ա.-Ս.Կ.Ի վարչութեան ատենապետ քոյր Մանտրա Վարդանեան: Ան չնորհաւո-

րելով բանակումին յաջող աւարտը, չնորհակալութիւն յայտնեց կազմակերպիչներուն եւ մասնակիցներուն ու յոյս յայտնեց, որ անոնք այս բանակումին իրենց ձեռք բերած նորանոր փորձառութիւնները կը փոխանցեն իրենց հոգածութեան յանձնուած իսումբերուն: Ապա, քոյր Վարդանեան հարթակը յանձնեց Նախան Արք. Յովհաննիսեանին, որ առաջին հերթին հրաւիրեց ներկաները միասնաբար կատարելու Տէրունական աղօթքը եւ այնուհետեւ փոխանցեց Ամենայն Հայոց Գարեգինք. Կաթողիկոսին օրհնութիւնները եւ յաջողութիւն ու կանաչ ճանապարհ մաղթեց Հ.Մ.Լ.Մ.-Հ.Ա.Ա.Կ.ին:

Օգտաշատ այս պատգամներէն ետք խօսք առաւ Ընդհանուր Խմբապետ եղք. Գէորգ Օհանեան, որ իր հերթին չնորհակալութիւն յայտնեց բանակողներուն՝ իրենց կարգապահ ընթացքին համար եւ գնահատելով կարգ մը քոյր-եղբայրներու փորձառական յաջող ընթացքը՝ անոնց յանձնեց սկաուտական աստիճաններ: Ապա տեղի ունեցաւ բանակումին եղբայրակիշ դրօշակի արարողութիւնը: Հ.Մ.Լ.Մ.ի քայլերգին խմբերգումով դանդաղօրէն վար առնուեցան սկաուտական

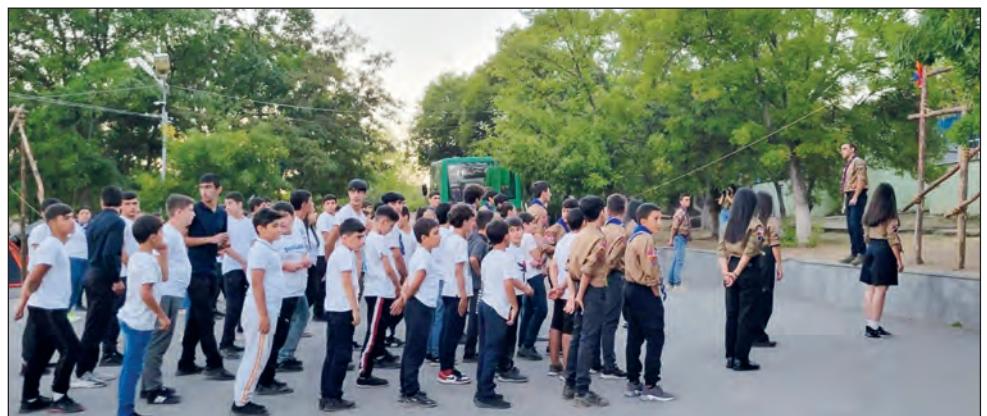
կապերով գեղեցկօրէն պատրաստուած կայմին վրայ ծածանող Հայաստանի, Հ.Մ.Լ.Մ.ի եւ Հ.Մ.Լ.Մ.-Հ.Ա.Ա.Կ.ի դրօշները: Այնուհետեւ բանակողները յիշատակի խմբանկար մը նկարուելէ ետք, երբ կը պատրաստուէին բանակումի աւարտական խարուկահանդէսին, կատարուեցաւ անսպասելին: Տեղատարափ անձրեւները հեղեղի վերածուելով անդամալուծեցին բանակավայրը: Այսուհանդերձ, բանակողները չուսահատեցան եւ իրենց հրաժեշտի երեկոն մեծ խանդակառութեամբ կատարեցին բանակավայրի փակ սրահէն ներս, գեղեցիկ յուշեր արձանագրելով իրենց յիշողութեան մէջ:

Տիուր էր յաջորդ օրը՝ Կիրակի, 15 Օգոստոս 2021-ի յետմիջօրէն, որ կը նշէր հրաժեշտի պահը: Քանի մը ժամուան մէջ, հայկական մեղուափեթակի վերածուած բնութեան գեղեցիկ այդ անկիւնը մաքրուեցաւ եւ լուսութեան մատնուեցաւ: Բանակողները հրաժեշտ տուին իրենց սիրելի բանակավայրին, խստանալով «Յտեսութիւն մըն է եղբայրք, միայն ցուեսութիւն»:

Հ.Մ.Լ.Մ.ի ԱՐՑԱԽԻ ՄԱՄԱՃԻՒՂԻ ԲԱՆԱԿՈՒՄԸ ԲԻՒՐԱԿԱՆԻ ՄԷՋ

**Թղթակից
ԵՐԵՒԱՆ**

2 019 թուականի ամառը Հ.Մ.-Լ.Մ.-ը ձեռնամուխ եղաւ Արցախի մէջ հիմնելու իր 111-րդ մասնաճիւղը: Վերջին 44 օրեայ պատերազմի պատճառով մասնաճիւղի աշխատանքները կանգ էին առել, սակայն 2021-ի ամրան Հ.Մ.Լ.Մ.-Հ.Ա.Ա.Կ.ի մի խումբ աստիճանաւորների օժանդակութեամբ, 22-28 Օգոստոս 2021-ին, Բիւրականի բանակավայրում տեղի ունեցաւ Արցախի մասնաճիւղի թուով արդէն երկրորդ բանակումը: Այս անգամ բանակմանը մաս-

նակցում էին շուրջ 85 պատանի-երիտասարդներ, որոնք պատրաստում էին

լրացնել Արցախի մասնաճիւղի շարքերը:

Բանակումը ունէր հիմնական մէկ նպատակ՝ մասնակիցներին ծանօթացընել կազմակերպութեանը, ինչպէս նաև նրանց փոխանցել հիմնական սկաուտական գիտելիքներ, որոնք իրենց ուղեկցելու են սկաուտական կեանքի ամբողջ ընթացքում: Բանակումը ընթացաւ դրական եւ զուարթ մթնոլորտում: Բանակմանը մասնակից պատանի-երիտասարդները մեծ ոգեւորութեամբ մասնակցեցին սկաուտական գիտելիքներով հարուստ դասախոսութիւններին եւ իրականացուող զրոյցներին, ազգային երգերի եւ պարերի ուսուցումներին, անցկացնելով վեց անմոռանալի օրեր:

ԱՐՄԱԿԻՐԻ «ՄԱՂԱՔԵԱՆ» ԿԵԴՐՈՆԻՆ ՀԱՆԴԻՍԱԿՈՐ ԲԱՑՄԱՆ ԱՐԱՐՈՂՈՒԹԻՒՆԸ

Կիրակի, 26 Սեպտեմբեր 2021-ին տեղի ունեցաւ Արմավիրի «Վարդան Բախչեան» մասնաճիւղի «Մաղաքեան» կեդրոնի բացման հանդիսաւոր արարողութիւնը, ներկայութեամբ Արմավիրի փոխ մարզպետ Արգիշտի Մելսակեանի, Արմավիրի քաղաքապետ Դաւիթ Խուդաթեանի, Հ.Մ.-Հ.Մ.-Հ.Ա.Ս.Կ.ի վարչութեան անդամներու, շրջանի դպրոցներու տնօրէններու, ծնողներու եւ մասնաճիւղի սիրելի դայլիկներու եւ սկառուտներու:

Բացման հանդիսաւութեան ներկայ էր նաև կեդրոնի բարերար, Հ.Մ.-Հ.Մ.-Հ.Ա. Արեւմտեան Մ. Նահանգներու շրջանի անդամ եղբ. իմիլ Մաղաքեան՝ իր ընտանիքի անդամներուն հետ:

Հանդիսութիւնը ընթացք առաւ պաշտօնական շքերթով, որմէ ետք կեդրոնի հովանաւոր եղբ. իմիլ Մաղաքեան

նահատակ եղբ. Վարդան Բախչեանի մօր՝ Այսա Բախչեանի ուղեկցութեամբ կարեց խորհրդանշական կարմիր ժապաւէնը՝ ազդարարելով կեդրոնին բացումը, որուն հիմնօրհէքի արարողութիւնը կատարուած էր չորս ամիս առաջ, 16 Սայիս 2021-ին:

Մ. Գրիգոր Նարեկացի եկեղեցւոյ հո-

գեւոր հովիտ Տաճատ Քահանայ ինջիղութեանի կողմէ կատարուեցաւ տնօրհնէքի կարգ: Ապա, հիւրերը շրջեցան կեդրոնին մէջ՝ չնորհաւորութեան եւ բարեմաղթութեան իրենց խօսքերը ուղղելով ներկաներուն:

Ցայտնենք, որ Մաղաքեան ընտանիքը յանձն առաւ ապագային եւս օժան-

դակել մասնաճիւղի գործունէութեան:

«Մաղաքեան» կեդրոնին դռները բաց են երիտասարդական այլ նախաձեռնութիւններու համար եւս:

ՎԵՐՅԻՇԵՆՔ...

Հ.Ս.Ը.Ա.-Հ.Ա.Ս.Կ.ի Արմավիրի «Վարդան Բախչեան» մասնաժիւղի «Եմիլ Մաղաքեան» սկաուտական կեդրոնի հիմնօրինեթի արարողութիւնը տեղի ունեցաւ 16 Մայիս 2021-ին:

Արարողութեան ներկայ գրտնուեցան Հ.Ս.Ը.Ա.ի Կեդրոնական Վարչութեան անդամ եղբ. Դաւիթ Յակոբեան, Հ.Ս.Ը.Ա.-Հ.Ա.Ս.Կ.ի Վարչութեան անդամներ, Յանաշխարհային Սկաուտական Շարժումի Երուասիական տարածաշրջանի կոմիտեի նախագահ եղբ. Բագրատ Եսայեան, մասնաժիւղի վարչականներ եւ իրաւիրեալներ, որոնց կարգին՝ նահատակ Բախչեանի ընտանիքի անդամներ եւ մասնաժիւղի նախկին խըմբապետներ:

1936-Ի ՈՂԻՄՊԻԱԿԱՆ ԶԱՀԻ ՏՈՒՉՈՒԹԻՒՆ ՄԱՐԱԹՈՆԻ ՎԱԶՔԻ ԹԱՆԴԱՐԱՆԻՆ

Թղթակից
Աթենք

31 Հոկտեմբեր 2021-ը իւրայատուկ օր մը եղաւ Հ.Ս.Ը.Ա.Մ.ի Յունաստանի ցըջանին համար: Այդ օր մեր միութիւնը Յունաստանի Մարաթոնի վազքի թանգարանին ժամանակաւորապէս յանձնեց 1936-ի ողիմպիական խաղերու առաջն վազքի ջահը, զոր հպարտորէն բռնած են յունահայ Հ.Ս.Ը.Ա.կան երկու մարզիկներ: Ջահը ցարդ կը գտնուէր Հ.Ս.Ը.Ա.ի Աթէնքի մասնաճիւղին մօտ:

Տուչութեան յուլիչ արարողութեան ներկայ եղան Հ.Ս.Ը.Ա.ի Շրջանային եւ Աթէնքի մասնաճիւղի վարչութիւնները, Հ.Ս.Ը.Ա.ի սկաուտները իրենց տարազներով եւ դրօշակներով, միութեան անդամներ, Մարաթոնայի քաղաքապետը, քաղաքապետական խորհուրդի անդամներ, շրջանի պաշտօնական անձեր եւ բազմութիւն մը:

Քաղաքապետ Սթերլիոս Ցիրքաս եւ Հ.Ս.Ը.Ա.ի Աթէնքի մասնաճիւղի վարչութեան ատենապետ եղբ. Յովլիկ Տէր Յովլիկիմեան ստորագրեցին յանձնումի փաստաթուղթը, որ նշեց մեր միութեան եւ թանգարանին միջեւ նոր գործակցութեան մը սկիզբը:

Մարաթոնայի քաղաքապետը խօսք առնելով դրուատեց հայ եւ յոյն ժողովուրդներու դարաւոր բարեկամութիւնը եւ իր երախտագիտութիւնը յայտնեց Հ.Ս.Ը.Ա.ին:

Հայկական պատուիրակութեան կողմէ խօսք առաւ Հ.Ս.Ը.Ա.ի Յունաստանի Շրջանային Վարչութեան ատենա-

պետ եղբ. Գէորգ Պողոսեան: Ան հանգամանօրէն ներկայացուց Հ.Ս.Ը.Ա.ի արժէքները եւ զանոնք կապեց ողիմպիական մրցումներու ազնիւ գաղափարներուն:

Յայտնենք, որ 1936-ի ողիմպիական խաղերու մեկնարկէն առաջ, հնամեայ Օլիմպիա վայրէն դէպի Պերին ողիմպիական ջահի փոխանցումի վազքին մասնակցած են յունահայ Հ.Ս.Ը.Ա.կան նշանաւոր մարզիկներ Դանիէլ Դանիէլեան եւ Արամ Առաքելեան: Տարիներ ետք, երկրորդ եղբօր ընտանիքը պատմական ջահը նուիրած է Հ.Ս.Ը.Ա.ի Աթէնքի մասնաճիւղին, որ այս առիթով երեք տարուան պայմանագիրով մը զայն փոխանցեց Մարաթոնի վազքի թանգարանին: Ջահը արդէն գետեղուած է յատուկ բաժինի մը մէջ, որուն կից նշում կատարուած է Հ.Ս.Ը.Ա.ի Յունաստանի շրջանի պատմութեան:

Հ.Մ.Ը.Մ. ՅՈՒՆԱՍՏԱՆԻ ՇՐՋԱՆԻ ՍԿԱՈՒՏԱԿԱՆ ԳՈՐԾՈՒՆՔՈՒԹԻՒՆԸ

**Վիճեն Մինասեան
Աթենք —**

ՆԱԽԱՊԱՏՐԱՍՏԱԿԱՆ ՀԱՆԴԻՓՈՒՄ

12 Մեպտեմբեր 2021-ին, Հ.Մ.Ը.Մ. Կ Ցունաստանի Շրջանային Սկաուտական Խորհուրդին եւ խմբապետին կազմակերպութեամբ, Ֆիքսի «Արամ Մանուկեան» ակումբին մէջ կատարուեցաւ Աթէնքի եւ Գոքինիոյ Սկաուտական Խորհուրդներու ու աստիճանաւորական կազմերու առաջին հանդիպումը, որուն ընթացքին մասնակիցները պատրաստեցին 2021-2022 տարեշրջանի իրենց ծրագիրը: Հանդիպումին որոշուեցաւ երկու մասնաճիւղերու պաշտօնական բացման հանդիպութիւններէն առաջ կատարել միջ-մասնաճիւղային միօրեայ արշաւ:

ՄԻՋ-ՄԱՍՆԱՃԻՒՂԱՅԻՆ ՄԻՕՐԵԱՅ ԱՐՇԱՎ

19 Մեպտեմբեր 2021-ին, Այլոս Անարէյի յունական սկաուտական բանակավայրին մէջ տեղի ունեցաւ տարեկան առաջին միջ-մասնաճիւղային միօրեայ արշաւը, որուն մասնակցեցան 110 քոյրեր եւ եղբայրներ:

Արշաւին նպատակն էր երկու տարւան կանոնաւոր հաւաքոյթներու, արշաւներու եւ ամառնային բանակումներու բայցակայութեամբ, արշաւներուն մէջ վերակենդանացնել սկաուտական ողին, ուրախ ժամանց ունենալ եւ սկաուտական գիտելիքներ վերցիշել:

Արշաւը սկսաւ դրօշակի արարողութեամբ: Շրջանային խմբապետ եղբ. Օննիկ Աւագեան բարի գալուստ մաղթելէ ետք, կոճղի մը վրայ կացին մը գամելով, 2021-2022 սկաուտական տարեշրջանին բացումը յայտարարեց: Ապա, խմբակները իրենց պատասխանատու աստիճա-

նաւորներուն հետ կատարեցին իրենց յայտագիրը:

Երկու մասնաճիւղերու խորհուրդներու անդամները, վոհմակի (գայլիկարձուիկ) բոլոր քոյրեր-եղբայրներուն յանձնեցին կաւէ ծաղկամաններ եւ իրենք, պատասխանատու աստիճանաւորներուն օգնութեամբ, գունաւորելով եւ հող լեցնելով, ցանեցին մէկական բոյս: Այս գործունէութեամբ փոքրիկները առիթը ունեցան սորվելու բոյմերու հոգատարութիւն:

Խումբի պատասխանատու աստիճանաւորական կազմը պատրաստած էր խաղեր, որոնց ընթացքին քոյրերն ու եղբայրները ստացան սկաուտական զանգան գիտելիքներ:

Փաղանգի անդամները, իրենց խըմբապետներուն հսկողութեամբ, վրան լարեցին եւ փայտէ շինութիւններ պատրաստեցին:

Արշաւը աւարտեցաւ դրօշակի արարողութեամբ եւ մասնակիցները լաւ տպաւորութիւններով վերադարձան տուն:

**ՄԱՍՆԱՃԻՒՂԵՐՈՒ
ԳՈՐԾՈՒՆՔՈՒԹԵԱՆ
ՊԱՇՏՈՆԱԿԱՆ ՎԵՐԱՄՈՒՏ
Շաբաթ, 18 եւ 25 Մեպտեմբերին,**

Հ.Մ.Ը.Մ. Աթէնքի եւ Գոքինիոյ սկաուտական մասնաճիւղերը կատարեցին իրենց գործունէութեան պաշտօնական վերամուտը:

Արարողութիւններուն ներկայ էին Աթէնքի եւ Գոքինիոյ հոգեւոր հովիւները, Հ.Մ.Ը.Մ. Շրջանային եւ տեղւոյն վարչութիւններու անդամներ, Շրջանային եւ տեղւոյն խորհուրդներու անդամներ եւ Շրջանային խմբապետը:

Դրօշակի արարողութենէն ետք, հոգեւոր հայրերը աղօթքի եւ ջրօհնէքի արարողութեամբ օրէնեցին մասնաճիւղեր եւ անոնց անդամները: Շրջանային Վարչութեան ներկայացուցիչները բարի վերամուտ մաղթելէ ետք, սրտի խոր կրակիծով, քոյրերուն եւ եղբայրներուն հաղորդեցին Հ.Մ.Ը.Մ. Կեղրունական Վարչութեան անդամ եղբ. Արմանտօթորգոմեանի կանխահաս մահը եւ ընթերցեցին եղբօր կենսագրութիւնը:

Այսուհետեւ կատարուեցան փոխանցման, խոստման, երգման արարողութիւններ եւ վոհմակի միաստղի տուլչութիւն:

Գոքինիոյ մասնաճիւղի աստիճանաւորական կազմի քոյրեր Մարլէն Տէր Ղազարեան, Աղաւնի Յարութիւննեան եւ Տիանա Պօղոսեան ստացան փաղանգի աստիճանի հաստատագիրը՝ ծառայու-

թեան յատուկ փաստաթուղթը: Ապա, բոլոր քոյրերն եւ եղբայրները անցան իրենց շաբաթական հաւաքոյթի յայտադիրին:

ՀՈԳԵՀԱՆԳՍՏԵԱՆ ԱՐԱՐՈՂՈՒԹԻՒՆ

Կիրակի, 3 Հոկտեմբեր 2021-ին, Գորգինիոյ Ս. Յակոբ եկեղեցւոյ մէջ, Հ.Մ.-Լ.Մ.-ի Յունաստանի Շրջանային Վարչութիւնը կատարեց հոգեհանգստեան պաշտօն՝ Հ.Մ.-Լ.Մ.-ի Կեդրոնական Վարչութեան անդամ եղբ. Արմանտօթորգոմեանի մահուան քառասունքին, ինչպէս նաև Հ.Մ.-Լ.Մ.-ի Կեդրոնական Վարչութեան նախկին ատենապետ եղբ. Գառնիկ Մկրտիչեանի յիշատակին: Հոգեհանգստեան արարողութեան ներկայ եղաւ Աթէնքի եւ Գորգինիոյ սկառուտական մասնաճիւղերու տարագաւոր տասնանդամ պատուիրակութիւն մը:

ԱՐՏԱՔԻՆ ԳՈՐԾՈՒԽԵԿՈՒԹԻՒՆ

2-3 Հոկտեմբեր 2021-ին, Աթէնքի մասնաճիւղի քոյրերն ու եղբայրները նէա Զմիւնիի հրապարակին վրայ կատարեցին գործածուած գիրքերու տօնավաճառ: Աստիճանաւորական կազմը, փաղանգի անդամներուն հետ, պատրաստեց փայտէ շինութիւն մը, որուն վրայ գետեղուեցան վաճառելի գիրքեր: Տօնավաճառը ընթացաւ մեծ յաջողութեամբ:

Յունաստանի սկառուտական խնամակալութեան փափաքին ընդառաջե-

լով, Շաբաթ, 2 եւ 9 Հոկտեմբերին, Գորգինիոյ սկառուտական մասնաճիւղի ակումբին մէջ կատարուեցաւ դպրոցական գոյքերու հաւաք, որուն շնորհիւ հաւաքուած գոյքերը բաժնուեցան այն փոքրիկներուն, որոնք վնասուած էին անցեալ ամառ պատահած հրդեհներէն:

Կիրակի, 17 Հոկտեմբեր 2021-ին, Աթէնքի սկառուտական խումբին կազմակերպութեամբ, տեղի ունեցաւ սկառուտական «Open day», նէա Զմիւնիի պուրակին մէջ: Ելոյթին հրաւիրուած էին 11-15 տարեկան հայ պատանիներ, ծանօթանալու համար սկառուտական կեանքին: Օրուան յայտագիրը ստանձնած էին խումբի պատասխանատու խրմբակետները, որոնք սկառուտական զանազան խաղերով զբաղեցուցին պատանիները:

ԱՐՑԱԽԵԱՆ 44-ՕՐԵԱՅ ՊԱՏԵՐԱԶՄԻ ՏԱՐԵԼԻՑԻ ՆՇՈՒՄ
Շաբաթ, 23 Հոկտեմբեր 2021-ին, Յունաստանի Հ.Յ.Դ. Հայ Դատի յանձնախումբին կազմակերպութեամբ, նէա Զմիւնիի Հայոց Ցեղասպանութեան յուշարձանին առջեւ, Արցախեան 44-օրեայ պատերազմի առաջին տարելիցին առիթով, կատարուեցաւ գոհուած հերոսներու յիշատակին հոգեհանգստեան արարողութիւն, որուն ներկայ եղան տարագաւոր քոյրեր եւ եղբայրներ, Շըրջանային խմբապետ եղբ. Օննիկ Աւագեանի գլխաւորութեամբ:

28 ՀՈԿՏԵՄԲԵՐԻ ՏՈՂԱՆՑՔ

Հինգչաբթի, 28 Հոկտեմբեր 2021-ին, տողանցքներու երկու տարի ննջումէն ետք, Հ.Մ.-Լ.Մ.-ի երկու մասնաճիւղերը, նէա Զմիւնիի եւ Նիքէայի փաղաքապետներու հրաւէրներուն ընդառաջելով, կարողացան իրենց մասնակցութիւնը բերել Յունաստանի ազգային տօնին առիթով կազմակերպուած քաղաքապետական տողանցքներուն: Դրժբախտաբար, համաձարակին պատճառով, ըստ պետական ուղղութիւններուն, տողանցքները կատարուեցան սահմանափակ թիւերու մասնակցութեամբ: Աւարտին, ակումբներու մէջ տեղի ունեցան հաւաքներ, որոնց ներկայ գտնուեցան հոգեւոր հայրեր եւ Շըրջանային Վարչութեան ներկայացուցիչներ, որոնք այս առիթով ուղղեցին օրուան պատգամը փոխանցող խօսքեր:

13 ՄԵՏԱԼԱԿԻՐ Հ.Ս.Ը.Ս.ԱԿԱՆՆԵՐ ՀԻԲԱՆԱՆԻ ԱԹԼԵԹԻԶՄԻ ՏԱՐԻՔԱՅԻՆ ԲԱԺԱԿԻ ՄՐՑՈՒՄՆԵՐՈՒՆ

Lիբանանի 2021 տարեցքանի աթլեթիզմի ասարիքային բաժակի մրցումներուն, Հ.Ս.Ը.Ս.Ի աթլեթները մասնակցեցան բաւական նորեկ, սակայն խոստմնալից կազմով մը՝ ձեռք ձգելով 13 մետալներ՝ չորս առաջնութիւն, չորս երկրորդութիւն եւ հինգ երրորդութիւն։ Կազմէն չորս մարզիկներ հանդիսացան չորրորդ, իսկ եօթը մարզիկներ՝ հինգերորդ։

Մտորել՝ Հ.Ս.Ը.Ը.Ի աթլեթներուն արձանագրած գլխաւոր արդիւնքները՝ ԱՌԱՋՆՈՒԹԻՒՆՆ

60 մեթր վազք- Ցակոր Ապտալեան

300 մեթր վազք, տղաք- Ցակոր Ապտալեան

300 մեթր վազք, աղջիկներ- Վանայ Աւետիսիսեան

100 մեթր վազք, 2004-2005-ի ծնունդ-ներ- Ճոռուի Թէնքերեան

ԵՐԿՐՈՐԴՈՒԹԻՒՆՆ

Գունատ նետել, 2002-2003-ի ծնունդ-ներ- Բայլիկ Թէքէլեան

Գունատ նետել, 2004-2005-ի ծնունդ-ներ- Գարյո Ահարոնեան

200 մեթր վազք, 2004-2005-ի ծնունդ-ներ- Փաթիլ Ասատուրեան

Դրոշաբաւ- Հ.Ս.Ը.Ը. Պէյլութ

եան (գունատ նետել, 2008-2009-ի ծնունդ-ներ), Արմէն Եղիայեան (800 մեթր, 2004-2005-ի ծնունդներ)։

Հինգերորդ գիրքը գրաւեցին- Ալիք Կիրակոսեան (50 մեթր վազք), Գլարիթա Ղազար (50 մեթր վազք), Սերժիօ Թուլթիկեան (մէկ քայլ ոստում), Անթոնի Պոչալեան (300 մեթր վազք), Նարեկ Ասատուրեան (100 մեթր վազք, 2002-2003-ի ծնունդներ), Նարեկ Ասատուրեան (200 մեթր վազք, 2002-2003-ի ծնունդներ) եւ Փաթիլ Ասատուրեան (800 մեթր վազք, 2004-2005-ի ծնունդ-ներ)։

ՀԱՅԱՍՏԱՆԻ ՎԵՐԱԿԱԽԱՑՄԱՆ 30-ԱՄԵԱԿԻՆ ՆՈՒԻՐՈՒԱԾ ՄԻԶ-ՄԱՄՆԱՁԻՒՂԱՅԻՆ ԶԵՐՆԱՐԿ ԵԱՖԱՅԻ ՄԷՋ

20 Սեպտեմբեր 2021-ին, Հ.Ս.Ը.Ը.Ի Եաֆայի, Հայֆայի եւ Երուսաղէմի մի մասնաճիւղերու վարչութիւններուն կազմակերպութեամբ, Եաֆայի Ս. Նիկողայոս վանքին մէջ տեղի ունեցաւ միջ-մասնաճիւղային ձեռնարկ՝ նուիրուած Հայաստանի վերանկախացման 30-ամեակին։

Ձեռնարկը, որուն ներկայ գտնուեցան աւելի քան 100 մասնակիցներ, ունեցաւ դաստիարակչական-ընկերային բնոյթ եւ յաջողեցաւ բոլորին մօտ ստեղծել հայեցի ուրախ մթնոլորտ։

ԱՅՑԵԼՈՒԹԻՒՆ

ԵՂԲ. ՊՈՂՈՍ ՀՈՒԿԱՍԵԱՆԻ

Միջմասնաձիւղային ձեռնարկէն երկու շաբաթ առաջ, 3 Սեպտեմբեր 2021-ին, Հ.Մ.Լ.Մ.Ի Եաֆայի մասնաճիւղի վարչութիւնը, ընկերակցութեամբ երուսաղէմի Հ.Յ.Դ. Կոմիտէութեան ներկայացուցիչներուն, այցելեց Հ.Մ.Լ.Մ.Ի Եաֆայի մասնաճիւղի երկարամեայ բազմավաստակ անդամ, նախկին ատենապետ եղբ. Պօղոս Ղուկասեանին: Ապա, խորհրդակցական ժողով մը գումարուեցաւ Հ.Մ.Լ.Մ.Ի Եաֆայի վարչութեան հետ, վերջինին կեղրոնին մէջ, Եաֆա:

ՎԱՀԱՆ ԱՐՔ. ՅՈՎՀԱՆՆԻՍԵԱՆԻ ԱՅՑԵԼՈՒԹԻՒՆԸ՝ Հ.Մ.Լ.Մ.Ի ԱԼՄԵԼՈՅԻ ՆՈՐԱԿԱՌՈՅՑՑ ԿԵԴՐՈՆ

Հ.Մ.Լ.Մ.Ի ԱԼՄԵԼՈՅԻ ՀՐՁԱՆ

ՀՈՒՆՏՏԱ

Կիրակի, 25 Յուլիս 2021-ին, Հ.Մ.Լ.Մ.Ի Ալմելոյի նորակառոյց կեղրոն այցելեց Ֆրանսայի հայոց թեմի առաջնորդ Վահան Արք. Յովհաննէսեան, որ ծանօթացաւ կեղրոնի աշխատանքներուն եւ անհրաժեշտ կարիքներուն՝ շինարարական ծրագիրը իր աւարտին հասցնելու համար:

Այս առիթով Ալմելոյի վարչութեան անդամները Առաջնորդ Սրբազնանին ամփոփ կերպով ներկայացուցին վերջին տարիներուն տարուած աշխատանքը, որուն չնորհիւ կարելի եղաւ իրագործել այս կեղրոնը:

Այցելութեան աւարտին Սրբազնան Հայրը իր տպաւորութիւնները յայտնեց ըսելով. «Ուրախ եւ հպարտ կը զգամ այս չէնքը այցելելու եւ մէջը գտնուելու համար: Ուրախութիւնս յուզմունք պատճառեց ինձի: Բարձր կը գնահատեմ Հոլանտայի Ալմելօ քաղաքի հայ համայնքին թափած ջանքերը: Շատ

դժուար է Սփիւռքի մէջ նոր ընտանիք ու տուն կազմելը եւ պահպանելը, ո՛ւր մնաց նոր հայ համայնք հիմնելը եւ պահպանելը: Ես վստահ եմ, որ Հ.Մ.Լ.Մ.Ի այս նոր կեղրոնը, նոր օճախ պիտի ըլլայ կերտելու մարմնով առողջ ու հոգիով հայասէր եւ ազգասէր պատանիներ ու երիտասարդներ: Պատանի ու երիտասարդ ժամանակ եղած եմ Հ.Մ.Լ.Մ.ական եւ հոնէր, որ մէջս արմատացան ազգասիրութիւնը եւ հայասիրութիւնը»:

Այս առիթով, Առաջնորդը իր հայրական կոչը ուղղեց մեր հայրենակիցներուն ըսելով. «Հայրական կոչս է Ֆրանսայի եւ Հոլանտայի բոլոր հայրենակիցներուն անպայման մասնակցին՝ այս հրաշալի ծրագիրը հասցնելու իր աւարտին, շինայելով որեւէ ջանք կամ նիւթական օժանդակութիւն»:

Յայտնենք, որ կեղրոնը իր աւարտին ու գործածական վիճակին հասցնելու համար տակաւին անհրաժեշտ են նիւթական միջոցներ:

Շնորհակալութեամբ կը սպասենք ձեր ներդրումները:

ԲԱՐԵՐԱՐՆԵՐՈՒ ԾԱՆՈԹԱՑՈՒՄ՝ Հ.Ա.Ը.Ս.Ի ՀԱԼՔՊԻ ՊԱՍՔԵԹՊՈԼԻ ՎԵՐԱՆՈՐՈԳՈՒԱԾ ԴԱՇՏԻՆ

2 Սեպտեմբեր 2021-ի երեկոյեան, Բերիոյ Հայոց թեմի Առաջնորդ Մասիս Եպս. Զօպուեանի հրաւէրով եւ Հ.Ա.Ը.Ս.Ի Հալէպի մասնաճիւղի վարչութեան կազմակերպութեամբ, տեղի ունեցաւ ACN բարեսիրական կազմակերպութեան ներկայացուցիչներուն պաշտօնական ծանօթացումը՝ Հ.Ա.Ը.Ս.Ի պասքեթպոլի վերանորոգուած դաշտին:

Հանդիպումին բացումը կատարեց Հ.Ա.Ը.Ս.Ի շեփորախումբը:

Հանդիպումին ներկայ էին Բերիոյ Հայոց թեմի Առաջնորդը, ACN բարեսիրական միութեան ներկայացուցիչներ՝ Ռեժիսա Լինչ, Ռայնհարտ Պաքս, Հ.Ա.Ը.Ս.Ի Կելլըռնական Վարչութեան Սուլըրոյ ներկայացուցիչը, Հ.Ա.Ը.Ս.Ի Սուլըրոյ Շըրջանային Վարչութեան, պատկան մարմնի եւ Ազգ. Վարչութեան անդամներ:

Մասնաճիւղին վարչութեան անունով ներկաներուն բարի

դալուստի խօսք ուղղեց քոյր Նայիրի Զագոյեան: Ան չնորհակալութիւն յայտնեց Հ.Ա.Ը.Ս.Ի պասքեթպոլի դաշտի վերաշինութեան նպաստող բոլոր կողմերուն, յատկապէս Ռեժիսա Լինչին եւ Ռայնհարտ Պաքսին, աւելցնելով, որ Հ.Ա.Ը.Ս.Ի հայկական այն միջավայրն է, որ կը համախըմբէ հայ երիտասարդներն ու մարզիկները՝ զարգացման դաշտ ստեղծելով անոնց հա-

մար:

Այնուհետեւ, Հ.Ա.Ը.Ս.Ի պասքեթպոլի կրտսեր խումբերը կատարեցին պաշտօնական առաջին մրցումը, արժանանալով ներկաներու ծափողջոյններուն եւ քաջակերանքին:

Մրցումին բացումը կատարեց Հալէպի երիցագոյն Հ.Ա.Ը.Ս.Ի. պատկան պասքեթպոլիստ եղբ. Տիգրան Տիգրանեան:

Օրուան եզրափակիչ պատգամը ուղղեց Բերիոյ Հայոց թեմի Առաջնորդ Մասիս Եպս. Զօպուեան: Ան չնորհակալութիւն յայտնեց ACN բարեսիրական-եկեղեցական կազմակերպութեան, դիտել տալով որ հալէպահայ երիտասարդութիւնը կ'ապրի տնտեսական աննախադէպ ծանր պայմաններու մէջ եւ նման հաւաքավայրեր յոյսի սերմեր կը ցանեն անոր մէջ՝ մարզուելու, վերանորոգուելու եւ առողջ կենսակերպով առողջ միջավայրի մէջ ապրելու համար:

Մրեազան հայրը շեշտեց, որ ACN-ը ո՛չ միայն դաշտի վերանորոգման, այլեւ՝ զանազան մարզերու մէջ օժանդակութիւններ կատարած է եւ կը շարունակէ կատարել սուրիահայութեան, աւելցնելով որ այսպիսով մենք կը զգանք որ առանձին չենք այս տագնապի դիմագրաւման մէջ եւ նոր ուժ կը կուտակենք մեր ապագային լաւատեսութեամբ նայելու:

Աւարտին, հիւրերը ծանօթացան դաշտին բաժիններուն եւ շարունակուող նորոգութիւններուն:

Ա. ԱՍՏՈՒԱԾԱԾՆԱՅ ՎԵՐԱՓՈԽՄԱՆ ՏՕՆԻՆ ԱՌԻԹՈՎ՝

Հ.Մ.Լ.Մ.Ի ՔԵՍԱՊԻ ԱՒԱՆԴԱԿԱՆ ՏՈՂԱՆՑՔԸ ՍԵՂԾԵՑ ՄԵԾ ԽԱՆԴԱՎԱՌՈՒԹԻՒՆ

Բարձր հովանաւորութեամբ եւ ներկայութեամբ Բերիոյ Հայոց Թեմի Առաջնորդ Մասիս Եպս. Զօպուեանի, կազմակերպութեամբ Հ.Մ.Լ.Մ.Ի Սուրբիոյ Շրջանային Վարչութեան, Ս. Աստուածածնայ Վերափոխման տօնին առիթով, Կիրակի, 15 Օգոստոս 2021-ի կէսօրուան ժամը 12.00-ին, Քեսապի մէջ տեղի ունեցաւ Հ.Մ.Լ.Մ.Ի սկառուտական կազմերու եւ շեփորախումբերու աւանդական տողանցք, մասնակցութեամբ՝ Հալէպի, Քեսապի եւ Լալթաքիոյ մասնաճիւղերու

սկառուտներուն եւ շեփորախումբերուն:

Հ.Մ.Լ.Մ.Ի տարազաւոր սկառուտները նախ իրենց մասնակցութիւնը բերին Քեսապի Ս. Աստուածածին եկեղեցւոյ մէջ տեղի ունեցած խաղողօրհնէքի արարողութեան, որմէ ետք շեփորախումբերուն առաջնորդութեամբ՝ շքեղ քայլերթով տողանցքը սկիզբ առաւ Ս. Աստուածածին եկեղեցիէն հասնելով Քեսապի համալիր, ուր տեղի ունեցաւ պաշտօնական հաւաք: Ներկայ էին Առաջնորդ Մասիս Եպս. Զօպուեան, Սուրբիոյ Հայ Աւետարանական Համայն-

քի պետ Վերապատուելի Յարութիւն Սելիմեան, Բերիոյ Թեմի Կաթողիկէ Համայնքի ներկայացուցիչ Նարեկ Վրդ. Լուիսեան, Քեսապի հոգեւոր տեսուչը, քահանայ Հայրեր, Հ.Մ.Լ.Մ.Ի Կեդրոնական Վարչութեան անդամ եղբ. Մանուկ Քէօշկերեան, պատկան մարմինի ներկայացուցիչ Վրէժ Եագուակեան, պետական բարձրաստիճան Գիրեր, ազգային մարմիններու ներկայացուցիչներ, Հ.Մ.-Լ.Մ.Ի Սուրբիոյ Շրջանային Վարչութեան անդամ եղբ. Կարօ Գալայճեան, Հ.Մ.Լ.Մ.Ի Սուրբիոյ Շրջանային ըԱկաուտ. Խորհուրդն ու Խմբագետութիւնը, Հ.Մ.Լ.Մ.Ի Հալէպի, Քեսապի, Լաթաքիոյ մասնաճիւղերու վարչութիւններն ու Սկառուտ. Խորհուրդները եւ հօծ բազմութիւն:

Օրուան հանդիսավարութիւնը կատարեց Հ.Մ.Լ.Մ.Ի Սուրբիոյ Շրջանային Խմբագետ եղբ. Յովիկ Փամբակեան:

Հ.Մ.Լ.Մ.Ի Սուրբիոյ Շրջանային Վարչութեան կողմէ արաբերէն խօսք արտասանեց Հ.Մ.Լ.Մ.Ի Լաթաքիոյ մասնաճիւղի վարչութեան ատենապետ

եղբ. Սագո Քէչէնեան, որ Ս. Աստուածածնայ Վերափոխման տօնին առիթով Աստուածամօր բարեխօսութիւնը հայցեց ներկայիս տիրող դժուարութիւններէն դուրս գալու համար: Ան երախտագիտական եւ չնորհաւորական խօսք ուղղեց Սուրբոյ նախագահ տոքթ. Պաշշար ԱԼ Ասսատին՝ նախագահական երդման առիթով: Ան երախտագիտութիւն յայտնեց նաեւ սուրբական հայրենիքին, սուրբական բանակին, խաղաղութիւն մաղթեց նահատակներու հոգիներուն եւ բարի ապաքինում՝ բանակի վիրաւորներուն:

Այսուհետեւ օրուան պատգամը փո-

խանցեց Առաջնորդ Սրբազնը, յայտնելով, որ Ս. Աստուածածնայ Վերափոխման տօնին առիթով Սուրբոյ զանազան շրջաններէն ուխտաւորաբարեկած ենք միանալու քեսապահայութեան եւ գնահատելու անոր զաւակներուն կառչածութիւնն ու ամուր կեցւածքը հանդէպ սուրբական հայրենիքին եւ քեսապի ագգային արժէքներուն: «Եկած ենք անգամ մը եւս հաստատելու, որ սուրբահայը սուրբական հայրենիքին եւ անոր հողերուն ամբողջականութեան նկատմամբ իր հաւաքական կեցուածքը կ'արտայայտէ», աւելցուց ան:

Սրբազն Հայրը իր հայրական օրհնութիւնները փոխանցելով գնահատեց եւ գօրակցութիւն յայտնեց քեսապահայելուն, որոնք հակառակ բոլոր դժուարութիւններուն կառչած կը մնան Քեսապին, կը պահեն քեսապահայութեան աւանդութիւններն ու ազգային արժէքները: Այս առիթով, ան գնահատեց Հ.Ս.Ը.Ը.Ի մեծ ընտանիքը, որ Հալէպի մէջ պատմական եւ անկիւնադարձային միջմասնաճիւղային տողանցք կազմակերպելէ ետք, այսօր եկած է Քեսապի աւանդութիւնը պահելու եւ միանալու քեսապահայութեան երթին:

Մասիս Եպս. Նշեց, որ խաղաղութեան տարիներուն թէ Սուրբիոյ պատերազմէն ետք, սուրբահայերո հաւատարմութեամբ կը շարունակեն ծառայել սուրբական հայրենիքին եւ կը պայքարին անոր ազատութեան համար, գըրսեւորելով մէկ միասնական կեցուածք՝ հանդէպ սուրբական հայրենիքին:

Ան կոչ ուղղեց երիտասարդներուն, որպէսզի իրենց երթը շարունակելով սուրբահայութեան խօսնակը դառնան՝ յոյմի պատգամը փոխանցելով բոլորին:

Հ.Ս.Ը.Ը.Ի Հալէպի մասնաճիւղի շեփորախումբին սուրբական քայլերգի նուագակցութեամբ, պաշտօնական հաւաքը հասաւ իր աւարտին:

Հ.Ս.Ը.Ը.Ի ՊԱՏՈՒԻՐԱԿՈՒԹԵԱՆ ԱՅՑԵԼՈՒԹԻՒՆԸ ԱՌԱՋՆՈՐԴ ՍՐԲԱԶԱՆԻ ՔԵՍԱՊԻ ԲՆԱԿԱՎԱՅՐ

Ըաբաթ, 14 Օգոստոս 2021-ի երեկոյեան, Հ.Ս.-Ը.Ը.Ի պատուիրակութիւն մը այցելեց Բերիոյ Հայոց Թեմի Առաջնորդ Մասիս Եպս. Զօպուեանին, Քեսապի իր բնակավայրին մէջ: Պատուիրակութեան մաս կազմեցին Հ.Ս.Ը.Ը.Ի Սուրբոյ Շրջանային Վարչութեան, Հալէպի մասնաճիւղի վարչութեան, Սկաուտ. Խորհուրդի եւ խմբապետութեան ներկայացուցիչները:

Այցելուները Սրբազն Հայրը հրաւիրեցին Ս. Աստուածածնայ տօնին առիթով կազմակերպուած աւանդական տողանցքին եւ Հալէպի մասնաճիւղի տարեկան բանակումի խարուկահանդէսին:

Մտերմիկ մթնոլորտի մէջ ընթացած հանդիպումին արծարծուեցան միութեան տարեկան բանակումներու կազմակերպչական աշխատանքները եւ դիմագրաւած գլխաւոր մարտահրաւէնները:

Սրբազն Հայրը գնահատեց կենցաղային եւ տնտեսական

ներկայ դժուարին պայմաններուն մէջ Հ.Ս.Ը.Ը.Ի հայակերտումի յոյժ կարեւոր աշխատանքը, անոր մաղթելով բարեյաջող գործունէութիւն:

ՀԱՍԱՀ.Մ.Ը.Ը.ԱԿԱՆ Ա. ԱՌՅԱՆՑ ՄԱՐԶԱԽԱՂԵՐԸ

Հ.Մ.Ը.Ը.ի Կեդրոնական Վարչութեան մարզական յանձնախումբին կազմակերպութեամբ, 4 Հոկտեմբեր-24 Դեկտեմբեր 2021 տեղի ունեցան միութեան Ա. առցանց մարզախաղերը՝ պատրեպող (անհատական, խըմբային), ֆութպոլ (անհատական), լող եւ աթլէտ:

Առցանց մարզախաղերուն համար նկատի առնուեցան տարիքային հետեւեալ խմբաւորումները.-

21 տարեկան եւ վեր (ծնած 30 Սեպտեմբեր 2001-ին կամ առաջ)

20 տարեկանէն վար (ծնած 1 Հոկտեմբեր 2001-ին կամ ետք)

18 տարեկանէն վար (ծնած 1 Հոկտեմբեր 2003-ին կամ ետք)

16 տարեկանէն վար (ծնած 1 Հոկտեմբեր 2005-ին կամ ետք)

14 տարեկանէն վար (ծնած 1 Հոկտեմբեր 2007-ին կամ ետք)

ԽԱՂԵՐՈՒ ԿԱԶՄԱԿԵՐՊՈՒՄԸ
ԵՒ ԱՐԴԻՒՆՔՆԵՐՈՒ ՓՈԽԱՍՏՈՒՄԸ
Իրաքանչիւր շրջանի մէջ մարզախաղերը կազմակերպուեցան Ֆիզիքական ձեւով՝ Շրջանային կամ Սեկուսի վարչութիւններու կողմէ, նկատի ունենալով առցանց մարզախաղերուն համար մշակուած յատուկ օրէնքները եւ յարգելով քորոնայի առողջապահական տեղական արգելափակումները:

Առցանց մարզախաղերուն արտօնուեցաւ մասնակցի բոլոր մարզաձեւերով կամ միայն շրջանէն ներս կիրարկուող մարզաձեւով:

Մասնակցութեան արդիւնքները տեսերիզի միջոցով իրաքանչիւր շրջանի մարզական ներկայացուցիչին կողմէ առցանց փոխանցուեցան Կեդրոնական Վարչութեան մարզական յանձնախումբին: Տեսերիզներուն փոխանցումը կատարուեցաւ Google Drive-ով եւ կամ ե-նամակով՝ մարզական յանձնախումբին կապուելով՝ 11th-Games@homenetmen.org հասցեով, Google Drive-ի արտօնութիւն ստանալու համար:

Իրաքանչիւր շրջան ներկայացուց իրաքանչիւր դասակարգի եւ մարզաձեւի իր երեք լաւագոյն արդիւնքները:

Տեղեկութիւնները փոխանցուեցան իրաքանչիւր շրջանի յատուկ folder-ի մը մէջ:

Շրջանները իրաւունք ունեցան տեսնելու միայն իրենց շրջանին եւ մարզական յանձնախումբին կողմէ տեղադրուած տեղեկութիւնները:

Առցանց մարզախաղերու համար մարզական յանձնախումբին

կողմէ պատրաստուած օրէնքներու եւ կանոններու տեսերիզներն ու գրքոյկները տեղադրուեցան Google Drive-ի վրայ:

**ԽԱՂԵՐՈՒ ՕՐԵՆՔՆԵՐԸ ԵՒ
ԺԱՄԱՆԱԿԻ ԱՐՁԱՆԱԳՐՈՒԹԻՒՆԸ**

Աթլէտի եւ լողի մրցումներուն համար թեղադրուեցաւ ելեկտրոնիկ ժամացոյց մը:

Յանձնախումբը ընդունեց տուեալ երկրի մը մարզական ֆետերասիոնին կամ sanctioning body-ին կողմէ փոխանցուած արդիւնքներուն պաշտօնական ժամանակը:

Մրցումներուն արդիւնքները ներկայացուեցան տպագրուած օրինաւոր թուղթով (Scan ընելով, նկարելով եւ դրկելով): Յամացանցի վրայ տեղ գտած արդիւնքներուն կապերը փոխանցուեցան համապատասխան կերպով:

Իրաքանչիւր մարզաձեւի համար ծշդուեցան ժամանակի յատուկ օրէնքներ:

Բազմափուլ մարզաձեւերուն (լող եւ աթլէտ) բաժնուած ժամանակը եւս փոխանցուեցաւ: Այս իմաստով, իրաքանչիւր տեսերիզ ներկայացուց տուեալ մրցումին սկիզբը, վերջաւորութիւնը, եւ վերջին փուլին ժամանակը: Բաժնուած ժամանակը ցոյց տուաւ իրաքանչիւր փուլին արձանագրուած ժամանակը: Բաժնուած ժամանակը ներկայացուեցաւ ե-նամակով կամ թուղթով՝ համապատասխան տեսերիզի ներկայացման հետ:

**ԻՄՀԵՐՈՍ...
ԻՄՀԱՅՑ
ԻՄԵՂԲԱՅՑ...
ԻՄՀՊԱՐՏՈՒԹԻՒՆ**

